

БИТКАТА

за твоя

УМ

БИТКАТА *за* **ТВОЯ УМ**

Тази книга си поставя за цел да обясни как да излезем триумфално от жестоката битка на вярата с чувствата, от болезнения сблъсък на волята със сетивните и менталните образи, като в резултат развием един мощен балансиран ум.

Компиляция от Духа на пророчеството

БИТКАТА

за

ТВОЯ УМ

Пловдив, 2020

THE BATTLE'S FOR YOUR MIND

Compilation of the Spirit of Prophecy

Битката за твоя ум

Компиляция от книги на Елън Уайт

**ЗАСВИДЕТЕЛСТВАЙ,
ЧЕ ЖИВОТЪТ С ХРИСТОС НЕ Е ПРОВАЛ**

Letter 10, Oct. 27, 1894

**НЕ РАЗОЧАРОВАЙ ТОЗИ,
КОЙТО ДАДЕ ЖИВОТА СИ,
ЗА ДА МОЖЕШ ДА БЪДЕШ ПОБЕДИТЕЛ**

Letter 206, July 14, 1908

Бог е дал на човешкия ум голяма сила, силата да покаже, че Създателят е надарил човека със способност да извърши велико дело срещу неприятеля на всяка праведност, силата да покаже какви победи може да се печелят в сблъсъка срещу злото. SD/106/5

СЪДЪРЖАНИЕ

ЧАСТ I.	НАУЧЕН ОБЗОР <i>Битката в твоя ум между нисшия мозък и висшия мозък</i> <i>стр.7</i>	
ЧАСТ II.	БИБЛЕЙСКИ ОБЗОР <i>Битката за твоя ум между Христос и Сатана</i> <i>стр.49</i>	
ЧАСТ III.	УПРАЖНЕНИЯ ЗА УМА <i>Средства за упражняване на личен контрол над ума</i> <i>стр.65</i>	
УПРАЖНЕНИЯ 1.	СИЛАТА НА ГЛЕДАНЕТО УПРАЖНЯВАЙ ПРАВИЛНО СИЛАТА НА ГЛЕДАНЕТО: <i>стр.69</i>	
Упражнение 1.1	Отучи се да гледаш сатанински картини <i>стр.72</i>	
Упражнение 1.2	Научи се да гледаш свещени картини <i>стр.97</i>	
УПРАЖНЕНИЯ 2.	СИЛАТА НА УМА НАД ТЯЛОТО УПРАЖНЯВАЙ ПРАВИЛНО СИЛАТА НА: <i>стр.161</i>	
Упражнение 2.1	Силата на въображението <i>Научи се да контролираш въображението си</i> <i>стр.164</i>	
Упражнение 2.2	Силата на очакването <i>Научи се какво да очакваш</i> <i>стр.174</i>	
Упражнение 2.3	Силата на благодарността <i>Научи се да изразяваш благодарност към Бога</i> <i>стр.182</i>	
Упражнение 2.4	Силата на удовлетворението <i>Научи се да бъдеш доволен</i> <i>стр.188</i>	
Упражнение 2.5	Силата на повторението <i>Научи се да повтаряш правилни мисли</i> <i>стр.194</i>	
Упражнение 2.6	Силата на думите <i>Научи се да говориш вяра</i> <i>стр.200</i>	
Упражнение 2.7	Силата на любезността <i>Научи се да мислиш и да говориш любезно</i> <i>стр.206</i>	
УПРАЖНЕНИЯ 3.	СИЛАТА НА НАСТОЙЧИВОСТТА УПРАЖНЯВАЙ ПРАВИЛНО СИЛАТА НА: <i>стр.219</i>	
Упражнение 3.1	Силата на Божията дума <i>Научи се да си присвояваш Божиите обещания</i> <i>стр.222</i>	
Упражнение 3.2	Силата на интелигентната молитва <i>Научи се да се молиш интелигентно</i> <i>стр.240</i>	
Упражнение 3.3	Силата на интелигентната вяра <i>Научи се да упражняваш интелигентна вяра</i> <i>стр.264</i>	
Упражнение 3.4	Силата на волята <i>Научи се да воюваш битката на вярата със силата на волята</i> <i>стр.310</i>	
Упражнение 3.5	Силата на търпението <i>Научи се да чакаш</i> <i>стр.322</i>	

Всеки ден трябва да водиш битка. Голяма битка се води за всяка душа между княза на тъмнината и Княза на живота. Има да се води една голяма битка, . . . но в нея ти не си натоварен с основното военно дело. Като Божии посредници за вас е определено да Му се предадете, за да може Той да планира, да ръководи и води битката за теб, с твоето съдействие. Князът на живота предвожда делото Си. Той ще бъде с теб в ежедневната ти битка със себе си, за да можеш да останеш верен на принципа; и когато страстта се бори да ти надвие, може да бъде укротена с Христовата благодат, за да излезеш повече от победител чрез Този, който ни е възлюбил. Исус е преживял всичко това. Този, който е дал скъпоценния Си живот, понеже те обикна и искаше да си щастлив, ще бъде Военачалник, който постоянно ще има предвид твоя интерес.

SD/160/4,5

БИТКАТА В ТВОЯ УМ МЕЖДУ НИСШИЯ МОЗЪК И ВИСШИЯ МОЗЪК

*В частите на тялото [лимбичната система] си виждам различен закон, който воюва против закона на ума ми [префронталния кортекс] и ме заробва под закона на греха, който е в частите ми. Окаян аз човек! Кой ще ме избави от това тяло на смъртта?
Римляни 7:23,24*

**Силата на характера се състои в две неща —
силата на волята и силата на самоконтрола.**

**Мнозина . . . бъркат силната, неконтролируема
страст със сила на характера;**

**но истината е, че този, който е контролиран от
страстите си, е слаб човек.**

**Истинското величие и благородство на човека се
измерва със силата му да подчинява чувствата
си, а не със силата на чувствата,
които го подчиняват. Най-висшето
доказателство за благородство в един
християнин е самоконтролът.**

SD/84/3

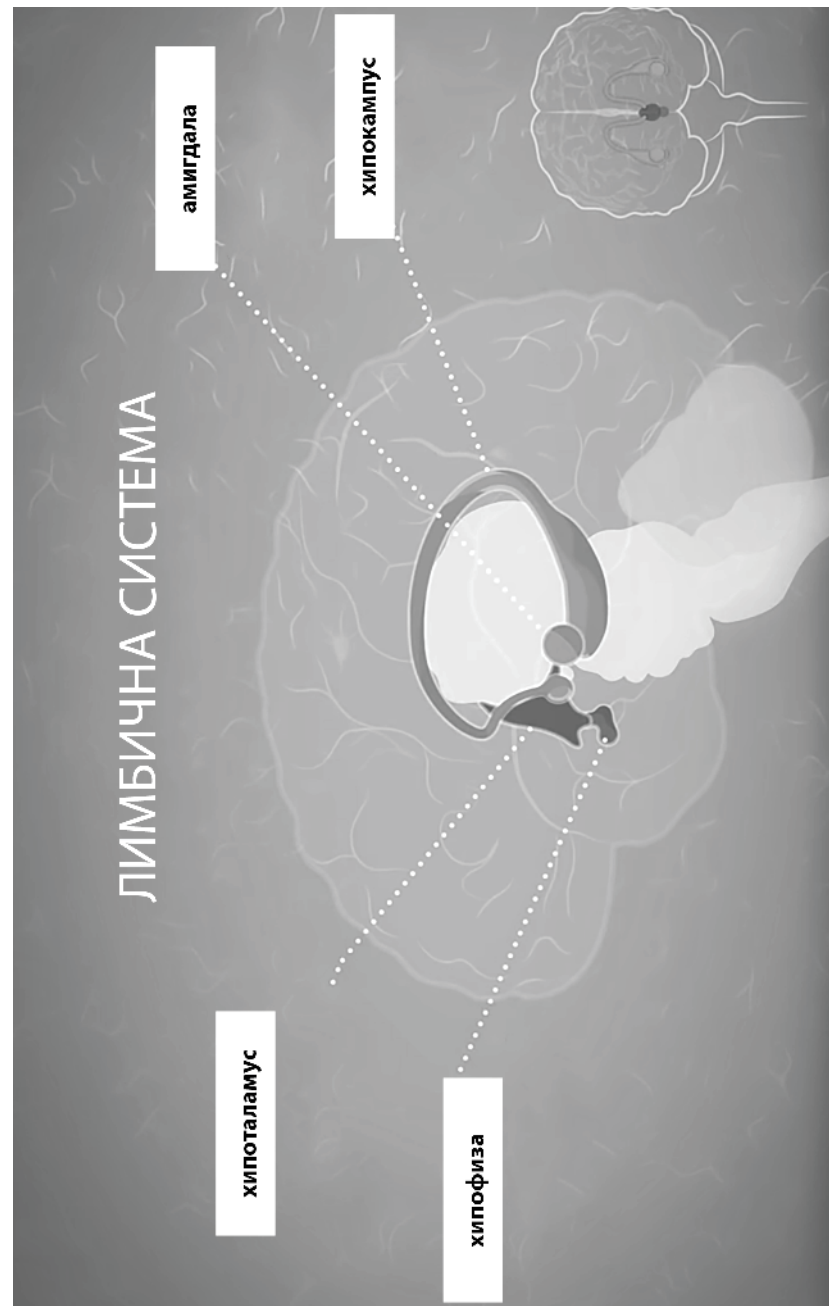
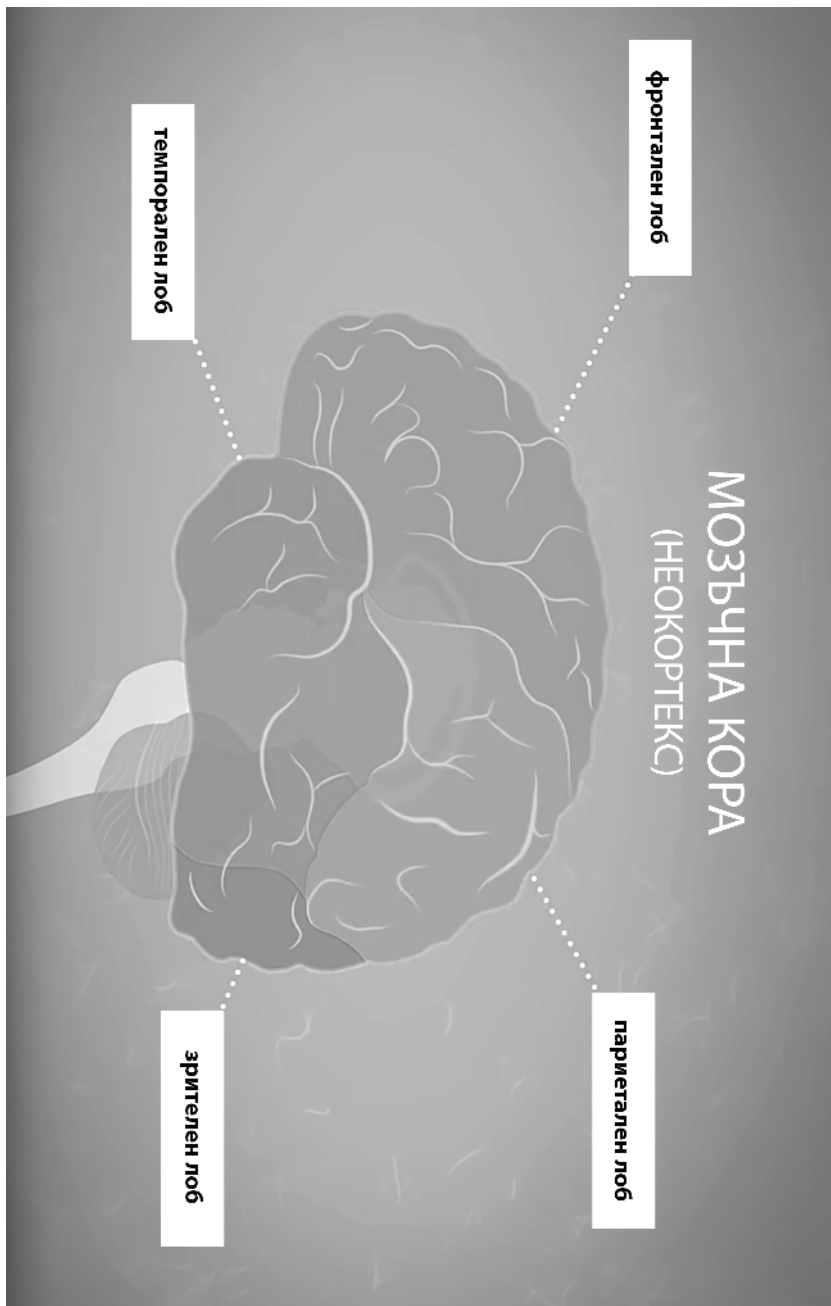
Н И Ш И Я Т   М О З Ъ К

с р е щ у   в и с ш и я   м о з њ к

**Да се промениш означава да мислиш
по-извисено от това, което чувстваш.**

Dr. Joe D.

НИСШИЯТ МОЗЪК

СЕДАЛИЩЕТО НА ЕМОЦИОНАЛНИЯ УМ (ЕМОЦИИ, АПЕТИТИ, СТРАСТИ) И ОБЛАСТТА НА ДЕЙСТВИЕ НА ПОДСЪЗНАТЕЛНИЯ УМ

Макар че представлява малка част от мозъка по обем, лимбичната система играе някои от най-базовите и поддържащи живота функции в цялата структура на мозъка. От всички области в мозъка лимбичната система е известна като най-примитивната. Всъщност, подобни системи откриваме в повечето животни. Лимбичната система се разполага върху мозъчния ствол.

В състава на лимбичната система влизат:

- амигдала
- хипокампус
- таламус
- хипоталамус
- други

Лимбичната система регулира съществени аспекти от нашите съзнателни и **подсъзнателни модели**—включително нашите емоции, перцепции, взаимоотношения, поведения.

Лимбичната система играе мощна роля в пораждането на различни емоции и чувства. Всъщност някои дори я наричат „**емоционалното разпределително табло на мозъка.**”

Лимбичната система, или емоционалният мозък, е „еднообразен мозък”, който обича комфорта и рутината, стреми се към безопасност и постоянство. За емоционалния мозък безопасността означава, че днес ще правя онова, което правих вчера и ще правя същото утре. Пренася уроците от миналото към сегашния момент и не мисли за бъдещето. С други думи, той свързва всичките ни спомени по такъв начин, все едно събитията се случват в настоящия момент и тогава преживяваме чувствата и емоциите от миналия си опит.

АМИГДАЛА

Амигдалата се състои от два клъстъра с форма на бадем (амигдала произлиза от латинската дума за „бадем”), разположени съответно в десния и левия темпорален лоб. Известна е като емоционалния център на мозъка и като такава дава емоционална оценка на ситуациите. Помага на мозъка да разпознава евентуални заплахи и подпомага тялото да се подготви за реакции от модела „бий се или бягай”, като увеличава сърдечния ритъм и участва дишането. Тя е отговорна предимно за регулиране на нашите възприятия за и реакция на агресия и страх. Наред с това е отговорна за учене въз основа на награда или наказание. По причина на близостта ѝ с хипокампуса амигдалата участва в запаметяването особено на емоционално натоварени спомени. Емоционалната възбуда след дадено преживяване на учене повлиява силата на последващия спомен за това събитие.

ПОХИЩЕНИЕТО НА АМИГДАЛАТА

Често пъти се обезсърчаваш, като установяваш колко си слаб в морална сила .... и контролиран от навиците на стария си живот. Установяваш как емоционалното ти естество ти изневерява, изневерява на най-добрите ти решения. 5Т/513/1-5; 2МСП/693/5

Висшите сили на ума са завладени и подчинени от нисшите. 2Т/60/4

*Божията благодат може да направи много, за да коригира дефектите на характера ти и да укрепи и развие по-съвършено онези сили на ума, които са слаби сега и имат нужда от сила. **Като правиш това, ще доведеш под контрол онези по-нисши качества, които сега са надвили и подчинили по-висшите.** 1Т/704/1,2*

Конфликтите направо поразяват мозъка ни. Ние сме подготвени да се защитаваме винаги, когато усетим заплахата. В контекст на нашето съвремие не се бием като язовец с койота, нито бягаме като заек от лисица. **Емоционалният мозък не различава заплахата за нашето тяло от заплахата за нашето его.** Затова започваме да се защитаваме, дори преди да сме разбрали същността на ситуацията. Когато чувствата ни бъдат засегнати, емоционалният ни мозък отделя адреналин, стимулира приток на кръв към големите ни мускули, концентрирайки мигновено мислите ни в посока да се защитим от надвисналата заплахата. Съвременните заплахи са най-често символични, а не физически. И като се има предвид, че амигдалата често прави грешки и тълкува погрешно сигналите, тя може да ни предизвика да бъдем емоционално реактивни и да говорим и вършим неща, за които да съжаляваме впоследствие. Някои от най-често срещаните предизвикателства, които задействат амигдалата днес, включват чувството, че не сме адекватно уважени, че сме недооценени, че към нас се проявяват неоснователни очаквания и изисквания, както и че се оказваме жертва на несправедливо отношение.

Но **базовият ни инстинкт да се защитим е автоматичен и подсъзнателен.** Когато възприемаме заплахата, амигдалата подава сигнал за тревога, като освобождава цяла каскада от химикали в тялото. Хормони на стреса, като адреналин и кортизол, заливат системата ни, подготвяйки ни да се бием или да бягаме. Когато тази дълбоко инстинктивна функция вземе контрол, определяме това състояние като „похищението на амигдалата.“ Мощният приток на хормоните на стреса създават други усещания като потреперване в слънчевия сплит, на крайниците или на гласа. Може да забележим как лицето ни се облива от гореща вълна, как гърлото ни се пристяга или тилът ни се стяга и челюстта ни се стиска. Тези усещания не са приятни—в никакъв случай нямат за цел да ни отпуснат, но са определени да ни вкарат в действие.

Наред с всичко това, **задействаната амигдала моментално изключва невралната пътека към нашия префронтален кортекс,** в резултат на което губим ориентация в разгорещилия се разговор. Изчезва сложното и комплексно вземане на решения, изпарява се също достъпът ни до множество перспективи. И така, след като фокусът на вниманието ни дотолкова се е стеснил и ограничил, установяваме, че се намираме в капан на една-единствена перспектива, която ни прави да се чувстваме най-сигурни и

безопасни: „Аз съм прав, ти си в грешка,“ макар в нормалния случай да виждаме повече перспективи.

И не стига всичко това, но и **паметта ни започва да ни изневерява.** Били ли сте някога в сблъсък с партньора или приятеля си, когато буквално не сте могли да си спомните нещо положително за него/нея? Сякаш мозъкът ви тотално е изключил функцията „памет“ в усилието си да оцелее при този конфликт. Когато паметта ни е компрометирана по този начин, не можем да си спомним нищо от миналото, което би могло да ни помогне да се успокоим. Всъщност, едва ли можем да си спомним каквото и да било повече. Но вместо това, просто сме изпълнени с пресветкащата червена лампичка на амигдалата, която сигнализира: „Опасност, реагирай. Опасност, защитавай се. Опасност, атакувай.“

Когато разсъдъкът ни е похитен от амигдалата, **не можем да изберем** как бихме искали да реагираме, защото програмираният защитен механизъм в нервната ни система върши това вместо нас— даже още преди да ни мине през ум, че бихме могли да упражним такъв избор. Направо абсурдно.

ХИПОКАМПУС

Хипокампусът играе ключова роля за **формирането на емоционално натоварени, дълготрайни спомени** на базата на емоционално оцветена информация от амигдалата. Играе съществена роля за формирането на нови спомени, свързани с минали преживявания.

СИНГУЛАТНАТА ГЪНКА (CINGULATE GYRUS)

Към момента е известно, че фронталната ѝ част свързва аромати и гледки с приятни спомени от предишни емоции. Тази зона участва също в емоционалната ни реакция на болка и при регулиране на агресивно поведение.

ТАЛАМУС

Таламусът и хипоталамусът се свързват с изменения в емоционалната реактивност. Таламусът, който е една сетивна „пътна станция“ към останалите структури на мозъка, е важен предимно поради връзките си с другите структури на лимбичната система.

ХИПОТАЛАМУС

Хипоталамусът представлява малка структура в мозъка с размер на бадем. Той се разполага дълбоко в мозъка, точно над основата на черепа, точно под таламуса, в долната част на таламуса, **вътре в оптичните пътища**. Главната му функция е да регулира хомеостазата на тялото (телесна температура, кръвно налягане, сърдечен ритъм, флуиден и електролитен баланс, глад, жажда, сън, сексуален нагон, настроение, храносмилане). Счита се за контролен център на повечето хормони, като изпраща сигнали до хипофизата/щитовидната/адреналиновата жлези. Той свързва ендокринната и нервната системи заедно. Хипоталамусът и хипофизата са свързани помежду си както с нервни, така и с химични пътеки, при което хипоталамусът произвежда и секретира невротрансмитери, невропептиди заедно с няколко неврохормони, които повлияват функцията на хипофизата.

Наред с това хипоталамусът играе ролята на **посредник в мозъка за превръщането на емоцията във физическа реакция**. Когато в ума се произведат силни чувства (гняв, страх, удоволствие, възбуда), било то чрез външни обективни стимули или по силата на мислите, **мозъчната кора предава импулси към хипоталамуса, след което той може да изпрати сигнали за физиологични промени** чрез автономната нервна система и **като прави хипофизата да задейства произвеждането на хормони**. Именно оттук водят началото си физическите белези за страх или възбуда, като ускоряване на сърдечния пулс, повърхностно дишане и свит стомах.

Посредством множеството си взаимодействия с други части на мозъка, хипоталамусът спомага да се регулира телесната температура, глада, жаждата и др., а също реагира на удовлетворяването на тези нужди, като **създава чувство на**

удоволствие. Olds & Milner (1954) случайно откриват тези центрове на чувство за награда, докато моментно стимулират хипоталамуса на плъх. Изследователите забелязват, че след стимулация плъхът продължава да се придвижва точно към онова място в клетката, където е получил стимулацията, сякаш се е опитвал да пресъздаде обстоятелствата около първоначалното преживяване. При последващо проучване на тези центрове на чувство за награда, Olds (1958) открива, че животните са готови да направят почти всичко, за да пресъздадат приятната стимулация, включително ще пресекат болезнена електрифицирана мрежа, за да получат стимулацията си. При един експеримент на плъх е дадена възможност по електричен път да стимулира сам собствения си хипоталамус, като натиска педал. Плъхът се отдал на това преживяване дотолкова, че натискал педала повече от 7,000 пъти на час, докато накрая колабирал от крайно изтощение.

ВИСШИЯТ МОЗЪК

СЕДАЛИЩЕТО НА ВЯРАТА И СИЛАТА НА ВОЛЯТА

Волята е управляваща сила в естеството на човека. Ако волята е насочена правилно, цялото останало същество ще дойде под нейния контрол. Волята не е вкусът, нито наклонността, но тя е изборът, решаващата сила, царствената сила, която действа в човешките деца да се покоряват на Бога, или да не се покоряват. ML/318

Волята е управляваща сила в естеството на човека, която довежда всички други сили под свой контрол. 5T/513/1-5; 2MCP/693/5

Когато волята на човека сътрудничи с Божията воля, тя става всемогъща. Всичко, което трябва да се извърши по Неговата заповед, може да се

изпълни с Неговата сила. Самите Му повеления разпореждат и силата. COL/331-333; МУР/101/3

Понякога изкусната сила на изкушението изглежда подлага силата на волята на изпитание до краен предел, така че да се упражнява вяра изглежда тотално противоположно на всички доказателства, представяни от сетивата и емоциите. Но нашата воля трябва да се държи на Божия страна. Час след час трябва да удържаме позицията си триумфално в Бога. Всичко е възможно за този, който вярва. ОНС/124/3

ФРОНТАЛНИЯТ ЛОБ

Фронталният лоб се свързва с функции на изпълнителната власт и привеждане към движение. Функциите на изпълнителната власт включват:

- планиране и следване на цели;
- разграничаване на бъдещи последици от настоящи действия;
- избор между добри и лоши действия (проницание);
- превъзможване и потискане на социално неприемливи реакции;
- определяне на прилики и разлики между обекти или ситуации.

Фронталният лоб се счита за моралния център на мозъка, понеже е отговорен за процеси на напреднало вземане на решения. Наред с това играе съществена роля за възпиране на емоционални спомени, извлечени от лимбичната система, и видоизменянето на тези емоции, така че да отговарят на социално приемливи норми.

Префронталният кортекс се намира в предната част на фронталните лобове. Префронталният кортекс допринася за вниманието и мотивацията. Помага да контролираме импулсите си и силните емоции. Помага ни да вземаме решения, да

създаваме и изпълняваме планове. Наред с останалите му функции, префронталният кортекс отговаря за възпиране на неуместно поведение, задържа ума фокусиран към поставените цели и осигурява непрекъснатост на мисловния процес. Тази област е свързана чрез асоциативни влакна с всички други части на мозъчната кора, както и с амигдалата и таламуса, което ще рече, че и тя участва в „емоционалния мозък“ като лимбичната система.

Често явление е съзнателната перцепция, извлечена от постъпила сетивна информация, да бъде значително видоизменена от емоции, чувства и подтици от различен вид апетит. **Хипоталамусът и различни компоненти на лимбичната система изпращат сигнал до префронталните лобове за състоянието на вътрешната среда** на организма (глад, жажда, секс, страх, гняв, удоволствие) [Nauta, 1971]. **Никоя друга част на мозъчната кора не разполага с такава интимна взаимосвързаност с хипоталамуса.** Действат пътеки със сложни схеми от различни постъпили сетивни информации към лимбичната система и обратно към префронталния лоб, а оттам действат други схеми към лимбичната система и пак обратно [Nauta, 1971]. От тази свързаност става ясно, че префронталната и лимбичната системи се намират в реципрочно отношение и разполагат с възможности да поддържат постоянно затворена верига на взаимодействие. **Следователно, с помощта на префронталния кортекс човек може да упражнява влияние на контрол върху емоциите, произведени от лимбичната система.**

НЕДОВЕРИЕТО ВЪЗНИКВА В НИСШИЯ МОЗЪК ДОВЕРИЕТО ВЪЗНИКВА ВЪВ ВИСШИЯ МОЗЪК

Зоната в нашия мозък, която обработва недоверието, реагира по-бързо от зоната в мозъка ни, която обработва доверието. И така, **ние сме предразположени към недоверие.** Недоверието се обработва в нашата амигдала, примитивния мозък. Амигдалата реагира само за 0.07 сек. [Judith Glaser, Conversational Intelligence] Доста бързо. Амигдалата постоянно бди за заплахи. Тя е много полезна от гледна точка, че ни пази в безопасност. Когато усети заплаха, амигдалата отделя кортизол в тялото ни, който на свой ред залива префронталния ни кортекс с този хормон на стреса. **Тези сигнали правят префронталния кортекс да загуби пълния**

си функционален капацитет. Мнозина наричат този процес „похищение на управлението на мозъка от амигдалата“, защото **амигдалата прави префронталния кортекс „да изключи“.** В това състояние сме изключително фокусирани върху заплахата и следователно не можем да мислим добре, нито да разсъждаваме при това положение. Ако чуете аларма за пожар, най-вероятно ще изоставите заниманието си, независимо какво е то, преди да се уверите дали съществува реална заплаха. Това е начинът, по който амигдалата ни „защитава“—тя се фокусира изключително върху настоящата заплаха, като оставя нашия център на изпълнителната власт временно деактивиран. Интересно е обаче, че нашият префронтален кортекс е мястото, където живее доверието (както и ученето, вземането на решения и регулирането на емоциите). Тази част от нашия мозък реагира за 0.1 сек. Именно тук решаваме интелектуално дали можем да се доверим на някого. За съжаление, дори да знаем интелектуално, че можем да се доверим на някого, една-единствена дума или тонът на гласа може да задейства амигдалата и да я предизвика да залее мозъка ни с кортизол, правейки ни прави неспособни да мислим без спотаен страх и така изключва възможността да се създаде едно открито пространство и продуктивен разговор.

ЛИМБИЧНАТА СИСТЕМА — СИЛАТА НА ПОДСЪЗНАТЕЛНИЯ УМ

Съзнателният, или обективният, ум съставлява тази част от интелекта, която приема информация през физическите сетива, както и мястото, където мислите и идеите, така да се каже, придобиват форма—това е свързано с процеса на разсъдък. Това само по себе си е важно, тъй като се смята също, че мислите или идеите, изградени в съзнателния ум, се „отпечатват“ чрез впечатления върху подсъзнателния ум. За разлика от съзнателния, подсъзнателният ум може да възприема и получава информация независимо от функционирането на физическите сетива.

Той действа като склад за памет (хипокампуса). Подсъзнателният ум е банка данни за всичко, което не е във вашия съзнателен ум. Той съхранява вярвания, предходните ви преживявания, вашите спомени, вашите умения. **Всичките ви навици на**

мислене и действие се съхраняват във вашия подсъзнателен ум. Подсъзнателният ум съхранява всичките ви спомени и преживявания под формата на образи и символи.

Той е средството, което насочва и поддържа всички различни функции и операции, които служат за непрестанното функциониране на физическото тяло—смилането на храната, движението на кръвта, деленето на клетките и т.н. (хипоталамуса). Вашият подсъзнателен ум е това, което се нарича хомеостатичен импулс. Той поддържа телесната ви температура на 98.6 градуса по Фаренхайт. Той ви прави да дишате регулярно и прави сърцето ви да бие в определен ритъм. Чрез вашата автономна нервна система той поддържа едно равновесие между стотиците химикали във вашите милиарди клетки. Цялата ви физическа машина функционира в пълна хармония през по-голямата част от времето.

Тук следва да отбележим, че работата на подсъзнателния ум относно работата на физическото тяло е в стриктно съгласие с мислите и идеите—или може би по-точно, с вярванията, установени там (перцепции) относно физическото тяло. **Вашият подсъзнателен ум практикува хомеостаза също и в умствената сфера.** Той ви прави да мислите и да действате по начин, който неизменно съответства на това, което сте вършили и казвали в миналото.

Не забравяйте, че работата на подсъзнателния ум е да ви помага да оцелеете! Затова той винаги следи за наличие на опасност (амигдала). **Подсъзнателният ум** не е креативен—той **е умът на навиците**; съзнателният ум е креативният и има свободна воля. Подсъзнателният ум **отдава голям приоритет** на ефикасното обработване **на постъпващата през сетивата информация**—обработка близо 40 милиона бита информация в секунда, в сравнение с 40 бита в секунда на съзнателния ум (префронталния кортекс). Подсъзнателният ум е 1 милион пъти по-бърз. Затова **в състояние на стрес и критични ситуации вие оперирате с подсъзнателния ум, който обработва постъпващата информация много бързо.** Хормоните на стреса правят кръвта да се изтегли от съзнателния ум към задния дял, за да се задейства рефлексно поведение; т.е. в състояние на стрес, ставате по-слабо интелигентни.

Подсъзнателният ум обича възбуждение, изненада и визуални изображения и е много себецентричен. **Емоциите са езика на подсъзнателния ум.**

СИЛАТА НА ГЛЕДАНЕТО

ЗАЩО САТАНА СЕ БОРИ ЗА СЕТИВАТА НИ

СЕТИВНАТА ИНФОРМАЦИЯ СЕ ВЪЗПРИЕМА ОТ ТВОЯТА ЛИМБИЧНА СИСТЕМА

Лимбичната система събира информация от околната среда посредством **сетивна информация** (информацията, която постъпва през сетивата). Както вече сами сте се убеждавали многократно, **вашите сетива могат да предизвикат бърза промяна в емоционалното ви състояние.** Например, едно приятно ястие може да ви направи да се почувствате комфортно, докато страшен шум може да ви накара да се почувствате неспокойни.

Един съществен начин, по който **лимбичната система** повлиява емоционалното здраве, е като **пренася сетивната информация** от околната среда **до хипоталамуса**, а след това от хипоталамуса към други части на тялото.

ЗАЩО ОБРАЗИТЕ УПРАЖНЯВАТ ТАКОВА МОЩНО ВЛИЯНИЕ И ТРЯБВА ДА ОХРАНЯВАШ ОЧИТЕ СИ

ТРИ НАЧИНА, ПО КОИТО МОЗЪКЪТ ОСМИСЛЯ ОБРАЗИТЕ, КОИТО ВИЖДАШ

Човешките същества притежават две ясно разграничени зрителни системи—**вентрален поток** и **дорсален поток**. Неотдавна бе доказано наличието също и на две ясно разграничени слухови системи. (David Milner & Melvyn A. Goodale)

Сетивната информация в суров вид постъпва през сензорите в ретината на очите и се предава през оптичните канали към визуалния кортекс (зрителната кора) в зрителния лоб.

Визуалният кортекс вижда само проста геометрия, най-прости форми; но той действа като разпределителна гара, която пренасочва информацията към 30 други части в мозъка, най-важните от които следват по-долу.

1. Напускайки визуалния кортекс, сетивната информация постъпва във **вентралния поток**, който представлява пътека, протичаща от визуалния кортекс към темпоралния лоб. Вентралният поток действа като детектор на обекти—какво виждаме.
2. От друга страна сетивната информация постъпва и в **дорсалния поток**—пътека от визуалния кортекс към париеталния лоб. Дорсалният поток определя къде се намира обектът във физическото пространство—той изгражда една умствена карта, така че ако затворите очи, ще можете да се ориентирате в пространството.
3. Третата съществена част за обработване на сетивната информация е **лимбичната система**. Това е тази част, която чувства това, което виждате, вашето вътрешно усещане и реакция спрямо образа, така че тук вие отреагирате емоционално на това, което виждате.

Мозъкът предпочита картини. Макар че имаме предпочитания към определени сетива в определени ситуации, информацията, която постъпва в мозъка по визуален път печели неоспоримо пред всички други сетива. Ние сме по-способни да обработваме по-добре сложна информация, когато се използват визуални подсказки. Когато чуете някаква информация, след три дни ще помните 10 %, добавете обаче изображение, и ще помните 65 %. **Схемите или електрическите връзки в зрителната ни кора са много по-дълбоки и по-богати, отколкото в слуховата ни кора** (1 милион спрямо 30.000 вериги, т.е. схеми). **Зрението ангажира половината от ресурсите на нашия мозък** (Medina 2008)

Менталният образ е картина, сцена или събитие, което виждате в ума си. **Изграждате ментални образи в ума си през цялото време, макар и несъзнателно. Менталните образи, които често визуализирате, въздействат на живота ви, независимо**

дали го осъзнавате, или не. **Всеки образ се възприема като реален от подсъзнателния ум. Всичко, което виждате, в реалния живот или на екран, във въображението или на сън, подсъзнателният ум счита за реално.**

Подсъзнателният ум не може да разграничава между реално и въображаемо. Той ще отреагира на образите, които създавате отвътре, независимо дали отразяват настоящата ви реалност, или не. Работата на подсъзнателния ум е да създаде реалност от “програмата”, която му е “зададена.” Затова ако имате отрицателно “програмиране,” 95-99% от времето ще пресъздавате това отрицателно преживяване в живота си. **Всичко, върху което съзнателният ум може да се фокусира, той може и да контролира; но това, върху което той не се фокусира, се контролира от подсъзнателния ум.** През по-голямата част от деня ние се фокусираме върху миналото (неприятните преживявания) и бъдещето (притеснения за утрешния ден), което означава, че сегашното се контролира от “програмата”, която носите. Така се оказва, че собственото ви невидимо за вас поведение ви саботира.

СИЛАТА НА ПОЗИТИВНИТЕ ОБРАЗИ

Проучване разкрива, че любезността (в резултат от това как се чувстваш, докато си любезен) засилва нивата на важно антитяло в имунната система, известно като “секреторен имуноглобулин А” (накратко s-IgA). Един от най-удивителните факти в това проучване е, че **ефектът се задейства само с гледане на прояви на любезност.** Да, “гледане” на прояви на любезност. Това е така поради факта, че имуностимулиращият ефект действа въз основа на това как се чувстваш, когато си любезен, и е идентичен, както когато сам ти извършваш, така и когато само наблюдаваш прояви на любезност. Противоположен на този ефект е аналогичният начин, по който стресът потиска работата на имунната система и отново този ефект действа въз основа на това как се чувстваш, както когато си под реален стрес, така и когато само гледаш негативни образи и информация.

НИЕ ВИЖДАМЕ ТОВА, КОЕТО ВЯРВАМЕ

Ние не виждаме нещата, каквито са—ние виждаме нещата, каквито сме.

Твоят мозък определя какво виждаш. Перцепцията стои в основата на всичко, което мислим, вършим, знаем, твърди невроученият Beau Lotto. **Твоята перцепция (възприятие) за някого или нещо е като какъв го възприемаш—какво мислиш и чувстваш за него,** както и впечатлението, което имаш за него. Ето защо **ние виждаме (в себе си, в другите и в обстоятелствата на живота) това, което вярваме.**

В типичния случай **мозъкът отчита негативната информация по-бързо, отколкото положителната,** за да приоритезира и така да осигури оцеляване. Това се нарича „**негативен уклон**“ и обяснява защо често става така, че запомняме по-лесно лошите, отколкото положителните преживявания. **По причина на тази наклонност някои лесно развиват прекалено безпокойство или депресия, ако не се тренират да се фокусират върху доброто в живота си и да практикуват благодарност и успокояващи дейности** (проучвания, проведени от John Cacioppo, Ph.D., по-късно в Ohio State University и в момента в University of Chicago).

ТОЗИ СВЯТ Е ЕДНА ВИРТУАЛНА ДЕЙСТВИТЕЛНОСТ

Твоята реалност е виртуална: тя е масово конструирана от собствения ти мозък. Визуалният кортекс (зоната на зрението в мозъчната кора) заема 30% от мозъка, в сравнение с 8% осезание и 2-3% слух. Всяка секунда очите ти изпращат 2 милиарда бита информация към визуалния кортекс. Останалите части на тялото могат да изпратят още един милиард. И така, **зрението представлява 1/3 от мозъка ти по обем и може да заеме до 2/3 от ресурсите за обработване на данни на твоя мозък. Не е чудно тогава, че илюзията на гледането е такова голямо предизвикателство. Но зрението е илюзия.** За да изгради преживяване от гледането, мозъкът ти се допитва до твоето концептуално разбиране за света, твоите познания, спомени, мнения, емоции—перцепции. **Всичко това работи двупосочно и обикновено действа подсъзнателно.** Така че, **това, което виждаш, повлиява как се чувстваш, а начинът, по**

който се чувстваш, повлиява какво виждаш. Много проучвания демонстрират този факт. Един наклон изглежда по-стръмен, когато си уморен, а крайната точка изглежда по-отдалечена, когато си с тежка раница на гръб. Това, което виждаме с очите си, е само един начин да създадем реалността за себе си. Можем да създадем реалността за себе си по много други начини. Да вземем страха например. Страховете ти изопачават твоята реалност. Под странната логика на страха всичко е по-добро, стига да не е несигурно. Страхът възприема неизвестното като ужасно. Но **страхът се самоизпълнява, прави очакванията ти да се превърнат в самопредсказани пророчества.** Когато си изправен пред голямата нужда да погледнеш извън себе си и да размислиш критично, страхът те кара да се отдръпнеш назад вътре в ума си, блокирайки капацитета да мислиш критично чрез изобилие от подривни емоции. Ти избираш как да възприемеш реалността за себе си и, като такъв, създаваш собствената си реалност и си напълно отговорен за това.

Когато човек е движан от хормоните на стреса, самият коктейл от химикалите, създадени като стресова реакция, започва да кара мозъка да анализира живота ви от гледна точка на тази емоция—хормоните на стреса ви карат да вярвате, че външният свят е по-реален от вашия вътрешен свят, което допълнително прави мозъка да излезе извън равновесие. Когато се намирате под стрес, вие се фокусирате върху предмети, стеснявате фокуса на вниманието си върху неща, върху хора, защото именно там се крие опасността за вас—вие сте свръхзагрижен за тялото си и така с времето започвате да ставате материалист. Дефинирате реалността със сетивата си и започвате да предсказвате бъдещето въз основа на миналото си. Поради действието на тези химични субстанции във вас вие се намирате се в състояние на свръхвъзбуда, изключително обусловен да вярвате, че това, което стои пред очите ви, е самата реалност.

СИЛАТА НА ОЧАКВАНЕТО

Тъгата и говоренето за неприятни неща насърчават неприятните сцени, като докарват обратно върху самия човек неприятния ефект. Lt 1, 1883.

Една особена форма на вниманието е очакването. Очакването променя нашето преживяване. Очакването ориентира сетивата ни да забелязват и обработват информация, която отговаря на това очакване. **Когато в определена степен има някакво очакване, ангажираните за сетивност неврони започват да действат предварително—реално преди да са получили информация.** Ефектите на очакването са толкова силни, че има много голяма вероятност да възприемем това, което очакваме, преди да се е появило (Rock 2009). **Каквото очакваш, това получаваш.**

Проучвания посочват, че когато човек получи плацебо, което те мислят за лекарство, и впоследствие преживяват плацебо ефекта, това се случва, защото техният мозък е произвел веществата, които са необходими, за да преживеят ефекта, очакван от лекарството. Например, когато ти дадат плацебо за болка, но си мислиш, че е болкоуспокояващо, очакваш болката ти да намалее. И така, мозъкът ти произвежда собствени успокояващи болката химични вещества, за да посрещне очакванията ти—а именно, да се намали болката. D. Hamilton PhD

СИЛАТА НА БЛАГОДАРНОСТТА

Можем да се молим за всеки дар, който Той е обещал; след това трябва да вярваме, че получаваме, и трябва да отговорим с благодарност към Бога, че сме получили. Няма нужда да търсим някакво външно доказателство за благословието. Mar/87

Ние сме силно обусловени да вярваме, че трябва да има причина, за да благодарим и така чакаме нещо отвън да промени как се чувстваме отвътре. Всъщност, подсъзнателният ум не прави разлика между емоция, която се преживява в една реална ситуация, и емоция, която се пресъздава единствено чрез мисълта. Когато започнете да преживявате благодарност, той започва да вярва, че това се случва в момента. Тогава, можете ли да бъдете благодарни, преди желаната от вас промяна да стане явна пред очите ви? Подсъзнателният ум ще започне да вярва, че тази промяна вече се случва, тъй като благодарността е финалното състояние, което се преживява, когато получите желаното. Колкото по-дълго се задържате в това състояние на благодарност, толкова повече тялото вярва, че събитието вече се е случило. Подсъзнателният ум започва да вярва, че живее в тази бъдеща реалност в настоящия момент и така вие започвате да сигнализирате нови гени по нови пътища, което започва да променя тялото ви, за да изглежда така, сякаш събитието вече е настъпило. *Dr. Joe D.*

СИЛАТА НА ВЪОБРАЖЕНИЕТО

Представянето във въображението на определена дейност ангажира същите части и пътеки в нашия мозък, които се ангажират в реалното му изпълнение. Всяка достатъчно ясно видяна във въображението дейност ще се счита от мозъка ни за реална. В известния експеримент (описан от Doidge 2007) на учени от Harvard University под ръководството на доктор Alvaro Pascal-Leone преподава на две групи хора, които никога не са учили пиано, упражнение с последователни ноти, като им показва кои пръсти да движат и ги оставя да слушат нотите, докато свирят. След това участниците в групата по „ментална (умствена) практика“ сядат пред клавиатурата на електрическо пиано, по два часа на ден, в продължение на пет дни, като си представят, че изпълняват нотното упражнение, както и че чуват тези ноти да се изпълняват. Втората група по „физическа практика“ реално свирела по два часа на ден в продължение на пет дена. Мозъкът и на двете групи бил подложен на картографиране (с

помощта на TMS, трансмагнитна стимулация) преди, по време и след експеримента. След това и на двете групи било казано да изпълнят упражнението, при което компютър замерил точността на тяхното изпълнение. Впечатляващо е, че менталната практика показала същите физически изменения в двигателната система, каквито били наблюдавани при хората, които реално свирели упражнението. И на петия ден от своята практика менталните изпълнители свирели също толкова правилно, колкото и реалните изпълнители на третия ден от тяхната практика.

Мозъкът не прави разлика между това дали си действително изправен пред стресова ситуация, или си въобразяваш, че стресовата ситуация се случва. Мозъкът произвежда хормони на стреса (като адреналин и кортизол), както когато се чувстваш в стресова ситуация, така и когато си спомняш за или си представяш във въображението стресова ситуация—всичко това е много идентично за мозъка.

Същото събитие обаче може да бъде преживяно по различен начин от друг човек. Така че събитието само по себе си не е стресово. Въпросът е какво самият ти мислиш за него, което го прави стресово, а това намира резултат в твоите чувства на стрес. А именно твоите чувства на стрес са това, което произвеждат хормоните на стреса. И така, ти произвеждаш хормони на стреса поради това, което чувстваш, без значение дали се намиращ в тази стресова ситуация присъствено—физически, или в своя ум.

Ние формираме голяма част от нашия емоционален свят през нашите перцепции (възприятия) за хора и обстоятелства, но това не са истини, а само вярвания.

Когато си любезен към човек или към животно и изпитваш чувство на топлина и връзка, мозъкът ти произвежда окситоцин, (който е хормонът на любезността). Окситоцинът въздейства на електричните схеми в мозъка (за да създаде усещане за свързване), върху артериите (за да намали кръвното налягане) и върху имунната система (за да противодейства на уврежданията от стреса). Но ако затвориш очи и си представиш ясно същата любезност, мозъкът ти отново ще произведе окситоцин. Всъщност става въпрос за това какво изпитваш, а можеш да изпитваш същата топлина и връзка, както когато си любезен в реалност, така и когато си представяш това във въображението си.

СИЛАТА НА ВЪЗПРИЯТИЯТА — ПЕРЦЕПЦИЯТА

СЪС СЕДАЛИЩЕ ХИПОТАЛАМУСА

Грехът е, който помрачава умовете и замъглява възприятията (перцепциите) ни. SD/339/4

Трябва да се научите да гледате с мозъка си, а не само със сетивата си. Трябва да възпитате преценката си, така че да не бъде слаба и неефективна. SD/283/4

Тези, които следват собствените си наклонности и се управляват и ръководят от външното, от това, което се вижда, не преценят добре какво върши Бог. Те са изпълнени с недоволство. Виждат провал там, където реално има победа, виждат голяма загуба там, където има печалба. 3Т/66/3

Разстройството на ума преобладава навсякъде. Девет десети от болестите, от които страдат хората, се коренят в това. 1ТТ/179/4

Ние формираме емоционалния си свят през нашите възприятия (перцепции) за хората и обстоятелствата, но това не са истини, а вярвания. *D. Hamilton PhD*

Има над 150 000 различни протеини, които изграждат човешкото тяло. Протеините осигуряват както физическата конструкция, така и функциите на твоето тяло. Ние сме буквално протеин!

Какво прави даден протеин да има различна форма? Във всеки протеин има наниз от свързани звена. Всички протеини споделят еднакви характеристики. Нанизаните звена се наричат аминокиселини. Съществуват 20 различни по форма аминокиселини, а това, което прави всеки протеин различен, е дължината на веригата, както и последователността на свързване на различните аминокиселини. ДНК, генът е информация коя аминокиселина следва след коя. Всеки протеин има уникална

последователност на свързване. Вътре във всеки цикъл има протеинови зъбчатки.

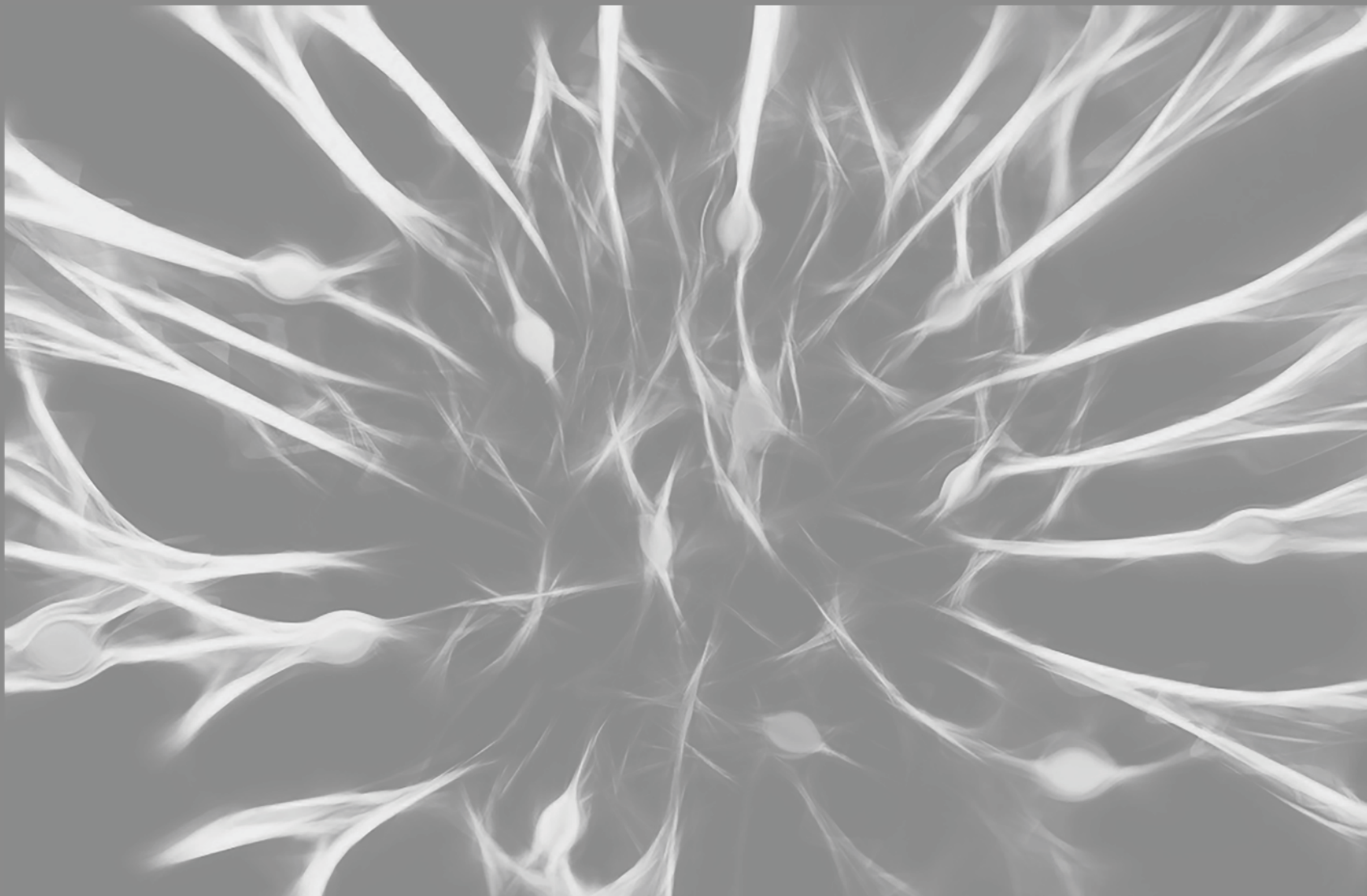
И така, съществува протеин, но съществува и нещо, което се нарича сигнал. Този сигнал може да бъде химичен, като лекарство, хормон, фактор на растежа. Или сигналът може да бъде вибрационна вълна. Протеините реагират на добри вълни и на лоши вълни! И така, когато сигналът се свърже с даден протеин, какво се случва с този протеин? Той започва да се движи—има поведение.

Всеки протеин действа като ключалка, а сигналък—като ключ. За всеки различен протеин има различен сигнал. Когато сигналът се задейства и се свърже с протеина, наблюдаваме поведение.

Когато сигналът отсъства—при протеина не се наблюдава поведение. Това е начинът на поведение на протеина.

Не всички сигнали са химични, т.е. материални. Физикохимиците Popfristic & Goodman изучават какво движение, или поведение, имат протеините. Целта им била да предскажат поведението (т.е. как се задвижва молекулярната въртележка). „Кои са силите, които контролират извиването и нагъването на молекулите в определени сложни форми („движението“)? „Не търсете отговорите в учебниците по органична химия“, казват учените, защото медицината се базира на органична химия, т.е. „само и единствено материя“. По-късно разкриват следното: когато насочат лъч светлина върху протеина и вълните са във фаза, протеинът се активира, а когато насочват лъч светлина, но вълните са извън фаза, протеинът се изключва. Протеинът реагира на добри вълни и на лоши вълни. Протеините реагират на вибрации.

В такъв случай задаваме въпроса: **Какво може да причини болест** (т.е. погрешно поведение на протеина)? Има две възможности: **или протеинът е лош, или сигналът е лош.** Хора с лоши протеини ги носят като вродени дефекти (дефектните гени правят дефектни протеини). Но по-малко от 5% от населението има вродени дефекти. Това ще рече, че 95% от хората би трябвало да имат здрав живот. Тогава, какво причинява проблема, ако си роден здрав, а сега си болен? Сигналът.

**Малцина осъзнават властта,
която умът има върху тялото.
ЗТ/183/2**

Има само 3 начина да се влоши сигнала:

1. **Травма.** Ако падна по стълбите и си секна кръста, сигналът е нарушен.
2. **Токсини.** Ако химията в тялото не е наред, сигналът не може проникне през лошите химикали. Тези два фактора възпрепятстват разпространението на сигнала.
3. Но третият вид сигнал е мисълта—перцепцията. Проблемът не е в тялото, а в ума. **Хипоталамусът просто изпраща неправилен сигнал в неправилно време!**

В кожата има рецепторни протеини (а рецептор означава приемник). Всичките ви рецептори са вградени в кожата. Рецепторът има антена, която реагира на вибрационните сигнали от околната среда. Първичният сигнал се улавя от рецептора. Рецепторът е свързва с обработващ протеин, след което този обработващ протеин е свързва с ефекторен (задействащ) протеин, който от своя страна изпраща вторичен сигнал към протеиновата пътека. Тези пътеки се наричат сигнална трансдукция. Как се нарича сигналът, който контролира твоята биология? Перцепция.

Следователно, ако промениш ума си, можеш да промениш и биологията си. Така че умът е първичната причина за болест на планетата ни днес. Мозъкът е, който контролира сигналите.

ИНТИМНАТА ВРЪЗКА МЕЖДУ УМА И ТЯЛОТО

КАК МИСЪЛТА (ПЕРЦЕПЦИЯТА) ПОВЛИЯВА ТЯЛОТО ТИ

Малцина осъзнават властта, която умът има върху тялото. ЗТ/183/2

Това, което причинява болест на тялото и на ума почти при всички, са неудовлетворените чувства. СН/631/5

Имаме нужда преобразяващата Божия благодат да превземе незабавно нашите мисловни сили. Може и да си мислим нещо лошо, може и да продължаваме да задържаме ума си върху неприятни неща, но до какво ни води това? То преобразява цялата ни опитност според това, на което гледаме. Но като гледаме на Исус, ставаме променени по Негово подобие. Тези, които избират да затворят очите и ушите си за лошото, ще бъдат променени. МС 17, 1894; 2МСП/670/4

Всяка минута всеки ден тялото ви физически реагира, буквално се променя, в отговор на мислите, които минават през ума ви.

Отново и отново се демонстрира, че **самото мислене за нещо може да направи мозъка да отдели невротрансмитери**—химични „пратеници,” които позволяват на мозъка да комуникира с частите, които го съставят, както и с нервната система. Невротрансмитерите контролират буквално всички функции на тялото ви, от хормони до храносмилане и чувството, че сте щастливи, тъжни или стресирани.

Така например, плацебо ефектът, който се наблюдава с имитационни операции и лекарства, работи заради силата на мисълта. Демонстрира се как очакванията и заучените асоциации променят химията и електрическите схеми на мозъка, което следва в реални психологически и когнитивни резултати, като например умора, реакция на имунната система, покачване на хормоналните нива и пр.

Всяка мисъл, която имате, причинява неврохимични промени, някои от които временни, а други трайни. Така например, **когато хората съзнателно упражняват благодарност, получават изблик на невротрансмитери на “възнаграждението,” като например допамин**, и преживяват цялостно просветляване на ума, вероятно свързано с неврохимикала норепинерфин.

Рецепторите стоят на повърхността на клетките, като наброяват стотици хиляди за една обикновена клетка; специализираните клетки, като невроните, може да имат милиони рецептори около себе си. Тези рецептори действат като малки скенери и сензори,

които чакат търпеливо, докато наблизо се появи точният химичен „ключ,” който ще си пасне в тях, подобно както един обикновен ключ е направен да си пасне в специалната ключалка. Тези химични ключове се наричат лиганди, а най-често срещаният от тях е известен като (невро)пептид, който отговаря за близо 95% от познатите лиганди. Това, което се случва по-нататък, е удивително. Пептидът доставя на рецептора химичното известие, което носи, който рецептор след това пренася това известие дълбоко в клетката, с което задейства цяла верига от биохимични реакции, които може да създадат огромни промени в клетката—промени с положителен или отрицателен характер. „Ако приемем, че клетката държи кормилото на живота, то рецепторите са бутоните по таблото, а всеки конкретен пептид е пръстът, който натиска някой бутон и нещата се задействат.”

Тези протеини-рецептори са “очите” и “ушите” на клетките, като приемат послания от веществата в кръвния поток, а след това казват на клетките какво да направят. Или с други думи, рецепторът действа като ключ за включване/изключване на една конкретна дейност в клетката. Ако с кръвния поток се появи точното вещество, което си пасва в рецептора—подобно на ключ в ключалка—ключът се завърта, с което задвижва конкретна дейност, която започва да се извършва в клетките.

Всеки рецептор е специфичен за един пептид, т.е. протеин. Когато преживяваме чувства на гняв, тъга, вина, възбуждение, щастие или нервна възбуда, всяка отделна емоция освобождава собствен поток от невропептиди, които нахлуват из цялото тяло и се свързват с онези рецептори, които променят структурата на всяка клетка като цяло. Най-интересното е кога реално клетките се делят. Ако дадена клетка е била изложена на един определен пептид повече, отколкото на други, новата клетка, която се произвежда, ще притежава повече от рецептора, който отговаря на този конкретен пептид. Аналогично, клетката ще има по-малко рецептори за пептиди, на които нейната клетка-майка не е била излагана толкова често.

Така че, ако сте бомбандирали клетките си с пептиди от негативни мисли, буквално програмирате клетките си да получават повече от същите негативни пептиди в бъдеще. И което е още по-лошо, с това намалявате броя на рецепторите на позитивните пептиди върху клетките, с което сами се правите по-склонни към негативизъм.

Пептидите представляват нотния лист, който съдържа нотите, фразите и тактовото време, които позволяват на оркестъра—твоето тяло—да свири като единна и цялостна единица. А музиката, която идва в резултат, е тонът или чувството, което преживявате.

Вирусите използват същите рецептори, за да влязат в една клетка, така че в зависимост от това колко на брой от . . . естествените пептиди за този рецептор се намират наоколо, вирусът ще има по-лесен или по-труден достъп до клетката. Така че нашето емоционално състояние ще окаже въздействие за това дали ще се разболеем от една и съща „доза” вирус.

Нашият хранопровод и чревен тракт са гъсто покрити с пептиди и рецептори, които са заети да обработват информация с емоционално съдържание. (Research of Candace Pert, PhD)

ТВОИТЕ МИСЛИ (ПЕРЦЕПЦИИ) АКТИВИРАТ ГЕНИТЕ ТИ

Вие говорите на гените си с всяка мисъл, която имате. Бързо разрастващата се сфера на епигенетиката показва, че сте продукт на нещата, които ви се случват в живота, които променят начина, по който действат гените ви. **Гените реално се четат или не се четат** в зависимост от житейските ви преживявания, при което гените и стилът на живот формират една верига за обратна връзка. **Животът ви не променя гените, с които сте се родили. Това, което животът ви променя, е кои от вашите гени ще се проявят,** т.е. генетичното ви проявление, което ще рече, стотиците протеини, ензими и други химикали, които регулират клетките ви. Само около 5 % от генните изменения (мутации) се считат като пряка причина за здравословни проблеми. Това означава, че останалите **95 % от гените** са свързани с разстройства, които действат като фактори на въздействие, върху които може да се повлияе по един или друг начин, в зависимост от различни фактори в живота.

Вашата биология не начертава вашата съдба, така че не сте контролирани от генетичния си състав. Вместо това, генетичното ви проявление се определя до голяма степен от вашите мисли, нагласи и възприятия. Епигенетиката показва, че вашите перцепции и мисли контролират биологията ви.

СИЛАТА НА ПОВТОРЕНИЕТО

Правилните мисли не ни идват естествено. Ще трябва да се борим за тях. СН/291/1

“ВАШИТЕ ПЪТИЩА”

Исая 55:8

ПЪТЯТ НА МИСЪЛТА ИЛИ “МИСЛОВНА ПЪТЕКА”

Всички физически органи са слуги на ума, а нервите са пратениците, които предават неговите заповеди до всяка част на тялото. FE/426; CG/360; RC/149

Фундаменталният градивен елемент на човешкия мозък е **невронът**, или нервната клетка. Невронът пренася сигналите посредством аксон, който излиза извън от тялото (сомата) на клетката подобно на дълга ръка. Множество покъси ръце, дендритите (малките разклонения) провеждат сигналите обратно към сомата.

Способността на аксона на провежда нервни импулси се подпомага значително от миелиновата обвивка, която го обгръща, пресечена на места от възли. Миелинът представлява мастна субстанция, естествен електроизолатор, който защитава аксона от интерференцията на други нервни импулси в близост. Подредбата на възлите ускорява скоростта на проводимост, така че електрическият импулс, който се изпраща по дължината на аксона, да може буквално да отскача от възел към възел, достигайки скорости дори до 120 метра в секунда.

Мястото, където два неврона извършват комуникацията помежду си—в действителност не физически контакт, но безкрайно малка цепнатинка, през която се предават сигналите—се нарича **синапс**.

В невронауката една стара поговорка гласи буквално: “**Неврони, които просветват заедно, се свързват заедно** (т.е. неврони,

които генерират един и същ електрически импулс („съобщение”), установяват електрическа връзка помежду си, предавайки си това съобщение). Това ще рече, че **колкото по-често активирате една неврална схема в мозъка си, толкова по-силна става тя**.

От години това е било на фокус за изучаване на нови неща. Способността да се учи има повече отношение към изграждането и укрепването на нервни връзки. Още по-важна е обаче способността да разрушаваме стари връзки. Това се нарича „синапсно подкастриране.” Ето как работи то.

МОЗЪКЪТ ТИ Е КАТО ГРАДИНА

Знаете, че телата ни са съставени от усвоената храна. Същото е и с нашите умове. 2МСП/490/4

Не забравяйте, че всеки ден вие си изтъквате мрежа от навици. SD/212/9

Мислете за вашия подсъзнателен ум като невероятно плодovита почва, която ще направи да произрасте всяко семе, което засадите в нея. Вашите обичайни мисли и вярвания са семената, които се засаждаат постоянно. Точно както зърното царевица произвежда царевица и пшеничното семе произвежда пшеница, съдържанието на вашите мисли ще се отрази върху вашия живот. Ще пожънете това, което посее; това е закон.

Подсъзнателният ум приема това, което се отпечатва върху него чрез чувства и повторение, независимо дали съответните мисли са позитивни, или негативни. Той не оценява нещата както съзнателния ви ум. Затова е толкова важно да осъзнаваме какво мислим.

СИНАПСНО ПОДКАСТРЯНЕ

ВЪЗПОЛЗВАЙТЕ СЕ ОТ ЕСТЕСТВЕНАТА ГРАДИНАРСКА СИСТЕМА НА ВАШИЯ МОЗЪК

Представете си мозъка като градина, само че вместо да отглеждате цветя, плодове и зеленчуци, отглеждате синапсни връзки между невроните. Това са връзките, по които преминават невротрансмитерите като допамин, серотонин и други.

Глиалните клетки са градинарите на вашия мозък—те действат, за да ускорят сигналите между определени неврони. Но други глиални клетки са чистачи на отпадък, като изтръгват плевели, убиват вредителите, събират с гребла мъртви листа. Подкастриящите градинари във вашия мозък се наричат **микроглиални клетки**. Те подкастрият вашите синапсни връзки. Въпросът е, **как разбират кои връзки да подкастрият?**

Учените едва започват да разгадават тази мистерия, но това, което знаят, е, че **синапсните връзки, които започват да се ползват по-рядко, се маркират с протеин, C1q** (както и други). Когато микроглиалните клетки разпознават тази маркировка, те се свързват с протеина и **разрушават (т.е. подкастрият) синапса**.

Това е начинът, по който мозъкът освобождава физическо пространство, където да изграждате нови и по-силни връзки, за да имате възможност да продължавате да учите.

За да се възползвате от естествената градинарска система на вашия мозък, просто мислете за нещата, които са от значение за вас. Вашите градинари ще укрепят едни връзки, а ще подкастрият онези, за които ви е грижа по-малко. Това е механизмът, по който помагате на градината на мозъка си да процъфти.

С МИСЛОВНИ УПРАЖНЕНИЯ НЕВРОНИТЕ НАРАСТВАТ КАТО МУСКУЛИТЕ

Мозъкът се състои от милиарди нервни клетки, които се наричат неврони. Тези клетки си комуникират помежду си. Входящите сигнали правят един слушач неврон да просветне, т.е. да изпрати свои сигнали. Една клетка се възбужда (просветва), когато през нея преминава електрически сигнал. Сигналът се предвижда от

тялото на клетката, слиза надолу по дългата конструкция, която се нарича аксон. Когато сигналът достигне края на аксона, прави да се освободят въпросните химични пратеници. Тогава химикалите прескачат тясна междина, наречена синапс. Това задейства другата клетка да просветне. И така нататък. (Spreng)

Невралната пътека представлява връзка между определен брой неврони (нервни клетки) в различни части на мозъка, които са свързани и комуникират с помощта на синапси. Колкото по-често тези конкретни неврони се възбуждат (просветват) и комуникират, толкова по-силна става невралната пътека.

Това възбуждане на електрически и химични сигнали напред-назад между нервните клетки произвежда две неща:

1. Създава нови пътеки между клетките във вашия мозък, а също
2. Задълбочава пътеките, които вече съществуват между клетките в мозъка.

Тъй като тези неврални връзки са пътеките, през които протичат мислите ви, умножаването и задълбочаването на тези пътеки прилича на изграждане на повече пътища в място, където няма много пътища.

Прокарайте повторно един информационен сигнал ("мисъл") през едно снопче неврони, и снопчето започва да се уголемява. Точно както един културист започва да наедриява, като практикува вдигане на все по-големи тежести, така и веригите от неврони в нас нарастват, когато ги упражняваме. Когато невроните в едно снопче неврони биват повторно стимулирани, броят на синапсните връзки може да се удвои само за час.

Ако вашата къща функционираше както тялото ви, тя щеше да забелязва кои лампи работят и всеки час щеше да удвоява тръбите от ел. инсталацията, захранващи тази осветителна верига („светлинна схема“). За да получи светлина, която да презарежда стаите, в които лампите работят най-продължително, вашият интелигентен дом ще си „дръпва“ (черпи) зареждане от други източници.

Нашите тела вършат същото. **До 3 седмици отсъствие на активност в една съществуваща неврална сигнализираща пътека ("мисъл"), тялото започва да разединява тази пътека,**

за да използва повторно тези градивни елементи за активните вериги. (Kandel, 1998)

ВИБРАЦИОННАТА АКТИВНОСТ НА МОЗЪКА

Погрешните навици не се надвиват с еднократно усилие. Аз-ът се овладява само чрез продължителна и сурова борба. СС/370/6

При изследване на вибрационната активност на мозъка (EEG activity) става ясно, че като възрастни в мозъка ни през цялото време протичат дейности в много високи и нискочестотни диапазони. При развитието си, обаче, децата с течение на времето отскачат от по-ниски към все по-високи вибрации.

- Децата от 0–6 г. работят на вълни с най-ниска честота— **делта**: 0,5–4 Hz (за възрастния делта е еквивалентна на състояние на сън или безсъзнание).
- От 2–6 г. умът започва да работи също така на **тета** вълни: 4–8 Hz—състояние, което наподобява въображение, затова децата на тази възраст бъркат реалния с въображаемия свят, в който играят.
- От 6–12 г. детето достига до по-високо ниво—включват се и **алфа** вълни: 8–12 Hz (спокойно съзнание).
- От 12 г. детето достига включително до **бета** вълни: 12–35 Hz (активно съзнание).

Изводът е, че през първите шест години детето се намира в програмируемо състояние—поради ниската честотност на вибрационната активност, т.е. детето разполага с мозъчна дейност, която само “сваля” (download) факти. То се намира в състояние на супер-учене: може да учи до 3 езика едновременно. **Всичко, което детето вижда и преживява в семейството, се програмира директно в подсъзнателния ум.** Това е периодът, през който детето научава своята самоидентичност: “Кой съм аз?” Всичко, което родителят ни казва, това ставаме.

След 6-та или 7-та година подсъзнателният ум учи по различен начин—това се нарича привикване, което ще рече, че ако повторите нещо и го повторите отново и отново, и отново,

подсъзнателният ум ще го „свали“ като програма и ще го превърне в навик. Така, след като сте повторили азбуката стотици пъти, идва момент, когато тя става част от подсъзнанието ви и ако ви помоля да я, вие просто ще я издекламирате от „а“ до „я“, без дори да мислите за това, защото ще сте изградили навик.

СИЛАТА НА ЛЮБЕЗНОСТТА

*Милостивите „ще намерят милост.“
“Добротворната душа ще бъде наситена и който пои, сам ще бъде напоен.” SD/270/3,4*

Всяка дума, която изричаме, всяко действие, което извършваме, което съдейства за щастието на други, ще допринесе за нашето собствено щастие. SD/42/4

ЛЮБЕЗНОСТТА ЗАПОЧВА В МИСЛИТЕ

Когато запитахме повечето хора какво смятат, че представлява любезността, повечето отговорят, че любезност е да се правят неща в помощ на хората, т.е. прояви на любезност.

Това несъмнено представлява една огромна част от същността на любезността, но трябва да не забравяме, че съществува любезност, която е много повече от това. Любезността се състои в това какво мислим за хората, дали ги съдим в ума си, както и разговорите, които водим с хората в ума си, които може да не са много любезни понякога.

Но това не означава да мислим любезно заради самата любезност. Става въпрос просто да позволим на любезността да бъде част от начина, по който лекуваме, допускайки любезността да подежда като лек дъждец, който отмива мръсотията, за да разкрие какво лежи отдолу.

ЛЮБЕЗНОСТТА НАСЪРЧАВА ЗДРАВЕТО НА УМА

Множество проучвания доказват, че любезността увеличава частите. Едно проучване посочва, че любезността предлага известна защита против депресия. Изследвания, които сравняват хора, извършващи редовна дейност като доброволци, с такива, които не извършват такава дейност, разкриват много по-ниски нива на депресия при доброволците.

Изследвания с образна диагностика на мозъка посочват, че **любезни и съчувствителни чувства предизвикват физически промени в префронталния кортекс на мозъка**, с уклон към лявото полукълбо. Това е този дял от мозъка, който попада зад и над очите. Тази лява област е позната като област, свързана с положителна емоция. С практикуване на любезност и съчувствие тази област нараства много подобно на начина, по който нарастват мускулите, когато се упражняват. В резултат, всичко, за което се използва тази област, става по-лесно и бързо достъпно, точно както нещо, за което се използва даден мускул, става по-лесно, след като е било засилено чрез упражнение. Така че любезността и съчувствието изграждат тази област в мозъка, като правят положителната емоция по-лесно и по-бързо достъпна.

ЛЮБЕЗНОСТТА Е КАРДИОПРОТЕКТОР

Изследвания на клетките от нашите артерии разкриват, че окситоцинът в основната си функция предпазва клетките от окисление (или оксидативен стрес, както предпочитат да се изразяват учените) и възпаление. Оксидативният стрес и възпалението имат голямо значение за сърдечните заболявания. При отсъствие на достатъчно количество окситоцин се наблюдава в типичния случай по-високо ниво на оксидативен стрес и възпаление, но с притока на окситоцин в артериите нивата на окислението спадат чувствително. В основата си окситоцинът предпазва сърцето. Този хормон е известен като кардиопротекторна молекула. И тъй като го произвеждаме, когато сме искрено любезни, може с право да кажем, че любезността е кардиопротектор.

След като окситоцинът навлезе в артериите ни, което се случва, когато сме любезни, той прави да се произведе азотен оксид. Азотният оксид си е направо една молекула-чудо—така твърди

Dr Louis Ignarro, който е лауреат на Нобелова награда за труда си в тази връзка. Азотният оксид помага да се регулира кръвното налягане, като променя текстурата на стените на нашите артерии. Ако кръвното налягане е високо, азотният оксид прави артериите да омекнат, което позволява да се разширят (дилатират) и кръвното налягане да спадне. Ако кръвното налягане е ниско, азотният оксид втвърдява артериите, за да покачи налягането.

Също така азотният оксид подпомага кръвообращението и играе съществена роля за поддържане на кръвотока по цялото тяло, включително мозъка. Наред с това спомага да се поддържа оптимален баланс между HDL (добрия) и LDL (лошия) холестерол. И така, той може да е една молекула-чудо, но едно още по-голямо чудо е, че произвеждаме тази молекула, когато сме любезни.

ЛЮБЕЗНОСТТА Е ИМУНОЗАЩИТНА

Точно както чувствата на стрес произвеждат хормони на стреса (като кортизол и адреналин), по същия начин чувствата, свързани с любезността, произвеждат хормона на любезността (окситоцин).

В резултат, докато стресът покачва кръвното налягане, любезността го понижава.

Но дали любезността може да извърши повече от това и да засили нашата имунна система?

Ефектът на Майка Тереза получава името си при едно проучване в Harvard University, където доброволци, които гледат видео как Майка Тереза извършва прояви на любезност и състрадание, преживяват укрепване на имунитета.

В проучването изследователите вземат проби на секреторен имуноглобулин–А (s-IgA) от 132 доброволци преди и след гледане на видеото. Този глобулин, който се намира в слюнката, представлява фронтната защита на имунитета, ако човек приеме чрез храна нещо замърсено, а също се счита за значително достоверна индикация за цялостното функциониране на имунната система.

След като гледат филма, нивата на техния s-IgA се оказват значително завишени и остават такива известно време

след това, докато доброволците продължават да мислят за конкретните сцени от филма.

Подобни резултати се наблюдават при друг експеримент, проведен от изследователи от института в Колорадо HeartMath.

ЛЮБЕЗНОСТТА ЗАБАВЯ СТАРЕЕНЕТО

Едно удивително ново проучване посочва, че по всичко личи, че любезността забавя процеса на стареене на генетично ниво. При изпитване за период от 12 седмици, проведено от учени в университета в Северна Каролина Chapel Hill, изследователите измерват дължината на теломерите преди и след 6 седмици ежедневно практикуване на духовни упражнения.

Теломерите се считат за маркери на остаряването, тъй като постепенно намаляват дължината си в хода на живота ни. Тяхната дължина, както и темпът, с който намалява дължината им не само дават високо прецизна индикация за възрастта на даден индивид, но също така посочват колко бързо остарява съответният човек. Те представляват окончания в края на ДНК веригата—нещо като пластмасовите накрайници на връзките за обувки, които действат като стопери и не позволяват връзките да се разнищят, много подобно на това теломерите помагат да се предотврати пълно разнищване на ДНК веригата. С това си действие удължават живота на клетките.

За целта на изследването учените сравняват дължината на теломерите при хора, практикували духовни упражнения, свързани с любезността, и такива, които не са практикували нищо (контролна група). Вземат кръвни проби две седмици преди и три седмици след практиката. Невероятно е, че докато дължината на теломерите се оказва намаляла при контролната група (типично за 6 месеца остаряване), тя почти не е намаляла при групата, практикуваща любезност.

С други думи, по всичко личи, че чувствата на любезност и съчувствие забавят процеса на стареене на генетично ниво. Това предлага още едно доказателство, че любезността предизвиква ефекти, които във физиологично отношение са противоположни на стреса, тъй като стресът е един от начините загубата на теломери да се ускори. Но независимо от начина по който действа, фактът

е, че действа. Любезността и съчувствието действително имат мощни биологични ефекти и могат да повлияват здравословното състояние и продължителността на живот.

Във всяка душа две сили се борят ревностно за победа. Неверието строява силите си под предводителството на Сатана, за да ни откъсне от Източника на нашата сила. Вярата строява силите си, под предводителството на Христос, автора и завършителя на нашата вяра. Час след час конфликтът се разгръща пред лицето на небесната вселена. Това е един ръкопашен бой и великият въпрос е: Кой ще добие надмощие и господство? Този въпрос всеки трябва да реши сам за себе си. Ще се наложи всички да вземат страна в тази битка, воювайки на страната или на единия, или на другия. Никой не може да бъде изключен от този конфликт. SD/328/5

БИТКАТА ЗА ТВОЯ УМ

МЕЖДУ

ХРИСТОС И САТАНА

Той изстрада всичко, което е възможно за човешката плът да пострада и понесе, за да можем ние да преминем триумфиращо през всичките изкушения, които Сатана би могъл да изнамери, за да унищожи вярата ни. SD/294/3

Битката за твоя ум
между Христос и Сатана

**Благодатта на Духа се предоставя, за да
сътрудничи с решителността на човека, но тя
не е заместител на личното упражняване на
вяра. ТМ/518/1**

КОЙ ИМА СИЛА ДА КОНТРОЛИРА ТВОЯ УМ?

СИЛАТА НА ХРИСТОС ДА КОНТРОЛИРА УМА ТИ

*Преобразявайте се чрез обновяването на вашия ум.
Римляни 12:2*

Думите „Ще ви дам и ново сърце“ (Езекиил 36:26) означават, „**Ще ви дам нов ум.**“ *СТ/452; 2МСП/670/3*

Когато Исус говори за сърцето, Той има предвид ума, цялото същество. **Да имаш ново сърце, означава да имаш нов ум,** нови намерения. *МYP/72/1*

Той е изработил човешкия ум. Нито една благородна мисъл не се поражда в ума ни, която да не произхожда от Него. **Той познава всичките мистериозни механизми на човешкия ум; защото не е ли Той, който го е направил?** Бог вижда, че грехът е принизил и деградирал човека, но гледа на него с жалостивост и съчувствие; понеже вижда, че Сатана го държи във властта си. Промяна в живота се изработва именно чрез **умиването**, което **представява възстановяването и обновяването на ума чрез силата на Светия Дух.** *SD/105/3*

Той [Христос] дойде . . . за да извиси и облагороди силите на нашия ум, така че усилията ни в този живот да не бъдат погрешно насочени и загубени. *SD/125/3*

За нас Исус е пребъдващо **присъствие, което контролира нашите мисли** и идеи. Исус Христос е всичко за нас—първият, последният и най-добрият във всичко. Исус Христос, Неговият Дух, Неговият характер придава цвят на всичко; това е същността, натюрелът на цялото ни същество. Думите на Христос са дух и живот. Не можем да се спрем, за да се занимаваме със своите разочарования, още по-малко за да говорим за тях; защото една по-приятна картина привлича погледа ни—скъпоценният живот на Исус. *TM/389/2*

Любовта, която Христос разпръсква из цялото ни същество, е оживотворяваща сила. Тя **докосва с изцеление всяка жизненоважна част—ума, сърцето, нервите.** Чрез нея се задействат най-висшите енергии на съществото. Тя освобождава душата от вината и тъгата, притеснението и грижите, които смачкват и изстискват жизнените сили. *МН/115; 1МСП/65/3*

Господ Исус обича народа Си и когато те положат доверието си в Него, като зависят изцяло от Него, Той ги укрепява. Той ще живее чрез тях, като им дава вдъхновението на Своя освещаващ Дух, като **придава на душата една жизненоважна вливка (трансфузия) на Самия себе си.** Той действа чрез техните способности и ги прави да избират Неговата воля и да претворяват в действие Неговия характер. Господ не ще остави Своите измъчвани, изпитвани деца на Сатана, за да си играе с тях чрез изкушенията си. Ваша привилегия е да се доверите на Исус. Нямаме, защото не искаме или защото не се молим с вяра, вярвайки, че ще бъдем благословени с особеното влияние на Светия Дух. *ТМК/78*

Плътското сърце трябва да бъде разпънато. . . . Нищо друго, освен животворните влияния на евангелието, не може да помогне на душата. Молете се **моцните енергии на Светия Дух**, с цялата им вдъхваща живот, възстановяваща и преобразяваща сила, **да паднат като електрически шок върху парализираната душа**, като направят всеки нерв да затрепти с нов живот, възвръщайки целия човек от неговото мъртво, земно, чувствено състояние в едно здраво духовно състояние. По този начин ще станете участници в божественото естество, след като сте избягали от разтлението, което е в света чрез похотта; и в душите ви ще се отрази образът на Този, чрез раните от бичуването на Когото ние биваме изцелявани. *2ТТ/100/1*

Господ очиства сърцето много сходно на това, както ние проветряваме една стая. Ние не затваряме вратите и прозорците и не разпръскваме после някакъв почистващ препарат; но отваряме вратите и широко разтваряме прозорците, а после оставяме да навлезе небесната пречистваща атмосфера. . . . **Прозорците на импулса, на чувствата трябва да се отворят нагоре към небето и прахът на егоизма и земното да се изхвърли. Божията благодат трябва да помете стаите на ума, въображението трябва да има небесни теми за съзерцаване и всеки елемент на естеството трябва да се очисти и витализира от Божия Дух.** *SD/107/3*

Светият Дух всажда (букв. имплантира) Христовата благодат в сърцето на много благородни търсачи на истината, като **съживява симпатиите им противно на самото им естество**, противно на предишното им възпитание. *AG/198*

Христос е дал своя Дух като една **божествена сила за превъзможване на всички наследени и придобити наклонности** към злото и за да отпечата собствения Си характер върху църквата. *ОНС/150*

Неговият дар надхвърля всяко преброяване. Бог направи всичко това, за да може човекът да бъде пропит (букв. импрегниран) с божествената любов и щедрост. *ОНС/28*

Бог иска нашите умове да се разширяват. Той желае да положи своята благодат върху нас. *AG/259*

Господ Исус ще уголеми всеки ум и сърце за получаването на Светия Дух. *Letter 71, May 17, 1900, to John Wessels; UL/151*

Животът и смъртта на Христос, цената на нашето изкупление, са за нас не само обещанието и залогът за живот, не само средството да ни се отворят отново съкровищата на мъдростта: те са едно по-широко, по-високо откровение за Неговия характер, отколкото дори святата двойка познаваше в Едем. И докато Христос отваря небето за човека, животът, който Той придава, отваря сърцето на човека за небето. Грехът не само ни изключва от присъствието на Бога, но разрушава в човешката душа както желанието, така и капацитетът да Го познаем. Мисията на Христос е да развали цялото това дело на злото. **Способностите на душата, парализирани от грях, помраченият ум, извратената воля—Той има силата да ги въодушеви и възстанови.** Той отваря за нас богатствата на универса и чрез Него ни се придава силата да разпознаем и да присвоим тези съкровища. В човешкото естество има наклонност към злото, една сила, на която, освен ако не му се помогне, той няма как да устои. За да устои на тази сила, за да достигне до този идеал, който дълбоко в себе си приема за единствено достоен, човекът може да намери помощ само в една сила. Тази сила е Христос. Да си сътрудничи с тази сила е най-голямата нужда на човека. *Ed/28, 29; RC/106*

ТВОЯТА СИЛА ДА КОНТРОЛИРАШ УМА СИ, СЪЧЕТАНА СЪС СИЛАТА НА БОГ ДА КОНТРОЛИРА УМА ТИ

Препашете се през чреслата [седалището на силата] на своя ум. 1 Петър 1:13

Ти можеш да упражниш правото си на избор кой да контролира твоя ум. *RH/1890/2/11*

Никоя човешка власт не може да контролира могъщите страсти на сърцето. В това отношение сме също толкова безпомощни, колкото безпомощни се оказаха учениците да укротят яростната буря. *SD/104/5*

Сърцето в естественото си състояние е обиталище на несвети мисли и греховни страсти. Когато бъде доведено да се покори на Христос, Духът трябва да го очисти от всяко осквернение. **Това не може да се извърши без съгласието на самата личност.** *SD/99/3*

Каквото човек мисли в сърцето си, такъв е и той. *MYP/285/2*

Силата на правилната мисъл е по-скъпоценна от изпитаното изрядно злато на Офир. Имаме нужда да ценим високо правилното контролиране на мислите си, понеже такава едно контролиране подготвя ума и душата ни да работят хармонично за Учителя. За да имаме мир и щастие в този живот, е необходимо мислите ни да бъдат насочени към Христос. **Каквото мисли човек, такъв е и той.** Нашият напредък в морална чистота зависи от правилното мислене и правилното постъпване. *ST/1905/8/23; RC/308; 1MCP/235/2*

Умът, също както тялото, трябва да има чиста храна, за да има здраве и сила. *ST/544; 1MCP/357/3*

Във властта на всеки един е да избира темите, които ангажират неговите мисли. *Ed/127; 2MCP/655/6*

Най-добрият начин да предотвратим растежа на злото е да изпреварим да ангажираме почвата. **Необходима е най-голяма грижа и бдителност да култивираме ума** и да засеем в него скъпоценните семена на библейската истина. *CTBH/125*

Злите мисли унищожават душата. . . . Единствената безопасност за всяка душа е в правилното мислене. **Ние трябва да използваме**

всяко средство, което Бог е поставил достъпно за нас, за управлението и култивирането на нашите мисли (2 Коринтяни 10:5). Бог протяга ръка, за да хване ръката на вярата в нас и да я насочи да се хване здраво за божествеността на Христос, така че да можем да постигнем съвършенство на характера. . . . Всяко обещание в Божието слово е наше. За нас е определено да живеем „чрез всяко слово, което излиза от Божията уста“. . . . Не гледайте на обстоятелствата, нито на собствената си слабост, но на силата на Словото. Цялата негова сила е ваша. *ST/1905/8/23; RC/308; HP/164; 1MCP/235/4*

Чреслата на ума [*седалището на силата на твоя ум*] трябва да бъдат препасани и мислите да бъдат обучени да се придържат към целта така, както компасът се придържа към полюса. Умът трябва да бъде насочван в правилния канал, съобразно добре оформени планове. . . . Успехът или провалът в този живот зависи много от начина, по който се дисциплинират мислите. *RH/1886/4/6; RC/163*

„Препашете чреслата на вашия ум.“ Ако мислите са правилно дисциплинирани, би било далеч не толкова трудно да се контролират чувствата. *ST/1882/5/25*

Ако направим Бог свое упование, в наша власт ще бъде да контролираме ума си в тези неща. Чрез продължително упражняване умът ни ще стане по-силен да воюва с вътрешните врагове и да покорява аз-а, докато се постигне пълно преобразяване, при което страстите, апетитите и волята ще бъдат доведени до пълно подчинение. *2T/507/1*

За теб не е естествено да обичаш духовните неща; но можеш да придобиеш тази любов, като упражняваш ума си, силата на твоето същество, в тази посока. Силата на действието е това, от което се нуждаеш. *2T/264*

Умът е най-хубавото притежание, което имаме; но той трябва да бъде обучен и трениран чрез изучаване, чрез размишление, чрез учене в училището на Христос, което е най-добрият и най-истинският възпитател на света. *SD/70/3*

Умът трябва да бъде дисциплиниран, обучаван, трениран; защото ни предстои да вършим служба за Бога по начини, които не са в хармония с вродените наклонности. Унаследените и придобити наклонности към зло трябва да бъдат преодоленни. Често пъти възпитанието и обучението на цял един живот трябва

да се отхвърлят, за да може човек да се учи в училището на Христос. Трябва да формираме навици на мисълта, които ще ни направят способни да устоим на изкушението. *SD/87/5*

Трябва да привикнеш ума да се концентрира върху духовни неща. Упражняването ще донесе силата. *2T/264/2*

Трябва да контролираш мислите си. Това няма да е лесна задача; не можеш да постигнеш това без целенасочени, а най-вече строги усилия. И все пак Бог изисква това от теб; това е задължение, което почива върху всяко същество, което има да отговаря и да дава сметка. Ще трябва да станеш един верен страж на твоите очи, уши и всичките си сетива, ако желаеш да контролираш своя ум. Единствено силата на благодатта може да извърши тази най-желателна работа. *2T/561/1,2//562*

Малцина осъзнават, че е дълг да се упражнява контрол над мислите и въображението. . . . За да разберем този предмет правилно, не трябва да забравяме, че нашите сърца са естествено изродени и че не сме способни от самосебе си да следваме правилен курс. Единствено чрез Божията благодат, съчетана с най-сериозно усилие от наша страна, можем да спечелим победата. *AG/327*

Бог ще работи за децата Си, но не и без тяхното съдействие. *RH/1890/4/8; RC/296*

Бог не прави нищо за човека без неговото съдействие. Нито казвайте, че след като сте направили всичко, което ви е по силите, Исус ще ви помогне. Христос е казал: „Без Мене не можете да сторите нищо“ (Йоан 15:5). От самото начало до самия край за човека е определено да бъде сътрудник на Бога. Ако Божият Дух не работи върху човешкото сърце, бихме се препъвали и падали на всяка крачка. Усилията на човека сами по себе си са нищо друго освен негодност; но сътрудничеството с Христос означава победа. *1SM/381/2*

Мойсей никога нямаше да бъде подготвен за своя доверен пост, ако беше чакал на Бог да му свърши работата. Ако не напрегнем до крайност силите, които Той ни е дал, винаги ще си стоим слаби и неефективни. Необходими са много молитва и най-енергично упражняване на ума, ако желаем да бъдем подготвени за работата, която Бог желае да ни повери. Мнозина никога не достигат до позицията, която биха могли да заемат, тъй като чакат

Бог да свърши за тях това, което Той им е дал сила да извършат за себе си. Всички, които възнамеряват да бъдат годни да са полезни, в този живот трябва да бъдат тренирани чрез най-строга умствена и морална дисциплина и тогава Бог ще им съдейства, като съчетае божествената сила с човешкото усилие. *CC/370/5*

Никой друг, освен самата тебе, не може да контролира мислите ти. *ОНС/112; 2МСП/655/7*

Човекът има властта да регулира и контролира начина на действието на ума си, както и да задава посоката на потока на мислите си. **Но това изисква по-голямо усилие, отколкото можем да направим със собствената си сила.** Трябва да задържаме ума си върху Бога, ако възнамеряваме да имаме добри мисли и подходящите теми за размисъл. *AG/258*

Трябва да осъзнаем дълбоко в себе си, че всички наши усилия, от самите нас, ще бъдат крайно недостойни, понеже за нас е определено да бъдем победители единствено в името и силата на Победителя. *ТМК/265*

Всеки, който приема Исус, ще прави решителни усилия да победи чрез силата, която му се придава от небето. *ST/1890/10/13*

Когато Господ види решителното усилие, което се прави, за да се задържат само чисти мисли, Той ще привлече ума подобно на магнит, ще пречисти мислите и ще направи мислите ни способни да се изчистят. „Като поваляме всяко въображение. . . и пленяваме всяка мисъл да се покорява на Христа.“ *2МСП/595/2*

Ако са слаби в добродетел и чистота на мислите и постъпките, те могат да получат помощ от Приятеля на безпомощните. Исус е запознат с всичката слабост на човешкото естество и, ако Го умоляваме, ще ни даде сила да превъзмогнем най-мощните изкушения. Всички могат да придобият тази сила, ако я търсят със смирение. *A Solemn Appeal, pp. 77, 78*

Сътрудничеството на човешката воля и усилие с божествената енергия е свързващото звено, което свързва човека с Бога. От човека се очаква да работи със способностите, които Бог му е дал. *MS/113; 2МСП/694/3*

Своевременно, след като изпразниш ума си от суета, вакуумът непременно се запълва с това, което Бог чака да ти даде—Неговия Свят Дух. *ОНС/115/5*

Светият Дух работи заедно със силите на човешкия ум. *МYP/45/5*

Бог е дал на човека интелект [ум], като го е надарил с капацитет за развитие. Тогава нека се хванем здраво за Бога. Макар че действа една естествена наклонност да следваме курс надолу, има една сила, която ще бъде приведена в действие в съчетание със сериозното усилие на човека. Силата на неговата воля ще противодейства в противоположна посока. Ако той съчетае с нея божествена помощ, може да устои на гласа на изкушителя. Но изкушенията на Сатана хармонират с неговите дефектни греховни наклонности и го карат да съгреша. Бог ви повелява да водите добрата битка на вярата. Доверявайте се на Бог всеки един миг. Той е верен. *Lt/26d, 1887; 1МСП/105/4*

Благодатта на Духа се предоставя, за да сътрудничи с решителността на човека, но тя не е заместител на личното упражняване на вяра. Това, което прави душата свободна в Христос, не е изобилието на светлина и доказателства, но възкръсването на силите, волята и енергиите на душата, така че тя извиква искрено: „Вярвам, Господи; помогни на моето неверие.“ *TM/518/1*

Възможно е да бъдат победители именно над онези изкушения, които са им изглеждали твърде силни, за да може човешкото естество да ги понесе; понеже божествената сила ще бъде съчетана с тяхното човешко усилие и Сатана не може да им надвие. . . Трябва да имат несломима енергия, както и едно постоянно желание да станат всичко онова, което е възможно да бъдат. *RC/296/3,4*

Бог има ресурси на сила, за които ние и представа си нямаме, и от тях Той ще ни снабдява във време на нужда. Но винаги нашето усилие трябва да се съчетава с божественото. Нашият интелект, сили на възприятие (перцепция), цялата сила на съществуването ни трябва да бъдат извикани в действие. . . . Ако се заемем с критичното изискване и се въоръжим като хора, очакващи своя Господ; ако работим, за да надвием всеки дефект в своя характер, Бог ще ни даде увеличена светлина, сила и помощ. *The Youth's Instructor, January 4, 1900; MYP/106/1*

Делът на християнина е да постоянства в превъзможване на всеки недостатък. Трябва да моли постоянно Спасителя да излекува безпорядъка на неговата поразена от грях душа. Няма мъдростта, нито силата, за да победи; те принадлежат на

Господа, Който ги дарява на онези, които в смирение и разкаяние Го търсят за помощ. *RC/314/7*

Когато в самото сърце е да се покорява на Бога, когато усилия се полагат към тази цел, Исус приема това предразположение и усилие като най-доброто служене на човека и компенсират недостига със Своята собствена божествена заслуга. *ST/1890/6/16; 1SM/382/4*

Бог дава талантите, силите на ума; човек изгражда характера. Умът е Господната градина, а човекът трябва да я култивира сериозно, за да формира един характер по божественото подобие. *ОНС/106*

Работата по преобразяване от несвятост в святост е постоянна. Ден след ден Бог работи за освещаването на човека, а на човека е определено да Му съдейства, като полага постоянни усилия в култивирането на правилни навици. Трябва да прибавя благодат към благодат; и като работи така по схемата на сборуването, Бог работи за него по схемата на умножението. Нашият Спасител е готов да чуе и отговори на молитвата на каещото се сърце, и благодат и мир ще се умножават на Неговите верни. Той с радост им подарява благословенията, от които се нуждаят в борбата си срещу злините, които ги обсаждат. *AA/532/2*

Тези, които . . . работят по схемата на сборуването, когато придобиват привлекателните християнски качества, имат уверението, че Бог ще работи по схемата на умножението, когато им подарява даровете на Своя Дух. „Благодат и мир да ви се умножи чрез познаването на Бог и на Исус, нашия Господ.” *Review and Herald, Nov. 15, 1887; RC/295*

Този, който се постави безрезервно под ръководството на Божия Дух, ще констатира, че умът му се разширява и развива. *RC/104*

СИЛАТА НА САНАНА ДА КОНТРОЛИРА УМА ТИ

Зададох ми въпроса: “Вярваш ли, че дяволът е личност?” “Да,” отговорих. Човекът, който ми постави този въпрос, продължи: “Аз пък не вярвам, че има такова същество; нашите зли мисли и импулси са целият дявол, когото познаваме!” “Но,” запитах аз, “кой подсказва тези мисли? Откъде произхождат те, ако не от Сатана?” *SD/79/3*

Сатана, неприятелят на душите, постоянно действа със своите схеми и очарования, като отвлича сетивата и притъпява чувствата за нашия най-висш интерес. *Letter 15a, Nov. 15, 1871; TDG/328*

Сатана знае кои органи да стимулира, за да възбуди, погълне и омагьоса ума, така че Христос да не бъде желан. *1T/496/4*

В продължение на хиляди години Сатана е експериментирал с качествата на човешкия ум. Чрез неуловимите си действия в тези последни дни той свързва човешкия ум със своя ум, напоявайки го със собствените си мисли. *1MCP/18/3*

Не признавай нито за миг сатанинските изкушения като такива, които са в хармония със собствения ти ум. Отвърни се от тях, както би се отвърнал от самия дявол. **Работата на Сатана е да обезсърчава душата. Работата на Христос е да вдъхновява сърцето с вяра и надежда.** *ОНС/85/4; 1MCP/32/2*

Изкусителят не може да контролира умовете, освен ако те не са се поддали на неговия контрол. Волята трябва да се съгласи, вярата трябва да се пусне от Христос, преди Сатана да упражни своята сила върху нас. А всеки наш неуспех му дава случай да укорява Христос. *DA/125; 2MCP/420/2*

Когато умът не е под прякото влияние на Светия Дух, Сатана може да го моделира, както си поиска. Ще направи похотливи всички разсъдъчни сили, които изпаднат под негов контрол. *MP/163*

Сатана не може да чете нашите мисли, но може да наблюдава действията ни и да чува думите ни; а от своето дългогодишно познание на човешкото семейство може да оформи изкушенията си така, че да се възползва от слабите места в характера ни. А колко често го посвещаваме в тайната как да се сдобие с победа над нас. О, да можехме да контролираме думите и действията си! *RH, Feb 27, 1913; 2MCP/494/2*

Не е според волята и реда на Бог да защитава народа Си от изкушение . . . . **Поддаването на изкушението започва с греха да позволим на ума си да започне да се колебае, да бъде непостоянен в доверието си към Бога.** Злият постоянно бди за възможност да злепостави Бога и да привлече ума към това, което е забранено. Ако може, той ще прилепи ума към нещата от света. Той ще положи усилие да възбуди емоциите, да събуди страстите, да прилепи привързаността към това, което не е за твое добро; но за теб е определено да държиш всяка емоция и страст под контрол, в невъзмутимо подчинение на разума и съвестта. Тогава Сатана губи своя контрол над ума. Изкушението и изпитанието ще дойде при всеки един от нас, но за това пък не е нужно да се поддаваме на врага. Имаме Спасител, Който е победил заради нас. Сатана не е непобедим. . . . Христос беше изкушаван, за да може да разбере как да помага на всяка душа, която трябва да бъде изпитвана след Него. Изкушението не е грях; грехът лежи в поддаването (букв. съгласяването и отстъпването). За душата, която се доверява на Исус, изкушението означава победа и увеличена сила. *ОНС/87*

Той [Сатана] прави зли предложения и вдъхва светски мисли, като знае, че по този начин може да вкара душата в осъждение и робство. . . . За всеки клас изкушения има лекарство. Ние не сме оставени на себе си, да се бием срещу аз-а си и срещу собственото си греховно естество със своята ограничена сила. Исус е един могъщ помощник, никога неизневеряваща опора. . . . Няма защо никой да се проваля, нито да се обезкуражава, след като ни се предоставя такава изобилна провизия. . . . Умът трябва да се ограничава и да не му се позволява да се отклонява и да блуждае. Умът трябва да бъде трениран да размишлява за Писанията и за благородни, въздигащи теми. Части от Писанията, дори цели глави, може да се заучават наизуст, за да бъдат повтаряни, когато Сатана дойде със своите изкушения. Обкръжете душата отвсякъде със стената на ограниченията и указанията, дадени от вдъхновението на Божия Дух. Когато Сатана отведе ума да размишлява върху земни и чувствени неща, най-ефективният начин душата да му се съпротиви е със „Писано е.“ *ОНС/88*

Благодатта, която Христос придава, прави възможно човекът да се издигне като недосегаем над всички изкушения на Сатана, които имат за цел да го главозамаят и прирастват. *Manuscript 51, 1900; RC/346*

Спасителят превъзможна срещу лукавия враг, като ни показва как ние можем да превъзможнем срещу него. Той ни е оставил Своя пример, да изпъдим Сатана с Писанието. . . . Христос си служеше единствено с Писанието. *ОНС/93*

ЧАСТ III
УПРАЖНЕНИЯ ЗА УМА

**СРЕДСТВА ЗА УПРАЖНЯВАНЕ
НА ЛИЧЕН КОНТРОЛ НАД УМА**

Трябва да използваме всяко средство, което Бог е поставил достъпно за нас, за управлението и култивирането на нашите мисли. ST/1905/8/23

Умът трябва да бъде дисциплиниран, обучаван, трениран; защото ни предстои да вършим служба за Бога по начини, които не са в хармония с вродените наклонности. SD/87/5

С и л а т а   н а   г л е д а н е т о

**Ние се променяме чрез гледане.
1MCP/337/3**

**Ти ставаш това, което гледаш.
UL/329**

ЧАСТ III

УПРАЖНЕНИЯ 1 НАУЧИ СЕ ДА ГЛЕДАШ

СИЛАТА НА ГЛЕДАНЕТО

ПРАВИЛО

ТИ СЕ ПРОМЕНЯШ, ДОКАТО ГЛЕДАШ. UL/329

Добре дошъл в галерията на своя ум

*Трябва да станеш един верен страж на своите очи, уши и всичките си сетива, ако желаеш да контролираш своя ум. Единствено силата на благодатта може да извърши тази най-желателна работа.
2T/561/1,2//562*

*Тези, които избират да затворят очите и ушите си за лошото, ще бъдат променени.
MS 17, 1894*

Трябва да се научите да гледате с мозъка си, а не само със сетивата си. SD/283/4

**Не позволявай чародейството и магията
на земните обаяния
да отвлече привързаността ти от Бога.
TDG/328**

О т у ч и   с е   д а   г л е д а ш   с а т а н и н с к и   к а р т и н и

**Като гледаме на своите дефекти. . . .
Бог и Неговите обещания изчезват от погледа ни.
ТМК/136**

УПРАЖНЕНИЕ 1.1

ОТУЧИ СЕ ДА ГЛЕДАШ САТАНИНСКИ КАРТИНИ

СИЛАТА НА ГЛЕДАНЕТО

*/токсичната ‘храна’ за мисълта възпалява ума и тялото;
здравословната ‘храна’ за мисълта лекува ума и тялото/*

*Защо си отпаднала, душе моя? И защо се смущаваш
дълбоко в мене? Надявай се на Бога. Псалм 43:5*

САТАНИНСКИТЕ ОБРАЗИ ДЕЙСТВАТ ХИПНОТИЧНО ЗА УМА

Змията задържа неотклонно очите си към човека, за да го очарова и омае, докато той загуби всякаква сила да се откъсне от капана.

The Publishing Ministry/175

Сатана обича да вижда ефекта от картините на своите победи, като прави човешките същества обезверени и обезсърчени. Ние се променяме чрез гледане. Тогава нека не събираме всички неприятни картини—доказателствата за силата на Сатана—и не ги окачаме в залите на своята памет, да не говорим отново и отново за тях, докато душите ни се препълнят с обезсърчение. *1MCP/337/3*

Когато си налегнат от дълбока сянка, това е, защото Сатана се е препречил между теб и ярките лъчи на Слънцето на правдата. Във време на притеснение яркостта е затъмнена и не разбираме

защо изглежда, че увереността е оттеглена от нас. Доведени сме дотам, че да гледаме на себе си и на сянката от кръста, а това ни възпрепятства да видим утехата, която има за нас. *2MCP/Appendix B*

И така, можем да отидем в мазето и да останем там, и да се оглеждаме, преглеждайки тъмните му ъгли, и можем да говорим за мрака на това място и да казваме: „О, колко е тъмно тук,” и да продължаваме да говорим за това. Но дали с това мазето ще стане някак-си по-светло? О, не! Какво ще направиш тогава? Ще излезеш от мазето; ще излезеш от мрака в горната стая, където грее ярко светлината от Божието лице. **Знаете, че тялото ни е съставено от усвоената храна. Същото е и с нашия ум.** Ако умът ни е такъв, че да размишлява за неприятните неща в живота, няма да имаме никаква надежда. *2MCP/490/4*

Ако поставим едно цъфтящо растение в тъмна стая, то ще повехне и ще умре много скоро след това; също така и ние бихме могли да имаме някакъв духовен живот, който обаче ще изгубим, като се задържаме в атмосфера на съмнение и мрачна потиснатост. *SD/We Abide in Christ/By Receiving Christ, the Source of Life*

Ако смяташ, че имаш право да тъгуваш и да стенеш поради тежките загуби, неща, които са отминали и са извън твоя контрол, неща, които не можеш да промениш, нито да измениш, ти ще пренебрегнеш сегашните си задължения, които лежат непосредствено пред тебе. Гледай на Исус, Който е Авторът и Завършителят на твоята вяра. Отвърни вниманието си от теми, които са мрачни и тъжни, понеже ставаш посредник в ръцете на врага за умножаване на мрака и унието и ще направиш атмосферата около душата си мрачна и отблъскваща. Макар да е възможно да те постигнат сурови злочестини, това, което следва да правиш, е да гледаш нагоре и да виждаш светлина в Исус. . . **Ако си изцяло погълнат да размишляваш за собствените си мъки и тъмнина, мислейки, че Бог се е отнесъл безжалостно към тебе, твоята религия не е въздигаща, но депресираща.** Когато си всецяло погълнат от собствените скърби, се превръщаш в мрачна сянка, неумолим и оплакващ се. *Manuscript 83, Aug. 12, 1893, diary; TDG/233*

Господ обаче няма да извърши за теб това, което ти е оставил ти да извършиш. Брат С е достоен за съжаление. Толкова отдавна се е чувствал нещастен, че животът му е станал бремене за самия него. Това няма причина да е така. Въображението му е болно,

задържал е толкова дълго очите си върху тъмната картина, че ако се изправи пред злополучие или разочарование, той си въобразява, че всичко ще се срине, че ще изпадне в нищета, че всичко действа против него, че неговото преживяване е измежду най-тежките в сравнение с другите; в резултат, животът му е станал направо окаян. И колкото повече мисли по този начин, толкова по-окаян прави живота си и живота на всички около себе си. Няма причина да се чувства по този начин; всичко това е дело на Сатана. Той не трябва да допуска врагът да контролира ума му по този начин. Трябва да отмести очите си от мрачната, безрадостна и потискаща картина към картината с образа на любящия Спасител, славата на небето и богатото наследство, пригответо за тези, които са кротки и послушни и които имат благодарни сърца и пребъдваща вяра в Божиите обещания. Това определено ще му коства усилие, ще му струва борба; но трябва да го направи. Настоящото ти щастие, както и твоето бъдещо вечно щастие, зависи от това да задържаш ума си върху радостни неща, като отместваш очите си от тъмната картина, която е въобразяема, към ползите, които Бог е разпръснал по пътя ти, и освен тях, към невидимото и вечното.

Ти принадлежиш към семейство, което притежава един небалансиран, потиснат, унил и депресиран ум, който се влияе от обстоятелства и е податлив на влияния. **Ако не култивираш един радостен, щастлив и благодарен ум, накрая Сатана ще те направи пленник на волята си.** Ти можеш да си от помощ за местната си църква, ако се покоряваш на указанията на Господа и не си движен от чувства, а бъдеш контролиран от принцип. . . . Твоят организъм не е най-добрият за духовния ти напредък, но въпреки това Божията благодат може да направи много, за да коригира дефектите на характера ти и да укрепи и развие по-съвършено онези сили на ума, които са слаби сега и имат нужда от сила. **Като правиш това, ще доведеш под контрол онези понисши качества, които сега са надвили и подчинили по-висшите.** Приличаш на човек с притъпена чувствителност. Нуждаеш се истината да те завладее и да извърши цялостна реформация в живота ти. “Не се съобразявайте с този свят, но се преобразявайте чрез обновяването на ума си, за да изпитате кое е доброто. . . Божията воля.” 1Т/703/1; 704/1,2

Врагът е страшно доволен да докарва душите дотам, че да жалеят и да се препъват по пътя си, депресирани, паднали духом, оплакващи се и стенещи; понеже Сатана иска да оставим

точно такава впечатление за ефекта от нашата вяра. Божието намерение е умът да не слиза на ниско ниво. *Manuscript 70, Nov. 6, 1897, “Diary.” UL/324*

Когато говорим обезсърчение и униние, Сатана слуша с пъклено задоволство; понеже е много доволен да разбере, че те е довел в своето робство. *RH, Feb 27, 1913; 2MCP/494/2*

В опитността на всички настават периоди на болезнено разочарование и крайно обезсърчение—дни, когато тъгата е отреденият ти дял, така че е много мъчно да повярваш, че Бог е все още мил благодетел към Своите земни деца; дни, когато безпокойството изтормозва душата дотам, че смъртта става по-желателна от живота. Именно тогава мнозина престават да държат Бога и биват докарвани в робството на съмнението, робията на неверието. Ако в такива моменти бихме могли да съзрем с духовно проницание значението на Божието провидение, щяхме да видим ангели, които се опитват да ни избавят от самите нас, борейки се да закрепят нозете ни върху фундамент, който е по-твърд от вечните хълмове, и една нова вяра, нов живот би избликнал в съществуване. Но макар и изтощен от живота, на Йов не бе позволено да умре. Пред него бяха посочени възможностите в бъдещето, като му бе дадена вестта на надежда: „Да! Утвърден ще бъдеш и няма да се боиш: Защото ще забравиш своето окаянство и ще го помниш като оттекли води, защото има надежда.” *PK/174/3*

Ако обичаш отчаянието, говори за него, размишлявай за него, терзай и браносвай душата си, като извикваш във въображението си всичко онова, което можеш, за да направиш самото си сърце като поле, поразено, почерняло и овъглено от огъня. *1Т/699/1*

Ако се оставя да гледам на мрачните облаци—притесненията и объркванията, които застават на пътя ми в работата ми—няма да ми остане време да правя нищо друго. *MS 102, 1901; 2MCP/493/1*

Ако сетивата ни не бяха затъпени от греха и от гледане на мрачните картини, които Сатана непрестанно представя пред очите ни, от сърцата ни щеше да се излива един пламенен и постоянен поток на благодарност към Този, Който всеки ден ни обсипва с благодеяния, каквито въобще не заслужаваме. *ТМК/168/6*

Господ има любов и грижа за теб. Не поддържай ума си в стресово състояние, понеже е много вредно за здравето ти.

Трябва да осъзнаеш, че никой друг не може да успокои и съвземе ума ти, освен самата ти. Постоянно си готова да гледаш на обезсърчаващата страна. Това е била слаба страна в характера ти, наврежда на твоята опитност и дава тъжен израз на опитността на твоя съпруг. Изпадаш прекалено в мрачна умисленост. Всичко, каквото можеш да направиш, за да отклониш ума си от самата тебе в каквото и да е направление на ангажираност, направи го. 2Т/530

Бог е дал на народа Си една горчива чаша за пиене, за да ги очисти и пречисти. Това е една горчива глътка, а те могат да я направят още по-горчива, като се оплакват и недоволстват. Но хората, които я приемат по такъв начин, ще трябва да отпият още една глътка, понеже първата не постига предназначения ефект върху сърцето. Ако и втората не постигне целта и определения ефект, ще трябва да отпият още една, и още една, докато най-накрая горчивата глътка постигне търсения ефект. Не е малко нещо да бъдеш притежаван и одобрен от Бога. EW/47; RH/1849/9/1

ТИ СЕ ПРОМЕНЯШ, ДОКАТО ГЛЕДАШ НА ВЪНШНОТО

Ти не си ни довел в земя, където текат мляко и мед, нито си ни дал да наследим ниви и лозя. Ще извърташ ли очите на тия хора? Числа 16:14

Ако дясното ти око те съблазнява, извади го. Матей 5:29

Като гледаш на външното и се оплакваш, когато дойдат трудности и напрежение, засвидетелстваш една болнава, хилава, омаломощена вяра. Говори и действай така, както ако вярата ти е непобедима. Господ е богат на ресурси; Той притежава света. Гледай към небето с вяра. Гледай към Този, Който има светлина, сила и ефективност. COL/146/5

Тези, които следват собствените си наклонности и се управляват и ръководят от външното, от това, което се вижда, не преценят добре какво върши Бог. Те са изпълнени с недоволство. Виждат провал там, където реално има победа, виждат голяма загуба там, където има печалба; и, подобно на Яков, са готови да възкликнат:

„Всички тези неща са срещу мене,” когато именно всичките тези неща, от които се оплакват, са определени да действат за тяхното добро. 3Т/66/3

В голямата си любов Бог търси да развие в нас скъпоценните качества на Своя Дух. Позволява да се сблъскаме с препятствия, гонение и трудности, но не като проклетие, а като най-голямото благословение в живота ни. Всяко изкушение, срещу което сме се съпротивили, всяко изпитание, което сме понесли смело, ни дава една нова опитност и ни прави да напредваме в делото на изграждане на характера. **Душата, която се съпротивява на изкушението чрез небесната сила, разкрива пред света и небесния универс, че Христовата благодат е ефикасна.** AG/114

Когато по пътя си в пустинята се сблъскава с трудности, **бяха склонни да възприемат трудността като невъзможност.** Доверието им в Бога отпаднаше, така че пред себе си не виждаха друго, освен смърт. . . . **Господ благоволеше да изпаднат в недоимък** на храна и да се сблъскават с трудности, за да може сърцата им да се обърнат към Този, който им бе помагал неизменно; **за да може да повярват в Него.** Той бе готов да им бъде настояща помощ. . . . Но по всичко личеше, че **те не бяха склонни да упражняват някакво по-голямо доверие в Господа, отколкото онова доверие, което имаха в Него, само когато можеха да видят със собствените си очи постоянните доказателства за Неговата власт и сила.** Ако бяха имали истинска вяра и едно твърдо доверие в Бога . . . . Господ им бе обещал, че никаква болест няма да ги повали, понеже бе казал: „Аз съм Господ, който те изцелявам.” Но те бяха готови да прималаяват при всяко страдание, което се налагаше да понесат по пътя. . . **Бяха готови да се отдават на мрачно съмнение и да потъват в обезсърчение при изпитание.** SR/127, 128

Има мнозина, които желаят да обичат Бога и да Му служат, но когато ги застигнат страдания, не успяват да разпознаят в това Божията любов, но виждат ръката на врага. Оплакват се и съжбяляват; но това не е плодът на любовта към Бога в душата. Ако имаме съвършена любов, ще знаем, че Бог не се стреми да ни нарани, но че в изпитания, скърби и болки Той се стреми да ни направи съвършени и да изпита качеството на нашата вяра. Когато престанем да се притесняваме за бъдещето и започнем да вярваме, че Бог ни обича и че ни мисли добро, ще Му се доверим, както дете се доверява на любящ родител. Тогава безпокойствата

и измъчванията ни ще изчезнат и волята ни ще бъде погълната във волята на Бога. *SD/193/3*

Ако потърси Господа със смирение и доверие, всяко изпитание ще съдейства за неговото добро. Възможно е понякога да изглежда, че се проваля, но предполагаемият му провал в това да достигне мястото, където се е надявал да стои, може да е Божият начин за постигане на неговия напредък. Той смята, че се е провалил, но неговият предполагаем провал означава едно по-добро познаване на самия себе си и едно по-твърдо доверие в Бога... Възможно е да прави грешки, но се научава да не повтаря тези грешки. *HP/28*

Не трябва да се отчайват от нищо, а трябва да се надяват на всичко. *AG/255*

Наш дълг е да правим най-доброто от всичко, което ни се случва, и да развиваме навик да гледаме на светлата страна на нещата. . . . Нека всеки забрави себе си, доколкото е възможно, да развива бодър дух, да търси да направи по-светъл живота на другите. *HP/273/4*

Нека не задържаме очите си върху неприятните части от нашата опитност, но думите ти нека бъдат изпълнени с бодрост. Можем да обкръжим себе си с една слънчева атмосфера или с атмосфера, натоварена с печал. Нека се възпитаем и образуваме да говорим насърчително. *SD/218/3*

Да ходиш в светлината означава да решиш твърдо, да упражняваш мисълта, да напрегнеш силата на волята в решително усилие да представляваш Христос в сладост на характера. Това **означава да отстраниш всякаква печал** . . . Колко е ужасно да помрачаваме пътя на други, като хвърляме сянка и печал върху самите себе си! Нека всеки внимава за себе си. . . . Говори светлина, ходи в светлина. *SD/200/3,4*

Всяко обещание в Божието Слово е наше. За нас е определено да живеем „чрез всяко слово, което излиза от Божията уста“. . . . Не гледайте на обстоятелствата, нито на собствената си слабост, но на силата на Словото. Цялата негова сила е ваша. *Signs of the Times, Aug. 23, 1905; RC/308; HP/164; 1MCP/235/4*

НЕ МИСЛИ ИЗКЛЮЧИТЕЛНО САМО ЗА НУЖДАТА СИ

НЕ СЕ САМОСЪЖАЛЯВАЙ

Мнозина не виждаха никаква помощ в лекарството, определено от небето. . . . Те **продължиха да оплакват раните си, болките си, своята сигурна смърт, докато силата им привърши** и погледът им се изцъкли, а в същото време можеше да получат мигновено изцеление. **Когато съзнаваме нуждите си, не трябва да отдаваме всичките си сили да оплакваме нуждата си.** Когато съзнаваме безпомощното си състояние без Христос, не трябва да се отдаваме на обезсърчение, но да разчитаме на заслугите на един разпънат и възкръснал Спасител. Погледни и живеи. Исус е дал думата Си в залог; Той ще спаси всички, които дойдат при Него. *PP/431,432*

След като сте се съгласили да отстъпите пред изкушението, от това следва, че сте престанали да гледате към Исус, Автора и Завършителя на вашата вяра. *TDG/89*

Именно като гледаха на себе си, отдавайки се на чувството на самосъжаление, несъзнателно паднаха в грях. *PP/37/419*

Докато гледаш към Христос, ти си в безопасност; но **в момента, в който** започнеш да мислиш за собствените си жертви и трудности и **започнеш да се самосъжеляваш** и да се чувстваш засегнат и неоправдан, **губиш доверието си в Бога** и изпадаш в голяма опасност. *4T/521/4*

Престани да съжеляваш своето безпомощно състояние. Като гледаш към Исус, Автора и Завършителя на твоята вяра, ще се вдъхновиш с надежда и ще видиш спасението от Бога. **Когато се чувстваш изкушен да съжеляваш,** застави устните си да промълвят хваление към Бога. *HP/116*

Те ще се отричат от себе си, като не се отдават на чувството на самосъжаление. *RH, April 8, 1890; RC/296*

Да даваме воля на чувствата си означава да каним съмнението. **Трябва да отвърнем поглед от себе си към Исус.** *MN/249/4*

Твоего самосъжаление ти вреди; ти се самосъжеляваш и си съчувстваш, чувстваш, че не си ценен, както трябва, че работата ти е прекалено тежка и най-добрите ти усилия остават неоценени.

Тези чувства са в резултат от духовно заболяване, което може да бъде излекувано единствено чрез вяра в Христос. Изкушението те завладява, когато си уморен или объркан; но още щом се появят първите симптоми, довери се на твоя Спасител. Това е единственото лечение за тази духовна малария. . . . Ако позволиш ума ти да се занимава с тези неща, врагът ще види, че си ангажиран. Той ще постави лупата си пред очите ти и ще направи къртичините да изглеждат планини. . . . Необходимо е да разбереш как да се успокоиш в Бога. . . . Бог иска да уповаваш на любовта Му и постоянно да охраняваш душата си, като затваряш вратата на мислите си, за да не стават неконтролируеми; понеже когато позволиш на ума си да се отдава на мисли на самосъжаление, врагът се прокрадва там вътре и започва да ти внушава най-нелюбезни и неразумни неща по отношение на онези, които не биха ти направили друго, освен добро и само добро. . . . Вслушай се в Исус, следвай Неговия съвет и няма да се отклоняваш от мъдрия и могъщ Съветник, единственият, който може да ти даде мир, щастие и пълна радост. . . . Каквото и да си мислят другите за нас или да ни направят, няма защо това да нарушава единството ни с Христос, това общение на Духа. Знаеш, че не можем да намерим почивка никъде извън Христос. *SD/We Abide in Christ/We Abide in His Love*

Ти или ще се посъветваш с Бога, или ще се консултираш със собственото си сърце; **или ще ходиш в искрите на собствения си огън, или ще си събираш божествени лъчи от Слънцето на правдата.** *5T/427*

Не трябва да се държим сами в ръце. Трябва да се отпуснем в Божиите ръце. . . . Липсата ни на вяра е причината, поради която не сме видели повече от Божията сила. Упражняваме повече вяра в собствения си начин на действие, отколкото в начина, по който Бог действа за нас. *Letter 105, Nov. 28, 1898; UL/346; TMK/226*

Ако гледат към Исус, Автора и Завършителя на вярата им, няма да се отнасят към аз-а си с толкова много загриженост. *UL/268*

Върху този, който гледа към Исус като Автора и Завършителя на своята вяра, изкушенията на Сатана нямат никаква власт. *Mar/91*

ТИ СЕ ПРОМЕНЯШ, ДОКАТО ГЛЕДАШ НА СОБСТВЕНИЯ СИ ПРОВАЛ

/ако гледаш на себе си, ще имаш повече от себе си/

НЕ РАЗМИШЛЯВАЙ ВЪРХУ СОБСТВЕНОТО СИ НЕДОСТОЙНСТВО

Ако врагът може да накара падналите духом да снемат очите си от Исус, от Неговата милост и да размишляват върху собственото си недостойнство, той ще отнеме щита на вярата им; те ще бъдат изложени на неговите огнени изкушения. Ангелът каза: „Настоявайте с молбите си пред престола. Вярвайте, че получавате нещата, за които се молите, и ще ги имате. Обещанията са сигурни.” Следователно, слабите трябва да гледат към Исус и да вярват в Него; тогава те упражняват вяра. *EW/73/1,2*

Мнозина позволяват на ума си да размишлява върху собственото им недостойнство, сякаш това е някаква добродетел. Това е пречка пред тях да дойдат при Исус в пълна увереност от вяра. Трябва да чувстват своето недостойнство и именно заради това—заради своята греховност—трябва да чувстват нуждата да дойдат при Спасителя, Който е тяхното достойнство и Който ще бъде тяхната праведност, ако се покаят и смират. . . . Тогава, **нека всяка съмняваща се душа се обнадежди и насърчи, понеже има Един, който е достоен да бъде нейн Спасител.** Нейната единствена надежда за спасение е да се хване чрез вяра за едно достойнство, което тази душа няма, но което ще ѝ се достави чрез Исуса Христа нашата праведност. *Manuscript 21, Sept. 9, 1889, diary; TDG/261*

НЕ ОСЪЖДАЙ НА ЗАТОЧЕНИЕ СВОЕТО СЕБЕУВАЖЕНИЕ

Господ е разочарован, когато Неговите люде имат много ниска самооценка. Той желае Неговото избрано наследство да ценят себе си съобразно стойността, на която Той ги е оценил. Бог ги е поискал, иначе не би изпратил Сина си на такава скъпа мисия, за да ги изкупи. **Той има нужда от тях и е много доволен, когато те отправят възможно най-високите искания към Него, за да могат да прославят името Му.** Те може да очакват големи неща, ако имат вяра в Неговите обещания. *DA/668/1*

Не трябва да се подценяваме и да оценяваме лековато способността, която ни е дадена от Бога, нито да надценяваме собствената си важност и да се доверяваме на своята човешка способност. *Letter 7a, Aug. 11, 1886, to a husband and wife working in England; UL/237*

Тези, които непрестанно говорят съмнение и изискват допълнително доказателство, за да изпъдят облака на неверието, не градят върху Словото. Тяхната вяра почива върху обстоятелства; тя се основава на чувство. Но чувството, колкото и да е приятно понякога, не е вяра. **Докато гледаш на себе си, докато това е темата на мисълта и разговора, не можеш да очакваш да бъдеш оформен по образа на Христос.** Аз-ът не е твоят Спасител. В себе си ти не притежаваш изкупителни качества. *HP/106*

Ти имаш да спечелиш една победа. Имаш да спечелиш благородност на характера; но не можеш да спечелиш това, докато си депресиран и обезсърчен от провала. Скъсай връзките, с които Сатана те е завързал. Не си длъжен да му бъдеш роб. *Lt 228, 1903; MM 43; 2MCP/490/1*

Нашите провали не трябва да ни обезсърчават, но трябва да бъдат превръщани в победи. *Letter 33, Nov. 27, 1896, to a young Adventist in Australia; UL/345*

Ние ще преживеем разочарования; но наша привилегия е да превръщаме всяко привидно поражение в победа. Сатана ще оспорва душите ни на всяка крачка; но ако погледнем отвъд към Исус, нашата настояща помощ във време на нужда, Той ще издигне за нас едно знаме срещу врага. Вместо да се оплакваме при всяка трудност, трябва да воюваме добрата битка на вярата, понасяйки трудности като добри войници на Христовия кръст. Раните и белезите от воюването ни ще бъдат за нас, както бяха за Павел, трофеи на победата. *Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, p. 130*

Мисли за Него, **измъкни се от магията да мислиш за себе си и за всяко неприятно нещо, защото като гледаме на своите дефекти, вярата ни отслабва.** Бог и Неговите обещания изчезват от поглед. . . Бог ще открие пред окото на ума Своята скъпоценност и пълнота. *TMK/136*

Вярно е, че сме изложени на голяма морална опасност; вярно е, че сме в опасност да станем покварени. Но тази опасност ни

застрашава, само когато се доверяваме на себе си и не гледаме по-високо от собствените си човешки усилия. Като правим това, ще стигнем до корабкрушение на вярата. *TMK/79*

Довери себе си в ръцете на Бога. Наистина престани да се оплакваш, дори да предполагаш, че има за какво да се оплакваш. Сатана казва: „Ще го изтормозя, докато стигне до корабкрушение на вярата“; но няма защо да бъдеш надвит от неговите средства. Бог ще те поддържа, ако само Му позволиш. Понякога си склонен да се предадеш напълно на Бога и след това се чувстваш спокоен; но отново се вземаш в собствени ръце, не позволяваш на Исус да носи товарите ти. . . . Трябва да разбереш, че Бог те държи под специалната Си грижа; трябва да Му се довериш, защото Го обичаш и Той те обича. Той ще поддържа всички, които полагат доверието си в Него. Бог ще направи всичко да работи за твоето осветение, ако престанеш да се измъчваш и Му се довериш. Думите, които са ти изговорени от Един, Който не може да допусне грешка, бяха: „Не изпадай в изкушението да изтормозваш собствения си живот и сам да се правиш окаян чрез собствените си мисли, които често пъти представляват директните инсинуации на Сатана.“ **Пазиш свежи в паметта си собствените си поводи за недоволство и ги преговаряш отново и отново, наранявайки и обезобразявайки собствената си душа. . .** . Не внасяй неприятните неща от миналото в настоящия си живот. Засвидетелствай, че животът с Христос не е провал. . . . Изпъди Сатана, върви с Исус и имай пълнота в Него. Никога, никога не доставяй удоволствието на Сатана да се надсмива над теб и над другите, че твоята вяра е една измама, една заблуда. *Letter 10, Oct. 27, 1894, to an evangelist working in Australia; UL/314*

Ти ми беше представен, че се намираш в състояние на съмнение и отчаяние. Христос каза за теб, както каза и за Петър: „Сатана поиска да ви има, за да ви пресее като жито: но аз се молих за тебе, да не би да не ти достигне вяра“ (Лука 22:31, 32). Нося ти добра вест; Исус те обича, бомбандирана от злополуки душо. **Не си стигнал до корабкрушение на вярата, макар Сатана да се опитва да те накара да повярваш,** че си стигнал дотам. Погледни и живей. Ела при Христос точно такъв, какъвто си. Взemi Го за свой личен Спасител. . . . Ти си се наслаждавал на истината, ти повярва истината и все още вярваш в нея, така че **надявай се противно на всяка надежда,** защото Светият Дух се бори с теб. *Letter 91, Jan. 30, 1895, to a well-to-do SDA businessman. TDG/38*

Исус те обича и ми даде вест за теб. Неговото голямо сърце на безкрайна нежност копнее за теб. Той ти изпраща вест, че можеш да се съвземеш от капана на врага. **Можеш да спечелиш обратно себеуважението си. Можеш да стоиш там, където да считаш себе си не за провал, но за победител**, във и чрез въздигащото влияние на Божия Дух. Хвани се за ръката на Христос и не я изпускай. *Lt 228, 1903; MM 43*

Ти си се опитвала да постъпваш правилно и Бог е жалостив и съчувствителен към тебе. Ободри се и кажи сбогом на унието и съмнението. Като се отдаваш на тези съмнения, безчестиш Бога. Има мир във вярването и радост в Светия Дух. Вярването донася мир, а доверието в Бога донася радост. Вярвай, вярвай! душата ми казва: вярвай. Почивай в Бога. Той е способен да запази това, което си поверила на Неговото доверено пазене. Той ще те изведе повече от победител чрез Този, Който те възлюби. Господ да те благослови и да укрепи твоята трепереща вяра, е нашата молитва. *2Т/319/3*

Знам, че Господ е много близо да ти даде победата и ти казвам: Бъди подпомогнат, бъди укрепен, бъди издигнат нагоре и надалеч от тъмничния затвор на неверието. **Съмнения ще връхлитат в ума ти, защото Сатана се опитва да те задържи в плен на жестоката си сила**; но надвий склонността да изразяваш неверие в твоя Спасител. *TM/516/6*

Не говори за своята неспособност и безрезултатност, нито за своите дефекти. Когато отчаянието изглежда да помете душата ти, забрави нещата, които са назад, и вярвай обещанието: „Ще дойда при вас“ и „с вас ще бъда.“ *TM/516/6*

Не е волята на твоя небесен Отец да стоиш винаги под осъждение и мрак. **На Бог не Му е приятно да се подценяваш**. Трябва да развиваш себеуважение, като живееш така, че да бъдеш одобрен от собствената си съвест, както и пред хората и ангелите. Не е доказателство за истинско смирение това, че ходиш с наведена глава и със сърце, препълнено с мисли за себе си. Твоя привилегия е да отидеш при Исус и да бъдеш очистен. Докато не трябва да мислим за себе си по-високо, отколкото би трябвало, Божието слово не осъжда правилното себеуважение. Като синове и дъщери на Бога би трябвало да имаме едно осъзнато достойнство на характера. *RH, Mar 27, 1888; HC 143; TMK/140*

Не осъждай повече на заточение своето себеуважение; понеже Аз те изкупих със собствената Си кръв. Ти си мой. Аз ще укрепя твоята отслабнала воля. Аз ще отмахна твоето угризение за грях. *TM/519/1-3*

Исус вижда вината на миналото, но изговаря прощение; така че не трябва да Го безчестим, като се съмняваме в Неговата любов. Това чувство на вина трябва да бъде положено в подножието на голготския кръст. Чувството за греховност е отровило изворите на живота и истинско щастие. Сега Исус казва: „Положи го цялото върху Мене. Аз ще взема греховете ти. Ще ти дам мир. Не осъждай повече на заточение своето себеуважение, понеже Аз те изкупих на цената на собствената Си кръв. Ти си Моя. Аз ще укрепя твоята отслабнала воля. Ще отмахна твоето угризение за грях.“ Тогава, обърни благодарното си сърце, треперещо от несигурност, към Него и се хвани за надеждата, поставена пред теб. *Letter 49, July 17, 1898, to a dear sister; UL/212; TMK/285*

Мислила си, че животът ти е бил непотребен, че е бил пълен с грешки и погрешни ходове. Скъпа сестро, твоето болно здравословно състояние те довежда до това падане духом и обезсърчение. Бог не те е изоставил; Неговата любов е все още към теб. Видях, че трябва да Му се довериш, както дете се поверява в ръцете на майка си. Бог е милостив и мил, и пълен с нежна жалостивост и съчувствие. Той не е отвърнал лицето Си от тебе. *2Т/318/4*

Чрез търпение, любезност, претърпяване трябва да покажем, че не сме от света. . . . Човек никога не трябва. . . да е толкова горд, че да не може да признае: „Сгреших.“ Най-малкото, което може да направи, след като е съгрешил, е да покаже, че съжالياва и се покаява. Хората, които постъпват така, ще бъдат почетени от Бога, дори да правят грешки. *Manuscript 31, Aug. 22, 1903, "Lessons From the Third Chapter of First John." UL/248*

За да не отслабваш в сила, уповавай напълно на Този, който разбира всичките ти духовни потребности. Бог е много жалостив. Разчитай само на Него. . . . Приятелят на грешниците знае как да помага, да укрепява и да благославя тези, които, след като са съгрешили, се обръщат отново към Господа. Тези, които търсят Бог с цялото си сърце, ще Го намерят като настояща помощ във всяко време на нужда. Той ще изцели грешащите, вместо да се отрече от тях, като ги осъди и смаже. Той ще чуе молитвите на покаяние

и ще прости на каещите се, като им направи добро съобразно големите богатства на Своята благодат. *Letter 192, Nov. 30, 1902; UL/348*

НЕ СЕ СРАВНЯВАЙ С ДРУГИТЕ

Божият план за живота е отредил място за всяко едно човешко същество. Всеки един трябва да развие талантите си в най-голяма степен; а вярността в изпълнение на това, независимо дали талантите са малко или много, дава право на човека да бъде почетен. **В Божия план няма място за егоистично сравняване.** Тези, които се измерват един с друг и се сравняват помежду си, не са мъдри. (2Коринтяни 10:12). Всичко, което правим, трябва да бъде извършено “със силата, която му дава Бог” (1Петър 4:11). Трябва да бъде направено “от сърце, като на Господа, а не като на човеци; понеже знаете, че за награда от Господа ще получите наследството” (Колосяни 3:23,24). Скъпоценно е служенето, което е извършено, и обучението, което е придобито в изпълнение на тези принципи. Но колко съвсем различно е възпитанието и образованието, което се дава в днешно време! От най-ранните детски години то насърчава сравняването и съперничеството; поощрява към егоизъм, който е коренът на всяко зло. *Ed/225/9; RC/289/6*

Видях, че мнозина се измерват помежду си и сравняват живота си с живота на други. Това не бива да се прави. За пример не ни е даден никой друг, освен Христос. Той е истинският Образец за нас и всеки трябва да се бори да се отличава в това да подражава на Него. *1T/126/1; 1TT/26/2; Mar/42/4*

Някои, които имат скромнен житейски статус, в усилията си да бъдат в крак с модата, за да се задържат на позицията в модното общество, понасят лишения и работят пряко силите си, за да могат да се обличат равностойно по примера, който им се дава от техните по-заможни сестри християнки. Ако не се облекат така, че да се сравняват с по-богатите си сестри, те нямат желание да ходят на църква, където присъства такава показност на скъпо украсяване. Контрастът е толкова унизителен, казват те, че не биха могли да мислят за друго, освен за скромното си облекло. *RH/1871/10/31/13*

Говорих . . . . предупреждавайки ги да не допускат съботните им училища да се изродят в механична рутинна. Не трябва .... да

поддържа интереса, като предлагаме награди. Предлагането на награди събужда съперничество, ревност и завист; и някои, които са най-прилежните и достойните, няма да получат никакво признание. Учениците не трябва да се опитват да видят колко много стихове могат да научат и преповтарят, понеже това кара амбициозното дете да положи свръх усилие, докато останалите остават обезсърчени. *RH/1884/10/21/10*

Исус, нашият Адвокат, е запознат с всички обстоятелства, които ни заобикалят, и се отнася към нас според светлината, която сме имали и обстоятелствата, в които сме поставени. Някои са много по-благоприятно устроени от други. Докато някои са постоянно изтормозвани, измъчвани и си навличат неприятни ситуации поради незавидните черти на характера си, като трябва да се борят с вътрешни врагове и покварата на естеството си, други нямат и половината от всичко това, с което да се борят. Те си вървят почти свободни от трудностите, с които се мъчат техните братя и сестри, които не са така благоприятно устроени. В много от случаите не се налага да полагат и половината от всички онези усилия, за да победят и да живеят живот на християни, в сравнение с някои от онези в незавидното положение, за което споменах. Последните изглеждат винаги губещи, докато първите изглеждат много по-добре, понеже им е естествено да се справят. **На такива може да не им се налага да полагат и половината от всички онези усилия, за да бдят и да държат тялото си под контрол, а в същото време сравняват живота си с живота на другите, които се по-неблагоприятно устроени и лошо възпитани, и се ласкат от контраста, който виждат.** Те говорят за провалите, грешките и нередностите на незавидните, но не чувстват да имат някакво по-голямо задължение в това отношение от това да мислят за тези грешки и да избягват хората, които са се провинили в тези грешки. *2T/74/1*

ТИ СЕ ПРОМЕНЯШ, ДОКАТО ГЛЕДАШ ПРОВАЛИТЕ НА ДРУГИТЕ

Имаме нужда преобразяващата Божия благодат да превземе незабавно нашите мисловни сили. Може и да си мислим нещо лошо, може и да продължаваме да задържаме ума си върху неприятни неща, но до какво ни води това? То преобразява цялата ни опитност според това, на което гледаме. Но като гледаме на Исус, ставаме променени по Негово подобие. Тези, които избират да затворят очите и ушите си за лошото, ще бъдат променени. *MS 17, 1894; 2MCP/670/4*

Бъди скромна, кротка и смирена, мила, жалостива и нежна. **Не гледай, нито говори за недостатъците на другите. Не забравяй, че ти ставаш като това, което гледаш.** Вечният живот си струва всичко за нас. Нека говорим за благостта, силата и славата на Христос. . . . Не си докарвай мрак, като величаеш силата на врага над силата на Господа Исуса. *Letter 148, Nov. 11, 1900, to the Seventh-day Adventist wife of a prosperous but unbelieving businessman; UL/329*

Всяка душа трябва да се обучи да гледа не на своите съчоведи, но на Христос. Той е Авторът и Завършителят на нашата Вяра. *Letter 172, May 15, 1907, to P. T. Magan, cofounder of Madison Institutions; UL/149*

Всеки трябва да чувства, че има нужда да признае собствените си грешки и заблуждения, а не грешките и заблужденията на някой друг. *Manuscript 56, May 23, 1904, a morning talk given at Berrien Springs, Michigan; UL/157*

Той желае всички да виждат Царя в красотата Му. . . . Нека не продължаваме да гледаме на дефектите на другите. Нека винаги гледаме на Исус. *Letter 121, June 25, 1903, to Lucinda Hall, a close friend; UL/190*

Няма причина да фокусираме очите си върху грешката, да се ядосваме и да се оплакваме от погрешките на другите. Би трябвало да отвърнем очите си от това и да запасим ума с истината, за да може самите ние да имаме чисти и свети навици. . . . Но ако някои не поемат върху си игото на Христос, ако не отхвърлят игото и товарите, които сами си изобретяват, които им докарват раздразнение и огорчение, ще се изпълнят с недоволство, оплаквания, намиране на кусури и злословене. Ще бъдат дотолкова ангажирани да гледат на несъвършенствата на другите, че ще пропуснат да видят и оценят това, което е

привлекателно и ценно. Ще пропуснат да изпълнят залата на паметта си с картините на това, което е чисто, прекрасно и похвално. . . . В този свят ще станем безнадеждно объркани [каквито всъщност дяволът иска да бъдем], ако продължаваме да гледаме на онези неща, които предизвикват смущение и объркване; понеже като мислим за тях и говорим за тях, ние ставаме обезсърчени. Критикувайки другите, тъй като не успяват да проявят любов, ще убием скъпоценното растение на любовта в собствените си сърца. . . . Нека се страхуваме да мислим, да гледаме и да говорим за големите грешки, които другите извършват, като не проявяват любов към своите братя и сестри. Отделяйте колкото се може по-малко време по този въпрос; но се уверете, че отдавате необходимото внимание на скъпоценните истини, които достигат до нас чрез устни, докоснати с жив въглен от олтара. *RH/1893/8/8/3*

. . . . Хората, които са били наранени, които са пострадали, като са били финансово неоправдани или са били обект на упрек или критика, недоразумение и погрешно разбиране. **Тези хора не трябва да допускат ненавист да навлезе в сърцето им, нито да си позволяват в тях да се надигат нелюбезни чувства, когато гледат към онези, които са ги наранили....** и тогава не говорете за тях, нито увреждайте тяхното влияние, но ги оставете в ръцете на един справедлив Бог, който съди праведно всеки човек. *SD/We Enroll in the School of Christ/Forgiveness*

Мислете за Господа Исуса и за Неговите заслуги и любов, но не гледайте да намирате недостатъците, нито да мислите за грешките, които други са извършили. Припомняйте си нещата, достойни за вашето признание и зачитане; и ако сте толкова наблюдателни и схватливи да забелязвате грешки в другите, бъдете по-наблюдателни и схватливи да признавате и оценявате доброто, както и да похвалвате доброто. *COL/354*

ТИ СЕ ПРОМЕНЯШ, ДОКАТО ГЛЕДАШ ВЕЛИКОЛЕПНАТА СВЕТСКА ПОКАЗНОСТ И ВЪНШНОСТ

МОДАТА—ИЗВАЯНИТЕ БОГОВЕ

*Отвърни очите ми, за да не гледат суета.
Псалм 119:37*

*Защото всичко, което е в света—похотта на
плътта, похотта на очите и гордостта на
живота—не е от Отца. 1 Йоан 2:16*

*Кой ви омая [омагьоса], та да не се покорявате на
истината, вас, пред чиито очи Исус Христос беше
ясно очертан като разпнат? Галатяни 3:1 UL/209*

**Ако умът мисли постоянно за земни неща, тези неща стават
всепоглъщащи, повлиявайки характера, така че Божията слава
се губи от поглед и се забравя. SD/105/5**

**Всичко, което става предмет на нашите мисли и възхищение в
прекомерна степен, като поглъща ума, е бог, който сме избрали
пред Господа. SD/56/5**

Всичко, което отклонява ума от Бога, приема образа на идол. SD/57/5

Показано ми бе, че Бог не се бави относно Своите обещания, ако
людете Му се съгласят да се покоряват на Неговите изисквания.
Верен е Този, Който се е обещал. Условието да бъдем приети от
Бог е да се отделим от света. RH/1854/7/25

Същите предписания, които почиваха върху древния Израил,
почиват и върху Божиите люде днес, да бъдат отделени от
света. Великият Глава на църквата не се е променил. Опитността
на християните днес е много подобна на преживяванията
при пътуването на древния Израил. Моля прочетете 1
Коринтяни 10. RH/1861/6/25

Частите на Христос са призвани да излязат и да се отделят от
приятелството и духа на света, при което тяхната сила и мощ се
състои в това да бъдат избрани и приети от Бога. . . . Тези, които
ще бъдат наследници на Бога и сънаследници с Исус Христос

на безсмъртното наследство, ще бъдат особени (специални).
Да, толкова особени, че Бог поставя белег върху тях като Свои,
изцяло Свои. RH/1861/6/25

“Каквото мисли човек в сърцето си, такъв е и той”; “понеже
от сърцето са изворите на живота.” Сърцето, в което обитава
Христос, ще бъде толкова пълно със и толкова удовлетворено
от Неговата любов, че няма да бъде погълнато от копнеж да
привлича внимание и съчувствие към себе си. SD/62/4

**Суетата [голямата гордост от външния ти вид или постижения] е един
от най-силните принципи на нашата извратена природа,
така че Сатана постоянно ще стимулира и привлича ума
към нея с успех. 2Т/494**

Истинската изтънченост и финес не намира удоволствие в
украсяване на тялото и излагането му на показ. Истинският финес
и благородство на душата ще се вижда в усилията да благославяме
и въздигаме другите. 2Т/243/1

Бди всеки един миг, като задържаш ума си да мисли за Бога,
вместо да мисли за дрехи. SD/89/6

Трябва да се пазим от егоизма и самочувствието като от най-
безмилостния враг. Но колко лесно аз-ът намира възможности да
покаже себе си и как само Сатана ликува при такива излагания
на показ, а колко са засрамени и омъчнени Божиите ангели от
човешката глупост. Колко нехристоподобни са такива излагания
на показ; в какъв контраст спрямо примера, който Той ни даде в
собствения Си живот. Колко отдалечени от Неговите изисквания
да разпънем аз-а си с неговите похоти и обектите на неговата
привързаност. Letter 48, Aug. 24, 1886; UL/250

Бог постоянно нарежда на людете Си да бягат от гордостта от
външния си вид. Letter 19, Oct. 13, 1861; TDG/295

**Излагането на показ на формата се срещаше десетократно по-
често при тези, които носеха [обръчи, отколкото при тези, които
не носеха]. . . ; но скромността и благоприличието трябва да
бъдат пожертвани на бога на модата. Господ да избави людете
Си от този тежък грях. Бог няма да жали тези, които са роби на
модата. RH/1861/6/25**

Представено ми бе Исая. iii. Беше ми показано, че това пророчество
се отнася за тези последни дни; така че избличенията са дадени

на Сионските дъщери, които мислеха единствено за външния си вид и как да се покажат. . . . Те ще бъдат сведени ниско в прахта и ще копнеят за опитност в Божиите неща, каквато са пропуснали да придобият. *RH/1861/8/27*

И все пак именно тези, които изповядват, че са измити в кръвта на Исус, проляна за тях, се издокарват в облеклото си и украсяват бедните си, смъртни тела, и пак дръзват да изповядват, че са последователи на светия, себеотричащ се Образец. . . „Божиите люде,” каза ангелът, „са особени, тях Той очисти за Себе Си.” Видях, че външният вид беше показател за сърцето. Окичени с панделки, якички и ненужни неща, те ясно показват, че всичко това е в сърцето, така че ако такива хора не бъдат очистени от своята поквара, никога няма да видят Бога, понеже само чистите по сърце ще Го видят. Видях, че брадвата трябва да бъде положена при корена на дървото. Такава гордост не трябва да се търпи в църквата. **Именно тези неща отделят Бог от людето Му, те са, които не позволяват Ковчегът да е при тях.** Израил е заспал поради гордостта и модите, и съобразяването със света, които се намират сред самите тях. Те напредват всеки месец в гордост, завист и егоизъм и обичат света. Когато истината засегне сърцето, тя ще причини смърт за света, при което панделките, дантелите и якичките ще бъдат оставени настрана. . . . Няма да имитират неговата гордост, моди или обичаи. *RH/January 13, 1863*

Видях един ангел да стои с везни в ръка, претегляйки мислите и интереса на Божия народ.... В едната везна стояха мислите и интересът, клонящи към небето; в другата стояха мислите и интересът, клонящи към земята. И в тази везна бяха поставени всички четива със сюжетни книги, **мисли за дрехи и показност**, суета, гордост и пр. О, какъв тържествен момент! Божиите ангели стояха с везните, претегляйки мислите на изповядващите, че са Негови деца—които твърдят, че са мъртви за света и живи за Бога. Везната, изпълнена с мисли за земята, суета и гордост, бързо натежа надолу. Везната с мислите и интереса, клонящи към небето, бързо се издигна нагоре, когато другата натежа надолу и, о, колко беше лека тя! .... Божият ангел каза: “Може ли такива да влязат в небето? Не, не, никога. Кажете им, че надеждата, която имат сега, е напразна и че ако не се покаят много бързо и не получат спасение, трябва да погинат.” *Mar/42/3*

Като се съобразяват със света, губят преобразяващото влияние на **Божия Дух**. Не осъзнават, че са се отдалечили от Бога. Мислят,

че случаят им е изправен, понеже изповядват, че вярват истината. Стават все по-слаби и по-слаби, докато Божият Дух бива оттеглен и Бог повелява на ангелите Си: Оставете ги сами! Исус ги избълва от устата Си. Той е носел имената им пред Отец; ходатайствал е за тях, но престава да умолява. Имената им отпадат и биват оставени със света. Те не осъзнават никаква промяна. Изповядването им остава същото. Няма никакво очебийно отклонение от външния вид на правота. Станали са дотолкова уподобени със света, че когато светлината от небето бива оттеглена, тя не им липсва. *RH/1861/11/26*

Трябва да изоставите гордостта от облеклото и външния вид, както и гордостта от собственото мнение. Трябва да сте прилежни в това. . . . Бог пречиства за Себе Си един особен народ, ревностни за добри дела. Тези хора са особени. Те не се обличат, нито постъпват като света. Живеят така, сякаш са на небето. *RH/1854/7/25*

Бог не изглежда да е в мислите им. Умовете им са пълни с глупости. Разговорът им предавлява едно празно, напразно говорене. Имат бързо и възприемчиво ухо за музика, а **Сатана знае кои органи да стимулира, за да възбуди, погълне и омагьоса ума, така че Христос да не бъде желан.** *1T/496/4*

Само ако може да държи ума омагьосан и хипнотизиран, той ще го направи. Павел запитва: “Кой ви омагьоса, та да не се покорявате на истината?” **Сатана е този омагьосващ хипнотизатор и е направил така, че Христос да бъде изгонен от душата, за да бъде той въздигнат на престола там.** *SD/336/4*

Сатана, неприятелят на душите, постоянно действа със своите схеми и очарования, като отвлича сетивата и притъпява чувствата за нашия най-висш интерес. Позволяваме си да отдаваме свободно привързаността си към всички онези дребни неща в живота, а в същото време привързаността ни се спъва и ограничава за вечния ни интерес, обвързана от някакви **магически връзки**. . . **Не позволявай чародейството и магията на земните обаяния да отвлече привързаността ти от Бога и да закорави сърцето за вечния интерес.** *Letter 15a, Nov. 15, 1871; TDG/328*

Ако окото на ума гледа съвършенството на тайната на благочестието, цялото тяло ще бъде пълно със светлина. Ако **въображението е извратено от обаянието и прелестта на земната показност и външност**, цялото тяло ще бъде пълно с

тъмнина. Когато силите на ума са концентрирани върху земните съкровища, те се принизяват и закърняват. *RH, Sept. 18, 1888; 1MCP/69/4*

Пожеланието на очите и покварените страсти се възбуждат с гледане и с четене. Сърцето се покварява чрез въображението. Умът намира удоволствие да съзерцава сцени, които възбуждат ниските страсти. Тези долни образи, видяни през оскверненото въображение, покваряват морала и подготвят заблудените, полудели същества да дадат пълна свобода на похотливите страсти. . . . Познавам силни умове, които са излезли извън равновесие и частично са се вцепенили, или парализирали, чрез невъздържание. *2T/410/1*

Боли ме, като гледам млади мъже и жени да съсипват по този начин полезността си в живота, като пропускат да се сдобият с опитност, която ще ги подготви за вечен живот в небесното общество. Не бихме могли да намерим по-подходящо определение за тях от „умствени алкохолици.“ Невъздържаните навици на четене [гледане] упражняват убийствено влияние върху мозъка също толкова сигурно, колкото и невъздържаността в яденето и пиенето. *СТВН/125/1*

Тези, които са дали воля на навика да поглъщат жадно възбуждащи истории, осакатяват умствената си сила, като сами се правят негодни за дейна мисъл и изследване. . . . Не могат да бъдат истински христоводни, а продължават да хранят ума с такъв вид литература. Въздействието върху физиката е не по-малко катастрофално. Нервната система се подлага на изпитание, за да издържи на тази страст за четене. В някои случаи младежите, та дори и хора на зряла възраст, са поразявани от парализа и то не от нещо друго, а именно поради невъздържано четене. Умът е бил държан под постоянно възбуждение, докато деликатната машина на мозъка е станала дотолкова отслабена, че не е можела да реагира, при което е последвала парализа. Когато се култивира апетит за истории, които са възбуждащи и провокиращи силни усещания, моралният вкус става развратен, при което умът остава незадоволен, ако не се храни постоянно с тази долнопробна, нездравословна храна. Виждала съм млади дами, изповядващи се за последователи на Христос, които се чувстват наистина нещастни, ако нямат под ръка някаква новела или списание. Умът няма търпение да получи стимулацията, също както алкохоликът няма търпение да получи опияняващото питие. *СТВН/124*

Ако чувствеността не се поддържа **под контрола на висшите сили на ума**, нисшата страст ще управлява съществуването. *SD/56/5*

КАК ДА СЕ БОРИМ СРЕЩУ САТАНИНСКИТЕ КАРТИНИ

Служи Му с цяло сърце и с драговолен ум: защото Господ изпитва всичките сърца и разбира всичките въображения на мислите; ако Го търсиш, Той ще бъде намерен от тебе. 1 Летописи 28:9

Единственият начин светът да бъде изгонен от душата, е Христос да изпълни душата. *Letter 125, Sept. 1, 1901; UL/258*

Заповядайте на изкушавания да не гледа на обстоятелствата, на собствената си слабост, нито на силата на изкушението, но на силата на Божието слово. „Твоето слово“, каза псалмистът, „скрих в сърцето си, за да не ти съгреша“ (Псалм 119:11). *МН/181/2*

Има мнозина, които правят житейските товари двойно по-тежки, като постоянно очакват неприятности. Но не е задължително да бъде така. Ще им струва едно решително усилие да се промени потокът на мисълта им. Но промяната може да се извърши. Тяхното щастие, както в този живот, така и за бъдещия, зависи от това да съсредоточават ума си върху ободряващи неща. Нека отместят погледа си от мрачната картина, която е въображаема, към предимствата, които Бог е обсипал по пътя им. *МН/247/3*

Дори християни с дългогодишен опит често биват връхлитани от най-ужасни съмнения и колебания. . . . Не трябва да считаш, че заради тези изкушения случаят ти е безнадежден. . . . Надявай се на Бога, доверявай Му се и почивай в Неговите обещания. Когато дяволът дойде със своите съмнения и неверие, затвори вратата на сърцето си. Затвори очите си, за да не размишляваш върху неговата пъклена сянка. Вдигни очите си нагоре, където могат да видят нещата, които са вечни, и ще имаш сила всеки час. Изпитването на своята вяра е много по-скъпоценно от златото. . . . То те прави храбър да воюваш битката на Господа. . . . Не можеш да си позволиш да оставяш каквито и да е съмнения да навлизат в ума ти. Не доставяй това голямо удоволствие на дявола да говориш

за ужасните товари, които носиш. Всеки път, когато правиш това, Сатана се смее, че неговата душа може да те контролира и че си изгубил от погледа си Исус Христос, своя Изкупител. . . . но когато казваме: „Ще поверя опазването на душата си на Него като на верен свидетел,” тогава засвидетелстваме, че сме се предали на Исус без всякакви резерви и че Бог ни дава светлина, и ние имаме победна радост в Него. *ОНС/86*

Като вярваш, всички твои мрачни, унили съмнения се връщат обратно върху върховния измамник, който ги е породил. *ТМ/517/1-3*

УПРАЖНЕНИЕ 1.2

НАУЧИ СЕ ДА ГЛЕДАШ СВЕЩЕНИ КАРТИНИ

СИЛАТА НА ГЛЕДАНЕТО

*Не се съобразявайте с този свят, но се преобразявайте чрез обновяването на ума си.
Римляни 12:2*

Да възлюбиш Господа твоя Бог с всичкия си ум [и с двете си очи]. Марк 12:30

*Не съм ли ти аз по-желателен от десет [сина]?
1 Царе 1:8*

Говоря на онези, които твърдят, че са Божии деца. Не е ли време да познаем Източника на нашата сила и Източника на нашата власт? . . . . Те трябва да Го видят ясно очертан като своята достатъчност, своята сила. *Manuscript 78, June 16, 1902; UL/181*

Обръщането е дело, което повечето хора подценяват. Не е лесна работа **да се преобрази един земен, обичащ греха ум** и да бъде доведен дотам, че **да разбере** неизразимата Христова любов, **очарованието на Неговата благодат**, както и превъзходството на Бога, така че душата да бъде обхваната от божествената любов и да бъде пленена от небесните тайни. . . . Похотта на плътта, похотта на очите и гордостта на живота, които дотогава са били предпочитани пред Христос, биват изоставени и Христос става очарованието на живота. *2Т/294/2*

Ти можеш да стоиш там,
където да считаш себе
си не за провал, но за
победител.
MM/43

Научи се да гледаш

свещени картини

По какъв начин следва да определим на чия страна сме застанали?
. . . . Ако сме на страната на Господа, мислите ни са с Него, така че
най-сладките ни мисли са за Него. *2Т/262/2*

ПРАВИЛО

ИМЕННО КАТО ГЛЕДАМЕ ИСУС И НЕГОВАТА ПРИВЛЕКАТЕЛНОСТ С ОЧИ НЕОТКЛОННО НАСОЧЕНИ КЪМ НЕГО, НИЕ СЕ ПРОМЕНЯМЕ ПО НЕГОВИЯ ОБРАЗ.

RH, DEC. 23, 1890; RC/290

Ако позволим на ума си да размишлява повече за Христос
и небесния свят, щяхме да имаме мощен стимул и опора да
воюваме битките на Господа. В сравнение с красотата на Христос
всички земни очарования изглеждат от малко значение. *SD/105/7*

Когато разбираме Исус чрез вяра и Го въвеждаме във вътрешното
светилище на душата, Светият Дух ще излее и оформи характера
по подобие на Христос. *SD/83/4*

Единственият начин светът да бъде изгонен от душата, е душата
да се изпълни с Христос. *Letter 125, Sept. 1, 1901; UL/258*

Като непрестанно гледаме на Исус, човешкото се претопява в
божественото. Вярващият се променя по Негово подобие. . . .
Човешкият характер се променя според божественния. *ОНС/203*

Само ако можехме да видим Исус, ще настъпи умиране на аз-а.
Manuscript 61, Oct. 11, 1900; UL/298

Ако гледат на Исус, Който е Авторът и Завършителят на тяхната
вяра, няма да се отнасят към скъпоценното си същество с толкова
много внимание и загриженост. *UL/268*

Колкото повече човек вижда от Христовия характер, толкова по-
смирена става и толкова по-ниско е мнението му за себе си. **Това
наистина е доказателство, че вижда Бога.** *SD/68/5*

Колкото по-цялостна и богата е опитността ти в познаването
на Исус, толкова по-скромни ще бъдат възгледите ти за
самия себе си. *SD/334/3*

Трябва да гледаме към Христос за сила и благодат, при което ще
е точно толкова сигурно, че ще спечелим победата, колкото е
сигурно, че Христос умря за нас. *SL/93; RC/100; RH, Nov. 15, 1887; RC/295*

Като гледаш, можеш да станеш променен. Имай предвид
следното: Като гледаме, улавяме светлите лъчи в лицето на Исус
Христос. Получаваме толкова, колкото можем да понесем. Нека
не се спираме, за да спорим за обстоятелства, но да държим
Христос пред очите си. Чрез преобразяващата сила на Светия Дух
ставаме уподобени на блажения Обект, който гледаме. Недейте
да мърморите, нито да намирате грешки. **Докато душата гледа
на Исус, образът на Христос се запечатва (букв. гравира) върху
нея** и се отразява обратно в духа, в думите, в истинско служене
на себеподобните. *UL/268*

Като гледаме Христос, като говорим за Него, като гледаме
красотата на Неговия характер, ние се променяме. Променяме
се от слава в слава. А какво представлява славата? Характерът—
така че такъв човек се променя от характер към характер. *SD/337/6*

Именно израстването в познаване на Христовия характер е това,
което освещава душата. Съзирането и оценяването на чудното
дело на умилостивението преобразява човека, който съзерцава
спасителния план. Като гледа Христос, той се променя по същия
образ, от слава в слава, както чрез Духа Господен. Гледането
на Исус става един облагородяващ, рафиниращ процес за
действителния християнин. . . Съвършенството на Христовия
характер е вдъхновението на християнина. Когато Го видим
такъв, какъвто е, се събужда желание да бъдем като Него, а това
извисява целия човек; понеже „всеки, който има тази надежда
в Него, очиства себе си, както Той е чист.“ . . . Христовата сила
трябва да бъде утехата, надеждата, венецът на победната радост
на всеки, който следва Исус в сблъсъка, в борбите на своя живот.

Review and Herald, Aug. 26, 1890; RC/304

СВЕЩЕНИ КАРТИНИ

КАРТИНИ С ОБРАЗА НА ИСУС

Нека бъде върху нас красотата на Господа нашия Бог. Псалм 90:17

Чрез знание стаите се напълват с всякакви скъпоценни и приятни богатства. Притчи 24:4

За нас Божието слово е като дагеротип на Божия ум и на Христовия ум, а също на човека, обновен по Христовия образ, притежаващ божествения ум. Можем да сравняваме мислите, чувствата и намеренията си с картината с образа на Христос. *3Т/537/3*

Защо да изпълваме **галерията на ума** с мрачни картини на съмнение? Защо не оставим ярките лъчи на Слънцето на правдата да огреят стаите на сърцето и ума и да разпръснат сенките на неверието? *ТМК/228*

Исус Христос е всичко за нас—първият, последният и най-добрият във всичко. Исус Христос, Неговият Дух, Неговият характер придава цвят на всичко; това е същността, натюрелът на цялото ни същество. Думите на Христос са дух и живот. Не можем да се спрем, за да се занимаваме със своите разочарования, още по-малко за да говорим за тях; защото една по-приятна **картина** привлича погледа ни—скъпоценният живот на Исус. *ТМ/389/2; МУР/159-161; RC/310*

Ние можем да напълним собствените си умове с ярките, живи картини на духовните и вечните неща и като правим това, да спомогнем да се превърнат в реалност и за други умове. Вярата вижда Исус да стои като наш Посредник отъясно на Бога. Вярата вижда жилищата, които Той отиде да приготви за онези, които Го обичат. Вярата вижда дрехата и короната, приготвени за победителя. Вярата чува песните на изкупените и приближава към погледа вечната слава. Трябва да дойдем в близост до Исус с послушание от любов, ако искаме да видим Царя в красотата Му. *AG/341/5*

Когато Сатана те изкушава, не промълвявай нито дума на съмнение. Можеш да упражниш правото си на избор кой

да контролира твоя ум. Ако избереш да отвориш вратата за предложенията на злия, умът ти ще се изпълни с недоверие и въпроси на непримиримост. **В залата на паметта трябва да се окачат свещени картини** с изгледи на Исус, с уроци на Неговата истина, с откровение за Неговото несравнимо очарование. Тогава ще гледаме неща, които не се виждат. Когато сме ангажирани в тази работа, Божиите ангели ще се приближават, за да ни предават божествена сила и да съчетаят небесната сила с човешката немощ. Тогава ще се учим как да вярваме в Него. Във време на притеснение трябва да се прилепим към Бог и Неговите обещания. Божиите деца не трябва да позволяват на Сатана да застава между тях и техния Бог. **Ако му позволиш, той ще постави лупата си пред очите ти, за да те залее и съкруши с обезсърчение. Трябва да държиш очите си помазани с небесния колурий.** Трябва да вземаш Божието слово и да смиряваш пред Бога своята съмняваща се душа и да казваш: „Ето, свалям си товара. Той е прекалено тежък за мен. Свалям го в нозете на моя съчувствителен Изкупител.“ *RH/1890/2/11*

Ако Христос пребъдва в сърцето, Той ще бъде във всичките ни мисли. Най-съкровените ни мисли ще бъдат за Него, за Неговата любов, Неговата чистота. **Той ще изпълва всички зали на ума.** *HP/163*

Гледали сме откъм мрачната страна на картината. Сега нека обърнем другата страна. Нека завъртим мрачната страна към стената. Нека гледаме красивите картини на Божията любов. Възпитайте езика си да говори за Божията милост и да изразява хваления на Този, Който ви призова от тъмнината в Своята чудесна светлина. *RH/1892/9/20/17*

Нека този ум да бъде във вас, който беше също и в Христа Исуса. (Филипяни 2:5). **Исус желае да изличи образа на земното от умовете** на Своите последователи и да отпечата върху тях образа на небесното, за да могат да станат едно с Него, като отразяват Неговия характер. *Review and Herald, Aug. 19, 1890; RC/303*

Никога не трябва да допускате Христос да се оказва извън ума ви. . . . Той е Този, Който разпръсква всичките ни съмнения, залогът за всичките ни надежди. . . . Исус е пълнотата на всичко, което очакваме. *Review and Herald, Aug. 26, 1890; RC/21*

Колкото по-трайно задържаеме погледа си върху тези богатства, толкова по-истински ще ги притежаваме. *HP/34/7*

**Защо да изпълваме галерията на ума с
мрачни картини на съмнение?
ТМК/228**

**Ако Христос пребъдва в сърцето, Той
ще бъде във всичките ни мисли. Той ще
изпълва всички зали на ума.
НР/163**

Привлекателността на Христос задоволява всички нужди . . . . Вижда се, че благодатта Му е напълно достатъчна. Съчувствието и любовта на Исус ни умоляват настойчиво, притеглят ни, борят се да ни спечелят да последваме по Неговите стъпки, за да познаем Господа. *Letter 128, Dec. 22, 1895, to Edson and Emma White; UL/370*

Нека гледаме към Него—същинското състрадание и нежна загриженост на самия Бог. *Letter 81, May 8, 1903; UL/142*

„Изследвайте Писанията; защото в тях мислите, че имате вечен живот: и те са, които свидетелстват за Мене” (Йоан 5:39). Това изследване прави ученика да бъде способен да наблюдава отблизо божествения Модел, понеже те свидетелстват за Христос. Образецът трябва да се проучва внимателно от близо, за да бъде имитиран. Когато човек се запознае с историята за Изкупителя, открива в себе си дефекти на характера; неговото несходство с Христос е толкова голямо, че той вижда, че не може да бъде последовател без една особено голяма промяна в живота си. И все пак, изучава с желание да бъде подобен на великия Пример пред себе си; улавя погледите и духа на своя възлюбен Учител; като гледа, той се променя. *The Review and Herald, November 28, 1878*

СВЕЩЕНИ КАРТИНИ

КАРТИНИ С РОЗИТЕ И СЪПОЦЕННИТЕ КАМЪНИ НА БОЖИИТЕ ОБЕЩАНИЯ

За нас има богати съкровища в мината на Божието слово и трябва да копаем надълбоко за съпоценните камъни на истината. . . . Библията е Божията градина и тук трябва да се научим да събираме розите, лилиите и карамфилите на Божиите обещания. **Трябва да ги окачим като съпоценни картини на стената на паметта и да държим очите си приковани към славните Божии неща, така че да можем да минем през света, без да размишляваме за неговата поквара, нито да се омърсяваме от неговата порочност.** *RH/1892/3/1/14*

О, да можехме да си съберем силите на вярата и да стъпим здраво на скалата Исус Христос! Трябва да вярвате, че Той ще ви пази от падане. Причината, поради която нямате повече вяра в Божиите обещания, е, че умовете ви са отделени от Бога и врагът

е искал да бъде точно така. Той е хвърлил своята сянка между нас и нашия Спасител, за да не можем да различим какво е Христос за нас, нито какво може да бъде за нас. Врагът не желае да разберем каква утеха ще намерим в Христос. Едва-що сме започнали да придобиваме някакъв слаб проблясък какво е вяра; понеже е много трудно за тези, които са били погълнати от гледане на мрачните картини на неверието, да видят нещо друго, освен единствено тъмнина. Бог да ни помогне **да събираме съпоценните камъни на Неговите обещания и да украсим залата на паметта със съпоценностите на Неговото слово.** Трябва да се въоръжим с Божиите обещания. Душите ни трябва да бъдат барикадирани с тях. Когато Сатана дойде със своя мрак и се мъчи да изпълни душата ми с униние и потиснатост, аз си повтарям някое съпоценно Божие обещание. Когато работата ни става все по-трудна поради неверието, с което трябва да се сблъскваме в сърцата на хора, у които би трябвало да процъфтява вяра, аз си повтарям отново и отново: „Защото ако и да не цъфти смоковницата, нито да има плод по лозите, трудът на маслината да се осуети и нивите да не дадат храна, стадото да се отсече от оградата и да няма говеда в оборите, пак аз ще се веселя в Господа, ще се радвам в Бога на спасението си.” Като правя това, светлината на Божията слава изпълва душата ми. Няма да гледам към тъмнината. *RH/1890/3/11/9*

Нещата, които самите ние сме преживели с Божиите благословения чрез Неговите благодатни обещания, можем да окачим в залите на паметта и независимо дали сме богати или бедни, учени или необразовани, можем да гледаме и да зачитаме тези знаци на Божията любов. Всеки знак за Божията грижа, благодетелство и милост трябва да бъде окачен като неповяхващ спомен в залите на паметта. **Бог желае Неговата любов, Неговите обещания да бъдат написани върху плочите на ума.** Пазете си много внимателно съпоценните откровения за Бога, така че нито буква от тях да не бъде изличена, нито да избледнее. *ОНС/135*

Всяко обещание в Божието Слово е наше. **За нас е определено да живеем „чрез всяко слово, което излиза от Божията уста” . . . . Не гледайте на обстоятелствата, нито на собствената си слабост, но на силата на Словото.** Цялата негова сила е ваша. *Signs of the Times, Aug. 23, 1905; RC/308; HP/164; 1MCP/235/4*

СВЕЩЕНИ КАРТИНИ

ГЛЕДАЙ НА БЕЗКРАЙНИТЕ ВЪЗМОЖНОСТИ

Стойността на човека, както Бог го оценява, се явява посредством неговия съюз с Христос; понеже Бог е единствено способен да издигне човека на везните на моралната стойност чрез Христовата праведност. Светската почит и величие имат точно такава стойност, каквато Създателят на човека им отрежда. Тяхната мъдрост е глупост, тяхната сила е немощ. Нека ценим това, което Бог оценява като стойностно. Истинското издигане на характера се намира единствено чрез Христос. Нашият Спасител придава Своята правда на човека, който се съгласи да Му отстъпи най-добрата и най-святата привързаност на сърцето си. *ОНС/149*

Във всяко човешко същество Той съзираше безкрайни възможности. Той виждаше хората такива, каквито можеха да станат, преобразени чрез Неговата благодат—по образа на „красотата на Господа нашия Бог“ (Псалм 90:17). Като ги гледаше с надежда, Той вдъхваше надежда. Като ги посрещаше с доверие, Той вдъхваше доверие. Той събуждаше както желание, така и вяра. В Неговото присъствие души, презрени и паднали, осъзнаваха, че са все още хора и започваха да копнеят да се докажат достойни за Неговото зачитане и уважение. За мнозина отчаяни Той отваряше възможността за един нов живот. *Ed 80; 1MCP/183/3*

Когато в човешките очи нейният случай изглеждаше безнадежден, Христос видя в Мария способности за добро. Изкупителният план е инвестирал човешката раса с големи възможности и тези възможности трябваше да се реализират в Мария. Тази, чийто ум беше обиталище на демони, беше доведена в близко общение със Спасителя. *СС/309/3,4*

[Господ] има работници, които ще извика от бедността и скромния, неизвестен живот. Ангажирани в обикновените житейски задължения и облечени в грубо облекло, на тях се гледа отвисоко като на хора с неособена стойност. Но Христос вижда в тях безкрайни възможности и в Неговите ръце те ще станат скъпоценни камъни, за да светят ярко в Божието царство. „Тия ще бъдат Мои, казва Господ на Силите, в деня, в който попълвам броя на Моите скъпоценни камъни“ (Малахия 3:17). Това, че Христос познава до съвършенство човешкия характер, Го прави съвършено пригоден да борави с умове. Бог знае точно по какъв

начин да се отнася към всяка една душа. *Manuscript 168, Dec. 24, 1902, "The Sin of Evil-speaking." UL/372*

Христос приема и споделя общението Си с най-скромния. Той не приема хората поради техните способности за красноречие, но понеже търсят лицето Му с желание за Неговата помощ. Неговият Дух, подвижващ сърцето, възбужда всяка способност към мощно, енергично действие. В тези непретенциозни души Господ вижда най-скъпоценния материал, който ще устои на бури и ураганни ветрове, на жегата и напрежение. Бог не вижда, каквото и както вижда човекът. *Letter 109, Aug. 6, 1901; TDG/227*

Някои, с които влизаш в контакт, може да са груби и нелюбезни, но недей заради това самият ти да ставаш по-малко любезен. Този, който желае да запази собственото си себеуважение, трябва да бъде внимателен да не нарани ненужно себеуважението на другите. Това правило трябва да се съблюдава свято и към най-тъпите, най-недомяланите. Вие не знаете какво възнамерява Бог да направи с тези привидно необещаващи хора. В миналото Той е приемал хора не по-обещаващи или привлекателни, за да извършат велико дело за Него. Неговият Дух, действаш върху сърцето, е събуждал всяка способност в дейна активност. Господ виждаше в тези необработени, недомялани камъни скъпоценен материал, който щеше да устои на изпита на бурята, жегата и натиска. *Gospel Workers, p. 123*

ХРИСТОВАТА ЛЮБОВ ЛЕКУВА УМА

ХРИСТОВАТА ЛЮБОВ СЕ ЗАПАЛВА ОТ СВЕТИЯ ДУХ

Човешкият език не може никога да обясни по какъв начин Христовата любов завладява душата и пленява всяка сила на ума. Но ще познаете това от лична опитност. *The Review and Herald, March 15, 1892*

Естественото око може никога да не види миловидността и красотата на Христос. Вътрешното просвещаване на Светия Дух, разкриващо на душата нейната истинска безнадеждност, безпомощно състояние без милостта и прощението на Този, Който носи греха—пълната достатъчност на Христос—единствено може да направи човек в състояние да разпознае Неговата безкрайна милост, Неговата неизмерима любов, великодушие и слава. *Manuscript 29, May 21, 1900, "Faithful Stewardship." UL/155*

От колко съществено значение е да имаме просветлението на Божия Дух; понеже само така можем да видим славата на Христос, а като гледаме, се променяме от характер към характер във и чрез вяра в Христа. . . . При всяка стъпка напред той [грешният човек] вижда нови красоти в Христос и става все по-подобен на Него по характер. *SD/124/5*

Всяко временно благословение ще се приема с благодарност и всяко духовно благословение ще стане двойно по-скъпоценно, защото **възприятието (перцепцията)** на всеки член на дома е **било осветено** от Словото на истината. *SD/122/4*

Светият Дух чака да запали в сърцето Божията любов. *Review and Herald, Feb. 25, 1909; RC/102*

Исус дава Светия Дух в голяма мярка за особено критични случаи, за да помогне на нашите немощи, да ни даде силна утеха, да осветли умовете ни и да очисти и облагороди сърцата ни. Христос става за нас мъдрост, праведност, освещение и изкупление. *Review and Herald, June 26, 1894; RC/103*

Ние не зависим от Светия Дух така, че Той да може да работи със Своята преобразяваща енергия върху сърцето и живота. Не ни достига вяра, която е непобедима и тайнствена. *Review and Herald, Feb. 28, 1899; RC/113*

ЕФЕКТ 1

КАТО ГЛЕДАШ ХРИСТОС, ТВОЯТ УМ СЕ ИЗЦЕЛЯВА—ХРИСТОВАТА ЛЮБОВ ЛЕКУВА УМА

Нека гледаме красивите картини на Божията любов. *RH/1892/9/20/17*

За да Го познават, те трябва да познават Неговата любов. *AA/550-552; RC/234*

Единствено силата на Христос може да изработи преобразяването на сърцето и ума, което трябва да преживеят всички, желаещи да участват с Него в новия живот в Божието царство. . . . За да Му служим правилно, трябва да бъдем родени от божествения Дух. Това ще пречисти сърцето и ще обнови ума, ще ни даде нов капацитет да познаваме и обичаме Бога. *Mar/370*

Божественият Утешител е пълен с жалостивост и съчувствие; Той търси да увещае и да спечели хората за Бога, да насочи вниманието им към Христос като такъв, какъвто е в действителност, пълен с милост, състрадание и опрощаваща любов. *The Bible Echo, March 19, 1894*

[Христовите последователи] ще трябва да встъпят в конфликт със свръхестествени сили, но имат уверението за една свръхестествена помощ. Всички разумни същества в небето участват в тази армия. И повече от ангели са сред редиците. Светият Дух, представителят на Военачалника на Господното войнство, слиза, за да ръководи битката. Нашите немощи може да са много, нашите грехове и грешки може да са тежки; но Божията благодат е за всички, които я търсят с разкаяние. Мощта на Всемогъществото участва в полза на онези, които се доверят на Бога. *DA/352*

Няма защо никой, колкото и да е слаб във вяра, надежда и кураж, да се отчайва, понеже Христос е осигурил божествено съдействие, което да се съчетава с човешкото усилие на душата. Христос работи постоянно, за да привлече душата в една чиста и свята атмосфера. Той е запознат с нашите немощи и със затрудненията и смущенията, с които се сблъскваме отвсякъде в този свят. Съдействие е осигурено за всяка стъпка напред. Когато, за да бъде обезсърчена, сериозната, бореща се душа е обсадена от немощи и заобиколена от врагове, Утешителят се приближава до нея. Светият Дух помага на нашите немощи. Ако искаме да победим, трябва да използваме средствата, направени достъпни за нас. Трябва да облечем Господ Исус Христос. Чрез вяра трябва да се облечем с Христовата праведност и да не възлагаме никаква увереност в собствени заслуги. *Manuscript 41, Oct. 9, 1890; UL/296*

ХРИСТОВАТА ЛЮБОВ ЛЕКУВА УМА

ХРИСТОВАТА ЛЮБОВ Е ПО-СИЛНА ОТ СМЪРТТА

Христос желае да каже за Своите люде, както каза за древния Израил: „Ти още се прочу между езическите народи по твоята хубост: защото тя стана съвършена чрез Моята хубост, с която те облякох, казва Господ Йеова” (Езекиил 16:14). *Manuscript 5, Jan. 15, 1901; TDG/23*

С любяща нежност те привлякох (Еремия 31:3). *AG/99/2*

Първата стъпка към спасението е да отговорим на привличането на Христовата любов. *AG/99/6*

Като цяло знаем твърде малко за величието на Божията любов и съчувствие. *Manuscript 96. July 20, 1899, "The Bible as Our Study Book." UL/215*

О, да можехме да проумеем Божията любов и дори в най-слаба степен да възприемем съчувствието, което е проявено към падналия човек! Как щяхме тогава да гледаме и да живеем! *LHU/207*

В нощно време се молех много да осъзная по-добре любовта на Спасителя. Макар никога да не губя любовта Му от сърцето си, все пак до голяма степен желая тя да се увеличава повече и повече, докато за мене може да се каже: „Вие имате пълнота в Него” (Колосяни 2:10). *Letter 185, Aug. 17, 1903; TDG/238*

Голямото отстъпничество започна първоначално с отричане на Божията любов, както е ясно разкрито в Словото. Тогава бе осигурено падналият човек да може да получи едно мощно откровение за Божията любов и да му се предостави възможност да се върне в положението си на вярност към Йехова. „Понеже Бог толкова възлюби света, че даде Своя единороден Син, така че всеки, който вярва в Него, да не погине, но да има вечен живот” (Йоан 3:16). „Аз давам живота Си за овцете,” казва Христос (гл. 10:15). „Хлябът, който ще дам, е Моята плът, която Аз ще дам за живота на света” (гл. 6:51). Ето едно откровение за силата, която е мощна „съвършено да спасява” (да спасява докрай). Бог е светлина и любов. *Letter 172, May 15, 1907, to P. T. Magan, cofounder of Madison Institutions; UL/149*

Божият сърце тъгува и копнее за Неговите земни деца с любов по-силна от смъртта. . . . Небето се съхранява в човешкото, а човешкото е обгърнато в обятията на Безкрайната Любов. *FLB/45*

Той се уеднакви с нашите интереси, оголи пазвата Си за удара на смъртта, пое вината на човека и неговото наказание и принесе в полза на човека една пълна жертва пред Бога. По силата на това умилостивение Той има сила да предложи на човека съвършена праведност и пълно спасение. *FLB/50*

Любовта на Исус—кой може да я проумее? Безкрайно по-нежна и себеотрицателна отколкото майчината любов! *Review and Herald, Nov. 15, 1887; RC/100; RC/295*

Неговото съчувствие не знаеше никакви граници. *Manuscript 147, Nov. 12, 1902, "An Appeal for More Effort." UL/330*

Ние мислим много за величествеността на Христовия живот. Говорим за великите неща, които е извършил, за чудесата, които е правил, като е заповядал на бурните води да се успокоят, като е отварял ушите на глухите, като е възкресявал мъртвите. **Но Неговото внимание към малките неща е дори още по-голямо доказателство за Неговото величие и състрадание.** *Letter 72, April 28, 1903, to a lay sister in Maine; UL/132*

В любовта Си Той отвори извора на удоволствието и радостта за душата, която Му се доверява. *LNU/91*

ХРИСТОВАТА ЛЮБОВ ЛЕКУВА УМА

ХРИСТОВАТА ЛЮБОВ Е ЛИЧНО КЪМ ТЕБ

Твоята благодат ме е направила велик. Псалм 18:35

Бог ще е за нас всичко, което Му позволим да бъде. *ОНС/131/4*

Нашият мир е в уверението, че Неговата любов е лично за нас. Ако вярата се хване здраво за тази увереност, сме спечелили всичко; ако изгубим тази увереност, всичко е загубено. *ТМК/265*

Има опасност да не отнесем Христовите поучения лично за себе си, да не ги възприемем като определени лично за нас. В Своите думи на наставление Исус има предвид мен. Аз мога да присвоя за себе си Неговите заслуги, Неговата смърт, Неговата очистваща кръв, така пълно, както ако нямаше друг грешник на света, за когото е умрял Христос. *ТМК/280*

Какъв вид е вярата, която побеждава света? Вярата, която прави Христос свой собствен Спасител—вярата, която, признавайки собствената ти безпомощност, твоята крайна неспособност да спасиш себе си, се хваща за помощника, който е мощен да спасява, като твоя единствена надежда. Това е вяра, която не ще се обезсърчи, която чува Христовия глас да казва: „Бъдете обнадеждени и бодри, Аз победих света и Моята божествена сила е ваша.“ *ТМК/166; RC/21*

Казваме, че наистина вярваме, че Исус Христос е умрял, но дали Той е твоят личен Спасител? Тук опираме до въпроса за вярата. . . . Стискаш ли Го здраво с живата ръка на вярата? Протягаш ли ръката си към Него с думи като Петър: „Господи, спаси ме, или ще загина?“ Той ще те спаси. Спомнете си как учениците се мъчеха да се преборят с корабчето и предадоха всяка надежда да достигнат брега. Когато в своя ужас видяха към тях да приближава Един, Който стъпваше върху разпенените вълни, сякаш върви по твърда земя, те се убояха и казаха: „Това е призрак“; но Христос каза: „Това съм Аз, не бойте се.“ О, колко много означава „Това съм Аз“! Означава всичко за нас, когато сме в беда и объркване. Не можеш ли да чуеш гласа Му? Не можеш ли да Го чуеш да казва: „Това съм Аз; не бойте се“? . . . Той се обръща към нас. Каквато и да е твоята слабост или изпитание, Христос е близо до теб. Той казва: „Това съм Аз, не бой се.“ . . . **Издигал ли е някога някой ръцете си към Исус с думите: „Господи, спаси ме или ще загина“ и Исус да го е отминал? Не, никога, никога! Той е Исус, Който чува и най-примрелия вик.** Няма защо никой от нас да прималява, нито да плаче, нито да се обезсърчава. Няма защо да прималяваме, понеже е възможно както Петър да гледаме на мрака и на изпитанията около себе си. . . . Господ взе ръката на Петър и той беше спасен. Така и ние имаме Спасител и във всяко изпитание трябва да се доверим на Господа Израилевия Бог и Той ще бъде нашият помощник. *Manuscript 10, 1891; RC/356*

Създателят на всяко нещо беше . . . който сътвори човешката душа, с нейния капацитет да познава и да обича. **А по самата си същност Той не е такъв, че да остави нуждите на душата незадоволени.** Никакъв неосезаем принцип, никаква неперсонална същност или просто някаква абстрактност не могат да задоволят нуждите и копнежите на човешките същества в този живот на борба с греха, мъката и болката. . . . Имаме нужда да се притиснем към една ръка, която е топла, да се доверим на едно сърце, което

е пълно с нежност. А Бог се е разкрил именно като такъв в Своето Слово. *Ed/133/11*

Нуждаем се от божествена помощ, ако възнамеряваме да поддържаме лампите си светещи. Но Исус умря, за да осигури тази помощ. Той отправя поканата: „Нека се хване за силата Ми, за да се примири с Мене! Да! и ще се примири с Мене.” Притисни се към ръката на Безкрайната Сила; тогава ще откриеш колко е скъп Той на душата ти и цялото небе ще бъде на твое разположение. *Signs of the Times, Jan. 14, 1886; RC/168*

Трябва да имаме едно лично познание и опитност с Христа Исуса, да познаваме Христос от опит, какво е Той за нас и какво сме ние за Христос. Това е опитността, от която има нужда всеки един. Но аз не мога да я имам вместо теб, нито ти можеш да я имаш вместо мен. . . . Няма защо никой от нас да чувства съмнение къде се намира, нито да мисли: „Иска ми се да можех да разбера къде стоя пред Бога“, но чрез жива вяра трябва да се снишим и да се скрием в Бога. *Manuscript 93a, July 23, 1899; TDG/213*

Ние пребъдваме в Христос чрез една жива вяра. Той пребъдва в сърцата ни чрез нашата лична, присвояваща си вяра. А Христос обитава в сърцето ни чрез вяра, когато размислим какво е Той за нас и какво дело е изработил за нас в изкупителния план. Тези мисли имат контролираща сила върху целия характер. *МYP/159/4; RC/310*

Искреният, смирен молител при престола на благодатта може да знае, че общува с Бога чрез определените от небето средства, както и че е негова привилегия да разбере какво е Бог за вярващата душа. Трябва да сме осъзнали своите нужди. Трябва да гладуваме и жадуваме за живот в Христос и чрез Христос. Тогава ще дойдем при Него в смирение и искреност и **Той ще ни даде вярата, която действа от любов** и очиства душата. . . . Вярата в Христос неизменно води до едно доброволно, бодро послушание. *Letter 301, Nov. 2, 1904; TDG/315*

Този, който гледа Исус, осъзнавайки какво е Той за нас и какво сме ние за Него, ще бъде усърден. Той ще живее по схемата на сборуването, добавяйки към вярата си добродетел, а към добродетелта познание, а към познанието въздържание, а към въздържанието търпение, а към търпението благочестие, а към благочестието братска любов. Това е процес на израстване. . . . За тези, които живеят по този начин, в края ще бъде записано: „Вие имате пълнота в Него.” . . . Мислите ли, че няма да научим

нищо там [във висшето училище на страданието]? Нямаме ни най-малко понятие какво ще ни бъде открито тогава. . . . Той ще ни открие какво е за нас и какво сме ние за Него. *Manuscript 102, July 9, 1899; UL/204*

Тези, които имат вяра в Христос, тези, които са послушни на Неговото наставление, ще познаят от опит безпределността на силата, която ни дава постоянно свидетелство, че сме Христови, както и че Христос е наш. Христос ни е дал хартата на нашето наследство и ние се намираме в изгодна позиция, тъй като сме избрали Христос за свой дял. . . . Съществува едно изключително тясно единение между преобразената душа и Бога. Невъзможно е да се намерят думи, за да се опише това единение. Това е едно съкровище, което за истинския вярващ си струва безкрайно повече, отколкото злато и сребро. *Manuscript 84, 1905; RC/124*

Постоянно представяй своите нужди, своите радости, своите скърби, своите грижи и своите страхове пред Бога. Не можеш да Го умориш; не можеш да Го отегчиш и да Му досадиш. Той, Който преброява космите на главата ти, не е безразличен за нуждите на Своите деца. „Господ е много жалостив и милостив” (Яков 5:11). **Неговото сърце на любов се затрогва от нашите скърби, дори и само да ги промълвим.** Отнасяй пред Него всичко, което обърква и безпокои ума ти. За Него нищо не е толкова голямо, че да не може да го понесе. . . . Нищо, което по някакъв начин засяга нашия мир, не е прекалено дребно, че да не го забележи. . . . Взаимоотношенията между Бог и всяка една душа са толкова специални и пълни, колкото ако на земята нямаше друга душа, която да споделя Неговата бдяща грижа, никоя друга душа, за която Той да е дал Своя възлюбен Син. *Steps to Christ, pp. 99, 100; RC/122*

Погледни нагоре към Бога, не гледай към хората. Бог е твоят небесен Баща, Който иска и е готов търпеливо да понесе твоите немощи и да ги прости, и да ги излекува. *Review and Herald, March 20, 1894; TDG/88*

Той познава всяка личност по име и се грижи за всеки един така, както ако на земята нямаше друг, за когото е дал Своя възлюбен Син. Тъй като Божията любов е толкова велика и никога не изневерява, болните трябва да бъдат насърчавани да Му се доверяват и да поддържат бодър дух. Притеснението за себе си е склонно да причинява слабост и болест. Ако се издигнат над депресията и униението, ще се подобрят изгледите

им за възстановяване; понеже „Окоето на Господа е върху ония. . . които се надяват на Неговата милост” (Псалм 33:18).

MH/229 (1905); 2MCP/467/2

Той желае да притежаваме собствените си характери, смекчени и осветени с Неговата сладка благодат. Той желае да чува думите ни да излизат именно и точно от нас, и от самото ни сърце. Той желае нашите копнежи и сериозни викове да се възнасят пред Него с отпечатака на собствената ни индивидуалност. Не всички имат същите упражнения на ума, а Бог иска лично твоята опитност, а не опитност от втора ръка. Нашият състрадателен Изкупител протяга към нас Своята помагаща ръка точно там, където сме. *Signs of the Times, Sept. 9, 1886; RC/170*

„В света имате скръб, но насърчете се, Аз победих света” (Йоан 16:33). Христос победи света в едно реално преживяване и опитност и колко голяма е любовта Му към нас, когато ни кани да отиваме при Него във всичките ни злочестини, терзания, сърдечни болки и смущения, с уверението, че Той ще ни помогне. Той ще внесе здраве и освежение в живота ни. Ако положим ръката си в ръката на Исус Христос, Той ще постави стъпките ни на твърда скала, една по-добра основа, отколкото някога сме имали. Той ще ни направи по-силни в Своята сила и ще работи с всички наши усилия. Тогава, **след като собствените ни души преживеят Неговото изцеляващо докосване, биваме доведени до едно по-близко общение с Исус** и ставаме съработници на Бога, не само за да възстановяваме грешащите, да възвръщаме съкрушените сърца и души, но и **за да придаваме насърчение, вяра и увереност.** Това е делото на Божиите работници—да водят при Исус души, които са се отдалечили от Неговите директни поучения и привидно са се разбили на парчета върху скалите и рифовете на греха. **Тези случаи на разбит живот, които са били привидно безнадеждни, Той обещава да направи от разбити „цели”** (на бълг. „здрави” или „свършени”). . . Господ ще приеме едно посветено, отдадено усилие от ваша страна. *Letter 56, May 28, 1888; UL/162*

Тези, които никога не са преживели нежната, печелеща любов на Христос, не могат да заведат другите при извора на живота. . . . Христовите служители, които са успешни в своите усилия, трябва да познават Христос; а за да Го познават, трябва да познават Неговата любов. *AA/550-552; RC/234*

ХРИСТОВАТА ЛЮБОВ ЛЕКУВА УМА

ХРИСТОВАТА ЛЮБОВ Е ТОЛКОВА НЕЖНА, КОЛКОТО И СИЛНА

ПРАВИЛО

КОЛКОТО ПО-ГОЛЯМА БЕШЕ ТЯХНАТА НУЖДА ОТ РЕФОРМА, ТОЛКОВА ПО-ДЪЛБОК БЕШЕ НЕГОВИЯТ ИНТЕРЕС, ТОЛКОВА ПО-ГОЛЯМО НЕГОВОТО СЪСТРАДАНИЕ И ТОЛКОВА ПО-СЕРИОЗНИ НЕГОВИТЕ УСИЛИЯ. AG/234

КОЛКОТО ПО-ОЖЕСТОЧЕН Е КОНФЛИКТЪТ, ТОЛКОВА ПО-ГОЛЯМА ПРОВИЗИЯ НА БЛАГОДАТ СЕ ОСИГУРЯВА, ЗА ДА СЕ ПОСРЕЩНЕ НУЖДАТА НА ДУШАТА. AG/260

Тази любов е [колкото] силна, толкова и нежна. Исусовата любов е по-силна от смъртта, понеже Той умря, за да спечели твоята любов, да те предразположи да се отпуснеш на Него напълно и изцяло и да те направи едно със Себе Си, тайнствено и вечно едно. Любовта на Исус е нещо ясно изразено, по-нежна, отколкото е дори любовта на майката към нейното дете. Най-нежната любов, която познаваме, е тази на майка към нейното дете, но любовта на Исус надвишава тази любов. Майката може да се промени в своята привързаност. Майките може да станат нелюбезни, но никога, никога Исус няма да стане нелюбезен и нехаещ, нито жесток към Своите деца. Тогава никога, никога да не показваме недоверие и оскъдна вяра. Толкова е силна любовта Му, че контролира всичката привързаност на Неговото естество, и [Той] задейства всичките Свои необятни ресурси, за да направи добро на Своите люде. Неговата любов е трайна, без променливост или сянка на промяна. Нека никога не допускаме да безчестим Бога, като се опитваме толкова силно да запазим себе си, приковавайки погледа към себе си, без да можем да се изпуснем от очи. Гледайте на Исус, Който е Авторът и Завършителят на нашата вяра. Да не допускаме да постъпваме, както сме постъпвали досега,

сами да се правим окаяни, мислейки за някакъв предполагаем бъдещ товар на утрешния ден. Понесете бодро задълженията на днешния ден. Трябва да имаме вяра днес, доверие в Исус днес. Днес аз мога да погледна и да живея. Днес ще положа доверието си в Бога. Кажете: „Господ ще бъде прославен, когато днес бъда бодър и щастлив в уверението, което имам от Него, за Неговата любов.” *Letter 48, June 15, 1896; UL/180*

Христовата любов към Неговите деца е толкова нежна, колкото и силна. И е по-силна от смъртта; понеже Той умря, за да изкупи нашето спасение, за да ни направи едно със Себе Си, тайнствено и вечно едно. Толкова е силна любовта Му, че контролира всичките Негови сили и задейства необятните небесни ресурси, за да направи добро на Своите люде. . . . Бог се радва да обдари с благодат всички, които гладуват и жадуват за нея, **не защото сме достойни, но защото сме недостойни. Нашата нужда е квалификацията, която ни дава уверението, че ще получим дара.** Не би следвало да е трудно да помниш, че Господ желае да положиш безпокойствата и смущенията си в Неговите нозе и да ги оставиш там. Иди при Него с думите: „Господи, товарите ми са прекалено тежки за мен. Би ли ги поел вместо мен?” Той ще отговори: „Аз ще ги поема. ‘С вечна милост ще се смиля за теб.’ . . . **Не съм казал на Якововото потомство: Търсете Ме напразно:** Аз Господ говоря правда, заявявам неща, които са прави.” . . . . Отговори на призивите на Божията милост и кажи: „Ще се доверя на Господа и ще се утеша. Ще хваля Господа, понеже гневът Му се отвърна. Ще се радвам в Бог, Който ми дава победата.” *Sanitarium, California, June 14, 1914; TM/519, 520*

Чакай Господа и пак ще кажа: Чакай Господа. . . Можем да искаме от Бога и Той казва: Ще получите. Така че знаете на кого да гледате; знаете на кого да се упоавате. Не трябва да се упоавате на човек, нито да правите плътта своя мишца. Отпуснете се, колкото ви се иска, с цялата си тежест, върху Могъщия, който е казал: „Нека се хване за силата Ми и се примири с Мене! Да! Нека се примири с Мене.” Тогава чакайте и бдете, и се молете, и работете, като държите лицето си неизменно обърнато към Слънцето на правдата. . . . Направете Бог свое пълно упование. Молете се, молете се, молете се, молете се с вяра. В такъв случай доверете опазването на душата си на Бога. Той ще опази това, което Му

е поверено, до онзи ден. . . . Уповавай се напълно и уверено на Бога. *Letter 126, 1895; RC/119*

Ако те склонят да намерят сърце и глас да се помолят, Бог ще намери отговори за техните молитви. Кажете им да не пренебрегват своите религиозни задължения. Назидавайте братята да се молят. Трябва да търсим, ако желаем да намерим; трябва да искаме, ако желаем да получим, трябва да хлопаме, ако желаем вратата да се отвори за нас. *Signs of the Times, Feb. 10, 1890; RC/207*

Сърцето на Безкрайната Любов тъгува и копнее за онези, които се чувстват безпомощни да се освободят от уловките на Сатана; и Той им предлага милостиво да ги подкрепи да живеят за Него. Той им повелява: „Не бой се, защото Аз съм с тебе; не се ужасявай, защото Аз съм твой Бог; ще те укрепя, да! ще ти помогна. Да! ще те подпра с десницата на Моята праведност.” „Аз Господ твой Бог съм, Който подкрепям десницата ти и ти казвам: Не бой се, Аз ще ти помогна. Не бой се, червею Якове, и вие, малцината от Израил; Аз ще ти помагам, казва Господ, Твоят Изкупител, Светият Израилев” (Исаия 41:10, 13, 14). *PK/316/3*

Но в нищо друго Той не намира такова удоволствие, както да приеме слабия, който идва при Него за сила. **Ако ние склоним да намерим сърце и глас да се помолим, Той със сигурност ще намери ухо да чуе и ръка да спаси.** *Lt. 42, July 4, 1875; TDG/194*

Усещането на собствената ни немощ и податливост на изкушение ще ни води да се облягаме на Един, който е мощен да спасява, който **намира удоволствие в това да придава сила и кураж на скромния, унижен в собствените си очи молител.** Смирението е най-голямото украшение, което може да носи един християнин. **Исус обича да почита такива, както и да ги извисява.** Има пълнота в Исус. Ние можем да имаме участие в Неговата богата благодат и изобилно спасение. **Може да се радваме на един цял Спасител** и да имаме уверено упование и доверие в Бога. Ние сме твърде без вяра, твърде съмняващи се. *RH/1856/1/10*

Без тези изпитания не бихме почувствали до такава степен своята нужда от Бог и Неговата помощ. Бихме станали горди и самонадеяни. . . . **Не целият (здравият), но нараненият е, който се нуждае от лекар; тези, които са притиснати до непоносимост, са тези, които имат нужда от един Помощник.** Обърнете се към крепостта. Научете скъпоценния урок: „Дойдете при Мене, всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви дам

покой. . . . (Матей 11:28-30). Исус те обича. Преживяването, в което се намираш, ме радва, не защото страдаш, но защото е доказателство, че Господ те изпитва и опитва, за да види, дали ще дойдеш при Него, дали ще положиш упованието си в Него. *Letter 8, July 16, 1886; UL/211*

Нашият божествен Господ може да се справи с всеки критичен случай. За него няма нищо невъзможно. . . . **Ела при Христос такъв, какъвто си, слаб, безпомощен и готов да умреш. Падни изцяло върху Неговата милост.** Няма трудност в теб или извън теб, която да не може да бъде победена с Неговата сила. Някои имат буреносни темпераменти; но Той, който успокои бурното галилейско море, може да каже на твоето сърце: „Мълчи! Утихни!“ Няма естество, което Христос да не може да укроти, няма темперамент, който да е толкова буреносен, че да не може да го обуздае, ако сърцето е капитулирало пред Него, за да бъде пазено. *Manuscript 130, Nov. 3, 1903, "Christ Stilling the Tempest." UL/321; HP/17/4*

Няма да ти е от ни най-малка помощ да продължаваш да съжаляваш за дефектите си. Кажете: „Господи, падам с безпомощната си душа върху Тебе, единствено върху Тебе. Няма да се притеснявам, защото Ти си казал: ‘Искайте, и ще получите.’“ Вярвай, че наистина получаваш. Вярвай, че твоят Спасител е пълен със състрадание, пълен с нежно съжаление и любов. . . . **Вместо да съжаляваш и оплакваш своята слабост и да говориш неверие, . . . говори за Божията милост и любов.** *Letter 72, April 28, 1903, to a lay sister in Maine; UL/132*

В тези ужасяващи часове трябва да се научим да се доверяваме, да зависим единствено и изцяло от заслугите на умилюванието и **в цялото си безпомощно недостойнство да паднем върху заслугите** на разпънатия и възкръснал Спасител. Никога няма да загинем, докато правим това—никога! . . . . **Но да чакаме търпеливо с надежда, когато сме забулени от облаци и всичко около нас е само мрак, изисква вяра и покорство, които карат волята ни да бъде погълната от Божията воля.** *AG/114*

Когато отчаянието се готви да помете душата ти, продължавай да гледаш на Исус. Падни с безпомощната си душа върху Него. Той живее всякога, за да ходатайства за теб. **Ти си ценен в Неговите очи. Той, който гледа с интерес дребното кафяво врабче, гледа с любов и съжаление Своето изпитвано, огорчено дете.** *Letter 69, April 23, 1903, to a young man suffering affliction; TDG/122*

Той отправя поканата: „Нека се хване за силата Ми, за да се примири с Мене! Да! и ще се примири с Мене.“ Притисни се към ръката на Безкрайната Сила; тогава ще откриеш колко е скъп Той на душата ти и цялото небе ще бъде на твое разположение. *Signs of the Times, Jan. 14, 1886; RC/168*

Не трябва да доставяш ни най-малко удоволствие на врага, като се съмняваш и напускаш доверието си. Ангелът каза: „Бог не изоставя хората Си, дори и да грешат. Той не се отвръща от тях с гняв за леко нещо. Ако съгрешат, имат адвокат при Отец, Исуса Христа праведния.“ Този, който толкова те обикна, че даде собствения Си живот за теб, **няма да престане да те слуша и да мисли за тебе, няма да те изостави, освен ако ти самovolно и категорично не Го изоставиш,** за да служиш на света на Сатана. **Исус обича да идваш при Него точно такъв, какъвто си, безнадежден и безпомощен, и да се хвърлиш и да паднеш върху Неговата преизобилна милост, като вярваш, че Той ще те приеме точно такъв, какъвто си.** Ти мислиш за тъмната страна на нещата. Трябва да отвърнеш ума си и вместо да мислиш през цялото време за Божия гняв, мисли за Неговата изобилна милост, Неговото желание и готовност да спасява бедни грешници, а после вярвай, че Той спасява теб. **Трябва в името на Бога да развалиш тази магия, която те е завладяла. Трябва да извикаш: „Ще повярвам, наистина вярвам!“** Исус задържа името ти на Своя нагръдник и се застъпва за тебе пред Своя Отец, и ако очите ти биха могли да се отворят, щеше да видиш как ти служат небесни ангели, като кръжат около тебе и отблъскват злите ангели, за да не довършат докрай. . . . Възможно е пещта, в която може да си поставян, да е много нагорещена, но все пак ще излезеш от нея като злато, пречистено седем пъти, отразявайки образа на Исус. Насърчи се. Погледни нагоре, вярвай и ще видиш спасението от Бога. *HP/119*

Неговите усилия и мъки бяха особено за онези, които се нуждаеха най-много от спасението, което Той дойде да донесе. Колкото по-голяма беше тяхната нужда от реформа, толкова по-дълбок беше Неговият интерес, толкова по-голямо Неговото състрадание и толкова по-сериозни Неговите усилия. **Неговото голямо сърце на любов се затрогваше до дълбините си за онези, чието състояние беше най-безнадеждно** и които се нуждаеха най-много от Неговата преобразяваща сила. *AG/234*

Ние не сме достойни за Божията любов, но Христос, нашият гарант, е достоен и е изобилно способен да спасява всички,

които дойдат при Него. **Христос намира удоволствие да взема привидно безнадежден материал, онези, които Сатана е принизил** и с които си е служел, и да ги прави обект на Своята благодат. **Той се радва да ги освобождава от страданието** и от гнева, определен да постигне непокорните . . . . **Той спасява до краен предел** всички, които идват при Бога чрез Него. *AG/185*

Той гледа със състрадание на онези, които смятат, че случаят им е безнадежден. *2MCP/804/1; Lt 115, 1905*

Всяко пренебрегване или обида, проявявани от хора към техните съчовеци, само Го правеха по-осъзнат за тяхната нужда от Неговото божествено-човешко състрадание. **Той търсеше да вдъхне надежда на най-грубите и най-необещаващите**, поставяйки пред тях уверението, че могат да станат безукорни и невредими. Той често се срещаше с тези, които са се оставили по течението на сатанинския контрол и които нямаха сила да се избавят от неговия капан. **На такива, обезсърчени, болни, изкушавани, паднали, Исус изричаше думи на най-нежно съжаление, думи, от които се нуждаеха и които можеха да разберат.** Той се срещаше и с други, които се бореха в челен сблъсък с врага на душите. **Тях Той насърчаваше да постоянстват, уверявайки ги, че ще победят;** понеже Божии ангели са на тяхна страна и ще им дадат победата. *The Ministry of Healing, pp. 25, 26; RC/27*

Бог се радва да обдарява с тази благодат всички, които гладуват за нея, не защото сме достойни, но защото сме толкова крайно недостойни. Нашата нужда е квалификацията, която ни дава уверението, че ще приемем този дар. *HP/34/4*

Христос познава Своите овце интимно, а страдащите и безпомощните са обект на Неговата специална грижа. *TMK/51/4*

Нека виновните грешници дойдат близо до Онзи, който е тяхната умилостивителна Жертва. **Нека се притиснат към Него, вкопчени, сякаш ще умрат.** Никое човешко същество не може да излекува душата, която е обиждала Христовия Дух. Единствено чрез Спасителя е възможно да се получи изцеление. *Letter 126, April 11, 1906; UL/115*

Нито живот, нито смърт, висини или дълбини не могат да ни разделят от Божията любов, която е в Христа Исуса; **не защото ние Го държим толкова здраво, но защото Той ни държи толкова силно.** Ако спасението ни зависеше от собствените ни

усилия, нямаше да е възможно да бъдем спасени; но то зависи от Този, който стои зад всичките Си обещания. Ние може да сме Го хванали слабо, но Неговата любов е тази на един по-голям брат. О, колко сме привилегирани, че можем да дойдем при Исус точно такива, каквито сме, и да се хвърлим и паднем върху Неговата любов! Ние нямаме никаква надежда, освен в Исус. Само Той може да ни достигне със Своята ръка, за да ни издигне от дълбините на обезсърчението и безнадеждността и да постави стъпките ни върху Канарата. **Макар да е възможно човешката душа да се притиска към Исус с пълното усещане за своята отчайваща нужда, Исус ще се притиска към душите, изкупени със собствената Му кръв, още по-здраво** и с по-голяма сила, отколкото грешникът се притиска към Него. *TMK/80*

Радвам се, че Исус ни държи толкова здраво. Нашето притискане е слабовато и често Го изпускате, но безопасността ни зависи от здравето притискане, с което Исус ни държи при Себе Си. *Letter 42, July 27, 1878; UL/222*

Никога не чувствай, че Христос е някъде далеч. Той е винаги много близо. Неговото любящо присъствие те обкръжава. Търси Го като такъв, който желае да Го намериш. *MH/85*

Бог те обича. **Той не желае да те привлече близо при Себе Си, за да те нарани, о, не; но за да те утеши,** да влее в теб мирото на радост, да излекува раните, които грехът е причинил, **да превърже там, където Сатана е наранил.** Той желае да ти даде облекло на хваление вместо унил дух. *TMK/246*

Христос никога няма да изостави онези, за които е умрял. Възможно е ние да Го напуснем и да бъдем надвити от изкушението, но Христос никога не може да се отвърне от този, за когото е платил откупа със собствения Си живот. *PK/175/3*

„Нека се хване за силата Ми, за да се примири с Мене! Да! и ще се примири с Мене.“ **Нашият скъпоценен Спасител не може да се откъсне от душа, която е наранена и безпомощна, и вика за помощ към Него.** *BEcho/1892/2/15/7*

Бог те обича; и скъпоценният Спасител, който даде себе Си за тебе, **не може да те отблъсне от себе Си, понеже си изкушен и в слабостта си може да си бил победен.** Той все още те обича. Петър се отрече от своя Господ в часа на изпитанието, но Исус не изостави бедния Си ученик. Макар Петър да се мразеше, Господ

го обичаше и след Своето възкресение Той го извика по име и му изпрати вест на любов. О, какъв мил, любящ, състрадателен Спасител имаме! Той ни обича, макар че грешим. *Letter 49, July 17, 1898, to a dear sister; UL/212; ТМК/285*

Един истински пастир познава, жали и помага на овцете, които се нуждаят най-много от Неговата помощ—онези, които са наранени, куци и слабовати. Много по-интимно, отколкото патриархът Яков познаваше слабите, страдащите и куците измежду овцете си, Главният Пастир познава Своето стадо. Той знае това, което никой друг не знае. . . **Господ Израилевият Бог гледа на теб с мисли на състрадание, нежност и съчувствие. Той те вижда към какво биваш тласкан неустойимо отвътре, когато си малодушен и обезсърчен.** . . . За теб се пази най-дълбокото, най-богатото, най-съживяващото състрадание в прегръдката на Пастира. *ТМК/53*

Христос понесе всяко човешко огорчение и злострадание, всяка човешка мъка. Той носи теглото на игото (впряга) за всяка душа, която се впряга заедно с Него. Познава мъките, които чувстваме до дълбините на своето същество и които не можем да изразим. Ако никое човешко сърце не се събужда от съчувствие към нас, не трябва да чувстваме, че сме без съчувствие. Христос знае; и казва: Погледни към Мене и живеи. „Елате при Мене, всички, които се трудите и сте обременени, и аз ще ви успокоя” (Матей 11:28). Аз понесох печалта ти и носих мъките ти. За теб се пази най-дълбокото, най-богатото съчувствие в нежната, жалостива любов на твоя Пастир. . . . Неговото човешко естество не е изгубено във възвишения характер на Неговото Всемогъщество. Той постоянно копнее да излива Своето съчувствие и любов върху онези, които е избрал и които ще откликнат на Неговата покана. *ТМК/51*

Твоят състрадателен Изкупител те наблюдава с любов и съчувствие, готов да чуе молитвите ти и да ти предостави съдействието, от което се нуждаеш. Той познава товарите в сърцето на всяка майка и е нейният най-добър приятел във всеки критичен момент. Неговите вечни ръце поддържат богобоязливата, вярна майка. . . . И днес Той е най-добрият приятел на жената и е готов да ѝ помага във всички отношения на живота. **Нашият Спасител, Който разбира борбите в сърцето ни и знае слабостта на естеството ни, жали нашите немощи, прощава нашите грешки и ни обдарява с привлекателните качества, които желаем сериозно.**

ST, Sept. 9, 1886; RC/170

И сега, когато . . . . немощите те притискат, всичко, което Бог иска от теб, е да Му се довериш. Повери опазването на душата си на Него като на верен Създател. Неговите милости са сигурни, Неговият завет е вечен. Блажен е този, чиято надежда е в Господ неговия Бог, който пази истината завинаги. Нека умът ти хване здраво обещанията и се държи за тях. . . . Господ е пълен със състрадание към Своите страдащи деца. Има ли грехове, които са прекалено големи, за да ги прости? Той е милостив и, като такъв, е безкрайно по-готов и **намира безкрайно по-голямо удоволствие да прощава, отколкото да осъжда.** Той е благодатен, не търси лошото в нас; познава нашия състав; помни, че сме само една пръст. Със своето безгранично състрадание и милост Той изцелява всичките ни отстъпления, обичайки ни безкористно, докато още бяхме грешници, без да оттегля светлината Си, но грее върху нас заради Христа.

Ще се уповаваш ли . . . винаги на Исус, който е твоята праведност? Божията любов е излята в сърцето ти чрез Светия Дух, който ти се дава благодатно. Ти си едно с Христа. **Той ще ти даде благодат да бъдеш търпелив, Той ще ти даде благодат да се уповаваш, Той ще ти даде благодат да победиш безпокойството, Той ще затопли сърцето ти със собствения Си сладък Дух, Той ще съживи душата ти в нейната слабост.** . . . О, колко често сърцето ти е било докосвано от красотата на лицето на Спасителя, очаровано от прелестта на Неговия характер и покорявано от мисълта за Неговото страдание. Така че Той иска да се облегнеш с цялата си тежест на Него. *Selected Messages, book 2, pp. 231, 232; RC/281*

Не позволявай голямата ти нужда да те обезсърчава. Спасителят на грешните, Приятелят на тези, които нямат приятели, със състрадание безкрайно по-голямо от това на нежна майка към нейното обичано и страдащо дете, те приканва: „Погледни към Мен и бъди спасен.” *ТМК/280*

Не се обезсърчавай заради това, че сърцето ти изглежда кораво. **Всяка пречка, всеки вътрешен враг прави само по-голяма нуждата ти от Христос.** Той дойде, за да отнеме каменното сърце и да ти даде сърце от плът. Гледай на Него за специална благодат да победиш особените си грешки. . . . Нека окото на вярата види как Исус стои пред престола на Отец, представяйки Своите наранени ръце, докато се застъпва за теб. Вярвай, че при теб идва сила чрез твоя скъпоценен Спасител. *МYP/112/3*

Колкото по-ожесточен е конфликтът, толкова по-голяма провизия на благодат се осигурява, за да се посрещне нуждата на душата. . . . Бог е дал словото си в залог, че Неговата благодат ще бъде достатъчна за теб в най-голямата ти нужда, в най-болезненото ти утеснение и терзание. Христос ще бъде за теб настояща помощ, ако си присвоиш Неговата благодат. *AG/260*

Има по-богати благословения за тези, които имат по-тежък конфликт, понеже Христос е настояща помощ в беда. Но трябва да сме лишени (букв. „съблекли“) от егоизма. *Manuscript 2, May 13, 1884, "Sermon by Mrs. E. G. White." UL/147*

Сатана работи активно и неуморно, за да нанесе поражение на намерението на Спасителя. Но Христос казва: **Там, където Сатана е поставил престола си, точно там Аз ще установя кръста Си.** *RH/1910/11/10*

И сега, не като обикновен молител ходатайства за нас Военачалникът на нашето спасение, но като победител, претендиращ за Своята победа. *TMK/74*

Не трябва да се свличаш и падаш в обезсърчение. Малодушният ще бъде направен силен; обезнадежденият ще бъде направен да се надява. Бог има нежна грижа за Своите люде. Неговото ухо е отворено за техния вик. *Letter 2a, 1856; RC/351*

Когато душата, осъзнавайки своята безпомощност, протегне ръка към Христос, **Той ще се разкрие в сила.** Колкото по-силно усещането за нашата нужда ни притегля към Него и към Божието слово, толкова по-възвишени представи ще имаме за Неговия характер и толкова по-пълно ще отразяваме Неговия образ. *Steps to Christ, pp. 65; RC/123*

Привидно слабата душа, която се залавя за Божията дума дословно с един каещ се, уповаващ дух и която с усещане за собственото недостойнство Го помоли за помощ, ще получи благодат да печели победа след победа и да спечели вечната тежина на слава в бъдещия живот. *Manuscript 116, Dec. 19, 1905; UL/367*

Може да ти се вижда, че си грешен и загубен, но именно и точно заради това се нуждаеш от Спасител. Скъпоценен Спасител! Ръцете Му са отворени, за да ни приеме и **Неговото голямо сърце на любов чака, за да ни благослови.** *TMK/112*

Исус те обича и ми е дал вест за теб. **Неговото голямо сърце на безкрайна нежност тъгува по теб и копнее да те има.** Той ти изпраща вестта, че можеш да се възстановиш от уловката на врага. **Можеш да възвърнеш себеуважението си. Можеш да стоиш там, където да се възприемаш не като провал, но като победител,** във и чрез въздигащото влияние на Божия Дух. Хвани се за ръката на Христос и не я изпускай. *Lt 228, 1903; MM 43*

Опитвала си се да постъпваш правилно и Бог е жалостив и състрадателен към теб. Насърчи се и кажи сбогом на унието и съмненията. Като се отдаваш на тези съмнения, безчестиш Бога. Има мир във вярването, има радост в Светия Дух. Вярването носи мир, а уповаването в Бога носи радост. Вярвай, вярвай! душата ми казва: Вярвай. Почивай в Бога. Той е способен да опази това, което си поверила на Негово доверено пазене. Той ще те изведе до успешен край, като бъдеш повече от победител чрез Този, който те възлюби. Господ да те благослови и да укрепи твоята трепереща вяра, е нашата молитва. *2T/319/3*

Знам, че Господ е много близо да ти даде победата и ти казвам: Бъди подпомогнат, бъди укрепен, бъди издигнат нагоре и надалеч от тъмничния затвор на неверието. Съмнения ще връхлитат в ума ти, защото Сатана се опитва да те задържи в плен на жестоката си сила; но надвий склонността да изразяваш неверие в своя Спасител. *TM/516/6*

О, каква нежна, жалостива любов обитава в сърцето на Христос към откупа на Неговата кръв! Той е способен да спаси до краен предел всички, които идват при Бога чрез Него. Има сила в тези скъпоценни обещания. *TMK/160*

Изобилната любов и присъствие на Бога ще ти дадат силата да се владееш. Той ще извае твоя ум и характер. *TMK/53*

Дръж се здраво за Този, който има всяка сила на небето и на земята. . . . Изкупителният план възнамерява нашето пълно възстановяване от силата на Сатана. Христос винаги отделя каещата се душа от греха. Той дойде да унищожи делата на дявола. И Той осигури и се погрижи за това, Светият Дух да бъде предаван на всяка каеща се душа, за да я пази от съгрешаване. *MYP/138; RC/293*

Господ не е доволен да ни вижда как, **като се косим и притесняваме, изпадаме от обятията на Исус.** Той е единственият източник на всяка благодат, изпълнението на всяко

обещание, реализирането на всяко благословение. . . . Нашето странстване би било наистина самотно, ако не беше Исус. „Няма да ви оставя безутешни,” (Йоан 14:18) ни казва Той. Нека пазим грижливо думите Му, нека вярваме на обещанията Му, нека ги повтаряме денем и размишляваме върху тях нощем и така да бъдем щастливи. *ОНС/120*

Той ни венчае (*букв. коронова*) със сърдечна привързаност и нежна милост. *Manuscript 46, March 31, 1898; TDG/99*

Славата на Небето се състои в издигане на падналите, в утешаване на тези, които са в терзание. *Mar/101*

Като гледаше своя Бог, пророкът [Исая], подобно на Савел от Тарсис при входа на Дамаск, получи не само видима представа за собственото си недостойнство; но до смиреното му сърце достигна уверение за прощение, пълно и свободно; и той стана един променен човек. Бе видял своя Господ. Бе зърнал божествения характер. Можеше да засвидетелства за преобразяването, което се извършва, докато се гледа Безкрайната Любов. Сега вече бе вдъхновен с изгарящо желание да види грешащия Израил осовободен от товара и наказанието за греха. „Защо да бъдете още бити?” Този Бог, на когото претендираха, че служат, но за характера на когото имаха погрешна представа, беше представен пред тях като великия Лечител на духовни болести. Какво от това, че цялата глава беше болна и цялото сърце премаляло? какво от това, че от главата до петите нямаше здраво място, но само рани и наранявания, и гноясали рани? Вж. Исая 1:6. . . . Сърцето на Безкрайната Любов тъгува и копнее за онези, които се чувстват безпомощни да се освободят от уловките на Сатана; и Той им предлага милостиво да ги укрепи, за да живеят за Него. *PK/315*

ХРИСТОВАТА ЛЮБОВ ЛЕКУВА УМА

ХРИСТОВАТА ЛЮБОВ ГЛАДУВА ЗА ТВОЯТА ВЯРА

Той приканва Своите да Му се доверят в доказателство на това, че Го обичат. *LNU/277/1*

С колко съжаление са изпълнени думите: „Да не искате и вие да си отидете?” . . . „Господи, при кого да отидем? Ти имаш думи на вечен живот” (Йоан 6:68). Сърцето на Христос се изпълваше

с мъка, като виждаше някой да Го напуска, понеже знаеше, че вярата в Неговото име и в Неговата мисия е единствената надежда за човека. Това напускане на Неговите последователи беше унижение за Него. О, колко малко знаят човешките същества за мъката, която изпълваше сърцето на Безкрайната Любов, когато се случваха такива неща. *TDG/189/3*

Никой никога не е копнеел по-сериозно за оценяване и приятелство, отколкото Христос. Той гладуваше за съчувствие. Сърцето Му бе пълно с копнеж и желание човешките същества да съумеят да оценят Божия дар за света и **да Го почитат, като повярват на думите Му** и изразят хвалението си към Него. . . . Христос е гладен за плод—плод, който ще уталожить глада на душата Му за нас. . . . О, когато съумеем да изговорим с разбиране думите на Петър: „Господи, при кого да отидем? Ти имаш думи на вечен живот,” за нас ще последват чудни благословения. *Letter 171, June 29, 1905, to Edson and Emma White; TDG/189/4,6,7*

Именно Неговото нежно състрадание, Неговата неизразима, несравнима любов към твоята душа бе това, което Го накара да понесе целия срам, ругатни, насилие, неразбиране на земята. . . . Точно такъв, какъвто си, независимо какви са слабостите ти, независимо от твоето недостойнство, твоето пренебрегване, не се бави и ела сега. . . . Той казва през сълзи: „Не искате да дойдете при Мене, за да имате живот” (Йоан 5:40). *ТМК/56*

Той знае, че в хората не ще намерим утеха за злочестината си и **ни съжалява, защото сме толкова нуждаещи се, а при все това дотолкова не сме склонни да го направим свой довереник**, Него, който е определен да бъде нашият бременосец. Вижда как човешките същества обиждат и пренебрегват любовта и милостта, които са им осигурени, и казва тъжно: „Не искате да дойдете при Мене, за да имате живот” (Йоан 5:40). *TDG/23*

Удивително е как третираме нашия най-добър Приятел, колко малко доверие полагаме в Този, който е способен да спасява до краен предел и който ни е дал всяко доказателство за Своята голяма любов. *2TT/92/1; FW/36/3*

Каква е причината хората дотолкова да не бъдат склонни да се доверяват на Този, който сътвори човека и който може само с едно докосване, с една дума, с един поглед да излекува всеки вид болест? **Кой е по-достоеен за нашето доверие** от Този, който е принесъл толкова голяма жертва за нашето изкупление? Ако

изповядващите се за Христови последователи биха упражнили, с чистота на сърцето, толкова вяра в Божиите обещания, колкото възлагат на сатанински средства, биха осъзнали в душа и тяло животворящата сила на Светия Дух. *CH/457/2*

ХРИСТОВАТА ЛЮБОВ ЛЕКУВА УМА

ТИ НАРАНЯВАШ И БЕЗЧЕСТИШ ИСУС С ЛИПСАТА СИ НА ВЯРА В НЕГОВАТА ЛЮБОВ

Любовта към Бога е неминуемо склонна да се бои от Бога—да се бои, да не би да Го нарани. *Letter 4, Dec. 23, 1893; UL/371*

Нашето недоверие е обида за Този, който е направил толкова много за нас. Той никога няма да пренебрегне тези, които идват при Него. За бедната, премаляла душа, уморена да гледа на хора, само за да се сблъсква с измяна и забравя, Христос казва: „Нека се хване за силата Ми, за да се примири с Мене! Да! и ще се примири с Мене” (Исаия 27:5). Ние твърде често огорчаваме сърцето на Исус с неверието си. Вярата ни е късогледа и позволяваме на изпитанията да изявят нашите унаследени и придобити наклонности към зло. *Signs of the Times, Sept. 17, 1896; RC/354*

Господ не изоставя Своите наранени и ударени овце на силата на Сатана, за да бъдат разкъсани на парчета. Винаги подкрепя своите Си, когато са слаби. Избавя изпитваните и изкушаваните от властта на врага. **Господ Исус никога не изоставя душата, която полага упованието си в Него.** И тези, които твърдят, че са синове и дъщери на Бога, винаги трябва да се доверяват на Исус. Като постъпваме иначе, реално се отричаме, че Той ни обича, и като ходим депресирани, покрити с одежди на съжаление, жалеене и депресия, представяме по много лош начин Христос. Буквално казваме, че нашият Господ е суров, тираничен Господар. Това представлява лъжа срещу скъпоценния Спасител, който даде собствения Си живот, за да направи възможно за всички да повярват в Него и да се доверят, че Той обича и е заинтересован от грешния човек . . . Дали Господ е доволен да те вижда как се мяташ ту нагоре, ту надолу като неспокойните вълни? Не! Не! Казвам ти, Той ти повелява да бъдеш укрепен, твърдо установен, вкоренен, основан и съзидан в най-святата вяра. Ти не принадлежиш на себе си; изкупен си с цена, която не може да се оцени. Тогава твоят

собственик е Бог, могъщият Бог, и заради платената цена гледай към голготския кръст. **Това постоянно издигане към надежда и падане към страх огорчава сърцето на Христос,** който ти е дал безпогрешно доказателство за Своята любов и който те е избрал.

Letter 41, May 16, 1893; UL/150

Божиите деца не трябва да зависят от чувства и емоции. **Когато се колебаят и клонят ту към надежда, ту към страх, сърцето на Христос се наранява,** понеже им е дал безпогрешно доказателство за Своята любов. *TM/518/4; 1MCP/126/3*

Цялото Небе се дава на всички, които вярват в Исус Христос като свой настоящ личен Спасител, така че никоя душа не би могла да обезчести Бога повече от това, да твърди, че вярва в истината, а да носи одежди на жалеене и съжаление, сякаш е сирак. *Letter 41, May 16, 1893; UL/150*

Цялото небе е заинтересовано от нашето благополучие, а **нашето притеснение и страх огорчават Светия Дух** на Бога. Не трябва да се отдаваме на загриженост, която само ни коси и изтощава, но не ни помага да понесем изпитанията. . . . Всеки ден започвай със сериозна молитва, като не пропускаш да принесеш хваление и благодарност. *TMK/232*

Нека обещаем пред Бога и пред небесните ангели, че няма да обезчестим Бога, като говорим думи на обезсърчение или неверие. *TMK/228*

Ние Го обезчестим, като говорим за собствената си неефективност. Вместо да гледаме към себе си, нека постоянно гледаме Исус и всеки ден да ставаме все по-подобни на Него и все по-способни да говорим за Него, по-подготвени да се възползваме от Неговата нежна привързаност и готовност да ни помага, и да получим благословенията, които ни се предлагат. *МYP/107/3*

Не осъзнаваме колко много от нас ходят с гледане, а не с вяра. Ние вярваме нещата, които се виждат, но не оценяваме скъпоценните обещания, дадени в Словото Му. И все пак, **не можем да обезчестим Бога по-категорично, от това да покажем, че не се доверяваме на това, което казва.** *ОНС/85/1-3*

Видях, че сме се съмнявали в сигурните обещания и сме наранявали Спасителя със своята липса на вяра. Ангелът каза: „Препашете се с оръжието, но над всичко вземете щита на вярата;

понеже той ще охранява сърцето, самия живот, от огнените стрели на нечестивия.” *EW/73/1*

Нека отстраним всичко като недоверие и липса на вяра в Исус. Нека започнем един живот на семпло, детско упование, като не разчитаме на чувства, а на вяра. Недейте да безчестите Исус, като се съмнявате в Неговите скъпоценни обещания. Той иска да Му вярваме с уверена вяра. *ОНС/119*

Слабостта и нерешителността провокират атаките на врага. *AG/292*

ХРИСТОВАТА ЛЮБОВ ЛЕКУВА УМА

ГЛЕДАЙ НА НЕГО КАТО НА НЕЖЕН БАЩА, А НЕ КАТО НА ТИРАНИН

Сатана ликува, когато може да ни направи да паднем духом. Той намира удоволствие да ни вижда да се съмняваме в Божията готовност, желание и сила да ни спаси. Обича да ни кара да се чувстваме, че Господ ще ни докара някакво зло със Своето провидение. *2MCP/675/2*

Спасителят желае да насърчаваме болните, безнадеждните, огорчените да се хванат за Неговата сила. Лекарите може да казват толкова просто, че да няма как да бъдат погрешно разбирани: „Бог е на това място,” за да спаси, а не да унищожи. *МН/226/2*

Ние безчестим Бога, когато мислим за Него само като съдия, който е готов всеки момент да ни осъди, а забравяме, че е любящ Баща. Целият духовен живот се моделира съобразно начина, по който възприемаме Бога, така че ако подхранваме в себе си неправилни представи за Неговия характер, душите ни ще претърпят сериозно увреждане. Би трябвало да виждаме в Бога един, който тъгува за човешките чедра, като копнее да им стори добро. *ТМК/263*

Защо става така, че сърцата ни са били толкова безчувствени за Божията любов? Защо продължаваме да имаме толкова безжалостна преценка за нашия небесен Баща? От светлината, която Бог ми е дал, знам, че Сатана е представял погрешно нашия Бог по всевъзможен начин. Той е хвърлил пъклената си сянка през пътя ни, за да не можем да разпознаем нашия Бог като Бог

на милостта, съчувствието и истината. Това е причината, поради която оловото се е наместило в душите ни. *FW/60/3*

Цялото небе е изпълнено с удивление за това, че когато тази любов, толкова обширна, толкова дълбока, толкова богата и пълна, е представена пред хората, които са познали благодатта на нашия Господ Исус Христос, те са толкова безразлични, толкова студени и равнодушни. *Review and Herald, Dec. 23, 1890; RC/290*

Колко много са тези, които преминават през живота под облака на осъждането! Те не вярват на Божието слово. Няма вяра, че Той ще постъпи така, както е обещал. Но как въобще ще е възможно да направят други да показват проста, детска вяра в небесния Баща, когато измерват Неговата любов със собствените си чувства? Нека се обучим да вярваме на думата Му. Нараняваме сърцето на Христос, като се съмняваме, когато Той ни е дал такова доказателство за Своята любов. Вярвате ли, че Той ще постъпи така, както е казал? Тогава. . . . Довери Му се. **Твое задължение е също толкова да вярваш, че Бог ще изпълни Словото Си и ще ти прости, колкото ти е задължение да признаеш греховете си. . . .** Не превръщай своя скъп любящ небесен Баща в тиранин; но виж Неговата нежност. Любовта Му надвишава майчината любов. Майката може да забрави, „Аз все пак няма да те забравя” (Исая 49:15), казва Господ. Исус иска да Му се довериш. Ти си се родила с наследствена наклонност към обезсърчение, така че имаш нужда да насърчаваш постоянно едно обнадеждено състояние на чувствата си. . . . Наследила си предразположение по-скоро да се подценяваш, отколкото да се величаеш. *Lt 35, 1887; 2MCP/Appendix A*

Бог изисква да признаваме греховете си и да смиряваме сърцата си пред Него; но заедно с това трябва да имаме доверие в Него като на нежен Баща, който няма да изостави тези, които полагат упованието си в Него. *ОНС/85/1-3*

Как бихме могли да познаем, че наистина Господ е нашият прощаващ греха Изкупител и да докажем какво блаженство, благодат и любов има за нас в Него? О, трябва да повярваме на думата Му безусловно, с каещ се и покорен дух! Няма защо да ходим, като все съжаляваме и все се покаяваме, и се намираме под един облак на постоянно осъждане. Вярвайте Божието Слово, продължавайте да гледате на Исус, размишлявайки за Неговите добродетели и милости, и в сърцето ще се създаде едно крайно отвращение от всичко, което е лошо. *TDG/89*

ХРИСТОВАТА ЛЮБОВ ЛЕКУВА УМА

ОТВЪРНИ ПОГЛЕД ОТ СЕБЕ СИ КЪМ ИСУС — УПОВАВАЩА СЕ ЗАВИСИМОСТ ОТ ИСУС

*Винаги слагам Господа пред себе си: понеже Той е
отдясно ми, няма да се поклатя. Псалм 16:8*

*Защо си отпаднала, душе моя? И защо се смущаваши
дълбоко в мене? Надявай се на Бога; аз още ще Го
славословя; Той е здравето на лицето ми и моят
Бог. Псалм 42:11; 43:5.*

Първото нещо, което трябва да се научи, . . . е урокът да не се
доверяваме на себе си; тогава са готови да им се придаде
Христовият характер. *AG/298*

Може да получим небесната светлина, само като сме склонни
да бъдем изпразнени от себе си. Можем да разпознаем Божия
характер и да приемем Христос чрез вяра, само като се съгласим
всяка мисъл да бъде пленена да се покорява на Христа. На
всички, които правят това, Светият Дух се дава без мярка. В
Христос „обитава телесно всичката пълнота на Божеството. Вие
имате пълнота в Него” (Колосяни 2:9, 10). *Mar/117*

Когато се разтоварваме от тежести и бreme, нека не забравяме да
се разтоварим от аз-а при нозете на Христос. Твоите изкушения,
твоите идеи, твоите чувства трябва да бъдат положени в
подножието на кръста. Тогава душата е готова да слуша думите
на божествено наставление. *Lt 57, 1887; 2MCP/541/1*

Мнозина са духовно слаби, понеже гледат на себе си, вместо на
Христос. . . . Христос е великата съкровищница, от която можем
във всеки един случай да черпим сила и щастие. Защо, тогава,
отместваме поглед от Неговата достатъчност, за да гледаме и да
оплакваме собствената си слабост? Защо забравяме, че Той е готов
да ни помага във всяко време на нужда? Ние Го безчестим, като
говорим за собствената си неефективност. Вместо да гледаме на
себе си, нека гледаме постоянно на Исус, като всеки ден ставаме
все по-подобни на Него, все по-способни да говорим за Него, по-
подготвени да се възползваме от Неговата нежна привързаност и

готовност да ни помага и да приемем благословенията, които ни
се предлагат. *AG/259; MYP/107/3*

Нека Христовата любов изпълни сърцата ни и тогава ще бъдем
подготвени да приемем силата, която Той има за нас. *HP/64*

Трябва да живеем в милите, топли лъчи на Слънцето на правдата.
Нищо друго, освен Неговото любящо съчувствие, Неговата
божествена благодат, Неговата всемогъща сила, не може да осуети
плановите на непреклонния враг и да укроти противопоставянето
на човешкото сърце. Коя е нашата сила? Радостта в Господа.
Нека разтопяващата любов на Христос изпълни сърцето, и ние
биваме смекчени и покорени, подготвени да приемем силата,
която Той има за нас. *Manuscript 89, Aug. 12, 1903, “First Be Reconciled to
Thy Brother.” UL/238*

Когато зачетете Неговата благодат и милости, ще установите, че
Той ще зачете вашите нужди. *5T/317*

Исус е съгласен да носи товарите ни, само ако Му се доверим.
Той казва: „Елате при Мене, всички, които се трудите и сте
обременени; дайте Ми вашия товар; доверете Ми да извърша
това, което е невъзможно за човешкия деятел да извърши.”
Нека Му се доверим. Притеснението е сляпо и не може да
съзре бъдещето. *AG/113*

Нека не отказваме да се възползваме от привилегиите, които
са наши чрез Христовата жертва. . . . Неговото сърце на любов
се огорчава, когато действаш против Него, понеже осуетяваш
Неговия план за твоето спасение. Бог не може да благослови тези,
които Му се противопоставят, тези, които отказват да приемат
думите на утеха и мир, които биха внесли светлина и любов в
душите им. *Manuscript 114, June 14, 1903; UL/179*

**Докато душата е пълна със страх и ужас, умът не може да види
нежното състрадание на Христос.** *Lt 115, 1905; 2MCP/804/1,2*

Нашата най-голяма нужда е вяра в Бога. **Когато гледаме откъм
мрачната страна, пускаме ръката на Господа** Израилевия
Бог! Когато сърцето е отворено за страхове и догадки, пътят на
напредъка се спъва от неверието. *3TT/191/4*

**Ела със смирена вяра при Този, който никога не е казвал на
нуждаещите се и страдащите: „Търсете лицето Ми напразно.”**
Знаем, че сме грешници и че често грешим и често пъти сме

побеждавани от изкушения; но това не трябва да ни кара в голямата си нужда да стоим надалеч от Този, който единствен може да ни помогне и да ни спаси от силата на Сатана. **Това е делото на врага, да обезсърчава и да докарва до отачание.** . . . Жалостивата Божия любов ни се предлага във всички наши нужди и във всички наши несъвършенства. Исус те обича, така че отговори на тази любов, като бодро Му се довериш. . . . Но вярва трябва да упражняваме самите ние. „Трябва да вярваме, че Той е и че Той възнаграждава тези, които го търсят упорито (Евреи 11:6). . . . Вярвай, братко мой, вярвай. Душата ми казва: Вярвай. Хвани се веднага за Божиите обещания чрез вяра и си ги присвои лично за себе си. *Letter 36, Nov. 10, 1875; UL/328*

Той ще ти даде благодат да се довериш, ще ти даде благодат да победиш безпокойството, ще стопли сърцето ти със собствения Си сладък Дух, ще съживи душата ти в слабостта й. . . . Тогава задръж душата си докрай чрез доверие при Бога. Разтовари всичките си товари върху Него. *AG/109*

Той познава твоите немощи и **работи, за да възстанови, а не да унищожи.** . . . Защо се отвърщаме от божествената мъдрост към човешката мъдрост? Бог вижда безчестието, което Му причиняваме. Той знае, че в хората не ще намерим утеха за злочестината си и ни съжالياва, защото сме толкова нуждаещи се, а при все това дотолкова не сме склонни да го направим свой довереник, Него, който е определен да бъде нашият бременосец. Вижда как човешките същества обиждат и пренебрегват любовта и милостта, които са им осигурени, и казва тъжно: „Не искате да дойдете при Мене, за да имате живот” (Йоан 5:40). *TDG/23*

Колкото и да е голямо изпитанието в твоя случай, **не се съгласявай да паднеш духом.** Пази себе си в това отношение. Сърцето може да те боли до пръсване, но продължавай да се доверяваш, продължавай да се надяваш. „Защото не оскърбява, нито огорчава от сърце човешките чедра” (Пл. Ер. 3:33). Никога не си позволявай да се отдаваш на жалеене и съжالياване. Бъди обнадеждена, бъди винаги бодра в Бога, и тепърва предстои да дойде едно по-светло утро. . . . Довери се на Господа с цялото си сърце и **Той никога няма да предаде доверието ти.** Ако склониш да искаш помощ от Бога, няма да ти се наложи да искаш напразно. За да ни насърчи да имаме доверие и упование, Той се доближава при нас със Своето свято Слово и Дух и **търси по хиляди начини да**

спечели нашето доверие. *Letter 42, July 4, 1875, to a sister who had recently lost her husband; TDG/194*

Исус те обича и иска твоята любов. Той ще бъде за теб настояща помощ във всяко време на нужда. Само гледай на Исус и Му казвай за всяко объркване и изпитание. . . . Моли Го да ти помогне, да те подкрепи и благослови и вярвай, че чува молитвите ти. . . . Една душа, за която е умрял Христос, е по-стойностна от целия свят. Можеш да обичаш Исус с цялото си сърце и **Той никога няма да разочарова тази любов и доверие.** Сатана знае, че всичко, което трябва да направиш, е да гледаш към Исус, един издигнат Спасител. Наранената, ударената, поразената душа ще намери в Исус масло за раните си. *ОНС/98*

Отвърни погледот себеси към Исус. Прегърни Го като твоя Спасител. **Престани да съжالياваш своето безпомощно състояние.** Като гледаш към Исус, Автора и Завършителя на твоята вяра, ще се вдъхновиш с надежда и ще видиш спасението от Бога. Когато се чувстваш изкушен да съжالياваш, застави устните си да промълвят хваление към Бога. „Радвайте се в Господа винаги” (Филипяни 4:4). Не е ли Той достоен за хваление? Тогава възпитавай устните си да говорят за Негова слава и да възвеличават името Му. *HP/116*

Той мисли за всеки един от нас поотделно и знае всяка наша нужда. Когато си изкушаван, просто казвай: Той се грижи за мен, Той се застъпва за мен, Той ме обича, Той е умрял за мен. Ще Му се отдам безрезервно. Огорчаваме сърцето на Христос, когато вървим и се съжالياваме, сякаш сами сме си спасител. Не; трябва да поверим опазването на душите си на Бога като на верен Създател. Той живее всякога, за да ходатайства за изпитваните, за изкушаваните. Отвори сърцето си за ярките лъчи на Слънцето на правдата и не допускай нито едно промълвяване на съмнение, не допускай от устните ти да излиза нито дума на неверие, да не би да посееш семената на съмнението. За нас има богати благословения; нека ги хванем здраво чрез вяра. Умолявам те да се насърчиш в Господа. Божествената сила е наша, така че нека говорим кураж и сила, и вяра. *Signs of the Times, Sept. 3, 1896; RC/109*

Надеждата ти не е в самия тебе; тя е в Христос. Твоята слабост се съчетава с Неговата сила, твоето невежество с Неговата мъдрост, твоята податливост на изкушение с Неговата неизменна мощ. Така че не трябва да гледаш на себе си, не оставяй ума ти да мисли за аз-а, но гледай към Христос. Нека умът да мисли за

Неговата любов, Неговата красота, за съвършенството на Неговия характер. . . . Именно като Го обичаш, като Му подражаваш, като зависиш изцяло от Него, се преобразяваш по Негово подобие.

Steps to Christ, pp. 70, 71

Собственото ми оскъдно познание и немощна енергия ме тласкат към Исус и езикът на сърцето ми е: „О, Боже, не мога да направя нищо. Отпускам безпомощната си душа върху Тебе, Исусе Христе, Спасителю мой. Вложи Твоята благодат в моето сърце. **Привлечи ума ми от моята слабост към Твоята всемогъща сила**, от моето невежество към Твоята вечна мъдрост, от моята податливост на изкушение към Твоята неизменна мощ. Дай ми правилни възгледи за великия план на изкуплението. Помогни ми да видя и да разбера какво е Христос за мене, както и това, че моето сърце, душа, ум и сила са изкупени с цена”. *ОНС/146*

Единственият начин да спечелиш мир и радост, е да имаш една жива връзка с Този, който даде живота Си за нас, който умря, за да можем ние да живеем и който живее, за да обедини Своята сила с усилията на тези, които в този живот се борят да победят. Святостта е постоянно съгласяване с Бога. *Manuscript 61, July 2, 1903, “Unreserved Surrender.” UL/197*

Няма да ти е от ни най-малка помощ да продължаваш да съжаляваш за дефектите си. Кажете: „Господи, падам с безпомощната си душа върху Тебе, единствено върху Тебе. Няма да се притеснявам, защото Ти си казал: „Искайте, и ще получите.” Вярвай, че наистина получаваш. Вярвай, че твоят Спасител е пълен със състрадание, пълен с нежно съжаление и любов. Не позволявай на малките неуспехи да те разстройват. Малките грешки може да са разпоредени от Господ, за да те спасят от извършването на по-големи грешки. Изпълни своята част в това да си помогнеш, както трябва да правят всички, които искат да бъдат благословени. Вярвай, че Христос ти помага. Отказвай да изговаряш и една дума на неверие. Когато врагът ти казва, че Господ те е изоставил, кажи му, че знаеш, че Той не го е направил, понеже самият Той заявява: „Не съм дошъл да призова праведните, но грешниците на покаяние” (Матей 9:13)... Вместо да съжаляваш и оплакваш своята слабост и да говориш неверие, и да чувстваш, че се злоупотребява с тебе, започни да пееш. Говори за Божията милост и любов. *Letter 72, April 28, 1903, to a lay sister in Maine; UL/132*

Силите на мрака се насъбират около душата и изолират Исус от погледа ѝ и понякога само можем да стоим в мъка и удивление, докато облакът премине. Понякога тези периоди са много страшни. Изглежда, че няма повече надежда и ни обзема отчаяние. В тези ужасяващи часове трябва да се научим да се доверяваме, да зависим единствено и изцяло от заслугите на умилолюбивеността и в цялото си безпомощно недостойнство да паднем върху заслугите на разпънатия и възкръснал Спасител. Никога няма да загинем, докато правим това—никога! Когато светлината грее на пътя ни, не е кой знае какво да бъдеш силен в силата на благодатта. Но да чакаме търпеливо с надежда, когато сме забулени от облаци и всичко около нас е само мрак, изисква вяра и покорство, които карат волята ни да бъде погълната от Божията воля. Прекалено бързо се обезсърчаваме и искрено викаме изпитанието да се отстрани от нас, когато би трябвало да молим за търпение, за да издържим, и за благодат, за да победим. *AG/114*

С безпомощните си души трябва да паднем върху Един, който е готов да ни помага във всяко време на нужда. Ние твърде често забравяме Господа. Аз-ът се поддава на импулса и губим победи, които би трябвало да печелим. *HP/50/4*

Имам думи на насърчение за теб. Исус те обича. Той даде Своя скъпоценен живот, за да не погинеш, но да имаш вечен живот. Тогава повдигни очите си към Него. Гледай откъм светлата страна. Няма да ти е от полза да гледаш откъм мрачната страна. Бъди търпелив, каквото и да дойде. Можеш да събереш сила от Исус, понеже в Него обитава всичката пълнота. **Когато отчаянието се готви да помете душата ти, продължавай да гледаш на Исус. Падни с безпомощната си душа върху Него.** Той живее всякога, за да ходатайства за теб. Ти си ценен в Неговите очи. **Той, който гледа с интерес дребното кафяво врабче, гледа с любов и съжаление Своето изпитвано, огорчено дете.** *Letter 69, April 23, 1903, to a young man suffering affliction; TDG/122*

Няма нито един-единствен случай, когато Бог е скривал лицето Си от умоляването на Своите люде. Когато се е изчерпвал всеки друг ресурс, Той е бил настояща помощ във всеки критичен момент. Бог да те благослови, бедна, поразена, наранена душо. Притисни се към Неговата ръка; дръж здраво. Той ще вземе тебе, децата ти и цялата ти печал и товари, ако само ги отпуснеш всички върху Него. *Letter 42, July 4, 1875, to a sister who had recently lost her husband; TDG/194*

На всички, които са склонни да повярват в Неговата любов и да приемат спасението, което Той предлага, Бог чака да подари благословието на прощение, прощаването на несправедността, даровете на праведността . . . Твоя привилегия е да се довериш на любовта на Исус за спасение в най-пълния, най-сигурния, най-благородния начин; да кажеш: Той ме обича, Той ме приема; ще Му се доверя, защото даде живота Си за мене. Нищо не разпръсква съмнението така, както когато дойдем в контакт с характера на Христос. Той заявява: „Който дойде при Мене, никак няма да го изпъдя;” т.е., няма никаква вероятност аз да го изпъдя, тъй като съм дал думата Си в залог да го приема. Хвани се за Христовата дума дословно и нека устните ти заявят, че си спечелил победата. **Верен ли е Исус? Наистина ли има предвид това, което казва? Отговори категорично: Да, всяка една дума. Тогава, ако си решил за себе си това, чрез вяра изисквай всяко обещание, което Той е дал, и приеми благословието; понеже това приемане чрез вяра дава живот на душата.** Можеш да вярваш, че Исус е верен към теб, дори и да се чувстваш, че си най-слабият и най-недостойният измежду Неговите деца. И като вярваш, всичките ти мрачни, унили съмнения се връщат обратно към върховния измамник, който ги е породил. Можеш да бъдеш голямо благословение, ако склониш да се хванеш за Божията дума дословно. **Чрез жива вяра трябва да Му се довериш, дори импулсът да е много силен в теб да говориш думи на недоверие.**

Sanitarium, California, June 14, 1914; TM/517/2,3

Той те обича и жали всяка твоя слабост. **Сатана се мъчи да отвлече умовете ни от могъщия Помощник, да ни накара да размишляваме за изродената си душа.** Но не трябва да Го безчестим, като се съмняваме в Неговата любов. Утеши душата си с Божиите обещания. Облакът може да е тъмен сам по себе си, но когато се изпълни със светлината на небето, придобива блясък на злато; понеже Божията слава почива върху него. Чувството за виновност трябва да бъде положено в подножието на кръста, иначе ще отрови изворите на живота. *TM/518/3*

Бог е абсолютно настояща помощ във време на нужда. Ако ти склониш да положиш доверието си в Него, Той ще направи благостта Си да замине пред тебе; Той ще те води със съвета Си. Неговият Свет Дух, Неговото провидение, поученията на Неговото слово—всички те ще бъдат посредници, които да те наставляват и водят в Господния път. **Божие обещание към**

теб е: „Никак няма да те оставя и никак няма да те забравя” (Евреи 13:5). Затова можеш да кажеш със смирение, но все пак с твърдо доверие: „Този Бог е моят Бог завинаги.” . . . Наставена съм да ти кажа: „Не се доверявай на себе си (*букв. „на аз-а си”*), но се довери на Бога. **Това е мярката, според която сме съдени пред лицето на небето—вярата ни в Бога.** . . . Не говори за изпитания и обезсърчения. Отмести погледа си от тези неща и погледни към Христос. Ти си откупеният с Неговата любов. Не разочаровай Този, който даде живота Си, за да можеш да бъдеш победител.

Letter 206, July 14, 1908, a personal testimony; TDG/204

Исус вижда вината на миналото, но изговаря прощение; така че не трябва да Го безчестим, като се съмняваме в Неговата любов. Това чувство на виновност трябва да се положи в подножието на голготския кръст. Усещането за греховност е отровило изворите на живота и истинско щастие. И така, Исус казва: „Положи всичко на Мен. аз ще взема греховете ти. Ще ти дам мир. **Не осъждай повече на изгнание своето себеуважение,** понеже те изкупи на цената на собствената Си кръв. **аз ще укрепя отслабналата ти воля.** Ще премахна угризението ти за грях.” Тогава обърни благодарното си сърце, треперещо от несигурност, към Него и се хвани за надеждата, положена пред тебе. *Letter 49, July 17, 1898, to a dear sister; UL/212; TMK/285*

Христос казва: „**Ти си Мой. Моята благодат ще укрепи отслабналата ти воля.**” Когато те връхлетят изкушения, когато, депресиран и обезсърчен, си готов да се съгласиш да се предадеш на отчаяние, погледни към Исус. Нека твоето благодарно сърце, треперещо от несигурност, се обърне към Него. *MH/85/1*

Исус ви обича и желае да ви има уповаващи се и силни в Неговата любов, при което може да сте благословение навсякъде и в много отношения. Няма защо да бъдем слаби и неефективни. За да представляваме Христос, трябва да бъдем силни в Неговата сила. *Manuscript Releases, vol. 7, p. 163.*

Всичко, което се очаква от теб, е да почиваш в Неговата любов. Не се притеснявай. Исус те обича и сега, когато си слаба и страдаща, Той те държи в Своите ръце, също както баща държи малко дете. Довери се на Този, в когото си повярвала. Не те ли е обичал и не се ли е грижил Той за тебе през целия ти живот? Просто си почивай в скъпоценните обещания, които са ти дадени. *Letter 299, Oct. 31, 1904; TDG/313*

Ти си изключително чувствителна. Чувстваш дълбоко и не притежаваш силата да се отърсиш от грижата, объркването и обезсърчението на ума. Видях, че Бог ще ти бъде твърде настояща помощ, ако само би склонила да Му довериш себе си; но като се притесняваш, изпадаш от ръцете на твоя скъп, любящ Спасител. „Този, който не пожали и собствения Си Син, но Го предаде за нас всички, не ще ли ни подари заедно с Него и всички неща?“ Колко е скъпоценно това обещание! Можем да изискваме много от нашия мил небесен Баща. Големи благословения са предназначени за нас. Може да вярваме в Бога, може да Му се уповаваме и като правим това, прославяме Неговото име. 2Т/319/1

Няма защо да напускаш доверието си. Слаба, трепереща душо, почивай си в Божиите обещания. Като правиш това, оковите на врага ще се счупят, неговите предложения ще останат безсилни. Не обръщай внимание на нашепванията на врага. **Бъди свободна, подтисната душо.** Насърчи се. **Кажки на бедното си, обезнадеждено сърце: „Надявай се на Бога: защото аз още ще Го славослова; Той е здраве на лицето ми и мой Бог.“** Знаем, че Бог те обича. Положи доверието си в Него. Не мисли за тези неща, които носят тъга и терзание; отвърни се от всяка неприветлива мисъл и мисли за скъпоценния Исус. Мисли за Неговата сила да спасява, Неговата нестихваща, неподобна любов към теб, точно към теб. Знаем, че Господ те обича. Ако не можеш да разчиташ на собствената си вяра, разчитай на вярата на други. Ние вярваме и се надяваме вместо теб. Бог приема нашата вяра в твоя полза. 2Т/319/2

И така, не изпадай от ръцете на скъпия Спасител, като се притесняваш, но си почивай с упование във вяра. Той те обича; Той се грижи за тебе. Той те благославя и ще ти даде мир и благодат. Той ти казва: „Прощават ти се греховете.“ Може да си депресирана от телесни немощи, но това не е доказателство, че Господ не работи за теб всеки ден. Той ще ти прости, и то изобилно. Събирай в душата си сладките Божии обещания. Исус е нашият постоянен, неизменен Приятел и Той иска да Му уповаваш. *Letter 49, July 17, 1898, to a dear sister; UL/212;ТМК/285*

Всеки един момент сме заобиколени от Неговата сила и Неговото присъствие така реално, както бяха израилтяните посред разделеното море. *Letter 22, Sept. 19, 1886, to Dr. J. S. Gibbs, a physician at the Rural Health Retreat, St. Helena, California; UL/276*

Бог не иска да ни има смазани и онемели от скръб, с разранени и разбити сърца. Той иска да гледаме към Неговото скъпо лице на любов. Блаженият Спасител е застанал при мнозина, очите на които са така заслепени от сълзи, че не Го разпознават. Той копнее да притисне ръката ни, копнее да погледнем към Него с проста вяра, разрешавайки Му да ни води. Сърцето Му е отворено за нашата печал, за нашите мъки и изпитания. Той ни е възлюбил с вечна любов и ни е заобиколил отвсякъде с нежна привързаност. Може да задържим сърцето си при Него и да размишляваме за Неговата нежна привързаност през целия ден. Той ще извиси душата над ежедневната тъга и смущение, в една атмосфера на мир. *МВ/12*

О, колко скъпоценно е влиянието на Светия Дух, когато идва при депресирани или обезнадеждени души, като насърчава малодушните, като укрепва немощните и като придава кураж и помощ на изпитваните Господни слуги! О, какъв Бог имаме, Който се отнася деликатно с грешащите и изявява Своето търпение и нежност в злочастие и когато сме смазани от някаква голяма скръб!

ХРИСТОВАТА ЛЮБОВ ЛЕКУВА УМА

КАТО ГЛЕДАШ НА ХРИСТОВАТА ЛЮБОВ, ВЯРАТА ТИ РАСТЕ

Като гледаме на Исуса, началателя [ar-khay-gos': Военачалника, Княза, Автора] и завършителя на нашата вяра. Евреи 12:2.

ПРАВИЛО

КОЛКОТО ПО-ПРОДЪЛЖИТЕЛНО ЗАДЪРЖАМЕ ОЧИТЕ НА ВЯРАТА ПРИКОВАНИ ВЪРХУ ХРИСТОС, ТОЛКОВА ПОВЕЧЕ РАСТЕ НАШАТА ВЯРА. НР/127

Ако бихме позволили на ума си да мисли повече за Христос и за небесния свят, бихме намерили един мощен стимул и подкрепа да воюваме Господните битки. . . . В сравнение с прелестта на Христос, всички земни очарования изглеждат с малка стойност... **Нека никой не си въобразява, че без сериозно усилие от негова страна може да получи уверение за Божията любов.** Когато дълго време на ума се е позволявало да мисли само за земни неща, трудно нещо ще е да се променят навиците на мисълта. **Това, което окото вижда и ухото чува, твърде често привлича вниманието и поглъща интереса.** Но ако възнамеряваме да влезем в Божия град и да гледаме Исус и Неговата слава, трябва да сме свикнали да Го гледаме с очите на вярата тук. Бог ще почете само тези, които почитат Него. . . . Именно тук се нуждаем от Христовата помощ. Човешката слабост се съединява с божествената сила и вярата възкликва: „Благодарение Богу, който ни дава победата чрез нашия Господ Исус Христос“ (1Коринтяни 15:57)! *SL/91/4; RC/99*

Една пребъдваща вяра, едно постоянно послушание, е от съществено значение, за да продължим да стоим в Неговата любов. . . . Ние трябва да живеем чрез всяко слово, което произлиза от Божията уста. Тогава истината, както е в Исус, истината, илюстрирана като пример в Неговия характер, ще бъде изразена в нашия живот, в нашия дух, думи, темперамент. Истината ще бъде законът на ума. Христос ще бъде оформен отвътре, надеждата на славата. *Manuscript 84, 1905; RC/124*

Ако склониш да положиш упованието си в Него, Той ще направи благостта Си да замине пред тебе. *TDG/204*

Прикови погледа си към Исус. Виж Го, пълен с благодат и истина. Той ще направи благостта Си да замине пред тебе, докато те крие в пукнатината на скалата. Ти ще бъдеш направен способен да издържиш да видиш Този, който е невидим, и като гледаш, ще се преобразиш. *HP/111*

Той е авторът и завършителят на нашата вяра. . . . Тогава нека отместим ума си от объркванията и трудностите в този живот и го приковем към Него, така че като гледаме, да можем да се променим по Негово подобие. . . . **Като гледаме към Него и мислим за Него, Той ще се оформи отвътре,** надеждата на славата. *Mar/241*

Христос има всяка власт на небето и на земята и може да укрепи неувверения и да поправи грешащия. **Той може да вдъхнови**

с доверие, с надежда в Бога; а доверието в Бога неизменно поражда доверие един към друг. *RC/21*

Чрез нежното докосване на благодатта, Той изгонваше от душата безпокойството и съмнението, променяйки враждата в любов и **неверието в доверие.** Той можеше да каже на всеки, за когото решеше: „Върви след Мене“ и човекът, получил поканата, ставаше и тръгваше след Него. **Магията на светското обаяние се разваляше.** При звука на Неговия глас духът на алчността и амбицията побягваше от сърцето и хората се изправяха освободени, за да тръгнат след Спасителя. *MH/25/1,2; RC/43*

Трябва да гледаме към Христос за сила и благодат, при което ще е точно толкова сигурно, че ще спечелим победата, колкото е сигурно, че Христос умря за нас. *SL/93; RC/100; RH, Nov. 15, 1887; RC/295*

Нашата вяра расте, като гледаме Исус, който е центърът на всичко привлекателно и прелестно. **Колкото по-продължително задържахме очите на вярата приковани към Христос,** в когото е съсредоточена нашата надежда за вечен живот, **толкова повече расте нашата вяра;** . . . нараства също и нашата духовна интелигентност. Колкото повече гледаме Христос, говорим за Неговите заслуги и за Неговата мощ, толкова по-пълно ще отразяваме Неговия образ в собствените си характери и **толкова по-малко ще отстъпваме ума и привързаността си на парализиращите влияния на света.** Колкото повече умът ни мисли за Исус, толкова по-малко ще бъде обгърнат от мъглата на съмнението и толкова по-лесно ще полагаме всичките си изпитания, всичките си товари върху Бременосеца. *HP/127*

Довери се на Бога. Не допускай чувствата, изказванията или отношението на някой човек да те депресират. Бъди внимателен, да не би с думи или действия да даваш на други възможност да се възползват да те нараняват. Продължавай да гледаш към Исус. Той е твоята сила. **Като гледаш Исус,** ще се промениш по Неговото подобие. **Той ще бъде здраве на лицето ти и твоят Бог.** *Letter 125, Aug. 24, 1900; TDG/24556*

Нека мислим за любовта на Исус, за да можем да имаме насърчение и вяра. *TDG/191*

Радостта на християнина произлиза от усещането за Божията любов и грижа към Неговите деца и увереността, че Той не ще ги остави сами в тяхната слабост. *HP/75/5*

Мнозина изглеждат невежи в какво се състои вярата. Мнозина се оплакват от мрак и обезсърчение. Запитах: Обърнато ли е лицето ви към Исус? Гледате ли Него, Слънцето на правдата? Трябва да дефинирате съвсем ясно пред църквите въпроса за вярата и пълната зависимост от Христовата праведност. . . . Дотолкова малко се е гледало към Христос, Неговата несравнима любов, Неговата велика жертва, направена заради нас, че Сатана почти е затъмнил представите, които би трябвало да имаме и които е обезателно да имаме за Исус Христос. *Manuscript 27, 1889; RC/82*

Причината, поради която толкова много хора са оставени на себе си в места на изкушение, е, че не поставят винаги Господа пред себе си. . . . Ако погледът бъде оставен да изпусне из очи Господа, ако нашата вяра и общение с Бога бъдат прекъснати, душата се намира в сигурна опасност. Христос е точно толкова със Своите вярващи, когато те са заставени да общуват в някакъв смисъл със света, колкото когато се срещат в Неговия дом, за да Му се поклонят. *Manuscript 97, Aug. 11, 1898; TDG/232*

След като сте се съгласили да отстъпите пред изкушението, от това следва, че сте престанали да гледате към Исус, автора и завършителя на вашата вяра. *TDG/89*

Но върху този, който гледа към Исус като автора и завършителя на своята вяра, изкушенията на Сатана нямат никаква власт. Той не може да накара да съгреша човек, който е склонил да приеме чрез вяра добродетелите на Този, който бе изкушен по всички точки както нас, но пак без грях. *Mar/91*

ХРИСТОВАТА ЛЮБОВ ЛЕКУВА УМА

ДОВЕРЧИВАТА ЗАВИСИМОСТ ОТ ХРИСТОВАТА ЛЮБОВ ПРАВИ ПОБЕДАТА СИГУРНА

Този, който поверява душата си на Исус, няма защо да пада духом. **Доверчивата зависимост от Исус прави победата не просто възможна, но сигурна.** *HP/17/6*

Скромната зависимост от Бога е нашата гаранция и нашата сила. „Но ти, душе моя, тихо уповавай само на Бога, защото от Него очаквам помощ” (Псалм 62:5; 43:5). *Letter 85, March 16, 1896; UL/89*

Нека уповаваме напълно, смирено, негоистично, на Бога. Ние сме Неговите дечица и така се отнася Той към нас. Когато се приближаваме към Него, Той ни предпазва милостиво от атаките на врага. **Той никога не ще изневери на този, който Му се доверява**, както дете се доверява на родителите си. Вижда смирените, уповаващи на Него души, да се приближават към Него и с жалостивост и любов самият Той се приближава към тях и издига за тях знаме срещу врага. „Не ги докосвай”, казва Той, „защото те са Мои. Аз съм ги връзал на дланите на ръцете Си.” **Той ги учи да упражняват една решителна вяра в Неговата сила и власт да действа в техен интерес.** Те могат да кажат с увереност: „Тази е победата, която побеждава света, именно нашата вяра” (1Йоан 5:4). *ОНС/85/6*

Когато Сатана се мъчи да заблуди детето на вярата и упованието, Бог издига знаме срещу врага за онези, които работят добросъвестно в хармония с Него. *TDG/199*

Сатана не може да надвие смирения Христов ученик, този, който ходи с молитви пред Господа. „Когато врагът дойде като потоп, Духът Господен ще издигне знаме” за него срещу врага (Исая 59:19). Христос се намесва като заслон, като прибежище, а злият не може да Го победи. *Manuscript 109, Sept. 8, 1898; TDG/260*

Можеш да проумееш факта, че Бог стои зад Своите обещания и така да не се ужасяваш какъв ще бъде крайният резултат от твоите молитви, нито да се съмняваш, дали Исус стои като твой поръчител и заместник. . . . Именно тогава можеш да видиш, че жертвата на себе си (*аз-а*) пред Бога чрез Христовите заслуги те прави от безкрайна стойност. Исус, нашият скъпоценен Спасител, не можеше да ни гледа изложени на фаталните уловки на Сатана, и да не принесе една безкрайна жертва заради нас. Той се намесва между Сатана и изкушаваната душа и казва: „**Махни се зад Мене, Сатана. Остави Ме да се приближа до тази изкушавана душа.**” **Той жали и обича всеки смирен, треперещ молител.** *ТМК/77*

Истинският християнин получава една опитност, която носи святост. Светлината на истината осветлява неговото разбиране. Пламъкът на любовта към Изкупителя разчиства облака, който се е настанил между душата и Бога. *Signs of the Times, July 17, 1901; RC/164*

ЕФЕКТ 2

КАТО ГЛЕДАШ ХРИСТОС, ТВОЕТО ТЯЛО СЕ ИЗЦЕЛЯВА — ХРИСТОВАТА ЛЮБОВ ЛЕКУВА ТЯЛОТО (ЗАЕДНО С УМА)

Здравите нямат нужда от лекар, а болните. Марк 2:17

Изцели ме, Господи, и ще бъда изцелен; спаси ме и ще бъда спасен; защото с Тебе аз се хваля. Еремия 17:14

Ще ти възстановя здравето, и ще те изцеля от раните ти, казва Господ, понеже те нарекох отхвърлен, и казаха: Това е Сион, за когото никои не го е грижа. Еремия 30:17

Ето, ще донеса в него здраве и изцеление, и ще ги изцеля, и ще им открия изобилие на мир и на вяръност. Еремия 33:6

Светият Дух идва, за да убеди душата, при което **вярата**, извираща в сърцето, действа от любов към Христос, като **ни прави съобразни по тяло, душа и дух със собствения Му образ**. Тогава Бог ще може да ни използва да вършим Неговата воля. Дадената ни сила работи отвътре навън. *COL/100*

Копнея за физическа сила и здраве, за яснота на ума, за да мога да принеса на Бог приемливо служене. Словото е пълно със скъпоценни обещания. Трябва да имам сила на зрението, сила на ума, яснота на възприятието и вдъхновението на Светия Дух, защото искам в името на Исус. Скъпоценен Спасител! Той даде живота Си за мен. „О, колко е дълбоко богатството на премъдростта и знанието на Бога“ (Римляни 11:33). . . . Копнея за ползите, които всички можем да приемем чрез вяра. *Manuscript 70, July 30, 1897, diary; TDG/220*

В Своите чудеса Спасителят разкри силата, която действа постоянно в полза на човека, за да го поддържа и лекува. Чрез природните средства Бог работи ден след ден, час след час, миг след миг, за да ни поддържа живи, да ни изгражда и възстановява. . . . Божието желание за всяко човешко същество е изразено в думите: „Възлюбени, желая преди всичко да благоуспяваш и да си здрав, както благоуспява душата ти.“ *ML/135*

Има Бог в Израил, у когото има избавление за всички подтиснати. *Review and Herald, June 27, 1882; CH/458/2*

ДНЕС БОГ Е ТОЧНО ТОЛКОВА ГОТОВ И ЖЕЛАЕЩ ДА ИЗЦЕЛИ

Бог е точно толкова готов и желаещ да възстанови болните в здраве сега, както когато Светият Дух изговори тези думи. Христос е същият жалостив лекар сега, какъвто бе и по време на земната Си служба. В Него има лечебен балсам за всяка болест, възстановяваща сила за всяка немощ. Ние имаме силата на Светия Дух, спокойната увереност от вяра, която може да изисква Божиите обещания. *MH/226/1*

ХРИСТОС ЧУВСТВА ТВОЕТО ПРОКЛЯТИЕ, АГОНИЯ, СТРАХ И СРАМ

Той съчувства на тези, които страдат под депресията на болестта. **Той чувства всеки пристъп на агония**, който чувстват Неговите обични. *Lt 299, 1904*

Спасителят ни съжалява, дори когато страдаме от немощи, причинени от собствения ни погрешен курс на действие. В Него има изцеляваща сила за нас. Нека хвалим Бог за дървото на живота, листата на което са за изцелението на народите. *UL/292*

Той знаеше, че тези, които Го умоляваха за помощ, сами си бяха навлекли болестта; но въпреки това Той не отказа да ги излекува. Христос чувства проклятието на всеки страдалец. Когато зли духове разкъсват човешкото тяло, Христос чувства проклятието. Когато треска изгаря потока на живота, Той чувства агонията. **А Той е точно толкова готов и желаещ да изцели болния сега, колкото когато беше лично на земята.** *LHU/ Spiritual and Physical Maladies Healed*

Той правеше Свой собствен всеки един случай на нужда и болка. С власт, която дори не потреперва, изгонваше злите духове, обладали ума и тялото, докато **болката на страдалците правеше цялото Му същество да потрепери.** В цялото Му лекуване беше силата на Неговата любов. . . . Неговите чудеса бяха част от Неговата мисия. . . . Той знае как да изговори думата „Бъди възстановен напълно“ и след като е излекувал страдалеца, казва: „Иди си и не съгрешавай вече.“ *ТМК/48*

Исус, скъпоценният Спасител, никога не изглеждаше да се изморява от досаждането на поразените от грях души и болните от всякакъв вид болест. Споделяше техните товари. Чувстваше техните сълзи. Изпитваше най-нежна жалостивост, дори до болка. Човекът е предмет на Неговата загриженост и голяма любов. **Човешкото естество бива почетено, тъй като Исус възприе човешко естество, за да разкрие на света какво може да стане човешкото естество.** *ТМК/47*

Сърцето Му винаги се затрогваше от страданията и потребностите на Неговите братя, сякаш самият Той бе този, който беше изтормозен от страданието. *Letter 51a, Sept. 11, 1874; TDG/263*

Моля се Господ да ти се открие като личен Утешител. Очите на душата трябва да се държат отворени, за да разпознаят големите

милости на нашия небесен Баща. Исус е блестяща, сияеща светлина. Позволи Му да отрази Своите ярки лъчи в сърцето и ума. Не забравяй да благодариш. „Който принася хвала, Той Ме прославя“ (Псалм 50:23). Гледай към Него и положи пред Него всичките си нужди. Има ли нещо трудно за Господа? Той е Великият Лекар. Той може да излекува душата и тялото и това, което иска от теб, е да се хванеш за Него с вяра. Той разбира напълно нуждите на твоя случай. Той е една изключително навременна помощ във всеки момент на нужда. И е доволен, когато показваме благодарността си към Него. . . . Той има една нежна грижа към теб, така че трябва да Го хвалиш със сърце и душа, и глас. Можеш да Му бъдеш угоден, като изявяваш бодър дух. **Не допускай нито един облак на обезнадежденост или неудовлетвореност да скрият от теб светлината на Неговото присъствие.** *Letter 322, Oct. 23, 1906; TDG/305*

„ИСКАМ; БЪДИ ВЪЗСТАНОВЕН НАПЪЛНО“

В гърдите Му царуваше милостта. Чуй думите Му на съчувствие, изговорени, за да облекчи поразения от грях виновник: „Прощават ти се греховете“ (Матей 9:3). . . . Той донасяше изцеление както на душата, така и на тялото. В живота Му бе загърната небесната любов, жалостивост, състрадание и радост. Хиляди бяха излекувани чрез Неговата дума: **„Искам; бъди възстановен напълно.“** Чрез Неговото дело славата Му се откриваше така ясно, че демоните изпитваха болка и когато бяха заставени да престанат да тормозят човешките същества, изповядваха, че Христос е Светият Божий. *Letter 281, Aug. 3, 1904, to Dr. W. H. Riley; UL/229*

Той знае как да изговори думата „Бъди възстановен напълно,“ и след като е излекувал страдалеца, казва: „Иди си и не съгрешавай вече.“ *ТМК/48*

Влиянието на ума върху тялото, както и на тялото върху ума, трябва да се подчертава. Електрическата сила на мозъка, за която спомага умствената дейност, витализира цялата система, като така се явява безценна помощ за съпротивяване на болестта. Това трябва да се разясни много ясно. Трябва да се показва както силата на волята, депресиращият ефект на неудовлетвореността, така и от друга страна чудната животворна сила, която се намира в бодростта, благодарността. *Ed/197; 1MCP/60/3*

Когато каза на паралистика: „Дерзай, синко, прощават ти се греховете“; **когато каза на жената от Капернаум: „Дерзай, дъще: твоята вяра те изцели“**, Той говори на други измъчвани, обременени от грях души, които щяха да потърсят Неговата помощ. По същия начин е и с всички обещания в Божие слово. В тях Той ни говори лично, като се обръща към нас така директно, както ако можехме да чуем Неговия глас. Именно в тези обещания Христос ни придава Своята благодат и сила. **Те са листата от дървото, което е „за изцеление на народите“** (Откровение 22:2). Приети, асимилирани, те трябва да бъдат силата на характера, вдъхновението и самата издръжка на живота. Нищо друго не може да има такава изцеляваща сила. Нищо друго не може да придаде кураж и вяра, която дава жизнена енергия на цялото същество. *МН/122/3*

„Както си повярвал, така нека ти бъде.“ Стотникът каза за себе си: „Не съм достоен.“ Но въпреки това не се страхуваше да измоли помощ от Исус. Той не се уповаваше на своята доброта, но на милостта на Спасителя. **Неговият единствен аргумент беше голямата му нужда.** *МН/65/1*

“Дерзай, дъще,” каза нежно Той , **“твоята вяра те изцели”**. . . **Вярата е по-могъщ завоевател от смъртта.** Ако болните могат да бъдат направени да приковат погледа си с вяра върху Могъщия Лечител, ще се видят чудни резултати. **Тя ще внесе живот в тялото и душата.** *МН/61/1;62/3*

Исус не даде на паралистика никакво уверение за божествена помощ. Човекът можеше да си каже: „Господи, ако ме възстановиш (направиш здрав), ще се покоря на Твоята дума.“ Можеше да се спре, като се усъмни и така да изгуби единствения си шанс за изцеление. Но не, **той повярва на Христовата дума, повярва, че е възстановен (изцелен); незабавно направи усилие, при което Бог му даде силата;** той се съгласи да ходи и действително проходи. **Действайки според думата на Христос, той бе възстановен.** *МН/84/3*

Казвам ти: Стани, вдигни постелката си и си иди у дома” (Лука 5:24.) **Какво?! Да вдигне постелката с парализираните си ръце! Какво?! Да стане на крака с парализираните си крайници!** Какво направи той? Направи, точно както му беше повелено. Направи това, което Господ му каза да направи. **Силата на волята беше задействана да задвижи парализираните крайници**

и ръце, при което те отреагираха, след като дълго време не бяха реагирали. *FW/67/7*

Нашите души са парализирани. От само себе си, не сме способни да живеем свят живот, отколкото безсилният човек беше способен да ходи. В отчаяние душите ни извикват: „Окаян аз човек! кой ще ме избави от това тяло на смърт?“ (Римляни 7:24). Нека тези паднали духом, борещи се души погледнат нагоре. **Спасителят се навежда над изкупените със собствената Му кръв, като казва с неизразима нежност и съжаление: „Искаш ли да оздравееш?“** Той ти повелява да се изправиш в здраве и мир. **Не чакай да почувстваш, че си възстановен. Повярвай думата на Спасителя.** Постави волята си на страната на Христос. Съгласи се да Му служиш, при което **действайки по Неговата дума, ще получиш силата.** *МН/84/4*

Христос го попита: „Искаш ли да оздравееш?“ (Йоан 5:6). Що за въпрос! Та нали именно затова беше там, но Христос искаше да извика наяве едно ясно изразено желание в сърцето на този човек да бъде възстановен. И когато Христос му повели да стане, да вземе постелката си и да ходи, той направи точно така, както му каза Христос. Не каза: „Ей, аз съм тук от трийсет години и не съм правил нито крачка през това време.“ Не се спря, за да спори, но направи точно това, което му бе повелено. Вдигна постелката си и излезе, и бе изцелен от този момент. **Това е вярата, от която се нуждаем.** *FW/68/3*

ПЪЛНО ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ

ФИЗИЧЕСКО, УМСТВЕНО И ДУХОВНО

Той дойде да премахне товара на болестта и окаянството, и греха. **Неговата мисия бе да донесе на хората пълно възстановяване;** Той дойде, за да им даде здраве и мир, и съвършенство на характера. *RC/19*

Единствено чрез Христовата благодат може да се постигне делото на възстановяване, физическо, умствено и духовно. *МН/142, 143; RC/231*

Да благодарим на нашия небесен Баща за **състрадателния Спасител, който може да спасява до краен предел душата и тялото.** *Letter 127, Dec. 27, 1898; UL/375*

Ние почувствахме Божията сила и благословение през изминалите няколко седмици. Бог беше много милостив. Той подейства по един чуден начин за моя съпруг. Ние го донесохме при нашия велик Лекар на ръцете на нашата вяра и подобно на слепия Вартимей извикахме: „Исусе, Сине Давидов, смили се за нас; бяхме утешени. Изцеляващата Божия сила се чувства. Оставихме настрана всяко медицинско лекарство и разчитаме на ръката на нашия велик Лекар. Но все още не сме задоволени. Нашата вяра казва: Пълно възстановяване. Ние видяхме спасението от Бога, но въпреки това очакваме да видим и да почувстваме повече. *RH/1856/1/10*

ГОСПОД НЕ ИСКА ДА БЪДЕШ БОЛЕН

Ние си усложняваме много живота в този свят, когато се настройваме така, сякаш Господ е срещу нас. . . . Защо не можеш да подхранваш надеждата, че ако приемеш Христос, Той ще прибави Своето благословение към средствата, които употребяваш за възстановяване на здравето ти? Защо не можеш да имаш вярата, че **Той ще сътрудничи с усилията ти да се възстановиш, защото иска да се оправиш?** *MS 80, 1903*

Той познава всяка личност по име и се грижи за всеки един така, както ако на земята нямаше друг, за когото е дал Своя възлюбен Син. Тъй като Божията любов е толкова велика и никога не изневерява, болните трябва да бъдат насърчавани да Му се доверяват и да поддържат бодър дух. Притеснението за себе си е склонно да причинява слабост и болест. Ако се издигнат над депресията и униението, ще се подобрят изгледите им за възстановяване; понеже „окото на Господа е върху ония... които се надяват на Неговата милост“ (Псалм 33:18). *MH 229 (1905); 2MCP/467/2*

Нашата най-голяма нужда е вяра в Бога. Когато гледаме откъм мрачната страна, пускаме ръката на Господа Израилевия Бог! Когато сърцето е отворено за страхове и догадки, пътят на напредъка се спъва от неверието. *3TT/191/4*

Искам да престанеш да мислиш, че Господ не те обича. Падни безрезервно върху това, което Той милостиво е осигурил. . . . Няма нужда да си мислиш, че си направил нещо, което да накара Бог да се отнесе строго към теб. Аз знам по-добре. Просто вярвай в Неговата любов и се залови за думата Му дословно. . . . От теб

Той иска да Му вярваш и да действаш като такъв, който вярва. *Letter 365, Sept. 16, 1904; TDG/268*

Твоята вяра не трябва да се пуска от Божиите обещания, ако не видиш или не почувстваш незабавен отговор на молитвите си. **Не се страхувай да се довериш на Бога. Разчитай на Неговото сигурно обещание: „Искайте и ще получите.“** *GW/113/1*

Той гледа със състрадание на онези, които смятат, че случаят им е безнадежден. Докато душата е изпълнена със страх и ужас, умът не може да види нежното състрадание на Христос. . . . **Ако можете да вдъхновите падналите духом със спасителна вяра—вяра, която се надява, удовлетворение и бодрост ще заемат мястото на обезсърчение и неспокойствие. Чудни промени ще настъпят тогава в тяхното физическо състояние. Христос ще възстанови и тялото, и душата,** и като разберат реално Неговото състрадание и любов, те ще се успокоят в Него. *Lt 115, 1905*

Самата същност на евангелието е възстановяване, така че Спасителят желае Неговите служители да повелят на болните, безнадеждните и огорчените да се хванат за Неговата сила. Наша привилегия е да се молим с болните, да им помогнем да се хванат здраво за въжето на вярата. Божии ангели са много близо до онези, които служат по този начин на страдащото човечество. *GW1915/213/3, 4*

Силата на волята не се цени, както трябва. Поддържайте волята будна и правилно насочена, и тя ще придаде енергия на цялото същество и ще бъде една чудесна помощ за поддържане на здравето. Тя е също сила за справяне с болестта. Упражнена в правилната посока, ще контролира въображението и ще бъде едно мощно средство за противодействие и преодоляване на болестта както на ума, така и на тялото. Като упражняват силата на волята в усилието да възприемат правилно отношение към живота, пациентите могат да направят много, за да сътрудничат с усилията на лекаря за своето възстановяване. Има хиляди, които могат да възстановят здравето си, ако склонят да го направят. Господ не иска да бъдат болни. Той иска да бъдат добре и щастливи, така че и те най-накрая трябва да решат и да бъдат убедени, че трябва да се оправят. *MH/246/1*

Той беше деен да облекчава всеки вид човешка окаяност, донасяна при Него с вяра за облекчение; но Той не подаряваше безразборно изцеляващата сила там, където хората изявяваха

независимост и егоистична недостъпност и не биха дали израз на своите мъки, нито биха помолили за помощта, от която толкова много се нуждаеха. Той бе готов и желаещ да облекчи всички, които идваха при Него с вяра. *Letter 2, Aug. 28, 1878; TDG/249*

Исус ви обича и ви благославя. Обещанието Му е сигурно. . . . Христос е Възстановителят, Сатана е разрушителят. Всичко, което простосмъртните могат да направят, е да следват безрезервно Господното слово. В това те извършват своята част. Ще пропусне ли Господ да извърши Своята част? Настоявайте с молитвите си пред престола на благодатта, а после чакайте, с упование, с надежда. . . . Нашата работа е да се молим, да вярваме и да чакаме търпеливо този, който е нашият Спасител. . . . За нас е определено да чакаме. Господната сила е неограничена. Ние, бедните простосмъртни, имаме нужда да очистим душите си, така че когато Господ работи в наша полза, това да не ни унищожи. Тази е причината, поради която толкова малко от болните биват излекувани. Ако бъдеха излекувани, хората щяха да се изпълнят със самочувствие. . . . Да благодарим на нашия небесен Баща за състрадателния Спасител, който може да спасява до краен предел душата и тялото. *Letter 127, Dec. 27, 1898, to Brother and Sister Wilson; UL/375*

След като направим всичко, което можем, за да запазим здравето, можем да искаме от Бога с вяра да благослови усилията ни. *Counsels to Parents and Teachers, pp. 297-300; RC/151*

Този, който създаде чудната конструкция на тялото, ще положи специална грижа, за да го поддържа наред, ако хората не действат срещу Неговото намерение. *Review and Herald, June 20, 1912; RC/152*

Този, който създаде човека, който му даде неговите чудни физически, умствени и духовни способности, няма да задържи това, което е необходимо, за да поддържа живота, който е дал. *MN/199/4*

ЧАСТ III
УПРАЖНЕНИЯ 2
НАУЧИ СЕ ДА КОНТРОЛИРАШ
ТЯЛОТО СИ ЧРЕЗ УМА

СИЛАТА НА УМА НАД ТЯЛОТО

Влиянието на ума върху тялото, както и на тялото върху ума, трябва да се подчертава. Ed/197

Умът има нужда да бъде контролиран, тъй като има извънредно мощно влияние върху здравето. 2Т/522/3; 2МСП/397

Способностите на ума, в качеството си на висшите сили, трябва да владеят царството на тялото. Мозъкът е органът и инструментът на ума и той контролира цялото тяло. 1МСП/60/1

Всеки един от нас лично решава, дали животът му ще се контролира от ума, или от тялото. Ed/202/6

A handprint is visible on a textured, slightly grainy surface. The fingers are spread out, and the palm is facing downwards. The lighting is soft, creating a subtle shadow around the handprint.

С и л а т а   н а

A black and white photograph of a woman's face in profile, looking down. Her eyes are closed. A hand is resting on her forehead, with fingers slightly spread. The background is blurred, showing another person's face in the distance.

в ъ о б р а ж е н и е т о

**Въображението може да контролира
другите части на тялото.
СН/587/2**

УПРАЖНЕНИЕ 2.1

НАУЧИ СЕ ДА КОНТРОЛИРАШ ВЪОБРАЖЕНИЕТО СИ

СИЛАТА НА ВЪОБРАЖЕНИЕТО

Събаряме въображения . . . и пленяваме всяка мисъл да се покорява на Христа. 2 Коринтяни 10:5

ТРЯБВА ДА ОБУЧАВАШ ВСЯКА СИЛА НА УМА И ТЯЛОТО

Бог е дал на всяко човешко същество мозък. Ние трябва да възпитаваме и обучаваме всяка сила на ума и тялото—човешкия механизъм, който Христос изкупи—за да можем да използваме този механизъм възможно най-добре. Трябва да направим всичко, което можем, за да засилим тези сили, понеже на Бог Му е угодно и очаква от нас да ставаме Негови все по-ефективни съработници. *1MCP/7/1*

Човекът е изкусната Божия творба, Неговият шедьовър, създаден за висока и свята цел; и **върху всяка част от човешката скиния Бог желае да изпише Своя закон**. Всеки нерв и мускул, всяка умствена и физическа дарба трябва да се пази чиста. . . . Господ изисква службата на цялото същество. Желаете мъже и жени да станат всичко онова, което Той направи възможно за тях да бъдат. Не е достатъчно да се използват само определени части от човешката машина. В действие трябва да бъдат приведени всички части, или службата ще е недостатъчна. . . . Физическият живот трябва да се възпитава, култивира и развива внимателно,

така че да бъде възможно божественото естество да се разкрие в неговата пълнота. Бог очаква хората да използват интелекта, който им е дал. От тях Той очаква да използват всяка мисловна сила за Него. Те трябва да отдадат на съвестта върховното място, което ѝ е било определено. Умствените и физическите сили, заедно с привързаността, трябва да се култивират така, че да могат да достигнат най-голямата си ефективност. По този начин Христос бива представян пред света. . . . Дали на Бог Му е угодно да вижда някой от органите или способностите, които е дал на човека, да се пренебрегва, злоупотребява или лишава от здравето и ефективността, които е възможно да има? Тогава култивирайте дара на вярата. Бъдете смели и преодолете всяка практика, която помрачава храма на душата. Ние зависим изцяло от Бога, а **нашата вяра се укрепва, като вярваме, въпреки че не можем да видим Божието намерение в начина, по който се отнася към нас**, нито последиците от това третиране. Вярата сочи напред и нагоре към нещата, които има да дойдат, залавяйки се за единствената сила, която може да ни направи да имаме пълнота в Него. *Review and Herald, Nov. 6, 1900; RC/165*

Съществува една интимна връзка между ума и тялото и за да достигнем висок стандарт на морално и интелектуално постижение, законите, които контролират физическото ни същество, трябва да се съблюдават. *PP/601/1; RC/153*

ИЗБЕРИ КОЙ ЩЕ ТЕ КОНТРОЛИРА

ТВОЯТ УМ ИЛИ ТВОЕТО ТЯЛО

Всеки орган на тялото бе сътворен, за да бъде слуга на ума. Умът е столицата на тялото. *3T/136*

Способностите на ума като висшите сили, трябва да владеят царството на тялото. Мозъкът е органът и инструментът на ума и той контролира цялото тяло. *1MCP/60/1*

Всеки един от нас лично решава, дали животът му ще се контролира от ума, или от тялото. *Ed/202/6*

ВОЮВАЙ СРЕЩУ НИСШИТЕ СТРАСТИ ЧРЕЗ СВОЯ УМ

Съществува тясно разбирателство между физическото и моралното естество. . . . Всеки извратен апетит се превръща във воюваща похот. *Review and Herald, Jan. 25, 1881; RC/144*

Седалището на нисшите страсти е в тялото и те работят чрез него. Думите „плът“ или „плътски“, или „плътски похоти“ обхващат нисшето, поквареното естество; плътта сама по себе си не може да действа противно на Божията воля. Ние имаме заповед да разпънем плътта заедно с привързаността и похотта. Как следва да го направим? Трябва ли да причиним болка на тялото си? Не; но трябва да умъртвим изкушението да съгрешим. Покваряващата мисъл трябва да се изпъди. Всяка мисъл трябва да бъде доведена в плен на Исуса Христа. *The Adventist Home, pp. 127, 128; RC/144*

Тялото е една извънредно важна среда, чрез която умът се развива за изграждане на характера. Ето защо неприятелят на душите насочва изкушенията си така, че да омаломощава физическите сили. Тялото трябва да бъде доведено в подчинение на висшите сили на съществото. Страстите трябва да се контролират от волята. Царствената сила на разсъдъка, осветен от божествената благодат, трябва да владее в целия живот. *CC/249/7*

Бог изисква да контролираш не само мислите си, но и страстите и привързаността си. Страстта и привързаността са мощни фактори. Ако се използват неправилно, ако се задействат от погрешни подбуди, те са мощни да те доведат до разорение. Въображението трябва да бъде категорично и упорито контролирано, ако искаш страстите и привързаността да се покоряват на разсъдъка, съвестта и характера. *2T/561/1,2//562*

Влиянието на ума върху тялото, както и на тялото върху ума, трябва да се подчертава. Електрическата сила на мозъка, за която спомага умствената дейност, витализира цялата система, като по този начин се явява безценна помощ за съпротивяване срещу болестта. Това трябва да се разясни много ясно. Трябва да се показва както силата на волята, депресирацията ефект на неудовлетвореността, така и от друга страна чудната животворна сила, която се намирав в бодростта, благодарността. *Ed/197; 1MCP/60/3*

СИЛАТА НА ТВОЯТА ВОЛЯ МОЖЕ ДА КОНТРОЛИРА ТВОЕТО ВЪОБРАЖЕНИЕ

ВЪОБРАЖЕНИЕ — ОКОТО НА УМА

ВПЕЧАТЛЕНИЯТА

Ако **окото на ума** гледа съвършенството на тайната на благочестието, цялото тяло ще бъде пълно със светлина. Ако **въображението** е извратено от омагьосващото очарование и прелест на земната показност и външност, цялото тяло ще бъде пълно с тъмнина. Когато **силите на ума** са насочени към земните съкровища, те се принизяват и подценяват. *RH, Sept. 18, 1888; 1MCP/69/4*

ТВОЕТО ВЪОБРАЖЕНИЕ МОЖЕ ДА КОНТРОЛИРА ТЯЛОТО ТИ

Умът има нужда да бъде контролиран, тъй като има извънредно мощно влияние върху здравето. Въображението често подвежда и ако му се даде воля, докарва на изтомявания тежки форми на заболяване. Мнозина умират от болести, които са в по-голямата си част въображаеми. *2T/522/3; 2MCP/397*

Именно липсата на хармонично действие в човешкия организъм е, която докарва болест. **Въображението може да контролира другите части на тялото** в тяхна вреда. Всички части на системата трябва да работят хармонично. *CH/587/2*

НЕ ПОЗВОЛЯВАЙ НА ВЪОБРАЖЕНИЕТО СИ ДА ТЕ КОНТРОЛИРА

НЕ СЕ СЪГЛАСЯВАЙ ДА ОТСТЪПВАШ НА СОБСТВЕНИТЕ СИ ВПЕЧАТЛЕНИЯ

Ако не бъде подозирани, Сатана ще дава чувства и впечатления. Това не са безопасни съветници. *Mar/233*

Когато волята не се упражнявала, въображението става противоестествено, и така става невъзможно да се съпротивяваме на болестта. *MN/239/2*

Ти си в състояние да контролираш въображението си и да победиш тези [присъпи]. Имаш сила на волята и би трябвало да я приведеш в помощ. Ако нямаше власт над чувствата си, това

нямаше да е грях. Трябва да стоите настрана от омагьосаната територия на Сатана и да не позволявате на ума си да бъде склонен да излезе извън Божията власт. Именно мислите ти трябва да бъдат доведени в подчинение на Божията воля, а също чувствата ти под контрола на разума. Въображението не ти е дадено, за да му се позволява да излиза извън контрол и да става на неговото, без усилие да бъде ограничавано, или без дисциплина. Вашите продължителни оплаквания ви отделят от Бога. **Ако мислите са погрешни, чувствата ще бъдат погрешни**, а мислите и чувствата съчетани съставляват моралния характер. **Ако се съгласявате да отстъпвате на своите впечатления и позволявате на мислите си да текат в канала на съмнението**, ще бъдете измежду най-нещастните смъртни и животът ви ще се окаже провал. Ти имаш болно въображение; и безчестиш Бога, като позволяваш на чувствата си да имат пълен контрол над разума ти. **Имаш упорита воля, която кара умът да въздейства на тялото**. Ти **принасяш тялото в жертва на чувствата си**. 5Т/310/1,2; 2МСП/589/2

Господ обаче няма да извърши за теб това, което ти е оставил ти да извършиш. Брат С е достоен за съжаление. Толкова отдавна се е чувствал нещастен, че животът му е станал бреме за самия него. Това няма причина да е така. Въображението му е болно, задържал е толкова дълго очите си върху тъмната картина, че ако се изправи пред злополучие или разочарование, си въобразява, че всичко ще се срине, че ще изпадне в нищета, че всичко действа против него, че неговото преживяване е измежду най-тежките в сравнение с другите; в резултат, животът му е станал направо окаян. И колкото повече мисли по този начин, толкова по-окаян прави живота си и живота на всички около себе си. Няма причина да се чувства по този начин; всичко това е дело на Сатана. Той не трябва да допуска врагът да контролира ума му по този начин. Трябва да отмести очите си от мрачната, безрадостна и потискаща картина към картината с образа на любящия Спасител, славата на небето и богатото наследство, приготвено за тези, които са кротки и послушни и които имат благодарни сърца и пребъдваща вяра в Божиите обещания. Това определено ще му коства усилие, ще му струва борба; но трябва да го направи. Настоящото ти щастие, както и твоето бъдещо вечно щастие зависи от това да задържаш ума си върху радостни неща, като отместваш очите си от тъмната картина, която е въображаема, към ползите, които Бог е разпръснал по пътя ти, и освен тях, към невидимото и вечното.

Ти принадлежиш към семейство, което притежава един небалансиран, потиснат, унил и депресиран ум, който се влияе от обстоятелства и е податлив на влияния. Ако не култивираш един радостен, щастлив и благодарен ум, накрая Сатана ще те направи пленник на волята си. Ти можеш да си от помощ за местната си църква, ако се покоряваш на указанията на Господа и не си движен от чувства, а бъдеш контролиран от принцип. . . твоят организъм не е най-добрият за духовния ти напредък, но въпреки това Божията благодат може да направи много, за да коригира дефектите на характера ти и да укрепи и развие по-съвършено онези сили на ума, които са слаби сега и имат нужда от сила. **Като правиш това, ще доведеш под контрол онези понисши качества, които сега са надвили и подчинили по-висшите**. Приличаш на човек с притъпена чувствителност. Нуждаеш се истината да те завладее и да извърши цялостна реформация в живота ти. “Не се съобразявайте с този свят, но се преобразявайте чрез обновяването на ума си, за да изпитате кое е доброто . . . Божията воля.” 1Т/703/1; 704/1,2

Някои от тези хора имат много силна воля, която, ако беше упражнена в правилната посока, щеше да е мощно средство за контролиране на въображението, а оттам и за противопоставяне на болестта. Но твърде често става така, че волята се упражнява в погрешна насока и упорито отказва да се съгласи с разума. Тази воля е решила въпроса: те са си болнави, следователно ще трябва да получат вниманието, дължимо на болнави. 2Т/524/1

Тя можеше да ходи, що се отнася до физическата ѝ сила; но болното въображение я доведе до заключението, че не би могла да ходи, така че тя не възбуди силата на волята да се противопостави на тази измама. **Въображението каза: Не можеш да ходиш**, така че по-добре не се опитвай. Стой си неподвижна; крайниците ти са толкова слаби, че не можеш да стоиш права. **Ако тази сестра беше напрегнала силата на волята си и беше възбудила своите парализирани и заспали енергии**, тази измама щеше да стане явна. 2Т/523/1

Срещала съм мнозина, които са наистина страдащи поради своето въображение. Липсва им сила на волята, за да се издигнат и борят с болестта на тялото и на ума; затова са държани в робството на страданието. Често се отвръщам от леглото на тези хора, които сами са се направили инвалиди, като си казвам:

Умират от липса на усилие, от болест, която никой друг, но само те могат да излекуват. *HR/Jan, 1871; 1 MCP/61/2*

Инвалидите не би трябвало да си позволяват да изпаднат в пасивно състояние. Това е пагубно за здравето. Силата на волята трябва да бъде приведена в действие. И **дори някои да се ужасяват от упражнението, трябва да тренират ума си** за него. Усилие е това, от което най-много се нуждаят, за да възвърнат здравето. Никога няма да могат да получат здраве, ако не преодолеят това апатично, унило, мечтателно състояние на ума и се събудят и приведат в действие. *RH/March 12, 1872*

Поради липса на решителност да се вземат в ръце и да се реформират, хората могат да изпаднат в един стереотип на погрешно поведение. *1MCP/8/4*

Умът и нервите могат да добият тонус и сила, като се упражнява волята. Силата на волята в много случаи ще се окаже мощен успокоител на нервите. *RH/January 20, 1863*

ИЗЛЕКУВАЙ ТЯЛОТО ЧРЕЗ УМА

Необходима е голяма мъдрост, за да се излекува тялото чрез ума. Но малцина осъзнават властта, която умът има върху тялото. Една значителна част от боледуването, което тормози човечеството, има произхода си в ума, при което може да се излекува единствено, като се възстанови здравето на ума. Има много, много повече хора, отколкото си представяме, които са болни умствено. *3T/183/2*

Необходима е голяма мъдрост при третиране на болести, които са причинени чрез ума. Едно разранено, болно сърце, един обезсърчен ум, има нужда от благо третиране. Съчувствие и такт ще се окажат често пъти от по-голяма полза за болния, отколкото би било най-умелото лечение, дадено по един студен и безразличен начин. *1MCP/8/1*

Разстройството на ума преобладава навсякъде. Девет десети от болестите, от които страдат хората, се коренят в това. Вероятно някакво наболяло домашно безпокойство . . . , угризение за грях. . . извежда ума извън равновесие. *1TT/179/4*

Съгласието, което съществува между ума и тялото, е много голямо. Когато едното е засегнато, другото отреагира. Състоянието на ума има много общо със здравето на физическата система. . . , като причинява по-свободно циркулиране на кръвта и тонизира цялото тяло. *1TT/179/2*

ТВОЯТ УМ ПОДОБРЯВА ХРАНОСМИЛАНЕТО ТИ

Един симетричен и дисциплиниран ум ще подобрява храносмилателните сили. *2MCP/376/4*

Сърдечно разстройство превръща мнозина в диспептици, понеже **умственото безпокойство оказва парализиращо влияние върху храносмилателните органи.** *3T/183/2*

ВИЖ СЪЩО: УПРАЖНЯВАНЕ НА СИЛАТА НА ВОЛЯТА

**Ефектът се произвежда,
защото се очаква.
МН/241**

С и л а т а   н а

о ч а к в а н е т о

**Ние очакваме прекалено малко
и съответно получаваме според вярата си.
НР/107**

УПРАЖНЕНИЕ 2.2

НАУЧИ СЕ КАКВО ДА ОЧАКВАШ

СИЛАТА НА ОЧАКВАНЕТО

Защо си отпаднала, душе моя? И защо се смуцаваш дълбоко в мене? Надявай се на Бога, защото аз още ще Го славословя; Той е здраве на лицето ми и Бог мой. Псалм 43:5

Тия кости са целият Израилев дом. Ето, те казват: Костите ни изсъхнаха и надеждата ни се изгуби; ние сме загинали. Езекиил 37:11

ПРАВИЛО

ЕФЕКТЪТ СЕ ПРОИЗВЕЖДА, ЗАЩОТО СЕ ОЧАКВА. МН/241

/каквото очакваш, това се случва/

Нищо друго не е толкова плодотворна причина за болестта, както депресията, унинието и тъгата. **Тъгата и говоренето за неприятни неща насърчават неприятните сцени, като докарва обратно върху самия човек неприятния ефект.** Тъгата забавя кръвообращението в кръвоносните съдове и нервите, като наред с това забавя действието на черния дроб. Тя затруднява процеса на храносмилане и хранене и е склонна да изсушава сърцевината,

витаалността (букв. костния мозък) на цялата система. *Лт 1, 1883 [вж. Езекиил 37:11 — защо костите са изсъхнали]*

Задължение на всички е да подхранват светлината, да ходят в светлината и да насърчават навика да имат насърчено състояние на ума, за да могат да отразяват по-скоро светлината, отколкото сенките на унинието и мрака. *РН/1872/3/12*

Това, което причинява болест на тялото и на ума почти при всички, са неудовлетворените чувства. . . . Всички, които притежават тази надежда, са свободни от. . . . недоволство; те не очакват постоянно някакво зло и не ходят умислени в безпокойство, което са “взели назаем”. Но виждаме мнозина, които преждевременно преживяват едно време на скръб; притеснението се е отпечтало върху всяка черта, те изглежда не намират утеха, но постоянно очакват в страх някакво ужасяващо зло. *СН/631/5*

Способностите на ума, в качеството си на висшите сили, трябва да владеят царството на тялото. Мозъкът е органът и инструментът на ума и той контролира цялото тяло. *1МСП/60/1*

Имаме нужда преобразяващата Божия благодат незабавно да превземе нашите мисловни сили. **Може и да си мислим нещо лошо, може и да продължаваме да задържаме ума си върху неприятни неща, но до какво ни води това? То преобразява цялата ни опитност според това, на което гледаме.** Но като гледаме на Исус, ставаме променени по Негово подобие. **Тези, които избират да затворят очите и ушите си за лошото, ще бъдат променени.** *МС 17, 1894; 2МСП/670/4*

Взаимоотношението, което съществува между ума и тялото, е много интимно. **Състоянието на ума засяга здравето в далеч по-голяма степен, отколкото мнозина осъзнават.** Много от болестите са в резултат от умствена депресия. Печал, притеснение, неудовлетвореност, недоверие, угризение. . . . Понякога болестта се произвежда и често се усложнява от въображението. **Мнозина си въобразяват, че . . . и лошият ефект се произвежда, защото се очаква.** Мнозина са доживотни инвалиди, а биха могли да бъдат добре, само ако мислеха, че могат. Мнозина умират от болест, която е напълно въображаема. **Надеждата, вярата, насърчението подпомагат здравето. Един доволен ум, един насърчен дух, е здраве за тялото.** „Веселото сърце е благотворно лекарство” (Притчи 17:22). *МН/241; 1МСП/60/2*

Умът контролира целия човек. Всички наши действия произлизат от ума. **Всички физически органи са слуги на ума, а нервите са пратениците, които предават неговите заповеди до всяка част на тялото.** *Fundamentals of Christian Education, p. 426; RC/149*

Ако постоянно се страхуваш, че [храната ти] ще ти навреди, това със сигурност ще стане. Забрави себе си и мисли за нещо насърчително. *2Т/530*

Нещата, които разстройват храносмилането, оказват притъпяващо влияние върху по-фините чувства на сърцето. *Counsels to Parents and Teachers, pp. 297-300; RC/151*

Нервите на мозъка, които комуникират с цялата система, са единствената среда, чрез която Небето може да общува с човека и да повлияе на най-вътрешния му живот. Всичко, което нарушава циркулацията на електрическия ток в нервната система, намалява виталните сили, от което следва намаляване на чувствителността на ума. *2Т/347/2; RC/150*

Истинската опитност е разнообразна съвкупност от внимателни експерименти, направени с ум, освободен от предразсъдък и ум, който не е контролиран от предходно изградени мнения и навици. Днес има много инвалиди, които завинаги ще си останат такива, понеже не може да се убедят, че тяхната опитност не е благонадеждна. Мозъкът е столицата на тялото, седалището на нервните сили и на действието на ума. Нервите, които произхождат от мозъка, контролират тялото. **Чрез нервите на мозъка впечатленията на ума се предават до всички нерви на тялото като по телеграфни жици; а те контролират жизненото действие на всяка изкусна част от системата.** Всички органи на движението се управляват от съобщенията, които получават от мозъка. **Ако умът ти има впечатлението и си е втъпил, че [една баня] ще ти навреди, умственото впечатление се комуникира до всички нерви на тялото.** Нервите контролират кръвообращението; затова и на кръвта, чрез впечатлението на ума, не се позволява да тече свободно, при което добрите ефекти от [банята] се губят. Всичко това е по причина, че умът и волята са попречили на кръвта да тече свободно. Ако имаш впечатлението, че . . . мозъкът изпраща тези сведения до нервите на тялото, при което [кървоносните съдове], които **се държат в послушание на твоята воля**, не могат да изпълнят службата си и да причинят ефект. *3Т/69/1-4*

СИЛА САМО ЗА ДНЕСНИЯ ДЕН

Но мнозина са се утежили с предчувствие на бъдещи неприятности. Те се мъчат постоянно да внесат товарите на утрешния ден в днешния. И така един голям дял от техните изпитания се оказват въображаеми. За такива хора Исус не е подсигурил нищо. Той обещава благодат само за деня. Той ни повелява да не се натоварваме с грижите и безпокойствата на утрешния ден; понеже „достатъчно е за деня злото му.“ Матей 6:34. Навикът да изпадаме в умисленост и мрачно настроение от предчувствани злини не е нито мъдър, нито християнски. Като правим това, не успяваме да се радваме на благословенията, нито да се възползваме от възможностите на настоящето. Господ изисква от нас да си изпълняваме задълженията на днешния ден и да понасяме изпитанията на този ден. Днес трябва да хвалим и да почитем Бога. Като упражняваме жива вяра днес, ние трябва да победим врага. *2ТТ/59/5,6*

ПРАВИЛО

НИЕ ОЧАКВАМЕ ПРЕКАЛЕНО МАЛКО И СЪОТВЕТНО ПОЛУЧАВАМЕ СПОРЕД ВЯРАТА СИ. НР/107

Каква е причината, че не получаваме повече от Този, който е източникът на светлината и силата? Очакваме прекалено малко. . . . Ние не ценим така, както би трябвало, силата и ефикасността на молитвата. *НР/75/3*

Ние очакваме прекалено малко и съответно получаваме според вярата си. Не трябва да се придържаме към собствените си пътища, собствените си планове, собствените си идеи; **трябва да се преобразяваме чрез обновяването на ума си.** *Letter 57, July 23, 1887; UL/218; НР/107*

Прилепи се към Спасителя. Не допускай нищо да отдели душата ти от Бога. . . . **Търси милости; очаквай милости. Постоянно търси благословения. Виждай ги, признавай ги и не се оплаквай, не се коси.** *Letter 159, June 11, 1905, to a "discouraged church member." UL/176*

Необходимо е да имаме далеч по-малко доверие в това, което може да направи човек, и далеч по-голямо доверие в това, което може да направи Бог за всяка вярваща душа. **Той копнее да ви направи да Го търсите усърдно чрез вяра. Той копнее да ви направи да очаквате големи неща от Него.** *COL/146/4*

Той е много доволен, когато изтъкваме минали милости и благословения като причина, поради която сега следва да ни подари по-големи благословения. **Той далеч ще надмине очакванията на онези, които Му се уповават напълно.** *MH/313/4,5*

В служенето на Бога няма защо да се предаваме духом, да се чувстваме неуверени, нито да се страхуваме. **Господ ще изпълни и далеч ще надмине и най-големите очаквания на онези, които полагат упованието си в Него.** Той ще им даде мъдростта, която се изисква за техните различни нужди. *ML/55*

С и л а т а   н а

б л а г о д а р н о с т т а

**Нищо не благоприятства повече
за напредъка на здравето на тялото и на душата,
колкото един дух на благодарност.
МН/251/14**

УПРАЖНЕНИЕ 2.3

НАУЧИ СЕ ДА ИЗРАЗЯВАШ БЛАГОДАРНОСТ КЪМ БОГА

СИЛАТА НА БЛАГОДАРНОСТТА

За всичко благодарете, защото това е Божиата воля за вас в Христа Исуса. 1 Солунци 5:16-18

ПРАВИЛО

**НИЩО НЕ БЛАГОПРИЯТСТВА ПОВЕЧЕ НАПРЕДЪКА НА
ЗДРАВЕТО НА ТЯЛОТО И НА ДУШАТА, КОЛКОТО ЕДИН
ДУХ НА БЛАГОДАРНОСТ. МН/251/14**

**КАТО ИЗЛИВАШ СВОЯ БЛАГОДАРСТВЕН ПРИНОС, БОГ
ТИ ДАВА ПОВЕЧЕ. РС/285**

Възпитавайте, образуйте душата на бодро настроение, на благодарност и изразяване на благодарност и признателност към Бога за голямата любов, с която ни е възлюбил . . . **Доброто настроение на християнина е самата красота на светостта.** Докато печалта и притеснението не могат да излекуват нито едно-единствено зло, могат да нанесат голяма вреда; но бодростта и надеждата, докато осветяват пътя на другите, “са живот на онези, които ги намират, и здраве на цялата им плът.” *SD/168/5,6*

Бог обича благодарното сърце, което се доверява безрезервно на Неговите думи на обещание, като събира утеха, надежда и мир от тях; и Той ще ни открие още по-големи дълбочини на Своята любов. *ОНС/10*

Господ очаква от нас да намираме утеха в Неговите обещания и да Го хвалим много повече, отколкото го правим. „Който принася жертва на хвала, той Ме прославя” (Псалм 50:23). Нека се научим как да изразяваме нашата благодарност към Бога. *Letter 232, July 26, 1908, to Brother and Sister M. Hare; TDG/216*

Да хвалим Бога с цяло и искрено сърце е също толкова голямо задължение, колкото е и молитвата. Трябва да покажем на всички небесни същества, че ценим чудната Божия любов към падналото човечество, както и **че очакваме все по-големи благословения от Неговата безкрайна пълнота.** Много повече, отколкото го правим, имаме нужда да говорим за скъпоценните глави в нашата опитност. *Manuscript 21, Feb. 16, 1900, “God’s Love Manifested.” UL/61*

Нужно е да разчитаме по-твърдо на едно „Така казва Господ.” Ако правим това, няма да се уповаваме на чувствата, нито ще бъдем управлявани от чувствата. Бог ни моли да си почиваме в Неговата любов. Наша привилегия е да познаваме Божието Слово като сигурно и изпитано ръководство, сигурна увереност. Нека работим по въпроса на вярата. Нека вярваме и се уповаваме и нека говорим вяра, надежда и кураж. Нека в сърцата ни и на устните ни има хваление към Бога по-често, отколкото го има сега. . . . Наша привилегия е да си почиваме в една активна, жива вяра в Христос като Дарителя на живота. *Letter 12, Jan. 23, 1907, to “Brother and Sister Nicola.” UL/37*

**КАТО ИЗЛИВАШ СВОЯ БЛАГОДАРСТВЕН ПРИНОС,
БОГ ТИ ДАВА ПОВЕЧЕ**

Той приема молбата на най-скромния светия. . . . наистина най-скромния светия, който донася молбата си пред Бога, при което

благодарственият му принос става благоуханен с богатствата на Неговата благодат и Отец го приема като твой принос, и благословиенето идва при теб, благодат върху благодат. **Като изливаш своя благодарствен принос, Бог се прославя и ти дава повече.** *Manuscript 43, 1894; RC/285*

ХВАЛЕНИЕТО Е НАЙ-ГОЛЯМОТО ЛЕКАРСТВО ЗА БОЛЕСТИТЕ НА ТВОЯТА ДУША И ТЯЛО

Ако искаш да получиш скъпоценни победи, обърни лицето си към светлината, която се излъчва от Слънцето на правдата. Говори надежда и вяра, и изразявай благодарност към Бога. Бъди насърчена, пълна с надежда в Христа. Възпитавай се да Го хвалиш. Това е голямо лекарство за болестите на душата и на тялото ти. „Аз още ще Го славословя, Той е здраве на лицето ми, и Бог мой.“ *Letter 322, Oct. 23, 1906; TDG/305*

Нищо не благоприятства повече за напредъка на здравето на тялото и на душата, колкото един дух на благодарност. Наше категорично задължение е да се съпротивяваме на меланхолията, мислите и чувствата на неудовлетвореност—също толкова голямо задължение, колкото и да се молим. *MH/251/14*

Влиянието на ума върху тялото, както и на тялото върху ума, трябва да се подчертава. . . . Трябва да се показва както **силата на волята, депресирацията ефект на неудовлетвореността**, така и от друга страна **чудната животворна сила, която се намира в бодростта, благодарността.** *Ed/197; 1MCP/60/3*

ДУХЪТ ТИ ДАВА БЛАГОДАРНОСТ

Духът работи върху сърцата, извличайки молитви и покаяние, хваление и изразяване на благодарност. Благодарността, която произтича от устните ни, е в резултат от Духа, който е успял да говори директно на чувствата и спомените, събуждайки музиката на сърцето. *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 6, pp. 1077, 1078*

Когато Христовите служители имат един съзнателен усет за присъствието на Един, който е мощен да спасява, ще се изпълнят с благодарност към Бога за силата на Неговата благодат. *Review and Herald, April 8, 1890; RC/97*

Ти си скъпоценен в Божиите очи. От теб Той иска да подхранваш привлекателната черта на смирението и благодарното сърце. *Letter 246, Aug. 13, 1908; TDG/234*

БЛАГОДАРНОСТТА УВЕЛИЧАВА ВЯРАТА ТИ

Можеш да увеличиш вярата си, като упражняваш гласа си да говори хваления на Бога. . . . Самите ние имаме полза да пазим свеж в паметта си всеки дар на Бога. По този начин вярата се усилва да изискваме и да получаваме все повече и повече. *MH/100/7*

БЛАГОДАРНОСТТА ТИ ДАВА МНОГО ПОВЕЧЕ СИЛА В МОЛИТВА

Ако Божията нежна привързаност извикваше повече благодарение и хваление, щяхме да имаме далеч по-голяма сила в молитва. **Вие, които се оплаквате, че Бог не чува молитвите ви, променете настоящия ред и примесете хваление с молбите си. Когато зачетете Неговата благодат и милости, ще установите, че Той ще зачете вашите нужди.** *5T/317*

Всеки ден започвай със сериозна молитва, като не пропускаш да принесеш хваление и благодарност. *TMK/232*

Вместо да оплакваш своята слабост и да говориш неверие, и да чувстваш, че се злоупотребява с теб, започни да пееш. Говори за любовта и милостта на Бога. *Letter 72, April 28, 1903, to a lay sister in Maine; UL/132*

С и л а т а   н а

у д о в л е т в о р е н и е т о

**Това, което причинява болест на тялото и на ума
при почти всички,
са неудовлетворените чувства.
СН/631/5**

УПРАЖНЕНИЕ 2.4

НАУЧИ СЕ ДА БЪДЕШ ДОВОЛЕН

СИЛАТА НА УДОВЛЕТВОРЕНИЕТО

*Благочестието с доволство е голяма печалба. 1
Тимотей 6:6*

*Веселото сърце е благотворно лекарство.
Притчи 17:22*

*Наслаждавай се на Господа, и Той ще ти даде
попросеното от сърцето ти. Псалм 37:4*

ПРАВИЛО

**ЧОВЕК, ЧИЙТО УМ Е СПОКОЕН И ДОВОЛЕН, СЕ НАМИРА
НА БЪРЗОУСКОРИТЕЛНИЯ ПЪТ КЪМ ЗДРАВЕТО. RC/161**

ТОЛКОВА ГОЛЯМО ЗАДЪЛЖЕНИЕ, КОЛКОТО И ДА СЕ МОЛИМ

Наше категорично задължение е да се съпротивяваме на меланхолията, неудовлетворените мисли и чувства—също толкова голямо задължение, колкото и да се молим. *MH/251/14*

Твое задължение е да воюваш срещу потискащите мисли и меланхоличните чувства, също колкото е твое задължение да се молиш. Твое задължение е да противодействаш на средствата на врага, да държиш здраво в ръце юздите на своите мисли. *2MCP/409/5*

„Препашете се през чреслата [*седалището на силата*] на вашия ум.” Ако мислите са правилно дисциплинирани, ще бъде далеч не толкова трудна задача да контролираш чувствата. *ST/1882/5/25*

УДОВЛЕТВОРЕНИЕТО ТЕ ПОСТАВЯ НА БЪРЗОУСКОРИТЕЛНИЯ ПЪТ КЪМ ЗДРАВЕТО

Съществува една психологическа истина в писанието—истина, на която имаме нужда да обърнем внимание—„Веселото сърце е благотворно лекарство” (Притчи 17:22). *Ed/197/3*

Съзнанието, че вършиш добро, е най-доброто лекарство за болното тяло и ум. Специалното Божие благословение, което почива върху получателя, е здраве и сила. **Човек, чийто ум е доволен в Бога, се намира на бързоускорителния път към здравето.** *Signs of the Times, Oct. 23, 1884; RC/161*

Човек, чийто ум е доволен в Бога, е на път към здравето. **Да имаме съзнанието, че очите на Господа са върху нас и ушите Му са отворени за нашите молитви, е наистина едно удовлетворение.** *RH/March 12, 1872*

НЕУДОВЛЕТВОРЕНИТЕ ЧУВСТВА СА ГЛАВНА ПРИЧИНА ЗА БОЛЕСТТА НА УМА И НА ТЯЛОТО

Връзката, която съществува между ума и тялото, е много интимна. Състоянието на ума засяга здравето в далеч по-голяма степен, отколкото мнозина осъзнават. Много от болестите са резултат от умствена депресия. Печал, притеснение, неудовлетворение, недоверие, угризение. . . . Мнозина умират от болест, която е въображаема. Надежда, вяра, кураж допринасят за здравето. Един доволен ум, един насърчен дух, е здраве за тялото. „Веселото сърце е благотворно лекарство“ (Притчи 17:22). *МН/241; 1МСП/60/2*

Това, което причинява болест на тялото и на ума при почти всички, са неудовлетворените чувства. . . . Всички, които притежават тази надежда, са свободни от. . . . недоволство; те не очакват постоянно някакво зло и не ходят умислени от безпокойство, взето назаем. *СН/631/5*

Уверението за Божието одобрение ще допринесе за физическото здраве. То укрепява душата срещу съмнението и прекомерната скръб, които толкова често изпиват живителните сили и предизвикват нервни болести, причиняващи крайно омаломощаване и терзание. Господ е обзаложил неизменната Си дума, че Неговите очи ще бъдат над праведните и ушите Му ще бъдат отворени за тяхната молитва. *LS/270/5; 2МСП/410/2*

Няма извинение, нито оправдание за който и да е християнин, да се чувства неудовлетворен. Никога не оставяй впечатлението, че си разочарован от пътя, който Христос е набелязал за теб. *Letter 299, Oct. 22, 1905; TDG/304*

A close-up, black and white photograph of piano keys. The lighting is dramatic, with strong highlights on the edges of the keys and deep shadows in the recesses, creating a sense of depth and texture. The focus is sharp on the keys in the foreground, while the background is softly blurred.

С и л а т а   н а

п о в т о р е н и е т о

**Нека вярваме на обещанията Му,
нека ги повтаряме.
ОНС/120**

УПРАЖНЕНИЕ 2.5

НАУЧИ СЕ ДА ПОВТАРЯШ ПРАВИЛНИ МИСЛИ

СИЛАТА НА ПОВТОРЕНИЕТО

ПРАВИЛО

ЗАКОН НА БОГА Е, ЧЕ СИЛАТА НА УМА СЕ ПРИДОБИВА ЧРЕЗ УСИЛИЕ. ED/123/6

УПРАЖНЕНИЕТО Е, КОЕТО РАЗВИВА. ТОВА, КОЕТО ПЪРВОНАЧАЛНО ИЗГЛЕЖДА ТРУДНО, ЧРЕЗ ПОСТОЯННО ПОВТОРЕНИЕ СТАВА ВСЕ ПО-ЛЕСНО. ED/123

Правилните мисли не ни идват естествено. Ще трябва да се борим за тях. *CH/291/1*

Божий закон за ума е, че силата на ума се придобива чрез усилие. Упражнението е, което развива. *Ed/123/6*

Всеки ден мислите трябва да се тренират и държат насочени към целта, както стрелката на компаса към полюса. Мислите трябва да бъдат контролирани. *ОНС/112/14*

Съществува нужда от познание, което е плод на преживяване. Не трябва да позволяваме да отминава нито ден, без да придобием по-голямо познание в земните и в духовните неща. . . . Най-висшето образование трябва да се намери в тренирането на ума да напредва ден след ден. . . . Като гледаме всеки ден на Исус

вместо на това, което самите ние сме направили, ще напредваме решително в земното, както и в духовното познание. *AUCR, Nov. 1, 1904; RC/159*

Следобедното слънце на. . . живота може да стане по-зряло и по-плодотворно, отколкото е било утринното слънце. То може да нараства по големина и сила, докато залезе зад хълмовете на запад. . . . Поддържай сърцето и ума си млади чрез постоянно упражнение. *Review and Herald, April 6, 1886; RC/163*

ТРУДНО Е ДА ПРОМЕНИШ НАВИЦИТЕ НА МИСЛЕНЕ ПОРАДИ ТОВА, КОЕТО ОЧИТЕ ТИ ВИЖДАТ

Когато дълго време на ума се е позволявало да мисли само за земни неща, трудно нещо ще е да се променят навиците на мисълта. Това, което око вижда и ухо чува, твърде често привлича вниманието и поглъща интереса. Но ако възнамеряваме да влезем в Божия град и да гледаме Исус и Неговата слава, трябва да сме свикнали да Го гледаме с очите на вярата тук. Бог ще почете само тези, които почитат Него. . . . Именно тук се нуждаем от Христовата помощ. Човешката слабост се съединява с божествената сила и вярата възкликва: „Благодарение Богу, който ни дава победата чрез нашия Господ Исус Христос” (1 Коринтяни 15:57). *SL/91/4; RC/99*

Погрешните навици не се преодоляват с еднократно усилие. Само чрез дълга и сурова борба се надделява над аз-а. *CC/370/6*

Трябва да се облече с увереност и решителност. . . . Ако се провали в новото си усилие, трябва да се опитва отново и отново. *2Т/299*

Като всеки ден упражняваш силите, които са в теб, задачата ще става все по-малко трудна, докато ти стане втора природа да извършваш задълженията си, да бъдеш внимателна и прилежна. Можеш да привикнеш да мислиш, когато слагаш по-малък товар в стомаха си. Този товар преуморява мозъка. *2Т/428/2*

ПРАВИЛНИТЕ МИСЛИ МОГАТ ДА СТАНАТ НАВИК

Както една капка дъжд приготвя пътя за друга при овлажняването на земята, така и една добра мисъл подготвя пътя за друга. *МYP/144/2*

Мислите стават навик. Единствената сигурност за всяка душа е правилното мислене. „Защото каквото мисли човек, такъв е и той“ (Притчи 23:7). **Силата на самоконтрола се засилва с упражнение.** Това, което първоначално изглежда трудно, чрез постоянно повторение става лесно, докато правилните мисли станат навик. Ако склоним, можем да се отвърнем от всичко, което е посредствено, и да се издигнем до един висок стандарт; можем да бъдем възлюбени на Бога. *МН/491; 1MCP/285/1*

Трябва да привикнем често да издигаме мислите си към Бог в молитва. Ако умът се отклонява, трябва да го връщаме обратно; чрез упоритото усилие навикът накрая ще стане лесен. *SL/93/2; RC/100*

ПОВТАРЯЙ БОЖИИТЕ ОБЕЩАНИЯ

За ума и за душата, както и за тялото, закон на Бога е, че силата се придобива чрез усилие. Упражнението е, което развива. В хармония с този закон Бог е осигурил в Словото Си начини за умствено и духовно развитие . . . Истините, които съставляват великото цяло, трябва да се издирват и събират, „тук малко и там малко“ (Исая 28:10). . . . Като се издирват различните части и се изследва тяхната взаимовръзка, най-висшите способности на човешкия ум биват извиквани в интензивна активност. Никой не може да се ангажира в такова изследване, без да развие умствена сила. *Ed/123, 124; RC/162*

Нека пазим като нещо много скъпо думите Му, **нека вярваме на обещанията Му, нека ги повтаряме** денем и размишляваме върху тях нощем, и така да бъдем щастливи. *ОНС/120*

Части от Писанието, дори цели глави, може **да се наизустяват, за да се повтарят, когато Сатана дойде с изкушенията си.** Издигнете като зид около душата ограниченията и наставленията, дадени от вдъхновението на Божия Дух. Когато Сатана ще се опита да накара

ума да мисли за земни и чувствени неща, **най-ефективният начин да му се съпротивите, е с „Писано е.“** *ОНС/88*

Този, който прави истините на Божието слово част от своя живот, е във всеки смисъл едно ново творение. Не са му дадени нови умствени сили, но мракът, който чрез невежество и грях е замъглявал разбирането, е премахнат. *СТ/452/3*

Трябва да се въоръжим с Божиите обещания. Душите ни трябва да се барикадират с тях. Когато Сатана влезе с тъмнината си и се помъчи да изпълни душата ми с унии, аз повтарям някое скъпоценно Божие обещание. Когато делото ни започне да става все по-трудно заради неверието, с което се сблъскваме в сърцата на хора, в които би трябвало да процъфтява вяра, повтарям отново и отново: „Защото ако и да не цъфти смоковницата, нито да има плод по лозите, трудът на маслината да се осуети и нивите да не дадат храна, стадото да се отсече от оградата и да няма говеда в оборите, пак аз ще се веселя в Господа, ще се радвам в Бога на спасението си.“ Като правя това, светлината на Божията слава изпълва душата ми. Няма да гледам към тъмнината. *РН/1890/3/11/9*

С и л а т а   н а

д у м и т е

**Като говорим повече вяра,
ще имаме повече вяра.
МН/253**

УПРАЖНЕНИЕ 2.6

НАУЧИ СЕ ДА ГОВОРИШ ВЯРА

СИЛАТА НА ДУМИТЕ

ПРАВИЛО

ЗАКОН НА ЕСТЕСТВОТО Е, ЧЕ НАШИТЕ МИСЛИ И ЧУВСТВА СЕ НАСЪРЧАВАТ И ЗАСИЛВАТ, КАТО ГИ ИЗРАЗЯВАМЕ. АКО ИЗРАЗЯВАМЕ ПОВЕЧЕ ВЯРА, ЩЕ ИМАМЕ ПОВЕЧЕ ВЯРА. МН/251-253

Трябва да се посветим на Бога без резерви, вярата ни не трябва да се колебае. **Тогава това, което изразяваме с устата си, ще свидетелства за съживената интелигентност на ума и за дълбокото подвижване на душата от Божия дух.** *SD/309/5*

Думите ни свидетелстват с какъв вид храна се храни душата ни. *YI/1895/6/27*

Закон на естеството е, че нашите мисли и чувства се насърчават и засилват, като ги изразяваме. **Докато е истина, че думите изразяват мислите, истина е също, че мислите следват думите.** Ако изразяваме повече вяра, ще имаме повече вяра. Никой ограничен ум не може да си представи благословието, което идва в резултат от оценяване на Божията любов. *МН/251-253; 2MCP/419/3*

Говори за обещанията; говори за желанието и готовността на Исус да благослава. *МН/488/2/3*

Нека държим сърцето пълно със скъпоценните Божии обещания, за да можем да говорим думи, които ще бъдат утеха и сила на другите. Така можем **да научим езика на небесните ангели** . . . Нека не говорим за голямата сила на Сатана, но за голямата сила на Бога. *SD/328/4*

Нека не задържаме очите си върху неприятните части от нашата опитност, но думите ти нека бъдат изпълнени с бодрост. Можем да обкръжим себе си с една слънчева атмосфера или с атмосфера, натоварена с печал. **Нека се възпитаваме и образоваме да говорим насърчително.** *SD/218/3*

Да ходиш в светлината означава да решиш твърдо, да упражняваш мисълта, да напрегнеш силата на волята в решително усилие да представляваш Христос в сладост на характера. Това означава да отстраниш всякаква печал . . . Колко е ужасно да помрачаваме пътя на други, като хвърляме сянка и печал върху самите себе си! Нека всеки внимава за себе си. . . . **Говори светлина, ходи в светлина.** *SD/200/3,4*

Говори и действай така, сякаш вярата ти е непобедима. Господ е богат на ресурси; Той притежава света. *COL/146/5*

Имаш болно въображение и заслужаваш съжаление. **Ако искаш вяра, говори вяра.** *1T/699/1*

Чрез жива вяра трябва да Му се довериш, дори импулсът да е много силен в теб да изговориш думи на недоверие. *Sanitarium, California, June 14, 1914; TM/517/2,3*

Не слушай лъжите на Сатана, но изброявай Божиите обещания. Събирай розите, лилиите и карамфилите. **Говори за Божиите обещания. Говори вяра.** Уповавай на Бога, защото Той е единствената ти надежда. Той е единствената ми надежда. **Имам страхотни битки с изкушенията на Сатана да ме накара да се обезсърча, но няма да се съглася да отстъпя нито инч. Няма да дам на Сатана предимство над тялото, нито над ума си.** Библейските обещания са карамфилите, розите и лилиите в Господната градина. *Lt 35, 1887; 2MCP/Appendix A*

Говори за Неговата любов, говори за Неговата благост, говори за Неговата сила; понеже Той няма да допусне да бъдеш изкушена повече, отколкото можеш да понесеш. Но Христос е нашата праведност. **Исус компенсира нашия недостиг, защото вижда, че не можем да направим това самите ние.** *Lt 35, 1887; 2MCP/Appendix A*

Нашата част е да се молим и да вярваме. Говори и действай в хармония с молитвите си. За теб ще е от безкрайно значение, дали изпитанието ще докаже, че вярата ти е истинска, или ще покаже, че молитвите ти са само една формалност. *COL/146/2*

Думите са повече от само една индикация за характера; те имат сила да въздействат на характера. Хората се повлияват от собствените си думи. Често. . . . изразяват това, което не вярват наистина; но изразяването въздейства на мислите. Започват да вярват, че това е така наистина. *2MCP/575/2*

Имаме малко понятие за силата, която щеше да е наша, ако пожелаехме да се свържем с източника на всяка сила. Отново и отново падаме в грях и мислим, че това ще си продължава неизменно така. Прилепили сме се към немощите си, сякаш са нещо, с което трябва да се гордеем. Христос ни казва, че трябва да втвърдим лицето си като кремък [букв. да сме твърдо решени да се съпротивяваме], ако искаме да победим. Тогава **да не говорим за нашата слабост, неспособност и безрезултатност, но за Христос и за Неговата сила. Когато говорим за силата на Сатана, врагът пристяга силата си още по-здраво около нас. Когато говорим за силата на Могъщия, врагът бива отблъснат.** Като се приближаваме при Бога, Той се приближава при нас. *МYP/105/2*

Ние Го безчестим, като говорим за своята неспособност и безрезултатност. *МYP/107/3*

Не говори за своята неспособност и безрезултатност, нито за **своите дефекти.** Когато отчаянието се готви да помете душата ти, забрави нещата, които са назад, и вярвай обещанието: „Ще дойда при вас“ и „с вас ще бъда.“ *TM/516/6*

Да не говорим повече за своята неспособност и безрезултатност, нито за липсата на сила. Като забравяме нещата, които са назад, нека постоянстваме напред в посока към небето. Нека не пренебрегваме нито една възможност, която, ако се използва, ще ни направи по-полезни в служенето на Бога. Тогава подобно на златни нишки, святостта ще протича през живота ни, и ангелите, гледайки нашето посвещение, ще повтарят обещанието: „Ще направя човек да е по-скъп от чистото злато; да! хората да са по-скъпи от офирското злато.“ Цялото небе се радва, когато слаби, пълни с грешки човешки същества дават себе си на Исус, за да живеят Неговия живот. *RH/October 1, 1908; MYP/108/1*

Бог не е доволен от това, който и да е от Неговите люде, които са познали силата на Неговата благодат, да изговаря съмненията си, като по този начин се превръща в канал за Сатана да предава предложенията си към други умове. Веднъж след като е посято едно семе на съмнение и зло, то не се изкоренява лесно. Сатана го подхранва всеки час, така че то нараства силно и процъфтява. След като бъде посято добро семе, то има нужда да се подхранва, полива и да бъде нежно обгрижвано. . . . Ако сам ти бе воювал срещу съмненията си, а не **насърчаваше дявола да те изкушава, като си изговарял на глас неверието си** и като си обичал да мислиш за него, нямаше да насъбереш толкова много паднали ангели около себе. Но ти избра да говориш за своя мрак; избра да мислиш за него; и колкото повече говориш и мислиш за него, толкова все по-мрачен ставаш. Закриваш всеки лъч небесна светлина от себе си. *RH/Jan. 19, 1864*

Никога не трябва да губим самоконтрол.
Грях е да се говори с раздражение.
Трябва да ходим достойно.
SD/84/4

С и л а т а   н а   л ю б е з н о с т т а

Да бъдеш любезен е
като да ходиш деликатно
по груби начупени камъни.

Думите ни свидетелстват с какъв тип храна се храни душата. *The Youth's Instructor, June 27, 1895*

УПРАЖНЕНИЕ 2.7

НАУЧИ СЕ ДА МИСЛИШ
И ДА ГОВОРИШ ЛЮБЕЗНО

СИЛАТА НА ЛЮБЕЗНОСТТА

Който не греши в говорене, той е съвършен мъж, способен да обуздае и цялото тяло. Яков 3:2

ПРАВИЛО

КОЙТО ЖЕЛАЕ ДА ЗАПАЗИ СОБСТВЕНОТО СИ СЕБЕУВАЖЕНИЕ, ТРЯБВА ДА ВНИМАВА ДА НЕ НАРАНЯВА НЕИЖНО СЕБЕУВАЖЕНИЕТО НА ДРУГИТЕ. GW/123

КОЛКОТО ПО-ЦЯЛОСТНО Е ДЕЛОТО НА ПОКАЯНИЕ И РЕФОРМА В САМИЯ НИ ЖИВОТ, ТОЛКОВА ПО-МАЛКО ЗА КРИТИКУВАНЕ ЩЕ ВИЖДАМЕ В ДРУГИТЕ. SD/331/5

Господ няма да приеме работата на никой човек, която не е извършена с нежност, любов и благодат. *UL/267*

Когато мислиш зло, говориш зло. Така сам се нараняваш и сам правиш да станеш слаб, когато би трябвало да си силен в Бога. *SD/331/4*

БАЛАНСИРАНИЯТ УМ Е СИЛЕН ДА БЪДЕ ЛЮБЕЗЕН

Най-висшето доказателство за благородство в един християнин е самоконтролът. SD/84/7

Силата на характера се състои в две неща—силата на волята и силата на самоконтрола. Мнозина . . . бъркат силната, неконтролируема страст със сила на характера; но истината е, че този, който е контролиран от страстите си, е слаб човек. Истинското величие и благородство на човека се измерва със силата му да подчинява чувствата си, а не със силата на чувствата, които го подчиняват. Никога не трябва да губим самоконтрол. Нека държим постоянно пред очи съвършения Образец. **Грях е да се говори извън търпение и с раздразнение или да се чувстваш ядосан**—в който случай може дори да не говориш. Трябва да ходим достойно, като даваме правилна представа за Христос. **Изговарянето на гневна дума е като камък, удрящ на камък: мигновено запалва ядосани чувства. SD/84/3**

Скъпоценната вяра, инспирирана от Бога, придава сила и благородство на характера. *SD/339/7*

Изобилната любов и присъствие на Бога ще ти дадат силата на самоконтрол. Бог ще формира и извае твоя ум и характер. *TMK/53*

ЛЮБЕЗНОСТТА Е МОЩНА ХАРАКТЕРИСТИКА НА БОЖЕСТВЕНИЯ УМ

Чрез търпение, благодат, дълготърпение трябва да покажем, че не сме от този свят. UL/248

Да обичаме Христос означава да изявяваме неегоистичност по всяко време и на всяко място чрез любезни думи и приятни погледи. . . . Истинската любов е скъпоценно качество с небесен

произход, което увеличава благоуханието си пропорционално на разпръскването си към другите. *SD/101/4*

ЛЮБЕЗНОСТТА Е ДОКАЗАТЕЛСТВО ЗА ДЕЙСТВИЕТО НА СВЕЩЕН ОГЪН В УМА

Нека законът на любезността бъде на устните ви и мирото на благодатта бъде в сърцето ви. Това ще произведе чудни резултати. Ще бъдете нежни, съчувствителни, учтиви. Имате нужда от всички тези красиви качества. **Светият Дух** трябва да се приеме и внесе в характера ви; тогава Той **ще бъде като свещен огън**, който издава благоуханието на тамян, възнасящ се към Бога, не от устни, които осъждат, но като лечител на човешките души. Изражението на лицето ви ще разкрива божествения образ. . . . **Бог изисква всяка душа** в Негова служба **да запалва кадилницата си от въглицатата на свещения огън**. Обикновените, сурови, резки думи, които излизат от устните ви с такава готовност, трябва да се удържат, а Божият Дух да говори чрез човешкия деятел. Като гледате характера на Христос, ще се промените по Негово подобие. *SD/102/5*

Преобразяващата сила на Бога трябва да слезе върху хора, които боравят със свещени неща, но въпреки това не успяват поради някаква причина, която е позната най-добре на Бога, да разграничат между свещения огън, който сам Бог запалва, и чуждия огън, който те принасят. Чуждият огън е също толкова непочтителен към Бога, колкото беше и огънят, представен от Надав и Авиуд. **Свещеният огън на Божията любов прави хората нежни, любезни и съчувствителни към тези, които се намират в опасност**. Хората, които използват свободно с резки, заповеднически думи, казват всъщност: „Аз съм по-свят от теб“. Не виждаш ли позицията ми? *TM/356*

ЛЮБЕЗНОСТТА Е НАЙ-МОЩНОТО ДОКАЗАТЕЛСТВО ЗА ЕДИН СИЛЕН УМ

Често именно собствената ни нагласа, атмосферата, която обкръжава самите нас, определя какво ще ни се разкрие в другия. *MN/360/1*

Не бихте могли да отслабите всеки собственото си влияние и позиция повече, отколкото като се опитвате да отслабите един друг. *SD/331/3*

Някои, с които се налага да контактувате, може да се окажат груби и нелюбезни, но недейте заради това да ставате по-малко любезни самите вие. **Който желае да запази собственото си себеуважение, трябва да внимава да не наранява ненужно себеуважението на другите. Това правило трябва да се съблюдава свято и към най-тъпите, най-нетактичните и недодяланите**. Вие си нямате понятие какво Бог възнамерява да направи с тези очевидно необещаващи хора. В миналото Той приемаше не обещаващи или привлекателни хора, за да извършат голямо дело за Него. Неговият Дух, подвижващ сърцето, е събуждал всяка способност към енергично действие. Господ виждаше в тези груби, недодялани камъни скъпоценен материал, който щеше да устои на изпита на бурята, жегата и натиска. *Gospel Workers, p. 123*

Христос каза: „Не дойдох да призова праведните, но грешниците на покаяние.“ **Господ иска да помагаме на тези, които се нуждаят по особен начин от помощ**. И докато сте наблюдавали грешки и нередности в другите, вие сте се затворили твърде много в себе си и егоистично сте си се радвали на истината. Бог не одобрява това, че сте си доволни от истината, без да правите никаква жертва да помогнете на онези, които се нуждаят от сила. Всички ние не сме организирани по еднакъв начин, при това мнозина не са били възпитавани правилно. Във възпитанието им е имало много пропуски. Склонността към избухливост у някои им е била предадена, при това възпитанието от детството им не ги е научило на самоконтрол. Този сприхав, лют темперамент често върви паралелно със завист и ревност. . . . Други обичат да се разпореждат и са деспотични в семействата си. Животът им далеч не е наред. Възпитанието им е било съвсем неправилно. Никой не им е казал, че е грях да изпадаш под контрола на тези зли

черти; затова и грехът не им се струва крайно греховен. Други, възпитанието на които не е било изпълнено с толкова много пропуски и грешки и са имали по-добро обучение, са развили далеч не толкова неприятен характер. Животът на християните е изключително силно повлиян за добро или за зло от предходното им възпитание. 2Т/73/2

Исус, нашият Адвокат, е запознат с всички обстоятелства, които ни заобикалят, и се отнася към нас според светлината, която сме имали и обстоятелствата, в които сме поставени. Някои са много по-благоприятно устроени от други. **Докато някои са постоянно изтормозвани, измъчвани и си навличат неприятни ситуации поради незавидните черти на характера си, като трябва да се борят с вътрешни врагове и покварата на естеството си, други нямат и половината от всичко това, с което да се борят.** Те си вървят почти свободни от трудностите, с които се мъчат техните братя и сестри, които не са така благоприятно устроени. В много от случаите не се налага да полагат и половината от всички онези усилия, за да победят и да живеят живот на християни, в сравнение с някои от онези в незавидното положение, за което споменах. **Последните изглеждат винаги губещи, докато първите изглеждат много по-добре, понеже им е естествено да се справят.** На такива може да не им се налага да полагат и половината от всички онези усилия, за да бдят и да държат тялото си под контрол, а в същото време сравняват живота си с живота на другите, които се по-неблагоприятно устроени и лошо възпитани, и се ласкаят от контраста, който виждат. Те говорят за провалите, грешките и нередностите на незавидните, но не чувстват да имат някакво по-голямо задължение в това отношение от това да мислят за тези грешки и да избягват хората, които са се провинили в тези грешки. 2Т/74/1

Има мнозина, за които животът представлява една болезнена борба; те чувстват недостатъците си и са окаяни и обезверени; смятат, че нямат нищо, за което да бъдат благодарни. **Любезни думи, погледи на съчувствие, изрази на признателност ще бъдат за мнозина борещи се и самотни като чаша студена вода за жадна душа.** Една дума на съчувствие, едно дело на любезност ще привдигне товари, които са натегнали върху изтощените рамене. SD/270/3

Ако някой каже нещо, което е насочено да ви провокира, не забравяйте, че в такива моменти **мълчанието е красноречие. Не**

отговаряйте по такъв начин, че да си го върнете. Ще е по-добре да не казвате нищо, отколкото да говорите необмислено. Когато се чувстваме изключително изпитвани, нека не забравяме, че до нас има един небесен ангел. Тази мисъл ще ни помогне да почетем Христос. . . **Когато се налага да контактуваме с различни темпераменти, със сигурност ще бъдем силно провокирани да говорим нелюбезно.** Но не забравяйте, че в такива моменти мълчанието често пъти се оказва много красноречиво. Ако се въздържите да си го върнете, когато сте провокирани от другите, ще ги изненадате. **И ако отново и отново запзвате достойнството си при провокация, те ще осъзнат, че сте свързани с една по-висша Сила.** Manuscript 55, Aug. 16, 1909, "Lessons From the Sermon on the Mount," a talk given for morning worship at Madison (Wisconsin) Sanitarium; UL/242

„Ако някой не съгреси с думи, той е съвършен човек, способен да обуздае и цялото тяло” (Яков 3:2). Не забравяйте, че **отмъстителната реч никога не прави човек да почувства, че е спечелил победата.** Оставете Христос да говори чрез вас. Не губете благословението, което произлиза от способността да не се мисли зло. 7Т/243

Благи думи, приятни погледи, весело изражение излъчват очарование от християнина, което прави влиянието му почти неустойимо. . . . Това е начин да спечелите респект. Signs of the Times, Nov. 11, 1886; RC/305

Трябва да култивираме **благи думи, любезни погледи и несебелюбива учтивост,** понеже това ще облече характера ни с очарование, което ще ни гарантира респект и ще увеличи десетократно полезността ни, която иначе бихме постигнали в думи и поведение. Letter 22, April 16, 1880; UL/120

Един любезен, благ християнин е най-мощният аргумент, който може да се приведе в полза на християнството. Gospel Workers, pp. 121, 122; RC/30

Бъдете любезни към тези, с които се налага да контактувате; **така ще бъдете любезни към Бога.** Хвалете Го за Неговата благост. По този начин вие свидетелствате за Него. Manuscript 31, 1903

Говорителят заяви със сериозна тържественост: „Църквата се състои от много умове, всеки от които има своята индивидуалност. Аз дадох живота Си, за да могат мъже и жени чрез божествената благодат да се преливат сполучливо, разкривайки един съвършен

образец на Моя характер, като същевременно запазят своята индивидуалност. **Никой няма правото да унищожава, нито да потиска индивидуалността на ума на друг човек, като изговаря думи на критика, заяждане и осъждане**". *Manuscript 109, July 21, 1906, "Love Toward God and Man." UL/216*

УМЪТ СЕ ОБУЧАВА НА ЛЮБЕЗНОСТ В СЕМЕЙСТВОТО

Често в едно и също семейство съществуват отчетливи различия в предразположенията и характерите, понеже **Бог е отредил хора с различен темперамент да общуват заедно**. И ако случаят е такъв, **всеки член на домакинството трябва да зачита свята чувствата и да уважава правото на другите**. По този начин ще се развие взаимно зачитане и претърпяване, предразсъдъците ще се смекчат и грубите точки в характера ще се изгладят. Хармонията може да бъде осигурена и блендирането на различните темпераменти може да бъде от взаимна полза. *The Signs of the Times, September 9, 1886.*

Сатана знае много добре какво представлява небето, както и какво е влиянието на ангелите. Неговото дело е да внесе във всяко семейство **жестоките елементи на налагане на собствената воля, рязкост, егоизъм**. По този начин търси да развали щастието на семейството. Той знае, че духът, който владее в дома, ще се пренесе в църквата. . . Благостта и любовта ще направят чудеса. Никога не наказвайте детето с гняв. Преди да накажете детето, непременно разговаряйте със своя небесен Баща. **Когато собственото ви сърце е така смекчено от съчувствие, разговаряйте със съгрешилия**. Ако въпросът може да се разреши, без да се използва пръчка, толкова по-добре. *Manuscript 71, May 29, 1902, "Words to Parents."*

Те не показват внимателна грижа при избора си на думи. Твърде често се изричат **раздразнителни, нетърпеливи думи, думи, които разбудят най-лошите страсти в човешкото сърце**. *SD/99/4*

Никога не трябва да се изговарят **разгорещени думи на страст**, понеже пред очите на Бога и на светите ангели те **са като един вид кълнене**. *SD/58/4*

Ти принадлежиш към семейство, което притежава **един небалансиран, потиснат, унил и депресиран ум**, който се влияе от обстоятелства и е податлив на влияния. Ако не култивираш един радостен, щастлив и благодарен ум, накрая Сатана ще те направи пленник на волята си. Ти можеш да си от помощ за местната си църква, ако се покоряваш на указанията на Господа и не си движен от чувства, а бъдеш контролиран от принцип. .... **Никога не позволявай остра критика да се отронва от устните ти**, понеже тя действа като опустошителна градушка върху хората около теб. Нека от устните ти излизат весели, щастливи, любящи думи. *1T/704/1*

О, показано ми бе как тържествува той, когато сме победени и даваме воля на дух на нетърпение и критика. Той ликува и триумфира, понеже знае, че **това оскърбява Божия Дух и ни отделя от нашата Сила**. Думите ни трябва да са безпогрешни, духът ни търпелив, благ, снизходителен и дълготърпелив, като изявим чрез думите и постъпките си, че сме се учили от Исус и че все още се учим в училището на Христос. *Letter 25, April 23, 1880, to James White. UL/127*

Навиците, когато са често повтаряни, формират характер. Децата, които си позволяват да говорят грубо едно на друго и да бъдат нелюбезни у дома, формират навици, които ще се прилепят към тях в живота нататък и които ще бъдат изключително трудни за преодоляване. Такива деца не показват, че се боят от Господа. Не изявяват изисканост на характера; нравът им става рязък, като му липсва вежливост и изисканост в обноските; а всичко това представлява проекция на обучението в дома. В поведението на децата, когато са извън дома, непознатите могат да прочетат като в отворена книга историята на домашния живот. Могат да прочетат за задължения, които са били зарязвани, за отсъствие на вежливо внимание, за пропуски да забравят за себе си, за предразположеност към спорове и караници, към раздразнителност и излизане извън търпение; докато от друга страна онези, които показват, че държат пред себе си страха от Господа, ще засвидетелстват в характер и в думи за един дом, където е подхранвана любов, където се култивира мир, където се отдава внимание на малките любезности в живота, всеки неизменно съобразяващ се със задължението да направи другите щастливи. . . . Подготвяте ли се всички да станете членове на небесното семейство? Стремите ли се в домашния живот да

станете пригодни за членове на Господното семейство? Ако е така, направете домашния живот щастлив чрез взаимна саможертва. Ако искаме Исус да бъде у дома ни, нека там се изговарят само любезни думи. Божиите ангели няма да останат в дом, където има караница и препирня. Нека се подхранва любов, мир и християнска учтивост и ангелите ще ви бъдат гости.

Ако децата и младежите се стараят да бъдат любезни и вежливи у дома, вежливото внимание ще стане постоянен навик. Упражнявайки вежливост всеки ден, те ще започнат да се държат вежливо винаги. **Домът е точното място, където да практикуват себепричиане и взаимно зачитане** в семейството; така е и с небесното семейство, така ще бъде и когато разпръснатите семейства по земята се съюзят отново в небесния дом. *SD/113/3*

Задължение на всеки в семейството е да бъде приятен, да говори любезно. Култивирайте нежност, привързаност и любов, които се изразяват в малки любезности, в речта, в засвидетелстване на вежливо внимание. Именно вътрешното украшение, красивите качества на Духа, любезната дума, внимателното зачитане на другите, е това, което Бог цени. *SD/83/5*

Именно вътрешното украшение, красивите качества на Духа, любезната дума, внимателното зачитане на другите, е това, което Бог цени. *SD/We Enroll in the School of Christ/Thoughtfulness*

БОЖЕСТВЕНИЯТ УМ Е СИЛЕН ДА ОБИЧА ВРАГОВЕТЕ, А НЕ САМО ЛЮБИМИТЕ ХОРА

Истината, всадена в сърцето, ще разкрива Исусовата любов и нейната преобразяваща мощ. **Всичко, което е рязко, кисело, критично, властно не е от Христос, но произлиза от Сатана. Студенина, безсърдечие, липса на нежно съчувствие заквасват лагера на Израил.** Ако тези злини бъдат допуснати да се засият, както става през последните няколко години, църквите ни ще се окажат в плачевно състояние. Всеки учител на истината се нуждае от христоподобния принцип в характера си. Няма да има смръщени вежди, остро и рязко порицание, нито изрази на презрение от страна на човек, който възпитава в себе си привлекателните качества на християнството. Той чувства, че

трябва да бъде участник в божественото естество, както и че трябва да се зарежда повторно от неизчерпаемия източник на небесната благодат, или в противен случай ще изгуби от душата си млякото на човешката благодат. Трябва да обичаме хората заради Христос. **На естественото сърце му е лесно да обича неколцината любими хора, както и да бъде пристрастно към тези специални малцина; но Христос ни повелява да се обичаме, както Той ни е обикнал.** *Testimonies to Ministers, pp. 156, 157*

Следва да бъдем търпеливи, благи, нежни, жалостиви, любезни, дори когато си имаме работа с хора, които са с неприятен, раздразнителен характер. О, колко много скъпоценни благословения губим, защото оценяваме себе си високо, а другите ниско. . . . **Не трябва да се подценяваме и да се отнасяме лековато към способността, която ни е дадена от Бога, нито трябва да надценяваме собствената си значимост и доверието в собствената си човешка способност.** *Letter 7a, Aug. 11, 1886; UL/237*

СИЛНИЯТ УМ НЕ СЕ ВЪЗПРИЕМА КАТО ЖЕРТВА

**НЕ СЕ САМОСЪЖАЛЯВА,
А СЪЖАЛЯВА ТОЗИ, КОЙТО ГО Е НАРАНИЛ**

Христовото иго е търпение, нежност и дълготърпение. *Manuscript 118, Dec. 11, 1904, "Union With Christ." UL/359*

Той ще изцели съгрешилия, вместо да го осъди и смачка. Ще чуе молитвите на покаяние и ще прости на каещите се, като им направи добро според големите богатства на Своята благодат. *Letter 192, Nov. 30, 1902; UL/348*

Направете съгрешилия да се засрами от вашата блага, съчувствителна заинтересованост към него/нея. . . Завист, зломислие, злословене и изнамиране на грешки—нека всичко това даже да не се споменава между Христовите последователи. Тези неща са причина за настоящата слабост на църквата. . . . Благословието на Господа ще почива върху нас, докато търсим да благославяме другите. . . . Престанете да упрекувате, а говорете думи, които ще им вдъхнат вяра и насърчение. *Manuscript 36, April 13, 1904, "The New Life in Christ." UL/117*

Рязкост, острота в думи или маниери, злословене, избухливи думи не могат да съществуват в душа, която гледа на Исус. *SD/290/3*

Любезните думи ще извършат чудеса. *Letter 148, Nov. 11, 1900; UL/329*

Никога не допускай високомерни и обвинителни думи да излизат от вярващи срещу други вярващи. Нима нямаме достатъчно доказателства и благословения от Бога, които да задържат устата ни пълна с благодарение и хваление към Него? *VSS/151/5*

Дали ще бъдем оправдани да даваме израз на лоши чувства и да отслабваме репутацията на тези, за които предполагахме, че са съгрешили? Нима самите ние никога не сме правили грешки? Нима никога не сме били в тинята на обезверението? **Бог да ни помогне да не забравяме колко е тежко, когато сме изкушавани от злия, собствените ни братя да застанат на страната на дявола и да се опитват да наранят и да унищожат.** Когато сте изкушени да изговорите думи на критикарство, започнете да пеете „Слава на Господа.“ *VSS/152/1*

Неговите [на Сатана] думи на критика и злоба са като искри, които, ако не бъдат погасени, а подхранвани, ще се разпалват от самосебе си. **Преглътнете злите доклади на онези, чиито езици се запалват от огъня на ада.** . . . Често трудностите може да се излекуват с мълчание. **Оставете човека, който говори зло, да си говори сам.** Заловете се за работа като човек, който има да изпълни повереното му свещено дело. Когато сте обект на критика, **продължавайте да действате, като че ли нищо не сте чули.** Сърцето ви може да е наранено; но въпреки това не позволявайте да бъдете отклонени от работата си. Отдайте времето и вниманието си на въпроси от вечен интерес. *Manuscript 159, Dec. 15, 1902, "Fragments." UL/363*

Хората, които са били наранени, които са пострадали, като са били финансово неоправдани или са били обект на упрек или критика, недоразумение и погрешно разбиране. **Тези хора не трябва да допускат ненавист да навлезе в сърцето им, нито да си позволяват в тях да се надигат нелюбезни чувства, когато гледат към онези, които са ги наранили.** . . . Също като Христос ние ще прощаваме на враговете си и ще следим за възможности да покажем на тези, които са ни увредили, че обичаме душите им и по възможност ще им направим добро. . . . Ако тези, които са ни наранили, продължават да следват предишната си линия на поведение. . . . трябва да направим усилия да се примирим с братята си, следвайки библейския план, и тогава **не говорете за**

тях, нито увреждайте тяхното влияние, но ги оставете в ръцете на един справедлив Бог, който съди праведно всеки човек. *SD/90/4,5*

Може да извършите далеч по-голяма и по-ефективна работа, ако развivate едно спокойно доверие в Бога, а не ставате тревожни, притеснени и угрижени, сякаш Исус е погребан в гробницата и нямате Спасител. . . . Делото на Христовите представители ще бъде подобно на делото на техния Изкупител. Те не трябва да гледат на себе си, нито да се доверяват на себе си. Не трябва да ценят твърде високо собствените си усилия. **А когато виждат, че другите не зачитат усилията им толкова, колкото се оценяват самите те, започват да чувстват, че няма защо да продължават да работят.** Но това е делото на врага. Ние не живеем за хора, но за Бога. **Бог оценява работата ни в пълната ѝ стойност.** . . . . Бог желае работниците Му да бъдат това, което Давид заръча на Соломон: „Бъди мъжествен.“ . . . Бог не е доволен никой от представителите Му да се притеснява, да премалява и да се изнурява, и така да не излъчва сладкото благоухание на небето в живота си. *Letter 7, Feb. 10, 1885; UL/55*

Докато не можем да обичаме и да другаруваме с онези, които са горчиви врагове на Христа, трябва да развиваме в себе си онзи дух на кротост и любов, който характеризираше нашия Учител—любов, която не мисли зло и не се поддава лесно на провокации.

The Review and Herald, June 3, 1884

ЧАСТ III УПРАЖНЕНИЯ 3

НАУЧИ СЕ ДА СЕ БОРИШ С БОГА

Бил си в борба с Бога и с човеци, и си надвил. Битие 32:28

Като гледаш Исус, като изучаваш Неговото слово, научи се да смиряваш душата си пред Бога и да се бориш в молитва с Него. Lt. 324, Oct. 3, 1907; UL/290

*Да се бориш с Бога—колко малко хора знаят какво означава това!
GC11/621/2*

Може да ти се наложи да бъдеш настойчив, когато си изтощен и отегчен от чакане, когато копнееш за почивка. Може да ти се наложи да продължаваш да се бориш, когато си близо до припадане, и да продължаваш да се надяваш, когато си обезсърчен, но с Христос за свой Водител не можеш да изгубиш пътя на вечния живот. ОНС/25

СИЛАТА НА НАСТОЙЧИВОСТТА

*Животът на християнина е повече, отколкото мнозина мислят. Той не се състои единствено в любезност, кротост и нежност. Тези красиви качества са от съществено значение; но необходими са също така сила, енергия и упорита безотказност. . . . Те трябва да развият не само пасивните, но и активните добродетели. И докато трябва да отвържат с мек отговор, който отклонява гняв, трябва да притежават също смелостта и решителността на герой, за да противостоят на злото.
SD/203/3-5*

С и л а т а   н а

Б о ж и и т е   о б е щ а н и я

**Притеснението, поставянето под съмнение и недоверието
в Бога показват, че не вярваш в Него
и не си присвояваш обещанията лично за себе си.
UL/312**

УПРАЖНЕНИЕ 3.1

НАУЧИ СЕ ДА СИ ПРИСВОЯВАШ БОЖИИТЕ ОБЕЩАНИЯ

СИЛАТА НА БОЖИЯТА ДУМА

ПРАВИЛО

**НИЕ ОПОЗНАВАМЕ БОГА, КАТО ПРЕЖИВЯВАМЕ
ДОКАЗАТЕЛСТВОТО НА НЕГОВИТЕ ОБЕЩАНИЯ. GC/622**

**КАТО СЕ УПОВАВАМЕ НА БОЖИИТЕ ОБЕЩАНИЯ,
ПОЛУЧАВАМЕ СИЛАТА ДА СЕ ПОКОРЯВАМЕ НА
БОЖИИТЕ ЗАПОВЕДИ. MN/181/1**

Липсата на една решителна сила на волята . . . е в резултат от пренебрегване на Божието слово. CC/304/5

Често пъти изкушенията изглеждат неустоими, защото, чрез пренебрегване на молитвата и изучаването на Библията, изкушаваният не може лесно да си спомни Божиите обещания и да посрещне Сатана с оръжието на Писанията. GC/598-601; RC/116/6

Можем ли с проникателно, осветено възприятие (перцепция) да оценим силата на Божиите обещания и да си ги присвоим лично за самите себе си, не защото сме достойни, но защото Христос е достоен? SD/325/6

Ти искаш да угодиш на Бога и можеш да направиш това, като вярваш на Неговите обещания. TM/516/4

Сега трябва да познаем Бога, като преживеем доказателството на Неговите обещания. GC/622; RC/120

УЧАСТНИЦИ В БОЖЕСТВЕНОТО ЕСТЕСТВО ЧРЕЗ БОЖИИТЕ ОБЕЩАНИЯ

Чрез които се подариха нам скъпоценните и извънредно големи обещания, за да станете чрез тях участници на божественото естество, като сте избягали от покварата, която е в света поради похотта. 2 Петър 1:4

Нека вземат словото на истината като свой съветник и станат опитни да ползват „меча на Духа.” RH/1888/2/28

Спасителят победи, за да покаже на човека как може да победи. Христос посрещна всички изкушения на Сатана с Божията дума. Като се уповаваше на Божиите обещания, Той получаваше силата да се покорява на Божиите заповеди, при което изкусителят не можеше да спечели никакво предимство. Така че Бог ни е дал думата Си, чрез която да се съпротивяваме на злото. Извънредно големи и скъпоценни обещания са наши, за да можем „да станем чрез тях участници на божественото естество” (2 Петър 1:4). MN/181/1

Ако се приемат с истинска вяра, Божиите обещания оказват благоуханно влияние върху живота и характера, като правят човека да отразява образа на Божествения. Manuscript 45, 1900; RC/108

Сатана постоянно се мъчи да повлияе на човешкия ум със своите фини и неуловими изкуства. Неговият ум е превъзходен, даден му от Бога, но е злоупотребил с всичките си благородни способности, за да се противи на съветите на Всевишния и да ги направи безрезултатни. . . . Ние можем да победим, само като вярваме на всяка дума, която произлиза от Божията уста. Трябва да знаем какво е писано, за да не може да претърпим поражение

от софистиката и омагьосващите очарования на Сатана. . . . Ако сме били пленени от неговата омагьосваща и очароваща сила, нека в името на Исус смъртим силата му и скъсаме със Сатана незабавно. . . . Тези, които викат към Бога за избавление от ужасната магия, в която Сатана иска да ги въвлече, ще ценят високо Писанията. Единствената безопасност за нас се състои в това да приемем цялата Библия, а не да си вземаме откъслечни части, но да вярваме цялата истина . . . . Нека всеки изучава Библията, като знае, че Божието слово пребъдва довека, също като вечния престол. . . . Ако подхранваш предписанията на истината, те ще ти бъдат като огнена стена срещу изкушенията, заблудите и омагьосващите очарования на Сатана. . . . Псалмистът казва: „Твоето слово скрих в сърцето си, за да не мога да ти съгрешавам.“ ОНС/210

Исус желае да сътвори небесна хармония в душата ти. Чети Неговите думи, не с обезсърчение, но с доверие и надежда. Слушай блажените думи, които Бог ти говори. Да ходиш с Христос означава да вярваш, че макар и невидим, Христос ходи с теб. *Letter 104, Aug. 4, 1901, to E. K. Beaman; TDG/225*

Да бъдеш осветен означава да бъдеш участник в божественото естество, да възприемеш духа и ума на Исус, да се учиш постоянно в училището на Христос. За никой от нас не е възможно със собствена сила или със собствени усилия да изработи тази промяна в себе си. Светият Дух, Утешителят, за когото Исус каза, че ще Го изпрати на света, е този, който променя характера ни по образа на Христа. *RC/20*

Святостта не е възторг; тя идва в резултат от това, че си предал всичко на Бога; тя **означава да живееш чрез всяка дума, която произлиза от Божиата уста**; означава да вършиш волята на нашия небесен Отец; означава да се доверяваш на Бога в изпитание, **да вярваш на Неговото обещание в мрака също толкова, колкото и в светлината**. Религията означава да ходиш също толкова с вяра, колкото и с гледане, да се уповаваш на Бога с пълно доверие и да си почиваш в Неговата любов. *ОНС/214*

Слава за Бога е да дава Своето съвършенство на децата Си. Той желае да види мъже и жени да достигат най-високия стандарт; а когато чрез вяра се хващат за силата на Христос, когато измолват Неговите неизменни обещания и ги изискват като свои собствени, когато **с настойчивост, на която просто няма как да се откаже,**

търсят силата на Светия Дух, те ще бъдат направени да имат пълнота в Него [*т.е. на бълг. съвършени*]. *AG/217*

Какво изисква Бог? Съвършенство; нищо по-малко от съвършенство. Но ако искаме да бъдем съвършени, не трябва да възлагаме доверие на себе си. Всеки ден трябва да познаваме и да разбираме, че аз-ът не трябва да бъде обект на доверие. Необходимо е да се хванем здраво за Божиите обещания с твърда вяра. Необходимо е да искаме Светия Дух с едно пълно осъзнаване на собствената си безпомощност. И тогава, след като Светият Дух работи, няма да отдаваме слава на себе си. Светият Дух ще вземе милостиво сърцето в Свои ръце, за да го пази, довеждайки до него всичките ярки лъчи на Слънцето на правдата. Ще бъдем пазени от Божиата сила чрез вяра. . . . Много означава да повериш опазването на душата си на Бога. Това означава, че трябва да живеем и да ходим с вяра, без да се доверяваме на себе си, нито да се хвалим, но като гледаме на Исус, нашия Адвокат, като на автора и завършителя на нашата вяра. Светият Дух ще извърши делото Си върху сърце, което е разкаяно, но никога не ще може да работи върху една душа, която се има за важна и за права. . . . **Удоволствие е за Бога и е Неговата воля благословенията, дарени на човека, да му бъдат дадени в съвършена пълнота.** Той е подсигурил всяка трудност да може да бъде надвита, всяка нужда да може да бъде снабдена чрез Светия Дух. Това е Неговият замисъл за човека да усъвършенства един християнски характер. Бог очаква от нас да размишляваме за Неговата любов, за Неговите обещания, дадени така щедро на тези, които нямат заслуга в себе си. Той очаква от нас да зависим напълно, благодарно и радостно от праведността, осигурена за нас в Христос. Бог слуша щедро всички, които идват при Него по определения от Него начин. *Manuscript 148, Dec. 5, 1897, "The Christian Life." UL/353*

Да пребъдваш в Христос означава една жива, сериозна, освежаващавяра, която действа от любовиочиствадушата. *ТМК/132*

Трябва да се молим повече и с вяра. Не трябва да се молим, а след това да бързаме, сякаш се опасяваме, че няма да получим отговор. **Бог няма да се подиграе с нас. Той ще отговори, ако бдим в молитва, ако вярваме, че получаваме нещата, за които се молим, и продължаваме да вярваме, и никога не губим търпение да вярваме.** Това означава да бдим в молитва. *ОНС/134*

Когато Неговите думи на наставление са приети и са ни завладели, Исус е за нас едно пребъдващо присъствие, контролиращо нашите мисли, идеи и действия. *AG/228*

Като се хваща за богатите обещания чрез вяра, той става участник в божественото естество. *ОНС/203*

Най-висшата привилегия, на която може да се радва човек, е да бъде участник в божественото естество, а вярата, която ни привързва в силно взаимоотношение с Бога, така ще оформи и извае ума и поведението, че ставаме едно с Христос. *Review and Herald, June 25, 1959; RC/154*

Поддържай ума си пълен със скъпоценните обещания, които се намират в Библията, и когато Сатана връхлети като прииждащ поток, за да те залее и потопа, посрещни го с оръжието, което Божието слово е осигурило: „Писано е.” Това ще съкруши силата му и ще ти даде победата. *Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, p. 130*

Във всяко изкушение оръжието на Неговото воюване беше Божието слово. Сатана изискваше от Христос чудо като знак за Неговата божественост. Но **това, което е по-голямо от всички чудеса, твърдото разчитане на едно „Така казва Господ,”** беше знак, който просто нямаше как да бъде оборен. Докато Христос поддържаше тази позиция, изкушителят не можеше да спечели никакво предимство. *1SM/228/2*

Наставете изкушавания да не гледа на обстоятелствата, нито на собствената слабост, нито на силата на изкушението, но на силата на Божията дума. „Твоето слово”, казва псалмистът, „скрих в сърцетоси, за да не мога да ти съгрешавам” (Псалм 119:11). *MH/181/2*

Хората, които имат да извършат най-много, имат най-голяма нужда да държат Бог винаги пред себе си. Когато изкушителят подаде предложенията си към ума им, ако подхранват едно „Така казва Господ”, могат да бъдат привлечени в **тайния покров на Всевишния. Неговите обещания ще им бъдат защитата.** *Manuscript 97, Aug. 11, 1898, “The Necessity of a Close Walk With God.” TDG/232*

Твоят Спасител посрещна предателските опити за сближаване на Сатана с думите: „Писано е,” както и с повелителната заповед: „Махни се зад Мене, Сатано.” Съветвам те да приемеш с кротост всаденото Слово, което е способно да спаси душата ти. Словото на Бога е от небето. То е прибежището на сила, към което

можеш да прибегнеш и да бъдеш в безопасност. *Letter 60, April 21, 1900; UL/125*

О, да можем да си съберем силите на вярата и да стъпим здраво на скалата Исус Христос! Трябва да вярвате, че Той ще ви пази от падане. Причината, поради която нямате повече вяра в Божиите обещания, е, че умовете ви са отделени от Бог, и врагът е искал да бъде точно така. Той е хвърлил своята сянка между нас и нашия Спасител, за да не можем да различим какво е Христос за нас, нито какво може да бъде за нас. Врагът не желае да разберем каква утеха ще намерим в Христос. Едващо започнахме да придобиваме някакъв слаб проблясък какво е вяра; понеже е много трудно за тези, които са били погълнати от гледане на мрачните картини на неверието, да видят нещо друго, освен само тъмнина. Бог да ни помогне да събираме скъпоценните камъни на Неговите обещания и да украсим залата на паметта със скъпоценностите на Неговото слово. **Трябва да се въоръжим с Божиите обещания. Душите ни трябва да бъдат барикадирани с тях.** Когато Сатана дойде със своя мрак и се мъчи да изпълни душата ми с униние и потиснатост, аз си повтарям някое скъпоценно Божие обещание. Когато работата ни става все по-трудна поради неверието, с което трябва да се сблъскаме в сърцата на хора, където би трябвало да процъфтява вяра, аз си повтарям отново и отново: „Защото ако и да не цъфти смоковницата, нито да има плод по лозите, трудът на маслината да се осуети и нивите да не дадат храна, стадото да се отсече от оградата и да няма говеда в оборите, пак аз ще се веселя в Господа, ще се радвам в Бога на спасението си.” Като правя това, светлината на Божията слава изпълва душата ми. Няма да гледам на тъмнината. *RH/1890/3/11/9*

За нас има богати съкровища в мината на Божието слово и трябва да копаем надълбоко за скъпоценните камъни на истината. . . . Библията е Божията градина, така че тук трябва да се научим да събираме розите, лилиите и карамфилите на **Божии обещания. Трябва да ги окачим като скъпоценни картини на стената на паметта** и да държим очите си приковани към славните Божии неща, така че да можем да минем през света, без да размишляваме за неговата поквара, нито да се омърсяваме от неговата порочност. *RH/1892/3/1/14*

БОЖИИТЕ ОБЕЩАНИЯ ЗАСИЛВАТ СИЛАТА НА ВОЛЯТА

Липсата на една решителна сила на волята, която липса се вижда в живота и характера, **е в резултат от пренебрегване на Божието слово**. Те не насочват ума чрез сериозно усилие към това, което вдъхва чисти, свети мисли. *СС/304/5*

ПРИСВОЯВАЙ СИ БОЖИИТЕ ОБЕЩАНИЯ

/изисквай обещанията като отнасящи се лично за теб/

Бог ни е дал скъпоценните обещания из цялото Си слово. Писанията са отворени за нас като Божия градина, а техните обещания са като благоуханни цветя, които са разцъфнали из цялата градина. **Бог ни обръща особено внимание точно към онези, които са подходящи за нас.** В тези обещания можем да разпознаем Божия характер и да прочетем Неговата любов към нас. Те са основата, върху която почива нашата вяра, опората и силата на нашата вяра и надежда и чрез тях трябва да оставяме душите си да се наслаждават в Бога и да вдишваме благоуханието на небето. Не трябва да се отнасяме към тях с равнодушие и безразличие. Но както бихме изследвали скъпоценните цветя, . . . като оставяме сетивата си да се възхищават и наслаждават на тяхната очарователна прелест и благоухание, точно така би трябвало да вземаме Божиите обещания, едно по едно, и да ги разглеждаме отблизо от всички страни—да възприемаме богатствата и да се успокояваме, утешаваме, насърчаваме и укрепяваме чрез тях. Бог е осигурил всички утешения, от които се нуждае душата. *ТМК/213*

Из цялото поле на откровението са разпръснати златни зърна—изказванията на Божията мъдрост. Ако си мъдър, ще събираш тези скъпоценни зърна истина. **Отнеси Божиите обещания лично към себе си.** В такъв случай, когато изпитанието и изпитът дойдат, тези обещания ще ти бъдат радостни извори на небесно утешение. Господ ни обича, така че и ние трябва да Го обичаме с цялото си сърце. Моли Го да те направлява в цялата истина. Той ще го направи, копнее да го направи. **Той те чака да Го**

помолиш с истинско смирение и с твърда вяра, че ще те чуе и ще ти отговори. *ТМК/202*

Когато израилевите чедра бяха разположили стана си на границата на обещаната земя, за тях не беше достатъчно да имат познание за Ханаан. Те можеха да направят земята наистина своя, само като се съобразяваха с условията; като упражняваха жива вяра в Бога; като си присвояваха лично за себе си Неговите обещания. *МВ/149/1*

Когато вярващият, в общението на Духа, успее да си присвои истината, той яде хляба, който слиза от небето. *ОНС/208*

Вярата, която ни прави в състояние да получим Божиите дарове, е сама по себе си един дар, от който се придава някаква мярка на всяко човешко същество. Тя **расте, като се упражнява да си присвоява Божията дума.** За да засилим вярата, трябва често да я довеждаме в контакт със словото. *Ед/253/9*

В писмото си говориш за обезсърчение. Съчувствам ти и бих желала да насоча погледа ти към скъпия Спасител, Бременосеца. Той ще те приеме, ако Го потърсиш. „Искайте, и ще ви се даде,” са думите, които излязоха от Неговите божествени устни. „Търсете, и ще намерите; хлопайте, и ще ви се отвори” (Матей 7:7). **Изисквай обещанията като лично свои.** Не се мъчи да станеш подобър и не задържай поглед върху себе си, като се притесняваш и се съмняваш в благостта и милостта на Бога. Точно такъв, какъвто си, ела при Него и се повери в Неговите ръце. Вярвай, че Той действително те приема, както е обещал. Не се опитвай да направиш нещо голямо, за да се препоръчаш пред Бога, но Му се довери сега, точно сега. . . . **Ела със скромна вяра при Този, който никога не е казвал на нуждаещия се и страдащия: „Търсете лицето Ми напразно.”** Знаем, че сме грешници и че често пъти грешим и сме надвивани от изкушенията; но това не трябва да ни кара в голямата ни нужда да не смеем да дойдем при Единствения, който може да ни помогне и да ни спаси от силата на Сатана. Това е делото на врага, да обезсърчава и да докарва до отчаяние. . . . Жалостивата Божия любов ни се предлага във всички наши нужди и във всички наши несъвършенства. Исус те обича, така че, моля те настойчиво, отговори на тази любов, като му се довериш с насърчение. . . . Но самите ние трябва да упражняваме вяра. Трябва да вярваме, че Той е, и че Той възнагражда онези, които прилежно Го търсят. (Евреи 11:6). . . . Вярвай, братко мой, вярвай. Душата ми казва: Вярвай. **Незабавно**

се хвани за Божиите обещания чрез вяра и си ги присвои. *Letter 36, Nov. 10, 1875, to a disheartened layman; UL/328*

Мнозина твърдят, че искат да бъдат спасени, искат да бъдат Божии синове и дъщери, но се оплакват най-патетично от Бога, защото не се чувстват така, както смятат, че би трябвало да се чувстват. Казват: „ . . . Не смея да отнеса за себе си обещанията и да кажа, че съм Божие дете. Мисля, че Той благославя другите, че ще ги приеме—но не и мен. Не мога да повярвам, че ще прости моите грехове.“ Това е ясно дефинирано неверие и представлява грях пред Бога, защото те безчестят Бога и **ограничават Светия Израилев. . . . Притеснението, поставянето под съмнение и недоверието в Бога показват, че не вярваш в Него и не си присвояваш обещанията лично за себе си.** Затова не успяваш да достигнеш онази утеха, надежда и кураж в Господа, които е твоя привилегия да имаш всеки час от деня и всеки ден от седмицата. Обичаш ли Исус? Копнееш ли за Неговия мир? Тогава вярвай, и копнежите на душата ти ще бъдат задоволени. . . . В такъв случай не се настройвай печално и не представяй невярно моя Господ, **не постъпвай така, сякаш Той те е оскърбил и унижил, давайки ти обещания, които не изпълнява,** сякаш преминаваш през особено мъчителни моменти в живота си и си оставен да воюваш сам срещу силите на мрака. Той казва: „Няма да ви оставя безутешни: Ще дойда при вас“ (Йоан 14:18). . . . **Вярваш ли лично в тези думи? Или ги имаш за празни приказки?** Приемаш ли ги с готовност чрез вяра, радваш ли се в тях? Това представлява да се яде плътта и да се пие кръвта на Божия Син. *Manuscript 42, Oct. 25, 1890, “Diary.” UL/312*

Когато каза на паралистика: „Дерзай, синко, прощават ти се греховете“; **когато каза на жената от Капернаум: „Дерзай, дъще: твоята вяра те изцели“, Той говори на други измъчвани, обременени от грях души,** които ще потърсят Неговата помощ. **По същия начин е и с всички обещания в Божието слово. В тях Той ни говори лично, като се обръща към нас така директно, както ако можехме да чуем Неговия глас.** Именно в тези обещания Христос ни предава Своята благодат и сила. Те са листата от дървото, което е „за изцеление на народите“ (Откровение 22:2). Приети, асимилирани, те трябва да бъдат силата на характера, вдъхновението и същинската поддръжка на живота. **Нищо друго не може да има такава изцеляваща сила. Нищо друго не може**

да придаде кураж и вяра, която дава жизнена енергия на цялото същество. *MH/122/3*

[Когато] чашата на страданието се поднася към устните ти, има един Утешител и Помощник. Чашата на утехата бива поставена в ръката ти и това може да се окаже най-блаженият период в твоя живот. *Manuscript 43, 1894; RC/355*

Когато приемеш Христовите думи така, както ако са отправени лично към теб, когато всеки един отнесе истината лично за себе си така, както ако беше единственият грешник по лицето на земята, за когото Христос умря, ще се научи да изисква с вяра заслугите на кръвта на един разпънат и възкръснал Спасител. *HP/23*

За всяко изпитание Бог е осигурил помощ. Когато израилтяните в пустинята дойдоха при горчивите води на Мера, Господ не осигури никакво ново лекарство; Той обърна внимание на това, което вече бе на разположение. Един храст, който бе създал, трябваше да се хвърли в извора, за да направи водата чиста и сладка. **Във всяко изпитание, ако Го потърсим,** Христос ще ни даде помощ. **Очите ни ще се отворят, за да разпознаят целебните обещания,** записани в Неговото Слово. **Светият Дух ще ни научи как да присвояваме всяко обещание,** което ще ни бъде антидот на скръбта. За всяка горчива глътка, която се поднася към устните ни, ще намерим целебна клонка. *MH/248/1*

Чрез изкусните схеми на врага **умовете на Божиите люде изглеждат неспособни да схващат и да си присвояват Божиите обещания.** Те изглеждат смятат, че за жадната душа са определени само някакви оскъдни потоци благодат. Божиите люде са свикнали да мислят, че трябва да разчитат на собствените си усилия, че за тях е определено да получават някаква малка помощ от небето; при което резултатът е, че имат само малко светлина, която да споделят с другите души, които умират в заблуда и тъмнина. . . . Църквата **отдавна се е примирила със само малко от Божието благословение.** *TM/Human Needs and Divine Supply/ The Power of the Holy Spirit Awaits Our Demand and Reception*

Христос е осигурил всичко, за да бъдем силни. Той ни е дал Светия Дух, който има официалната власт да напомня всички обещания, дадени от Христос, за да може да имаме мир и сладкото усещане, че ни е простено. Само ако държим очите си приковани към Спасителя и се доверяваме на Неговата сила, ще

бъдем изпълнени с усещане за сигурност; понеже Христовата праведност ще стане наша праведност. *МYP/107/2*

Способностите на душата, парализирани от грях, помраченият ум, извратената воля—Той има силата да ги съживи и възстанови. Той отваря за нас богатствата на универса и **чрез Него ни се придава силата да разпознаем и да присвоим тези съкровища.** *Ed/28/8*

Божиите обещания са като скъпоценни цветя, разпръснати в една градина. Господ желае да се спираме задълго над тях, да се вглеждаме внимателно в тях, като възприемаме тяхното прелестно очарование и като оценяваме благоволенieto, с което Бог ни е обдарил, като е осигурил такива богати провизии за нашите нужди. Ако не размишляваме за тези Божии обещания, не бихме могли да разберем милостивата любов и състрадание на Бог към нас, нито да осъзнаем колко богати са съкровищата, пригответени за онези, които Го обичат. Трябва да идваме при престола на милостта с благоговение, като си припомним обещанията, които Бог ни е дал, като съзерцаваме Божиата благост и като принасяме благодарствени хваления за Неговата непроменима любов. **Не трябва да се уповаваме на ограничените си молитви, но на думата на нашия небесен Баща,** на Неговото уверение, че ни обича. **Като вярваме обещанието** за Неговата непроменима любов, ние **настояваме с молбите си** пред престола на благодатта. Възможно е изпитанието на нашата вяра да не се забави да дойде, но пророкът ни дава указание какво следва да направим. Той казва: „Кой от вас се бои от Господа и слуша гласа на Неговия служител, но ходи в тъмнина, и няма светлина? Такъв нека уповава на името Господно и нека се обляга на своя Бог” (Исаия 50:10.) Чакай Господа; **Той е дал обещанието, и Той стои зад уверението.** *HP/125*

БОЖИИТЕ ОБЕЩАНИЯ СА ЗНАМЕТО, ИЗДИГНАТО СРЕЩУ НЕПРИЯТЕЛЯ В ТВОЯ ЗАЩИТА

*Противете се на дявола и той ще бяга от вас.
Приближавайте си при Бога, и ще се приближава и
Той при вас. Яков 4:7,8*

Господ те обича. Господ се отнася с нежно съчувствие. Неговото обещание е: „Приближавайте се при Бога, и Той ще се приближава при вас” (Яков) 4:8. Когато врагът връхлети като прииждащ поток, Господният Дух ще издигне за нас знаме срещу него. Не забравяй, че Христос е твоята надежда. *Letter 125, Aug. 24, 1900; TDG/245*

Поддържай ума си пълен със скъпоценните обещания, които се намират в Библията, и когато Сатана връхлети като прииждащ поток, за да те залее и потопи, посрещни го с оръжието, което Божието слово е осигурило: „Писано е.” Това ще съкруши силата му и ще ти даде победата. *Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, p. 130*

Когато изкушителят подаде предложенията си към ума им, ако подхранват едно „Така казва Господ”, те могат да бъдат привлечени в тайния покров на Всевишния. **Неговите обещания ще им бъдат защита.** *Manuscript 97, Aug. 11, 1898, “The Necessity of a Close Walk With God.” TDG/232*

Често пъти изкушенията изглеждат неустойими, защото, чрез пренебрегване на молитвата и изучаването на Библията, изкушаваният не може лесно да си спомни Божиите обещания и да посрещне Сатана с оръжието на Писанията. Но ангели са около онези, които желаят да бъдат поучавани в божествените неща; и във време на голяма нужда ще им напомнят точно онези истини, които са необходими. **По този начин, „когато врагът връхлети като прииждащ поток, Господният Дух ще издигне знаме срещу него”** (Исаия 59:19). *GC/598-601; RC/116/6*

Ролята на небесните ангели е да подготвят сърцето така да разбира Божието слово, че да бъдем очаровани от неговата красота, назидавани от неговите предупреждения или вдъхновявани с живот и енергия и укрепявани от неговите обещания. Трябва

да направим молбата на псалмиста лично своя: „Отвори очите ми, за да виждам чудесни неща в Твоя закон” (Псалм 119:18).
GC/598-601; RC/116/5

Ще се сблъскаме с разочарования; но **наша привилегия е да обръщаме всяко привидно поражение в победа**. Сатана ще оспорва душите ни на всяка крачка; но ако гледаме отвъд това, към Исус, нашата настояща помощ във всяко време на нужда, Той ще издига за нас знаме срещу врага. Вместо да се оплакваме от всяка трудност, трябва да воюваме добрата битка на вярата, понасяйки трудностите като добри войници на Христовия кръст. Раните и белезите от нашето воюване ще ни бъдат, както бяха и за Павел, трофеи на победата. *Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, p. 130*

Нека уповаваме напълно, скромно, негоистично на Бога. Ние сме Неговите дечица, така се отнася Той към нас. Когато се приближаваме към Него, Той ни предпазва милостиво от атаките на врага. **Никога не ще изневери на този, който Му се доверява**, както дете се доверява на родителите си. Вижда смирените, уповаващи на Него души да се приближават към Него и с жалостивост и любов самият Той се приближава към тях и издига за тях знаме срещу врага. „Не ги докосвай”, казва Той, „защото те са Мои. Аз съм ги врязал в дланите на ръцете Си.” **Той ги учи да упражняват една решителна вяра в Неговата сила и власт да действа в техен интерес**. Те могат да кажат с увереност: „Тази е победата, която побеждава света, именно нашата вяра” (1 Йоан 5:4). *ОНС/85/6*

Когато Сатана се мъчи да измами детето на вярата и упованието, Бог издига знаме срещу врага в полза на онези, които работят съвместно в хармония с Него. *TDG/199*

Силата на Христовата благодат е удивителна. Когато врагът връхлита като прииждащ поток, Господният Дух издига за уповаващия вярващ знаме срещу него. Молете се, братя и сестри, молете се за самите себе си. Христовата любов и благодат далеч надвишава нашите ограничени схващания. Умолявайте като за живота си, да бъдете очистени от всичко, което осквернява. *Letter 72, Feb. 19, 1906, to “Brother and Sister Farnsworth.” UL/64*

Исус оценява усилията на всяка изпитвана и изкушавана душа. . . . Господ може да каже за него [изкусния измамник], както каза на Петър: „Махни се зад Мене, Сатано.” Той може да му каже: „Да не

заставаш между тази душа и Мене. Да не се препречваш между Мене и душата, за която съм умрял в откуп.” Моя изкушавана сестро, за теб е определено да отпратиш Сатана с неговите изкушения и да приемеш Исус. Притискай се плътно към Исус и положи ръката си в Неговата, и Той ще държи здраво ръката ти, и никога няма да пусне душата, която поддържа вярата си в Него. . . . Бъди търпелива да чакаш, да бдиш и да се молиш, и се дръж здраво за обещанията. *Letter 32, Jan 28, 1894; UL/42*

ТВОЯТА ЕДИНСТВЕНА КВАЛИФИКАЦИЯ ДА ПОЛУЧИШ

Ние не принасяме прошенията си пред Тебе заради нашата правда, но заради Твоите големи милости.
Даниил 9:18 RC/91

Чувстваш ли, че понеже си грешен, не можеш да се надяваш да получиш благословието от Бога? Не забравяй, че Христос дойде на света, за да спаси грешните. Ние нямаме нищо, с което да се препоръчаме пред Бога; молбата и **доводът, с който можем да изискваме настойчиво сега и винаги, е нашето крайно безпомощно състояние, което прави нуждата от Неговата изкупителна мощ просто наложителна**. *MH/65/2*

Бог ликува да обдарява благодат на всички, които гладуват и жадуват за нея, не защото сме достойни, но защото сме толкова недостойни. Нашата нужда е квалификацията, която ни дава уверението, че ще получим дара. *TM/519/1,2*

Не позволявай голямата ти нужда да те обезсърчава. Спасителят на грешните, Приятелят на тези, които нямат приятели, със състрадание безкрайно по-голямо от това на нежна майка към нейното обичано и страдащо дете, те приканва: „Погледни към Мене и бъди спасен.” *ТМК/280*

Не се обезсърчавай от това, че сърцето ти изглежда кораво. **Всяка пречка, всеки вътрешен враг, само прави по-голяма нуждата ти от Христос**. Той дойде, за да отнеме каменното сърце и да ти даде сърце от плът (меко сърце). Гледай на Него за особена благодат, за да победиш свойствените си дефекти. . . . Нека окото на

вярата види как Исус стои пред престола на Отец, представяйки наранените Си ръце, като умолява за тебе. Вярвай, че до теб идва сила чрез твоя скъпоценен Спасител. *МYP/112/3*

ТВОЯТ ЕДИНСТВЕН АРГУМЕНТ ДА ПОЛУЧИШ

„Както си повярвал, така нека ти бъде.“ Стотникът каза за себе си: „Не съм достоен.“ Но въпреки това не се страхуваше да измоли помощ от Исус. Той не се уповаваше на своята доброта, но на милостта на Спасителя. Неговият единствен аргумент беше голямата му нужда. *МН/65/1*

ЕДИНСТВЕНОТО УСЛОВИЕ, ЗА ДА ИЗИСКВАШ

Някои изглежда чувстват, че трябва да бъдат проверени и да докажат пред Господа, че са реформирани, преди да могат да изискват Неговото благословение. Но тези скъпи души могат да изискват благословието точно сега. Те трябва да имат Неговата благодат, Духа на Христос, който да помогне на техните немощи, или в противен случай не могат да формират християнския характер. **Исус обича да ни прави да идваме при Него точно такива, каквито сме—грешни, безпомощни, зависими.** *2ТТ/93/3; FW/38/1*

ЦЕЛЕБНИТЕ ОБЕЩАНИЯ

Може ли жена да забрави съществуването си дете, та да не се смилва за чадото на утробата си? Обаче, те ако и да забравят, Аз все пак няма да те забравя. Ето, на дланите Си съм те врязал. Исая 49:14-16

Не бой се, защото Аз съм с тебе; не се ужасявай, защото Аз съм твоят Бог: Ще те укрепя, да! ще

ти помогна. Да! ще те подпра с праведната Си десница. Исая 41:10

Никак няма да те оставя и никак няма да те забравя. Евреи 13:5

Няма да ви оставя безутешни. Йоан 14:18

Но каква утеха се пази за нас в думите: „Аз се молих за тебе, да не би да не ти достигне вярата“! *ТМК/286*

С и л а т а   н а

м о л и т в а т а

**Мярката, в която получаваме,
ще бъде пропорционална
на мярката на вярата, която упражняваме.
AG/207**

УПРАЖНЕНИЕ 3.2

НАУЧИ СЕ ДА СЕ МОЛИШ ИНТЕЛИГЕНТНО

СИЛАТА НА ИНТЕЛИГЕНТНАТА МОЛИТВА

Нашите молитви трябва да нарастват по интелигентност, докато напредваме в преживяване на истината. *SD/330/3*

НЯМА ИСТИНСКА МОЛИТВА БЕЗ ВЯРА

Скъсила ли се е Господната ръка? Сега ще видиш, ще се сбъдне ли с тебе думата Ми, или не. Числа 11:23

Общуването с Бога придава на душата едно интимно познаване на Неговата воля. *4Т/534*

Ще пропусне ли Бог да извърши Своята част? Настоявайте с молитвите си пред престола на благодатта, а после чакайте, с упование, с надежда. . . . **Нашата част е да се молим, да вярваме и да чакаме търпеливо** Този, който е нашият Спасител. . . . **Ние трябва да чакаме. Господната сила няма граници.** *Letter 127, Dec. 27, 1898; UL/375*

Молитвата и вярата са много тясно свързани, така че трябва да се изучават заедно. **В молитвата от вяра има божествена наука;** това е наука, която трябва да се разбира от всеки, който възнамерява

да направи делото на живота си успешно. Христос казва: „Всичко, каквото поискате в молитва, вярвайте, че сте го получили, и ще ви бъде” (Марк 11:24). *Mar/87/1*

Не може да има истинска молитва без истинска вяра. „Без вяра не е възможно да се угоди на Бога” (Евреи 11:6). **Молитвата и вярата са ръцете, с които душата се отпуска на врата на Безкрайната Любов и се залавя за ръката на божествената сила.** *Letter 301, Nov. 2, 1904; TDG/315*

Истинската вяра и истинската молитва—колко са силни! Те са двете ръце, с които смиреният човешки молител се залавя за силата на Безкрайната Любов. *GW 259(1915); 2MCP/541/2*

Една молба, принесена към Бога с вяра, има повече сила от изобилие на човешки интелект. *2Т/279/1*

Нямаме, защото не искаме или защото не се молим с вяра, вярвайки, че ще бъдем благословени с особеното влияние на Светия Дух. *ТМК/78*

Сбдителност и молитва техните слаби места могат да се охраняват така, че да се превърнат в най-силните им страни, така че да могат да посрещнат изкушението, без да бъдат надвити. *2Т/511/1*

НАУЧИ НАУКАТА НА МОЛИТВАТА ОТ ВЯРА

Извикай към Мене и ще ти отговоря, и ще ти покажа велики и тайни неща, които не знаеш. Еремия 33:3

Не съм казал на потомството на Яков: Търсете Ме напразно: Аз Господ говоря правда, възвестявам правота.” Исаия 45:19

Но и сега зная, че каквото и да поискаш от Бога, Бог ще Ти даде. Йоан 11:22

ПРАВИЛО

КОЛКОТО СМЕ ПО-НАСТОЯТЕЛНИ С МОЛБИТЕ СИ ПРЕД НЕГОВИЯ ПРЕСТОЛ, ТОЛКОВА Е ПО-СИГУРНО, ЧЕ ПОСТОЯННО ЩЕ ПОЛУЧАВАМЕ БЛАГОДАТ. LETTER 313, NOV. 2, 1905

МЯРКАТА, В КОЯТО ПОЛУЧАВАМЕ, ЩЕ БЪДЕ ПРОПОРЦИОНАЛНА НА МЯРКАТА НА НАШЕТО ЖЕЛЕНИЕ, КАКТО И ВЯРАТА, КОЯТО УПРАЖНЯВАМЕ ЗА ЦЕЛТА. AG/207

Молитвата е най-святото упражнение на душата. 2ТТ/61/1

Ние не ценим така, както трябва, силата и ефикасността на молитвата. . . . Имаме нужда да знаем как да се молим. Не посредствените, апатични молитви са тези, които се хващат за божествените качества. Молитвата се чува от Бога, когато идва от едно сърце, съкрушено от усещането за собственото недостойнство. Молитвата бе постановена за наша утеха и спасение, така че чрез вяра и надежда да можем да се хванем за богатите Божии обещания. *HP/75/4,6*

Можете да дойдете при Отец в името на Неговия Син и без значение колко отчаяни и немощни са вашите молби, Исус ще ги представи пред престола на безкрайната сила, при което светлината, която бе излята на Него, ще се отрази върху вас. Ще бъдете „приети във Възлюбения.“ *RH/1888/2/28*

НЯКОИ БЛАГОСЛОВЕНИЯ НЯМА ДА ДОЙДАТ ПРИ НАС, АКО НЕ СИ ГИ ИЗИСКАМЕ

МОЛИТВАТА ПОДВИЖВА НЕБЕТО

Естественото си сътрудничи със свръхестественото. Част от плана на Бога е да ни дава, в отговор на молитвата от вяра, това, което не би ни подарил, освен ако не си го изискаме. *GC/525; RC/120*

Молитвата е както задължение, така и привилегия. Ние трябва да имаме помощта, която само Бог може да даде, и която помощ няма да дойде неизмолена. *ОНС/129*

Из цялото поле на откровението са разпръснати златни зърна—изказванията на Божията мъдрост. Ако си мъдър, ще събиращ тези скъпоценни зърна истина. Направи Божиите обещания лично твои. В такъв случай, когато изпитанието и изпитът дойдат, тези обещания ще ти бъдат радостни извори на небесно утешение. Господ ни обича, така че и ние трябва да Го обичаме с цялото си сърце. Моли Го да те направлява в цялата истина. Той ще го направи. Копнее да го направи. **Той те чака да Го помолит с истинско смирение и с твърда вяра, че ще те чуе и ще ти отговори.** *ТМК/202*

Мнозина нямат жива вяра. Поради тази причина не виждат повече от Божията сила. Тяхната слабост следва в резултат от тяхното неверие. **Като не успяват да разберат колко много Бог желае и е готов да даде, те не са настойчиви постоянно да представят молбите си пред Господа.** *COL/145/4*

В нищо друго Той не намира такова удоволствие, както да приема слабите, които идват при Него за сила. Ако ние намерим сърце и глас да се помолим, от Негова страна е сигурно, че Той ще намери ухо да чуе и ръка да спаси. *Letter 42, July 4, 1875, to a sister who had recently lost her husband; TDG/194*

Бог може да направи много за теб, именно в твоята работа, ако Го помолит. . . . Той казва: „Ония, които Ме почитат, тях Аз ще почета.“ . . . **Ако те намерят сърце и глас да се помолят, Бог ще намери отговори за техните молитви.** Кажете им да не пренебрегват религиозните си задължения. Назидавайте братята да се молят. Ние трябва обезателно да търсим, ако наистина възнамеряваме да намерим, трябва да искаме, ако наистина възнамеряваме да

получим, трябва да хлопаме, ако искаме вратата да се отвори за нас. *ST/1890/2/10; RC/207*

Молитвата е предписаното от небето средство за постигане на успех. Апели, молби, умолявания между човек и човек подвигват хора и допринасят за контролиране на отношенията между народите. Но **молитвата подвигва небето**. *AUCR, Nov. 1, 1904; HP/75/7; RC/159*

Има толкова много хора, които се намират в опасност, . . . забравят поканите, изобилно дадени от Бога, и започват да гледат и да планират за човешка помощ. Отиват при човешки същества за помощ и по този начин опитността им става слабовата и объркана. Във всичките си изпитания сме насочвани да търсим най-сериозно Господа, като не забравяме, че сме Негова собственост, Негови деца по осиновение. Никое човешко същество не може да разбере нашите нужди така, както Христос. Ще получим помощ, ако Го молим с вяра. Ние сме Негови по сътворение; Негови сме и по изкупление. **Чрез връзките на божествената любов сме привързани към Източника на всяка мощ и сила. Само ако склоним да направим Бог наша зависимост, като Го молим за това, от което имаме нужда**, както малко дете иска от своя баща това, от което се нуждае, **ще получим богата опитност**. Трябва да се научим, че Бог е източникът на всяка сила и мощ. . . . Бог е бил много обезславян от Своите люде, които се облягат на човешки същества. Той не ни е казал да постъпваме така. Казал ни е, че Той ще ни учи, Той ще ни ръководи. Можем да дойдем при Него и да получим помощ. . . . Какво обеща Христос на Своите ученици, ако склонят да повярват в Него като свой личен Спасител? „Ето, аз съм с вас винаги,” каза Той, „дори до края на света” (Матей 28:20). И пак: „аз съм отдясно ти, за да ти помагам” (Псалм 16:8). Помислете колко много обещания ни е дал, за които можем да се хванем с ръката на вярата. . . . **Като се молим, наша привилегия е да знаем, че Бог иска да се молим, да Го молим за помощ**. „Искайте и ще получите” (Йоан 16:24). За вас е определено да вярвате, че ще получите. Той иска да се запознаем с Него, да Му говорим, да Му казваме за нашите трудности и да получим опитността да искаме от Един, Който преценя безпогрешно и никога не допуска грешка. . . . Ние безчестим Бога, като се мъчим да намерим някой, който смятаме, че разбира случая ни, за да ни помогне. Не ни ли е дал Той собствения Си единороден Син? Не е ли Христос плътно до нас и няма ли да ни даде помощта, от която

се нуждаем? . . . Забравяме, че небесният праг е облян със славата, която излиза от Божия престол, че светлината може да пада директно върху онези, които търсят помощта, която само Христос може да даде. *Manuscript 144, April 3, 1901, “Early Morning Meeting.” UL/107*

Ако те са слаби в добродетел и чистота на мислите и постъпките, **могат да получат помощ от Приятеля на безпомощните**. Исус е запознат със слабостта на човешката природа и, ако Го умоляваме, Той ще даде сила да се победят и най-мощните изкушения. Всички могат да получат тази сила, ако я търсят със смирение.

A Solemn Appeal, pp. 77, 78

БОГ ТИ ДАВА ВЯРА, КОГАТО СЕ МОЛИШ

Бог иска да идваме при Него в молитва, за да може . . . да утвърди неуверения ум и да му даде познание и вяра, която ще издържи изпита. Тогава молете се; молете се непрестанно. Ние не ценим така, както би трябвало, силата и ефикасността на молитвата. *HP/75/4,6*

ТИ ГЛЕДАШ НА ИСУС, КОГАТО СЕ МОЛИШ

Трябва да представяме всичките си искания пред Бога. **Трябва да Му казваме за най-дребните неща в живота си—за своите грижи, за своята работа, за своите желания и нужди**. Никога не можете да изморите Господа, като настоявате с молитвите си. Като гледаме на Исус, се променяме по божествено подобие. **Може да Го гледаме, като не преставаме да се молим**, докато вече не съзнаваме, че се молим. *ST/1896/5/28*

ЧРЕЗ ВЯРА ПРАВИШ ДА ДОЙДЕ ОТГОВОРЪТ НА ТВОИТЕ МОЛБИ

ИНТЕЛИГЕНТНАТА МОЛИТВА

Нека се научим да се молим интелигентно, като изразяваме исканията си съвсем ясно и точно. Нека . . . се молим така, както ако наистина го искаме. „Голяма сила има усърдната молитва на праведния” (Яков 5:16). *ОНС/130*

Ако отправиш молбата си към Бога, Той казва, че те чува. Какво доказателство имаш за това? Дали сечувстваш по-добре, отколкото преди? Дали мислиш за чувствата си и ги изследваш, за да видиш, дали не е настъпила някаква голяма промяна вътре в теб? Трябва да стъпиш върху Божието Слово и бодро да продължаваш право напред, като знаеш, че Той отговаря на твоите молитви, защото е обещал да даде, ако искаш. **Така, упражнявайки вяра, правиш да дойде отговорът на твоите молби.** Като работиш в посока да донесеш отговора на собствените си молитви, ще установиш, че Бог ще ти разкрие Себе Си. . . . Ако се доверите на Бога, ако Му поверите опазването на душите си като на верен Създател, ще имате сладкото уверение за Неговата любов. *Manuscript 85, Aug. 30, 1901, “Teachers to Have an Abiding Christ.” UL/256*

Трябва да се молим повече и с вяра. Не трябва да се молим, а после да бързаме, сякаш се опасяваме, че няма да получим отговор. **Бог няма да се подиграе с нас.** Той ще отговори, ако бдим в молитва, ако вярваме, че получаваме нещата, за които се молим, и продължаваме да вярваме, и никога не губим търпение да вярваме. Това означава да бдим в молитва. Ние закриляме молитвата от вяра с очакване и надежда. Трябва да я заобградим с увереност и да не бъдем без вяра, но да вярваме. Усърдната молитва на праведния никога не се изгубва. Възможно е отговорът да не дойде според това, което сме очаквали, но той ще дойде, защото **Божие слово е дадено в залог. Имаме нужда спокойно да изчакаме Бога.** Нуждата от това е просто повелителна. *ОНС/134*

Исус ви обича и ви благославя. Обещанията Му са сигурни. . . . Христос е Възстановителят, Сатана е разрушителят. Всичко, което простосмъртните могат да направят, е безрезервно да следват Господното слово. В това те извършват своята част. Ще пропусне

ли Господ да извърши Своята част? Настоявайте с молитвите си пред престола на благодатта, а после чакайте, чакайте с упование, с надежда. . . . Нашата работа е да се молим, да вярваме и да чакаме търпеливо Този, който е нашият Спасител. . . . За нас е определено да чакаме. Господната сила няма граници. Ние, бедните простосмъртни, имаме нужда да очистим душите си, така че когато Господ работи в наша полза, това да не ни унищожи. Тази е причината, поради която толкова малко от болните биват излекувани. Ако бъдеха [излекувани], хората щяха да се изпълнят със самочувствие. От Исус трябва да се научим да бъдем кротки по сърце и да не се имаме за важни, и ще намерим покой за душите си. Никога нито за миг не подлагайте под въпрос, дали Бог ви обича. Той наистина ви обича и наистина ви е дал доказателство за Своята любов. Благодарете на нашия небесен Баща за състрадателния Спасител, който може да спасява до краен предел душата и тялото. *Letter 127, Dec. 27, 1898; UL/375*

Когато изкушения и изпитания ни връхлетят, нека отидем при Бога и агонизираме пред Него в молитва. Той няма да ни отпрати празни; но ще ни даде благодат и сила да преодолеем и да разбием силата на врага. О, да можеха всички да видят тези неща в истинската им светлина и да понесат трудности като добри войни на Исус. Тогава Израил ще се движи напред, силен в Бога и в силата на Неговата мощ. *RH/1849/9/1*

Имаме нужда да ходим и да говорим с Бога. *Manuscript 66, 190; RC/218*

Това, от което се нуждаем, е освещението на Светия Дух, и имаме нужда от него всеки ден. Това, от което се нуждаем, са хора на молитвата, хора, които в спокойствие и смирение, без никаква показност или вълнение, превъзможват себе си.

Manuscript 66, 1905; RC/218

ЧЕСТТА НА НЕГОВИЯ ПРЕСТОЛ Е ЗАЛОЖЕНА

МОЛИТВА, КОЯТО НАДДЕЛЯВА

Вярата е съществен елемент на молитвата, която надделява. „Този, който идва при Бога, трябва да вярва, че Той е, и че Той възнаграждава онези, които Го търсят упорито.” „Ако искаме нещо по Неговата воля, Той ни слуша; и ако знаем, че ни слуша,

за каквото и да Му попросим, знаем, че получаваме от Него това, което сме попросили от Него” (Евреи 11:6; 1Йоан 5:14, 15). С настойчивата вяра на Яков, с неотстъпчивата упоритост на Илия, можем да представяме молбите си пред Отец, изисквайки всичко, което Той е обещал. **Честта на Неговия престол е заложена в гаранция, че Той ще изпълни думата Си.** *PK/158*

Когато със сериозност и извънредно усилие промълвяваме молитва в Христовото име, в самото това извънредно усилие се намира един залог от Бога, че Той се кани да отговори на тази молитва „несравнено повече, отколкото искаме или мислим” (Ефесяни 3:20). Честта на Неговия престол е заложена в гаранция, че Той ще изпълни думата Си за нас. *COL/147/3*

БОРИ СЕ С НЕОТСТЪПЧИВОСТ, КОЯТО НЕ ТЪРПИ ОТКАЗ

**САМО ПОСЛУШАНИЕ НЕ Е ДОСТАТЪЧНО —
НЕОБХОДИМА Е И НАСТОЙЧИВАТА ВЯРА НА ЯКОВ**

Всички Негови дарове са обещани при условие на послушание. Бог има цяло едно небе пълно с благословения за онези, които желаят да Му сътрудничат. Всички, които Му се покоряват, могат с доверие да изискват изпълнението на Неговите обещания. Но ние трябва да покажем едно неотклонно, неизменно упование в Бога. Често пъти Той забавя отговора към нас, за да изпита вярата ни и да опита доколко искрени сме в желанието си. **След като сме поискали според Неговото слово, трябва да вярваме на Неговото обещание и да настояваме с молбите си с такава решителност, на която просто няма как да се откаже.** *COL/145/1,2*

Яков надделя, защото беше настойчив и решителен. Неговата победа е доказателство за силата на неотстъпчивата молитва. **Всички, които са решени да се хванат за Божиите обещания, както него, и да бъдат толкова сериозни и настойчиви, колкото бе той, ще успеят, както той успя.** Тези, които не са склонни да се отрекат от себе си, да агонизират пред Бога, да се молят многократно и сериозно за Неговото благословение, няма да го получат. **Да се бориш с Бога—колко малко хора знаят какво означава това!** Колко малко хора са стигнали дотам, че душите им да се излеят пред Бога с такава извънредно желание, че всяка сила да бъде максимално напрегната. **Когато вълни на отчаяние,**

каквито никой език не може да изкаже, връхлетят молителя, колко малко хора се прилепят с неотстъпчива, непреклонна вяра към Божиите обещания. *GC11/621/2*

Всичко, което Христос получи от Бога, и ние можем да го имаме. Тогава искайте, и получите. С настойчивата вяра на Яков, с неотстъпчивата упоритост на Илия, изисквайте за себе си всичко, което Бог е обещал. *COL/149/2*

С настойчивата вяра на Яков, с неотстъпчивата упоритост на Илия ние можем да представяме молбите си пред Отец, изисквайки всичко, което Той е обещал. **Честта на Неговия престол е заложена в гаранция, че Той ще изпълни думата Си.** *PK/158*

Ако се прилепим към Него с жива вяра, казвайки като Яков: „Няма да Те пусна” (Битие 32:26); ако умоляваме: „Не ме отхвърляй от присъствието Си; и не отнемай Светия Си Дух от мене,” (Псалм 51:11), **обещанието към нас е: „Никак няма да те оставя и никак няма да те забравя.”** *ОНС/22*

Молитвите ти трябва да се издигат с **неотстъпчивост, която не търпи отказ.** Това е вяра. *HP/73*

От вяра като тази има нужда на света днес—вяра, която ще се хване за Божиите обещания и ще отказва да ги пусне, докато Небето чуе. Вяра като тази ни свързва тясно с Небето и ни носи сила да се справим със силите на мрака. Чрез вяра Божиите чеда . . . от слабостта си бяха правени силни. . .” (Евреи 11:33, 34). Също и ние днес **чрез вяра трябва да достигнем височините на Божието обещание за нас. „Ако можеш повярва, всичко е възможно за този, който вярва”** (Марк 9:23). *PK/157*

Умолявам те да се довериш изцяло на Бога. „Противопоставяйте се на дявола, и той ще бяга от вас. Приближавайте се при Бога, и Той ще се приближава при вас” (Яков 4:7). . . . Вземи Христос за свой Водител и Той ще те води безопасно. Пътеката може да е неравна и трънлива, а наклонът стръмен и изискващ уморително усилие („височините”). Може да ти се наложи **да бъдеш настойчив, когато си изтощен и отегчен от чакане,** когато копнееш за почивка. Може да ти се наложи **да продължаваш да се бориш, когато си близо до припадане, и да продължаваш да се надяваш, когато си обезсърчен,** но с Христос за свой Водител не можеш да изгубиш пътя на вечния живот. *ОНС/25*

Надявай се противно на всякаква надежда, защото Светият Дух се бори с теб. *Letter 91, Jan. 30, 1895, to a well-to-do SDA businessman; TDG/38*

Какво удоволствие доставя на Господаря такава зависимост! С какво задоволство Той чува стабилното, неотклонно, сериозно умоляване! *HP/67*

Господ желае да ни направи да се уповаваме напълно и изцяло на Него. Тогава, в простотата на нашата вяра, ще вярваме, че Христос ще извърши за нас всичко, което е обещал. Нека всички дойдат при Спасителя с пълната увереност, че Той ще извърши всичко, което е обещал. **Не можем да доставим по-голямо удоволствие на нашия Спасител от това да имаме вяра в Неговите обещания.** Неговите милости могат да дойдат при тебе, и твоите молитви могат да отидат при Него. Нищо не може да наруши линията на такова общуване. Обезателно трябва да се научим да донасяме всичките си обърквания при Исус Христос, понеже Той ще ни помогне. Той ще чуе нашите молби. **Може да дойдем при Него с пълната увереност от вяра, без да се съмняваме ни най-малко,** защото Той е живият Път. . . . **Колкото сме по-настоятелни с молбите си пред Неговия престол, толкова е по-сигурно, че постоянно ще получаваме голямата благодат** на нашия Господ Исус Христос. *Letter 313, Nov. 2, 1905, to Mabel White, her 19-year-old granddaughter; UL/320*

Усещането на собствената ни немощ и податливост на изкушение ще ни води да се облягаме на **Един,** който е мощен да спасява, **който намира удоволствие в това да придава сила и кураж на скромния, унижен в собствените си очи молител.** Смирението е най-голямото украшение, което може да носи един християнин. **Исус обича да почита такива, както и да ги извисява.** Има пълнота в Исус. Можем да имаме участие в Неговата богата благодат и изобилно спасение. Ние **може да се радваме в един цял Спасител** и да имаме уверено упование и доверие в Бога. **Ние сме твърде без вяра, твърде съмняващи се.** Нашата вяра в скъпоценните Божии обещания би трябвало да расте всеки ден. Ако искаме да удържим победата над силите на мрака, това трябва да стане чрез постоянна, настойчива бдителност и почти перманентна молитва. Това трябва да е работата ни всеки един ден. *RH/1856/1/10*

Този, който е кротък по дух, който е най-чист и най-много прилича на дете, ще бъде направен силен за битката. Той ще

бъде укрепен с голяма сила от Светия Дух във вътрешния човек. Този, който чувства своята слабост и се бори с Бога както Яков, и както този древен служител вика: „Няма да Те пусна, докато не ме благословиш,” ще излиза със свежо помазване от Светия Дух. Небесната атмосфера ще го обкръжава. . . . Нашият Бог е абсолютно настояща помощ във време на нужда. Той е запознат с най-скритите мисли на сърцата ни, с всички намерения на душите ни. Когато сме в объркване, даже преди да Му разкрием своите терзания, Той вече урежда всичко, което е необходимо за нашето избавление. *Letter 73, Feb. 1, 1905, to Drs. D. H. and Laretta Kress; UL/46*

Търси Този, който единствен разбира всяка твоя слабост и който никога не допуска грешка. Той може да ти придаде Своята богата благодат. **Като гледаш Исус, като изучаваш Неговото слово, научи се да смиряваш душата си пред Бога и да се бориш в молитва с Него.** *Letter 324, Oct. 3, 1907, to a church administrator; UL/290*

Със сериозност, с душевен глад викай към Бога. Бори се с небесните сили, докато имаш победа. Положи цялото си същество в Господните ръце, душа, тяло и дух, и реши да бъдеш Неговият любящ, посветен помощник, движен от Неговата воля, контролиран от Неговия ум, изпълнен с Неговия Дух. *ОНС/131/5*

Голяма сила има усърдната молитва. Подобно на Яков, бори се в молитва. Агонизирай. Исус в градината отделяше големи капки кръв; ти трябва неизменно да положиш усилие. Не напускай скришната си стаичка, докато не се почувстваш силен в Бога; после бди и докато бдиш и се молиш, можеш да държиш под контрол тези зли обсади, и Божията благодат може, и ще се изяви в тебе. *AG/87/7*

На всеки светия, който идва при Бога с вярно сърце и изпраща сериозни молби към Него, ще му бъде отговорено; но ние трябва да имаме издръжлива вяра. Нито за миг не трябва да се предаваме и да се пускаме от обещанията, ако не видим незабавно и не осъзнаем отговорите на молитвите си. Не трябва да проявяваме неувереност. Трябва да разчитаме на Неговото сигурно обещание: „Искайте, и ще получите. . . . Тайната молитва, която се пренебрегва толкова много, е животът на християнина. Нека ходим единствено при Бога и насочваме ума си неотклонно само към Него, да изолираме от ума си всичко останало, и тогава да почерпим чрез жива вяра светлина и сила от Светилището. **Нека не ставаме от коленете си, докато не можем да разчитаме**

на Божиите обещания с уверена вяра. Тогава ще имаме полза от тайната молитва. *RH/1855/6/12*

Вярата ти не трябва да се пуска от Божиите обещания, ако не виждаш или не почувстваш незабавния отговор на молитвите си. Не се опасявай да упоаваш на Бога. Разчитай на Неговото сигурно обещание: „Искайте, и ще получите“ (Йоан 16:24). Бог е прекалено мъдър, за да сгреша, и прекалено благ, за да задържи каквото и да е добро от Своите светии. *GW/113/1*

Видях, че ако не почувстваме незабавни отговори на своите молитви, трябва да държим здраво вярата си, **без да позволяваме вътре в нас да се промъкне съмнение, понеже това ще ни отдели от Бога.** Ако вярата ни проявява неувереност, няма да получим нищо от Него. Доверието ни в Бога трябва да е силно; и когато имаме най-голяма нужда от него, благословието ще се излее върху нас като из ведро. *EW/113/2*

Ние почувствахме Божията сила и благословение през изминалите няколко седмици. Бог беше много милостив. . . . ние бяхме утешени. Но все още не сме задоволени. **Нашата вяра казва: Пълно възстановяване. Видяхме спасението от Бога, но въпреки това очакваме да видим и да почувстваме повече.** *RH/1856/1/10*

Но колко често постигаме малка победа, чувстваме, че Бог е чул молитвите ни, а когато излезе някакво изпитание и когато дойдат мрачни облаци и злощастие, се съгласяваме да отстъпим това, което сме получили. Вярата ни умира и отново насърчаваме неверието да навлезе в душите ни. И когато поискаме да направим друго усилие, за да освободим душата си, се оказва много по-трудно, отколкото преди, да съумеem да се хванем за Божията дума дословно. Първо трябва да оплакваме себе си и да тъгуваме, че сме толкова мрачни; а след това трябва да направим по-голямо усилие за победа, отколкото преди. **Нека имаме тази вяра, която се хваща за Божиите обещания и отказва да се пусне; вяра, която е решена да живее в злощастие, облаци и униние, и макар и да трепери, ще си пробие път през всяка пречка, за да премине горе през втората завеса и там да улови здраво желаното благословение.** Една мъртва вяра няма да ни донесе нищо хубаво. Трябва да имаме една жива вяра и в следствие на това ще имаме една жива опитност. *RH/1856/1/10*

БОРИ СЕ С „НАСИЛИЕТО“ НА ЯКОВ

**ПОЛУЧАВАШ ПРОПОРЦИОНАЛНО НА ОСЪЗНАТАТА СИ НУЖДА,
НА ТВОЕТО ЖЕЛЕНИЕ И НА ТВОЯТА ВЯРА**

Няма да те пусна да си отидеш, докато не ме благословиш. Битие 32:26

Бог чува молитвата, когато идва от едно сърце, съкрушено от чувство на недостойнство. *HP/75/4,6*

Ще безчести ли някой Бога, като си въобразява, че Той не може да отговори на апелите на Своите деца? . . . Светият Дух, представителят на самия Него, е най-големият от всички дарове. Всички „добри неща“ се съдържат в този дар. Самият Създател не може да ни даде нищо по-голямо, нищо по-добро. Когато умоляваме Господ да се съжали за нас в нашето терзание и да ни направлява със Светия си Дух, Той никога няма да отпрати молитвата ни. **Мярката на Светия Дух, която получаваме, ще бъде пропорционална на мярката на нашето желание и на вярата, която упражняваме за целта.** . . . Можем да бъдем сигурни, че ще получим Светия Дух, ако всеки лично за себе си направи опита да опита Божията дума. *AG/207*

Едно дълбоко усещане за собствената нужда и едно голямо желание за нещата, които искаме, трябва да характеризират нашите молитви, или в противен случай няма да бъдат чути. Но не трябва да се отегчаваме и изморяваме, нито да преустановяваме молбите си, понеже не получаваме незабавно отговора. „Божие царство насила се взема и които се насилят, го грабват“ (Матей 11:12). **Насилието, което се има предвид тук, е една такава свята решителност, каквато прояви Яков.** Не трябва да се опитваме да достигнем до някакво горещо, пламенно чувство, но спокойно и упорито да настояваме с молбите си пред престола на благодатта. Нашата работа е да смирим душите си пред Бога, изповядвайки греховете си, и с вяра да се приближаваме към Бога. *ТМК/272/3*

Предвид великата истина, която сме привилегировани да получим, трябва, и под ръководството на силата на Светия Дух, можем да станем живи канали на светлина. Тогава ще можем да се приближаваме към престола на милостта; и като виждаме дъгата на обещанието, ще коленичим с разкаяни сърца и ще

търсим небесното царство с едно духовно насилие, което неизменно идва със своята награда. Трябва да го вземем насила, както направи Яков. Тогава нашата вест ще бъде силата на Бога да спасява. **Нашите молби ще бъдат изпълнени с решителност, изпълнени с чувство за голямата ни нужда; и тогава няма да получим отказ.** Истината ще бъде изразена с живот и характер и от устни, докоснати с живия въглен от Божия олтар. Когато тази опитност е наша, ще бъдем издигнати от своето окаяно, евтино „аз,” за което сме се грижили толкова нежно. Ще изпразним сърцата си от разяждащата сила на егоизма и ще се изпълним с хваление и благодарност към Бога. Ще възвеличаваме Господ, Бог на всяка благодат, който е възвеличил Христос. И Той ще разкрие силата Си чрез нас. *Review and Herald, Feb. 14, 1899; RC/217*

Именно прочувствената молитва от вяра е тази, която се чува на небето и получава отговор на земята. Бог разбира нуждите на човешкото естество. Той знае какво желаем, преди да го поискаме от Него. **Вижда конфликта на душата със съмнението и изкушението.** Отбелязва искреността на молителя. **Той ще приеме унижението и измъчването на душата.** „На този човек ще погледна,” заявява Той, „точно на този, който е сиромас и съкрушен духом, и който трепери от словото Ми.” *AG/92/5*

Бог ще бъде за нас всичко онова, което Му позволим да бъде. Нашите отпуснати, нерешителни молитви няма да ни донесат възвращаемост от небето. **О, колко много се нуждаем да настояваме с молитвите си!** Искайте с вяра, чакайте с вяра, получете с вяра, радвайте се с надежда, понеже всеки, който търси, намира. Заемете се сериозно с този въпрос. Търсете Бога с цяло сърце. . . . С напрегната решителност научете занаята да търсите богатите благословения, които Бог е обещал, и с настойчиво, решително усилие ще получите Неговата светлина, истина и богата благодат. *ОНС/131/4*

Ако вестителите, които носят последното сериозно предупреждение на света, се биха молили за Божието благословение, но не по един студен, отпуснат, ленив начин, а пламенно и с вяра, както се молеше Яков, щяха да намерят много места, където биха могли да кажат: „ Видях Бога лице в лице, и животът ми бе опазен.” Щяха да бъдат считани от небето за князе, които имат сила на надделяят в борба с Бога и с човеци. *GC/622, 623; RC/120*

Нашите молитви трябва да са решителни и упорити, каквато беше молбата на нуждаещия се приятел, който се молеше за хляб през нощта. Колкото по-решително и непоколебимо искаме, толкова по-тесен ще е духовният ни съюз с Христос. Ще получим по-големи благословения, защото имаме по-голяма вяра. *COL/146/1*

Бог не казва: Искайте веднъж, и ще получите. Той ни повелява да искаме. Без да се отегчавате, упорствайте в молитва. Упоритото искане довежда молителя до една по-решителна нагласа, и му дава по-голямо желание да получи нещата, които иска. *COL/145/3*

Чрез вяра в Божията сила е чудно колко силен може да стане един слаб човек, колко решителни може да станат неговите усилия, колко изобилни на големи резултати. *COL/354-355; RC/15*

Наша привилегия е да се молим с увереност, като Духът ни подсказва молбите ни. Трябва да заявим нуждите си пред Господа с простота и да изискваме Неговото обещание. *AG/92/6*

Молитвите ни трябва да бъдат пълни с нежност и любов. *AG/92/7*

Истински решителните хора са много малко в нашия свят, но от тях има голяма нужда. Примерът на един енергичен човек се простира надалеч; той има електрическа сила над другите. Той се сблъсква с препятствия в работата си; но в себе си има енергичен тласък, така че вместо да позволи пътят му да бъде преграден от препятствията, поваля всяка бариера. *Review and Herald, April 6, 1886; RC/163*

МОЛИ СЕ, ЗАЩОТО БОГ ЖЕЛАЕ И Е ГОТОВ ДА ТИ ДАДЕ ОБЕЩАНОТО БЛАГОСЛОВЕНИЕ

Няма да се отвърна от тях да ги търся, за да им правя добро. . . . Дори ще се радвам над тях да им правя добро . . . с цялото Си сърце и с цялата Си душа. Еремия 32:40, 41

Ще направя тях и местата около хълма Си за благословение . . . ще има дъжд на благословение.

ПРАВИЛО

НЕ ТРЯБВА ДА ПРЕДСТАВЯМЕ МОЛБИТЕ СИ ПРЕД БОГА, ЗА ДА ГО ПРОВЕРИМ, ДАЛИ ЩЕ ИЗПЪЛНИ СЛОВОТО СИ, НО ЗАЩОТО ЩЕ ГО ИЗПЪЛНИ; НЕ ЗА ДА ГО ПРОВЕРИМ, ДАЛИ НИ ОБИЧА, НО ЗАЩОТО НИ ОБИЧА. DA/125/4

КАТО НЕ УСПЯВАМЕ ДА РАЗБЕРЕМ КОЛКО МНОГО БОГ ЖЕЛАЕ И Е ГОТОВ ДА ДАДЕ, НЕ СМЕ НАСТОЙЧИВИ ПОСТОЯННО ДА ПРЕДСТАВЯМЕ МОЛБИТЕ СИ ПРЕД ГОСПОДА. COL/145/4

Не трябва да представяме молбите си пред Бога, за да Го проверим, дали ще изпълни словото Си, но защото ще го изпълни; не за да Го проверим, дали ни обича, но защото ни обича. „Без вяра не е възможно да угодим на Бога: защото който идва при Бога, трябва да вярва, че Той е и че Той възнаграждава тези, които усърдно Го търсят ” (Евреи 11:6). DA/125/4

О, как ми се иска да можем да почитем Христос, като осъзнаем какво иска да направи Той за нас и като се хванем дословно за думата, която ни е дал. Ако правим това, ще бъдем слънчеви християни. Като гледаме Христос, ще бъдем преобразявани по Негово подобие. Manuscript 118, Dec. 11, 1904, “Union With Christ.” UL/359

Той копнее да ни Се изяви в критичните за нас моменти и да разкрие изобилните средства, които са на наше разположение, независимо от обстоятелствата, които ни заобикалят. Signs of the Times, Sept. 10, 1896; RC/353

За Бог нуждата на човека е поводът и възможността да се изяви и да подейства. AG/261

Господ ще се намеси, когато нещата станат дотолкова критични, че нищо друго, освен божествената сила, не би могло да противодейства на сатанинските сили в действие. . . . **За Бог**

крайната нужда на човека е поводът и възможността да се изяви и да подейства. 2SM/373/1

В часа на най-голямата нужда, когато обезсърчението се готви да залее като вълна душата, точно тогава бдителните очи на Исус виждат, че се нуждаем от Неговата помощ. **Часът на нуждата на човека е часът на Бога да се изяви и да подейства.** Когато всяка човешка подкрепа пропадне, точно тогава Исус идва на наша помощ и Неговото присъствие разпръсква облака на мрака. 4T/529/4

Когато отново и отново осъзнаваше, че на молитвите ти се отговаряше по един специален начин, ти не чувстваше, че това е поради някаква заслуга в самата тебе, но поради твоята голяма нужда. **За Бог твоята нужда бе поводът и възможността да се изяви и да подейства.** Животът ти в тези дни на изпитание се състоеше в това да се уповаваш на Бога. А проявите на Неговото специално избавление, когато се намираше в най-изпитателни места, приличаше на оазис в пустинята за пътник, изтощен до припадък. 2T/270/1

Обърнете се към Господа, вие, обнадеедени затворници. Търсете сила от Бога, от живия Бог. Покажете една смирена, уверена вяра в Неговата сила и готовност да спаси. От Христос изтича живият поток на спасението. Той е Изворът на живота и Източникът на всяка сила. Letter 199, Sept. 8, 1903; UL/265

Направи Божиите обещания лично свои. В такъв случай, когато изпитанието и изпитът дойдат, тези обещания ще ти бъдат радостни извори на небесно утешение. Господ ни обича, така че и ние трябва да Го обичаме с цялото си сърце. Моли Го да те направлява в цялата истина. Той ще го направи. Копнее да го направи. **Той те чака да Го помолиш с истинско смирение и с твърда вяра, че ще те чуе и ще ти отговори.** TMK/202

Господ е разочарован, когато Неговите люде имат много ниска самооценка. Той желае Неговото избрано наследство да ценят себе си съобразно стойността, на която Той ги е оценил. Бог ги е поискал, иначе не би изпратил Сина си на такава скъпа мисия, за да ги изкупи. **Той има нужда от тях и е много доволен, когато те отправят възможно най-високите искания към Него, за да могат да прославят името Му.** Може да очакват големи неща, ако имат вяра в Неговите обещания. DA/668/1

Той разбира всяка трудност, с която трябва да се сблъскаме, и стои в готовност да укрепява онези, които се борят с Него срещу силите на злото. Той чака да чуе и да отговори на техните молитви.

Manuscript 17, Aug. 19, 1911, sermon preached at Long Beach, California; UL/245

Божият Дух е една убеждаваща сила. Когато бъде вдъхнат на църквата, ще последва една решителна промяна в тяхната духовна ефективност. Господ Бог е готов да даде, но мнозина от нас не осъзнават своята нужда да получат. Те са слаби, а можеше да бъдат силни; те са безсилни, а можеше да бъдат мощни, като получат ефективността на Светия Дух. *Letter 93, Sept. 30, 1896; UL/287*

Нуждаем се от по-голяма вяра, далеч по-малко доверие и увереност в това, което ние можем да направим, и далеч по-голямо доверие в това, което Господ копнее да направи за всеки един от нас поотделно и лично, стига да подготвим пътя за Него. О, много повече, отколкото преживяваме сега, имаме нужда душата ни да копнее да общува с Бога. Имаме нужда да Го умоляваме най-сериозно и решително. Ако потърсите Господа вашия Бог, ще Го намерите, когато Го потърсите с цялото си сърце и с цялата си душа. **Трябва да се подхранва едно силно желание за големи благословения и дълбока пълнота.** Но няма да ги получим, докато се чувстваме толкова самодоволни, докато имаме толкова посредствена любов към Бога и толкова малко христоподобна любов към ближните си. Когато сърцето бъде изпразнено от егото, вакуумът ще се запълни с Христовата пълнота. . . . Необходимо е усърдно да търсите Бог за помощ . . . не от време на време, но да има едно постоянно, сърцераздирателно изповядване и смиряване на душата пред Бога. Божиите люде трябва да влязат в приемната на Всевишния. . . . Бог разбира, че се нуждаете от Него, така че ако искате, ще получите помощ, когато сте изкушавани и изпитвани. Той ще чуе и ще отговори на вашите молби, които са сведени единствено до знанието на Този, който издирва сърцето.

Letter 45, Nov. 15, 1897; UL/333

Мнозина нямат жива вяра. Поради тази причина не виждат повече от Божията сила. Тяхната слабост следва в резултат от тяхното неверие. **Като не успяват да разберат колко много Бог желае и е готов да даде, те не са настойчиви постоянно да представят молбите си пред Господа.** *COL/145/4*

О, колко е слаба нашата вяра, дотолкова че не успяваме да се възползваме от богатите, славни обещания на Бога! **В самото**

Негово естество е да ни обдарява с даровете Си. Той, който е всемъдър и всемогъщ, ще даде щедро на всички, които искат с вяра. Той е по-милостив, по-нежен, по-търпелив и любящ от който и да е земен родител. *HP/81*

За Бог е удоволствие да дава. Той е пълен със състрадание и копнее да изпълни молбите на тези, които идват при Него с вяра. Той ни дава, за да можем да послужим на другите и така да станем като Него. *COL/141/1*

Каква е причината хората дотолкова да не бъдат склонни да се доверяват на Този, който сътвори човека и който може само с едно докосване, с една дума, с един поглед да излекува всеки вид болест? Кой е по-достоеен за нашето доверие от Този, който е принесъл толкова голяма жертва за нашето изкупление? *CH/457/2*

Каква е причината, че не получаваме повече от Този, който е източникът на светлината и силата? Очакваме прекалено малко. . . . Ние не ценим така, както би трябвало, силата и ефикасността на молитвата. *HP/75/3*

Очакваме прекалено малко и съответно получаваме според вярата си. Не трябва да се придържаме към собствените си пътища, собствените си планове, собствените си идеи; трябва да се преобразяваме чрез обновяването на ума си. *Letter 57, July 23, 1887; UL/218; HP/107*

Прилепи се към Спасителя. Не допускай нищо да отдели душата ти от Бога. . . . Търси милости; очаквай милости. Постоянно търси благословения. Виждай ги, признавай ги и не се оплаквай, не се коси. *Letter 159, June 11, 1905, to a "discouraged church member." UL/176*

„Този, който не пожали собствения Си Син, но Го предаде за нас всички, как няма да ни даде заедно с Него и всичко останало?“ Какво скъпоценно обещание! **Може да изискваме много от нашия мил небесен Баща.** Големи благословения се държат в готовност за нас. Може да вярваме на Бога, може да Му уповаваме и като правим това, прославяме Неговото име. *2T/319/1*

Падането духом е греховно и неразумно. Бог може и е готов да подари „по-изобилно“ (Евреи 6:17) на служителите Си силата, от която се нуждаят за изпити и изпитания. *PK/174/3*

Бог е точно толкова готов и желае да възстанови болните в здраве сега, както когато Светият Дух изговори тези думи.

Христос е същият жалостив лекар сега, както бе и по време на земната Си служба. В Него има лечебен балсам за всяка болест, възстановяваща сила за всяка немощ. Ние имаме силата на Светия Дух, спокойната увереност от вяра, която може да изисква Божиите обещания. *МН/226/1*

Необходимо е да имаме далеч по-малко доверие в това, което може да направи човек, и далеч по-голямо доверие в това, което може да направи Бог за всяка вярваща душа. **Той копнее да ви направи усърдно да Го търсите чрез вяра. Копнее да ви направи да очаквате големи неща от Него.** *COL/146/4*

Той е много доволен, когато изтъкваме минали милости и благословения като причина, поради която следва да ни подари по-големи благословения сега. **Той далеч ще надмине очакванията на онези, които Му се уповават напълно.** *МН/313/4,5*

В служенето на Бога няма защо да се предаваме духом, да се чувстваме неуверени, нито да се страхуваме. **Господ ще изпълни и далеч ще надмине и най-големите очаквания на онези, които полагат упованието си в Него.** Той ще им даде мъдростта, която се изисква за техните различни нужди. *ML/55*

Той ликуваше при мисълта, че за Своите последователи може и ще направи повече, отколкото е обещал; че от Него ще потекат любов и състрадание, които ще очистят храма на душата и които ще направят хората подобни на Него по характер; че Неговата истина, въоръжена със силата на Духа, ще излезе побеждаваща и да побеждава. „Това ви казах, за да имате мир. В света имате скръб, но бъдете насърчени; Аз победих света” (гл. 16:33). *AA/22, 23; RC/44*

С и л а т а   н а   в я р а т а

**От вяра като тази има нужда на света днес —
вяра, която ще се хване за Божиите обещания
и ще отказва да ги пусне, докато Небето чуе.
PK/157**

УПРАЖНЕНИЕ 3.3

НАУЧИ СЕ ДА УПРАЖНЯВАШ ИНТЕЛИГЕНТНА ВЯРА

СИЛАТА НА ИНТЕЛИГЕНТНАТА ВЯРА

Не се удоволства в силата на коня, нито има благоволение в краката на мъжете. Господ има благоволение в ония, които Му се боят, в ония, които уповават на Неговата милост. Псалм 147:10, 11

Господ. . . познава уповаващите на Него. Наум 1:7

Благословен да бъде онзи човек, който уповава на Господа, и чиято увереност е Господ. Еремия 17:7

ПРАВИЛО

ДА ТИ БЪДЕ СПОРЕД ВЯРАТА. МАТЕЙ 9:29

Има една класа, които казват: „Вярвам, аз вярвам” и претендират за всички обещания, които са дадени при условие на послушание; но не вършат Христовите дела. Бог не се прославя от такава вяра. Това е една фалшива вяра. Друга класа се опитват да пазят всички Божии заповеди, но мнозина от тях не достигат до своята възвишена привилегия да изискват обещанията, които са дадени за тях. Божиите обещания са за тези, които пазят Неговите заповеди и вършат онези неща, които са угодни пред лицето Му. *ОНС/119*

Мнозина изглеждат невежи в какво се състои вярата. Мнозина се оплакват от мрак и обезсърчение. Запитах: Обърнато ли е лицето ви към Исус? Гледате ли Него, Слънцето на правдата? Трябва да дефинирате пред църквите съвсем ясно въпроса за вярата и пълната зависимост от Христовата праведност. . . . Дотолкова малко се е гледало към Христос, Неговата несравнима любов, Неговата велика жертва, направена заради нас, че Сатана почти е затъмнил представите, които би трябвало да имаме и е обезателно да имаме за Исус Христос. . . . Спасителната вест за душите, третата ангелска вест, е вестта, която трябва да се даде на света. Както Божиите заповеди, така и вярата на Исус са необходими, извънредно важни, така че трябва да се дадат с еднаква сила и мощ. Разсъждавали сме предимно по първата част от вестта, а по втората—само инцидентно. **Вярата на Исус не се разбира.** Трябва да говорим Исусовата вяра, да живеем тази вяра, да се молим за нея и да образуваме хората да приведат тази част от вестта в домашния си живот. *Manuscript 27, 1889; RC/82*

Дошло е времето, когато трябва да очакваме големи благословения от Господа. Трябва да се издигнем до един висок стандарт по въпроса за вярата. Ние имаме прекалено малко вяра. Божието слово е нашето официално потвърждение. Трябва да се хванем за него, като просто го вярваме дословно. С тази увереност можем да изискваме големи неща, при което ще ни бъде според вярата ни. . . . Не трябва да се държим сами в ръце. Трябва да отпуснем себе си в Божиите ръце. . . . Нашата липса на вяра е причината, поради която не сме видели повече

от Божията сила. Ние упражняваме повече вяра в собствения ни начин на действие, отколкото в начина, по който Бог действа за нас. *Letter 105, Nov. 28, 1898; UL/346; TMK/226*

Ние сме прекалено невярващи. О, как бих искала да убедя нашите хора да имат вяра в Бога! Не е необходимо да чувстват, че за да упражнят вяра, трябва да достигнат някакво превъзбудено състояние. Всичко, което трябва да направят, е да вярват на Божието слово, точно както вярват на думата един на друг. Той го е казал, така че Той ще изпълни Словото Си. Разчитайте спокойно на Неговото обещание, защото Той има предвид точно това, което казва. Кажете: Той ми е говорил в Своето Слово, така че Той ще изпълни всяко обещание, което е дал. Не ставайте неспокойни. Уповавайте. Божието Слово е вярно. Действайте така, както ако на вашия небесен Отец би могло да се има вяра. *AG/266*

Нима Божиите служители не са проявявали липса на вяра? Нима не са се обезсърчавали прекалено лесно? Нима не сме били прекалено склонни да вярваме, че жребият ни е тежък и с прекалена готовност сме смятали, че Бог ни е изоставил? Не сме били прави. Бог ни е възлюбил толкова, че да даде скъпия Си възлюбен Син да умре за нас; цялото небе се интересува от нашето спасение, така че предвид всичко това, ще смятаме ли за много трудно да се доверим на един толкова благ Баща? Той желае и е по-готов да даде Светия Дух на онези, които Го молят, отколкото родителите са склонни да дават добри дарове на децата си. Не трябва да се обезсърчаваме, но с вяра и доверие да молим нашия небесен Баща за нещата, от които се нуждаем; и ако не получим незабавен отговор на нашите молитви, трябва да не се отказваме от вярата и куража, нито да допускаме да ни завладее дух на недоволство. Това само ни отделя повече от Бога, понеже Му е неприятно. *RH/1855/6/12*

ВЯРА, КОЯТО СЕ ЗАДЕЙСТВА ОТ ЛЮБОВТА НА ХРИСТОС КЪМ ТЕБЕ

ВЯРАТА, КОЯТО СИ ПРИСВОЯВА

Истинската вяра действа винаги от любов. *AG/292*

Нужно е да осъзнаем необходимостта да упражняваме тази вяра, която е приемлива за Бога—вярата, която действа от любов и очисти душата. Без вяра е невъзможно да слушаме Словото по такъв начин, че да имаме полза от слушането, дори да ни е изнесено по особено впечатляващ начин. . . . Ако не смесим вяра със слушането на Словото, ако не приемем истините, които чуваме, като вест от небето, която трябва да бъде внимателно изследвана, да бъде изядена от душата и асимилирана в духовния живот, губим впечатлението от Божия Дух. Ние не разбираме от опит какво означава да намерим покой, като приемем уверенията на Словото. *Manuscript 30, March 2, 1902, "Christlikeness in Business Dealings." UL/75*

Тази вяра, която действа от любов и очисти душата, не е въпрос на импулс. Тя се одързостява от Божиите обещания, като вярва твърдо, че каквото е казал, Той е и способен да изпълни. *YI, July 8, 1897; HC 119; 2MCP/537/2*

Докосването на вярата отваря пред нас божествената съкровищница на сила и мъдрост; и така, чрез инструменти от глина, Бог изпълнява чудесата на Своята благодат. Тази жива вяра е нашата голяма нужда днес. Ние трябва да познаем, че Исус е наистина наш. *AG/265*

Мойсей повярва в Бога като на Един, от когото се нуждае, и Един, който ще му помогне, понеже има нужда от Неговата помощ. За него Бог бе настояща помощ във всяко време на нужда. Ние имаме прекалено много една мъртва, фиктивна вяра, но нямаме истинската вяра, която се уповава и е настойчива. За Мойсей Бог бе Един, който възнагражда онези, които Го търсят усърдно. Мойсей се отнасяше с уважение към отплатата на наградата. Това е още един въпрос относно вярата, който трябва да разучим, и ако бъде въведен в живота и опитността, ще направи всеки, който се бои и обича Бога, способен да понася изпитания. Бог ще възнагради човека на вярата и послушанието. Мойсей бе пълен с доверие в Бога, понеже имаше присвояваща си вяра. Той се нуждаеше от Божията помощ и се молеше за нея, и вярваше, че ще я получи, и вътка в житейската си опитност вярата, че Бог се грижи за него. Вярваше, че Бог управлява живота му по един специален и личен начин. Знаеше, че Бог му е възложил едно специално дело и бе решен да направи това дело напълно успешно, доколкото бе възможно. Но знаеше също, че не би могъл да го направи без Божията помощ, понеже щеше да си има работа с един опърничав народ. Знаеше, че Божието присъствие бе достатъчно силно, за

да го преведе през възможно най-изпитващите ситуации, в които човек може да бъде поставен. Можеше да види и да признае Бог във всяка подробност на живота си, да признае, че се намира пред очите на един всевиждащ Бог, който претегля подбудите, който изпитва сърцата. Гледаше към Бога и вярваше в Него за сила да го преведе неопетнен през всякакъв вид изкушение. . . . Това е този вид вяра, от който се нуждаем, вяра, която ще устои на изпита. *Letter 42, April 7, 1886; UL/111*

КАКВО ПРЕДСТАВЛЯВА „ДЕЙСТВИЕТО“ НА ВЯРАТА, КОЯТО ДЕЙСТВА ОТ ЛЮБОВ

Действието на вярата означава повече, отколкото си мислим. То **означава истинско разчитане на голата дума на Бога**. Чрез нашите постъпки трябва да покажем, че вярваме, че Бог ще постъпи точно така, както е казал. На колелетата на природата и на провидението не им е възложено да се движат назад, нито да бъдат в застой. Ние трябва да имаме една напредваща, действаща вяра, една вяра, която действа от любов и очисти душата, така че да няма нито следа от грях. Не от себе си, но от Бога трябва да зависим. Не трябва да подхранваме неверие. Трябва да имаме тази вяра, която се хваща за Божията дума дословно. *ТМК/226*

Думи не могат да опишат мира и радостта на човека, който се хваща дословно за думата на Бога. Изпитанията не могат да го разстроят, обидите не могат да го раздразнят. Аз-ът е разпънат. Възможно е с всеки изминал ден задълженията му да стават все по-тежки, изкушенията му все по-силни; но той не се поколебава, понеже получава сила, равностойна на нуждата си. *ML/51*

От какъв вид е вярата, която побеждава света? Това е тази вяра, която приема Христос като личен и собствен Спасител—тази вяра, която, признавайки своята безпомощност, своята крайна неспособност да се освободиш, се залавя за Помощника, който е мощен да спасява, като своя единствена надежда. Това е вяра, която не се обезсърчава, която чува как Христос казва: „Бъдете насърчени, Аз победих света, така че Моята божествена сила е ваша.“ *ТМК/166; RC/21*

КАК ДА ИМАШ ВЯРА, КОЯТО ДЕЙСТВА ОТ ЛЮБОВ

О, какво поле се открива пред мене! Нашите хора трябва да имат дълбокото действие на Божия Дух всеки ден. Трябва да имат една вяра, която действа от любов, вяра, която се излъчва от Бога. В тъканта не трябва да има втъкана нито една нишка на егоизъм. Когато вярата ни действа от любов, точно такава любов, каквато Христос разкри в живота Си, тя ще има здрава структура; **ще бъде плод на една покорена воля**. Но докато аз-ът не умре, Христос не може да живее в нас. **Докато аз-ът не умре, не можем да притежаваме една вяра, която действа от любов и очисти душата.** *ТМК/226*

Ние пребъдваме в Христос чрез една жива вяра. Той пребъдва в сърцата ни чрез нашата лична, присвояваща си вяра. А Христос пребъдва в сърцето ни чрез вяра, когато размислим какво е Той за нас и какво дело е изработил за нас в изкупителния план. Тези мисли имат контролираща сила върху целия характер. *МYP/159/4; RC/310*

ХРИСТОС НИ ВДЪХНОВЯВА С ИСТИНСКА (НАСТОЙЧИВА) ВЯРА

*Аз се молах за тебе, да не отслабне твоята вяра.
Лука 22:32*

*Благодарение Богу, който ни дава победата чрез
нашия Господ Исуса Христа. 1 Коринтяни 15:57*

*Тази е победата, която надвива света, а именно,
нашата вяра. 1 Йоан 5:4*

Силата на благодатта на Бога се изявява, когато Той извежда хората от собствените им мисли и от собствените им желания и ги прави склонни да умрат за себе си. Той ги води да повярват в Христа и да Му се уповават. *Battle Creek Letters, pp. 56, 57*

Бог желае да идваме при Него в молитва, за да може . . . да утвърди неувверения ум и да му даде познание и вяра, която ще издържи на изпита. Тогава молете се; молете се непрестанно. *HP/75/4,6*

Трябва да гладуваме и жадуваме за живот в Христос и чрез Христос. Тогава ще идваме при Него в смирение и искреност и **Той ще ни даде вярата, която действа от любов** и очиства душата. . . . Вярата в Христос води неизменно до едно доброволно, бодро послушание. *Letter 301, Nov. 2, 1904; TDG/315*

Самият Христос беше, който вложи в сърцето на тази майка настойчивостта, която нищо не можеше да отблъсне. Христос беше, който даде на умоляващата вдовица кураж и решителност пред съдията. Именно **Христос беше, Който**, още преди векове в тайнствения конфликт при потока Явок, **вдъхнови Яков със същата тази настойчива вяра. И доверието, което самият Той бе всадил [букв. имплантирал], Той не пропусна и да възнагради.** *COL/175/3*

Ние не можем да сътворим вярата си; но можем да сътрудничим на Христос, като съдействаме за растежа и триумфа на вярата. *Manuscript 32, July 29, 1894, "Meeting at Seven Hills." TDG/219; HP/109*

Христос има всяка власт на небето и на земята, така че Той може да укрепи неувверения и да изправи грешащия. **Той може да вдъхнови с доверие**, с надежда в Бога; а доверието в Бога поражда неизменно като резултат доверие един към друг. *RC/21*

Христос реализира спасението ни, като **вдъхновява вяра в сърцата ни**, както и вяра в истината. Истината освобождава; а тези, които Синът освобождава, са наистина свободни. Нека се стараем да почитем Бога, като разкриваме едно постоянно засилващо се доверие с увереността, че Той ще приеме всяка душа, която Му служи искрено. *Letter 232, July 26, 1908; TDG/216*

Той ще ти даде благодат да бъдеш търпелив, **Той ще ти даде благодат да се уповаваш**, Той ще ти даде благодат да победиш безпокойството, Той ще затопли сърцето ти със собствения Си сладък Дух, Той ще съживи душата ти в нейната слабост. . . . О, колко често сърцето ти е било докосвано от красотата на лицето на Спасителя, очаровано от прелестта на Неговия характер и покорявано от мисълта за Неговото страдание. Така че Той иска да се облекнеш с цялата си тежест на Него. *2SM/231, 232; RC/281*

Единствено Христос ни прави способни да откликнем, когато ни каже: „Вземете Моето иго върху си и се научете от Мене;

защото съм кротък и смирен по сърце.” Това означава, че всеки ден трябва да се отричаме от аз-а. Христос може да ни даде благородната решителност, волята да страдаме и да воюваме битките на Господа с настойчива енергия. Най-слабият, подпомогнат от Божията благодат, може да има сила, за да бъде повече от победител. *Mar/85*

Той [Христос] ни надарява с непоколебимост в намерението, с укротени, Христоподобни импулси, както и със здравомислеща преценка, като ни прави в състояние да мислим трезво, но все пак любезно. *Letter 185, Aug. 17, 1903; TDG/238*

Неговият план е да се посрещат и да се преодоляват много трудности. Той вдъхновява работниците с решителността да направят така, че всеки привиден провал да се окаже успех. Те са решени да ходят в светлината, която свети на пътя им, и макар да се сблъскват с много препятствия, заявяват: „**Няма да се проваля, нито ще се обезсърча.**” . . . . Успехът ще им дойде, докато се борят настойчиво срещу привидно непреодолими трудности; а с успеха ще дойде и най-голямата радост. *Letter 162, April 12, 1903; UL/116*

Скъпоценната вяра, вдъхновена от Бога, дава сила и благородство на характера. Естествените сили биват увеличени поради свято послушание. *Manuscript 4, copied May 22, 1882, "God in Nature." UL/156*

Не се налага да гладуваме; не се налага да жадуваме, когато съкровищницата на небето е отворена за нас и ключът е даден в наше владение. Кой е ключът?—Вярата, която е Божият дар. Отключете съкровищницата; вземете от нейните богати съкровища. *RH/1892/3/15*

БОЖИЯТ ДУХ ПОДХРАНВА ТАЗИ ВЯРА В ТЕБ

Разумните девиси, тези, които чакаха, имаха вярата, любовта и търпението си подхранвани от маслото на Божия Дух. *The Ellen G. White 1888 Materials, p. 1761*

Ние не зависим от Светия Дух, за да може да работи със своята преобразяваща енергия върху сърцето и живота. На нас не ни достига вяра, която е непобедима и тайнствена. *RH, Feb. 28, 1899*

ТВОИТЕ СПОСОБНОСТИ НАРАСТВАТ СПОРЕД ВЯРАТА, КОЯТО ДЕЙСТВА ОТ ЛЮБОВ

Способностите на човека могат да се умножават чрез свързване на човешките фактори с божествените сили. Обединени с небесните сили, човешките способности нарастват до тази вяра, която действа от любов и очиства, освещава и облагородява целия човек. *Manuscript 45, May 14, 1904, "That They All May Be One." UL/148*

Големи възможности, високи и свети постижения са поставени в обсега на всички, които имат истинска вяра. Няма ли да помажем очите си с колурий, за да можем да разпознаем чудните неща, които ни се поднасят тук? *Manuscript 38, March 26, 1899, "The Will of God Concerning You." UL/99*

НАЧИНИ ДА НАПРАВИШ ВЯРАТА СИ ДА РАСТЕ

Над всичко, вземете вярата за щит, с който ще можете да угасите всичките огнени стрели на нечестивия. Ефесяни 6:16

ПРАВИЛО

**НЕ ЗАБРАВЯЙ, ЧЕ УПРАЖНЯВАНЕТО НА ТВОЯТА ВЯРА Е
ЕДИНСТВЕНИЯТ НАЧИН ДА Я ЗАПАЗИШ. HP/104**

Вярата е Божий дар, но силата да я упражняваме е наша. PP/431/2

Във вярата ние се намираме в положението на малките деца, които се учат да проходим. Когато детето прави първите си стъпки, често не може да стои на краката си и пада; но става отново, докато накрая може да ходи само. Трябва да се научим как да вярваме в Бога. Не трябва да гледаме на чувствата си, но да познаем Бог чрез жива вяра. *RH/1890/3/11/9*

- **КАТО ГЛЕДАМЕ ИСУС**

Нашата вяра нараства, като гледаме Исус, който е центърът на всичко привлекателно и прелестно. Колкото по-продължително задържаме очите на вярата приковани към Христос, в когото е съсредоточена нашата надежда за вечен живот, толкова повече расте нашата вяра; . . . нараства също и нашата духовна интелигентност. *MP/127*

- **КАТО СИ ПРИСВОЯВАМЕ БОЖИЕТО СЛОВО**

Вярата, която ни прави способни да приемем Божиите дарове, е сама по себе си един дар, от който се придава някаква мярка на всяко човешко същество. Тя расте, като се упражнява да си присвоява Божието слово. За да засилим вярата, трябва често да я довеждаме в контакт със словото. *Ed/253*

- **В РЕШИТЕЛЕН КОНФЛИКТ СЪС СЪМНЕНИЕТО И СТРАХА**

Няма ли кръст, няма и корона. За да имаме силна вяра, трябва да бъдем поставяни в обстоятелства, където вярата ни ще се упражнява. За да имаме сила, трябва да имаме упражняване. *3T/67/1*

Чрез изпитанието Бог довежда децата Си до съвършено упование. . . . Няма ли кръст, няма и корона. Как да бъдем силни в Господа без изпитания? За да имаме физическа сила, трябва да имаме упражняване. За да имаме силна вяра, трябва да бъдем поставяни в обстоятелства, където вярата ни да бъде изпитана. Всяко изкушение, на което сме се съпротивили, всяко изпитание, което е понесено без страх, ни дава една нова опитност и ни прави да напредваме в работата по изграждане на характера. *Signs of the Times, Feb. 5, 1902; RC/349*

**Вярата расте чрез конфликти със съмнения; добродетелта
набира сила чрез устояване на изкушението. SD/191/4**

Господ често пъти ни поставя в трудни положения, за да ни стимулира да се напругнем повече и да направим по-енергично усилие. По Негово провидение понякога възникват специални ядове, за да изпитат нашето търпение и вяра. Бог ни дава уроци по

доверие. Той желае да ни научи къде да гледаме за помощ и сила във време на нужда. Така получаваме практическо познание за Неговата божествена воля, от което имаме толкова голяма нужда в житейската си опитност. **Вярата нараства силна в решителен конфликт със съмнението и страха.** 4T/116/3

Именно сблъскването с трудности е това, което ще ти даде духовни мускули и сухожилия. ТМК/282

Колко малко хора разбират защо Бог ги подлага на изпитание. Именно като се изпитва вярата ни, придобиваме духовна сила. Господ търси да възпита хората Си да се облягат изцяло на Него. Желанието Му за тях е да стават все по-духовни чрез уроците, на които Той ги учи. Manuscript 76, 1903, Feb. 20, 1902, "The Burning of the Sanitarium." UL/65

Вярата не е основата на нашето спасение, но тя е голямото благословение—окото, което вижда, ухото, което чува, краката, които тичат, ръката, която хваща. Тя е средството, не целта. . . . Не забравяй, че **упражняването на вярата е единственото средство да я запазиш.** Ако винаги си седиш в едно положение, без да се движиш, мускулите ти ще останат без сила и крайниците ти ще загубят силата да се движат. Същото важи и по отношение на твоята религиозна опитност. Ти трябва да имаш вяра в Божиите обещания. . . . Вярата ще се усъвършенства с упражнение и активност. За нас е от най-голямо значение да обкръжим душата с атмосферата на вярата. НР/104

- **ЧРЕЗ РЕШИТЕЛНА МОЛИТВА**

Бог иска да идваме при Него в молитва, за да може . . . да утвърди неувверения ум и да му даде познание и вяра, която ще издържи изпита. Тогава молете се; молете се непрестанно. Ние не ценим така, както би трябвало, силата и ефикасността на молитвата. . . . Имаме нужда да знаем как да се молим. . . . Молитвата бе постановена за наша утеха и спасение, така че чрез вяра и надежда да можем да се хванем за богатите Божии обещания. НР/75/4,6

- **КАТО ИЗГОВАРЯМЕ ХВАЛЕНИЕ НА БОГА**

Можеш да растеш във вяра, като упражняваш гласа си да изговаря хваление на Бога. Letter 322, Oct. 23, 1906; TDG/305

ТВОЯТА ВЯРА ПОЧИТА БОГА И БОГ ЩЕ ПОЧЕТЕ ТВОЯТА ВЯРА

*Тя, които Ме почитат, тях Аз ще почета.
1 Царе 2:30*

*Докога ще Ме презират тия люде? Докога няма да
Ми вярват? Числа 14:11*

Без вяра не е възможно да се угоди на Бога. Евреи 11:6

ПРАВИЛО

**КОЛКОТО ПОВЕЧЕ РАЗКРИВАМЕ СИЛАТА НА ЕДИН
СПАСИТЕЛ, КОЙТО ЖИВЕЕ ВЪТРЕ В НАС, ТОЛКОВА
ПОВЕЧЕ ЩЕ НИ СЕ ИЗЯВИ НЕГОВАТА СИЛА. MANUSCRIPT
70, NOV. 6, 1897, "DIARY." UL/324**

Сатана. . . . знае, че може да огорчи Исус, като ги доведе под властта на своите измами, като отслаби тяхната вяра. SD/210/4

Ние не можем да доставим по-голямо удоволствие на нашия Спасител от това да имаме вяра в Неговите обещания. Letter 313, Nov. 2, 1905, to Mabel White, her 19-year-old granddaughter; UL/320

Ти искаш да угодиш на Господа, и можеш да направиш това, като вярваш на Неговите обещания. ТМ/516/4

Какво удоволствие доставя на Господаря такава зависимост!
С какво задоволство слуша Той стабилното, неотклонно, сериозно умоляване! *HP/67*

О, как ми се иска да можем да почитем Христос, като осъзнаем какво иска да направи Той за нас и като се хванем дословно за думата, която е дал. Ако правим това, ще бъдем слънчеви християни. Като гледаме Христос, ще бъдем преобразявани по Негово подобие. *Manuscript 118, Dec. 11, 1904, "Union With Christ." UL/359*

Като се молиш Бог да ти помогне, почете своя Спасител, като вярваш, че действително получаваш благословието Му. *MH/514/2*

Той приканва децата Си **да имат доверие в Него като доказателство за това, че Го обичат.** *LHU/277/1*

Едно сърце на вяра и любов е по-скъпо за Бога и от най-скъпия дар. *DA/615*

Бог обича благодарното сърце, което се уповава безрезервно на думата на Неговите обещания, събирайки утеха и надежда от тях; тогава Той ще ни разкрива Своята любов в още по-голяма дълбочина. *ОНС/10*

Ако се крепиш духом, ако душата ти пребъдва в Бога, ако се уповаваш на своя небесен Баща, както дете се уповава на своя родител, и ако постъпваш правилно и обичаш милост, Бог може и ще работи с теб. Тогава сред всичките си изпитания ще почетеш Бога, при което **Неговото обещание е сигурно: „Тези, които почитат Мене, тях Аз ще почета“** (1 Царе 2:30). *Letter 8, July 16, 1886; UL/211*

Ние имаме Бог, ухото на когото не е затворено за нашите молби; и ако опитаем думата Му, Той ще почете вярата ни. *ОНС/133*

Когато децата на вярата с решителна молитва се посветят на Бога без резерви, Господ ще почете тяхната вяра и ще ги благослови с ясен ум. *Special Testimonies, Series A, No. 9, pp. 62; RC/143*

Той няма да те разочарова никога. *2MCP/538/2*

Бог няма да се подиграе с нас. Той ще отговори, ако бдим в молитва, ако вярваме, че получаваме нещата, за които молим, и продължаваме да вярваме, и никога не губим търпение да вярваме. *ОНС/134*

Бог няма да забрави усилието ти; Този, който има толкова лично отношение, че да забелязва едно врабче, когато пада; Той, който забеляза и похвали верността на Авраам, няма да пренебрегне твоите усилия. Този, който никога не задрямва, нито заспива, е винаги готов да ти помага със Своя Дух и благодат и **ще възнагради твоите слабовати усилия.** *RH/1854/9/19*

Христос се прославя с един живот на постоянна, недвусмислена вяра. Павел заявява: „Животът, който сега живеея в тялото, живеея го с вярата, която е в Божия Син, който ме възлюби и предаде Себе Си за мене“ (Галатяни 2:20). Христос трябва да бъде прославен чрез живата, действаща вяра на Своите люде. Праведният ще живее чрез вяра. . . . Това търпение на душата представлява почивката от вяра. Господ ще благослови Своите изпитвани, верни хора. Той няма да ги остави да се объркат. *Letter 41, Feb. 24, 1903; UL/69*

Ние можем да вярваме в Бога, можем да Му уповаваме, и като правим това, прославяме Неговото име. Дори и да сме надвити от врага, не сме отхвърлени, нито изоставени от Бога. *He. 27/319/1*

Бог желае да действа не като отчаяни хора, но със силна вяра и надежда. *Review and Herald, April 8, 1890; RC/297*

Понякога Бог допуска затруднения в бизнеса, за да раздвижи мудните способности към едно по-голямо от обичайното действие, за да може да почете вярата, като подари богати благословения. Това е едно средство, което прави делото Му да напредва. Но тези, които са без вяра, никога няма да се научат. Чрез неверие те безчестят своя Господ. Ако не се обърнат, ще стигнат дотам, че да преживеят корабкрушение на вярата. Те препречват напредъка, а Господ няма да толерира това. Той желае Неговите люде да Му уповават, дори и в най-мрачната сянка. На Сатана му е позволено да хвърли сянката си през пътя им, за да може задрямалата им вяра да се активизира да проникне през облака и да намери светлина, кураж и живот отвъд него. . . . Като гледаме към Исус, не само като на наш Пример, но и като Автора и Довършителя на нашата вяра, нека вървим напред, като имаме увереност, че Той ще ни снабди с всяка сила, която ще е нужна за всяко задължение. *Manuscript 18, Feb. 27, 1901, "Canvassing for Christ's Object Lessons." UL/72*

Засвидетелствай, че животът с Христос не е провал. . . . Изпъди Сатана, ходи с Исус и имай пълнота в Него. **Никога, никога не доставяй на Сатана удоволствието да се надсмива над теб и над**

другите, че твоята вяра е една измама, една заблуда. *Letter 10, Oct. 27, 1894; UL/314*

Христос желаше да вдъхнови измъчените с надежда. **Желаше да покаже, че вярата бе тази, която донесе изцеляващата сила.** Христос желаше тя да разбере, че одобряваше нейния акт на вяра. Не желаше тя да си отиде с едно половинчато благословение. Тя не трябваше да остава в неведение за това, че е знаел за нейното страдание, нито да остава в неведение за Неговата състрадателна любов, както и за това, че **Той одобряваше нейната вяра в силата Му да спасява до краен предел** всички, които дойдат при Него. *МН/60/6*

ИСТИНСКАТА ВЯРА НЕ Е ЧУВСТВО

Уповавай на Господа от все сърце; и не се облягай на своя си разум. Притчи 3:5

О, маловецецо, защо се усъмни? Матей 14:31

„Защо се усъмни?“ каза Христос на потъващия Петър. Същият въпрос може да се зададе и на нас. *ТМК/228*

Защото с вярване ходим, а не с виждане. *2 Коринтяни 5:7*

Блажени ония, които, без да видят, са повярвали. *Йоан 20:29*

Не ти ли казах, че ако повярваш, ще видиш Божията слава? *Йоан 11:40*

По-скоро бих ходил с Бога в мрака, отколкото сам в светлината. По-скоро бих ходил с Него с вяра, отколкото да ходя сам с виждане. *МР/121*

Вярата не се влияе от чувства. *ОНС/120*

Ще получиш една вяра, която ще се уповава, независимо дали чувствата ти кореспондират, или не. *2МСП/538/2*

Трябва да си решен да вярваш, макар нищо да не ти изглежда истинско и реално. *5Т/513/1-5*

Благодатта на Духа се предоставя, за да сътрудничи с решителността на душата, но тази благодат не е заместител на личното упражняване на вяра. Не изобилието на светлина и доказателства е **това, което прави душата свободна в Христос, но възкръсването на силите, волята и енергиите на душата, за да извикат искрено: „Вярвам, Господи; помогни на моето неверие.“** *ТМ/518/1*

Не се ли намираме на омагьосаната земя и не заспиваме ли в това важно време? На нас прекалено много ни се иска да ходим с виждане. Трябва да ходим повече с вяра. Трябва да имаме повече енергия, повече непоколебима вяра и доверие в Бога. *РН/1855/6/12*

Често съм виждала как Господните деца пренебрегват молитвата, особено тайната молитва, като цяло прекалено много; как мнозина не упражняват тази вяра, която е тяхна привилегия и задължение да упражняват, а често пъти очакват онова чувство, което само вярата може да донесе. Чувството не е вяра; двете са съвсем различни. Ние сме тези, на които се полага да упражняват вяра, а Господ е Този, който следва да даде радостни чувства и благословието. Божията благодат идва при душата по канала на живата вяра, като **в наша власт е да упражняваме тази вяра.** *ЕВ/72/1*

Понякога изкусната сила на изкушението изглежда подлага силата на волята на изпитание до краен предел, така че да се упражнява вяра изглежда тотално противоположно на всички доказателства, представяни от сетивата и емоциите. Но нашата воля трябва да се държи на Божия страна. Час след час трябва да удържахме позицията си триумфално в Бога. **Всичко е възможно за този, който вярва.** *ОНС/124/3*

Надеждата на християнина не почива върху песъчливата основа на чувствата. Тези, които действат от принцип, ще виждат Божията слава отвъд сенките и ще почиват на сигурната дума на обещанието. . . . Злополучието и нещастieto само ще им дадат възможност да покажат искреността на своята вяра и любов. Когато отчаянието се настани върху душата, това не е доказателство, че Бог се е променил. **Нека вярата ти бъде като**

на Йов, така че да можеш да заявиш: „И да ме убие Той, аз пак ще Му уповавам” (Йов 13:15). Най-мъчителните преживявания в живота на християнина може да бъдат най-благословените. Особеното провидение на мрачните часове може да насърчи душата при бъдещи атаки на Сатана и да въоръжи Божия служител да устои в огнените изпитания. Изпитването на вашата вяра е по-скъпоценно от злато. *RH/1888/1/24; TMK/257*

Искушен ли си да се поддадеш на чувствата на тревожно предчувствие или да паднеш духом до краен предел? В най-тъмните часове, когато външното и видимото ти изглежда пряко всяка вяра, не се бой. Имай вяра в Бога. Той знае твоята нужда. Той има всяка власт. Неговата безкрайна любов и състрадание никога не се уморяват. Не се притеснявай за Него, да не би да пропусне да изпълни обещанието Си. Той е вечна истина. Никога няма да промени завета, който е направил с онези, които Го обичат. И ще обдари Своите верни служители с такава мярка на ефективност, каквато тяхната нужда налага. *PK/164/12*

Има критици, които, ако се вслушаш в думите им, ще ти откраднат всяка надежда и кураж. Не им позволявай да те обезсърчават. **Кажки: „Бог остава верен. Той не може да се отрече от Себе Си.”** Той е дал на всеки неговата работа и призовава всички да работят именно там, където са. Той не може да извърши това, което иска да направи, докато човешкият фактор не изпълни своята част. **Понякога ръката на вярата изглежда прекалено къса, за да може поне да докосне одеждата на Спасителя, но обещанието стои и Бог стои зад него, което казва: „Тогаваше призовеш, и Господ ще отговори!** Ще извикаш, и Той ще рече: Ето Ме! . . . мракът ти ще бъде като пладн; Господ ще те води всякога, ще насища душата ти в бездъждие, и ще дава тлъстина на костите ти; и ти ще бъдеш като напоявана градина, и като воден извор, чиито води не пресъхват” (Исаия 58:9-11). . . . **Не нашите усилия са тези, които ни носят победата. Това е да виждаме Бог зад обещанието и да Му вярваме, и да Му уповаваме.** Чрез вяра хвани здраво ръката на безкрайната сила. Господ е верен, който се е обещал. *Manuscript 54, April 29, 1902, “How to Solve Perplexing Problems.” UL/133*

Колкото и да е голямо изпитанието в твоя случай, не се съгласявай да паднеш духом. Пази се в това отношение. **Сърцето може да те боли до пръсване, но продължавай да уповаваш, продължавай да се надяваш.** „Защото не оскърбява, нито огорчава от сърце човешките чедра” (Пл. Ер. 3:33). Никога не си позволявай да се

отдаваш на жалеене и съжालяване. Бъди обнадеждена, бъди винаги бодра в Бога и тепърва предстои да дойде едно по-светло утро. *Letter 42, July 4, 1875, to a sister who had recently lost her husband; TDG/194*

Твоята безопасност в настоящия момент, когато умът ти се изтормозва от съмнение, е да не се доверяваш на чувствата, но на живия Бог. Всичко, което Той иска от теб, е да Му уповаваш, като Го признаеш за своя верен Спасител, който те обича и е простил всичките ти грешки. . . . Това, че умът ти е забутен от облаци, не е доказателство, че Христос не е твоят верен Спасител. *Letter 299, Oct. 31, 1904; TDG/313*

В часа на най-голямата си слабост той научи нуждата и възможността да се доверява на Бог при обстоятелства, които са пряко всяка вяра. *PK/173/1*

Ти причиняваш голяма неправда на моя Спасител, когато ходиш така, сякаш си в сянката на мрака. Не трябва да ходиш в искрите на собствения си огън, като се поддаваш на чувства и емоции. . . . Дали Господ е доволен да те вижда как се мяташ ту нагоре, ту надолу като неспокойните вълни? Не! Не! Казвам ти, Той ти повелява да бъдеш укрепен, твърдо установен, вкоренен, основан и съзидан в най-святата вяра. **Ти не принадлежиш на себе си; изкупен си с цена, която не може да се оцени.** Тогаваш **твоят собственик е Бог, могъщият Бог,** и заради платената цена гледай към голготския кръст. **Това постоянно издигане в надежда и изпадане в страх огорчава сърцето на Христос,** който ти е дал безпогрешно доказателство за Своята любов и който те е избрал. *Letter 41, May 16, 1893; UL/150*

Впечатленията и чувствата не са сигурно доказателство, че човекът е ръководен от Бога. **Ако не бъде подозрян, Сатана ще даде чувства и впечатления.** Те не са сигурен водач. *Mar/233*

Божии деца не трябва да бъдат податливи на чувства и емоции. Когато ту се издигат в надежда, ту изпадат в страх, сърцето на Христос се наранява, защото Той им е дал безпогрешно доказателство за Своята любов. *TM/518/4; 1MCP/126/3*

Не е мъдро да се вираме в себе си и да изучаваме емоциите си. Ако правим това, врагът ще ни представя трудности и изкушения, които ще отслабват вярата и ще унищожават куража. Да изучаваме подробно емоциите си и да даваме воля на чувствата

си означава да каним съмнението. Трябва да отвърнем поглед от себе си към Исус. *MH/249/4*

Веднага, щом човек започне да задържа погледа си върху своите чувства, той се намира на опасна почва. Ако се чувства щастлив и радостен, тогава е силно уверен и има много приятни емоции. Промяната обаче ще дойде. Има обстоятелства, които като се случат, донасят депресия и тъжни чувства; тогава умът ще започне естествено да се съмнява, дали Господ е с него, или не. *MP/126*

Аз трябва да Му се доверявам, независимо от промените в моята емоционална атмосфера. *2MCP/811/6*

Главата ми тежи тази сутрин. **Мъгла и облаци са надвиснали над ума ми; но предложенията на врага да се усъмня в Господа, няма да се задържат в мене. Сега е моментът да вода добрата битка на вярата.** Точно сега е случаят, който изисква непоколебимата вяра, която действа от любов и очиства душата ми. Търся Господа по-решително. Вярвам, че обещанието е за мене, така че си го присвоявам лично за себе си. Самото обещание няма стойност, освен ако не вярвам напълно, че Този, който е дал обещанието, е изобилно способен да го изпълни и безкраен в сила да направи всичко, което е казал. *Manuscript 80, May 27, 1893, diary; TDG/156*

Понякога съм много объркана и не мога да разбера какво да правя, но няма да се депресирам. Решена съм да внеса в живота си всичката светлина, която ми е възможно да внеса. *Letter 127, July 1, 1903; TDG/191*

Ти се молиш и искаш от Бога мъдрост, сила и ефективност и чувстваш, че трябва да ги имаш. Но навярно веднага след молитвата изглежда така, сякаш Сатана е хвърлил пъклената си сянка през пътя ти, така че не виждаш нищо отвъд. Какво представлява всичко това? Е, дяволът е искал да помрачи вярата ти. . . . Но няма защо да е така. **Трябва ли чувството да ни бъде критерият или думата на живия Бог?** Трябва ли да направим вярата ни да потъне в облака? Това е, което Сатана иска да направим. . . . Този облак се е настанявал и над мен понякога, но винаги съм знаела, че Бог си е оставал абсолютно същият. . . . **„Искайте с вяра, без да се съмнявате ни най-малко.” Не допускате нито едно-единствено предложение на дявола да се прокрадва във вас.** Искането ви трябва да е „без да се съмнявате ни най-малко. Защото който се съмнява, прилича на морските вълни” (стих 6). **Господ ще направи големи неща за**

нас, стига само да покажем упованието си в Него. *Manuscript 93a, July 23, 1899; TDG/213*

Скъпи братко: получих писмото ти и го прочетох. Искам да те насърча, братко мой, да не забравяш, че Исус Христос даде Своя скъпоценен живот за тебе. Той ще бъде твоят помощник, ако Му се уповаваш. Повери опазването на душата си на Него, който даде собствения Си живот на жестока, срамна смърт, за да изкупи всяка душа, която ще Го приеме. . . . Братко мой, срещали сме много души, които в своята християнска опитност са преминали през обстоятелства, подобни на тези, които споменавах в писмото си. **Не трябва да се доверяваш на собствените си впечатления на неверие.** Трябва да положиш доверието си в Този, който даде живота Си за тебе. Тогава ще бъдеш сметен сред тези, които приемат—сред тези, които вярват и приемат Неговата дума, и няма да ходиш според чувствата, но с вяра. Божието слово е истинно. **Вярата се хваща за божествената Дума, докато чувството не е нищо друго, освен нещо, което помрачава вярата в едно „Така казва Словото на живия Бог.”** . . . Чудно е делото, което Бог възнамерява да реализира чрез Своите служители, за да може името Му да се прослави. Братко мой, не трябва да потъваш в обезсърчение. **Хвани се за Божиите обещания с вярата на малко дете.** . . . Братко мой, умолявам те да отвърнеш поглед от себе си към Христос, и да живееш. Положи доверието си в Този, който обича човешките същества. **Остави се да зависиш единствено от Христос. Той е способен да спаси до краен предел всички, които дойдат при Него.** Вярвай, вярвай, че Христос ще прости всички ти престъпления, че ще прости всичките ти грехове. Смири се като малко дете и Христос ще те приеме и ще те благослови, и ще те укрепи. Не мисли неверие, нито говори неверие, но хвани се дословно за думата, която Бог ти е дал, и се остави в Неговите ръце, за да бъдеш поучаван и ръководен от Него. . . . Утеши сърцето си, братко мой, като вярваш, че Господ иска да бъдеш спасен и че ти си Негово дете. Не си мисли, че умът ти трябва да бъде в състояние на някакво определено чувство, за да си приет от Бога. **Твоята вяра не трябва да разчита на чувство, но на Божиите обещания.** Ходи с вяра в едно „Така казва Господ.” **Остави случая си на Господ и вярвай на Неговата дума.** Вярвай, о, вярвай на Господната дума и ходи с вяра, не с виждане. Посвети се отново на Бога. Бъди верен на едно „Така казва Господ” и стой твърд в свободата, в която Христос реално те освобождава. *Letter 388, Nov. 19, 1907; UL/337*

Никога не предавай вярата и надеждата си в Бога. **Прилепи се към обещанията.** Не се доверявай на чувствата си, но на **голата дума на Бога.** Повярвай на уверенията на Господа. Застани върху едно просто „Така казва Господ“ и остани там, независимо дали чувствата ти кореспондират, или не. **Вярата не винаги бива последвана от чувства на приповдигнатост, но „надявай се на Бога.“** Уповавай Му напълно. . . . Сестро моя, довери се на Господа, както малко дете се доверява на земния си родител. Прилепи се към Спасителя. Не допускай нищо да отдели душата ти от Бога. . . . Търси милости; очаквай милости. Постоянно очаквай благословения. Виждай ги, признавай ги и не се оплаквай, не се коси. Не хвърляй укор върху Бога, но кажи: „О, Господи, аз наистина вярвам, въпреки че съм грешник и точно защото съм грешник. Вярвам Ти с цялото си сърце. **Ти си Истината, затова вярвам на думата Ти.**“ *Letter 159, June 11, 1905, to a “discouraged church member.” UL/176*

Понякога мрак и обезсърчение ще постигнат душата, заплашвайки да ни залезят и потопят; но не трябва да напускаме доверието си. Трябва да държим очите си неотклонно отправени към Исус, независимо дали имаме чувствата, които искаме, или не. Трябва да се постареем да извършим вярно всяко известно ни задължение, а след това спокойно да си почиваме в Божиите обещания. *МУР/111/4*

Чувствата и вярата са толкова различни едно от друго, колкото е изтокът от запада. Вярата не зависи от чувства. Трябва да се посвещаваме всеки ден на Бога и да вярваме, че Христос разбира и приема жертвата, без да изследваме да видим, дали имаме чувства в такава степен, каквато смятаме, че е редно да съответства на нашата вяра. Нима нямаме уверението, че нашият небесен Баща е по-готов и по-склонен да даде Светия Дух на тези, които Го молят с вяра, отколкото родителите са склонни да дават добри дарове на децата си? **Трябва да вървим напред така, сякаш на всяка наша молитва, която отправяме към Божия престол, сме чули отговора от Този, чиито обещания никога не се провалят.** Дори когато сме депресирани от тъга, наша привилегия е да пеем в сърцето си на Бога. *ОНС/120*

НЕ БЪРКАЙ ВЯРАТА С УВЕРЕНОСТ

Чувството на увереност не е за подценяване; трябва да хвалим Бога за него. **Но когато чувствата ти са депресирани, хвали Бога също толкова много, защото се уповаваш на Неговата дума, а не на чувства.** Ти си сключил завет да ходиш с вяра, а не да бъдеш контролиран от чувства. Почивай изцяло на Неговите обещания. *ОНС/124/2-8*

Отчаянието Го притискаше със смазващата тежест на своя мрак . . . Христос умира! **Той е в отчаяние!** . . . . **Даже и съмнения връхлитат умирация Божия Син. Той не можеше да види нищо през портите на гроба. Не можеше да си представи със светла надежда,** че ще излезе от гроба като победител и че Отец ще приеме жертвата Му. . . **Вярата и надеждата потрепераха в издиханната агония на Христос, понеже Бог бе оттеглил увереността,** която бе давал дотогава на Своя възлюбен Син, че Го одобрява и приема. Тогава Изкупителят на света започна да разчита на доказателствата, които Го бяха укрепявали до този момент, че Неговият Отец приемаше труда Му и бе доволен от делото Му. В предсмъртната Си агония, докато предаваше скъпоценния Си живот, **Той трябваше единствено чрез вяра да се уповава** на Този, на Когото винаги с радост се покоряваше. **След като дори Му бе отказана светла надежда и увереност, че ще победи,** който триумф щеше да е Негов вбъдеще, Той извиква с висок глас: „Отче, в Твоите ръце предавам духа Си.“ Той познава характера на Своя Отец, познава Неговата справедливост, милост и голяма любов, затова **в покорство се отпуска в Неговите ръце.** *2Т/209/1-3; 210/2*

ИСТИНСКАТА ВЯРА СЕ ХВАЩА ДОСЛОВНО ЗА ДУМАТА, КОЯТО БОГ Е ДАЛ

*Не пропадна ни едно от всичките добри неща,
които Господ бе говорил на Израилевия дом; всички
се сбъднаха. Исус Навин 21:45*

Възвеличил си думата Си повече от цялото Си име.
Псалм 138:2

Защото е силен Този, който изпълнява думата
Си. Йоил 2:11

Да познаваш Бога означава да Му се доверяваш напълно.
Manuscript 40, Nov. 3, 1890; TDG/316

Ние трябва сега да опознаем Бога, като преживеем
доказателството на Неговите обещания. *GC/622; RC/120*

Божиите обещания изпъкват ясно и отчетливо, сякаш са написани
със златни букви. Защо, о, защо не се ценят! *ТМК/201*

Само ако бихме се хванали дословно за думата, която Господ е
дал, какви благословения можеше да бъдат наши! *2ТТ/61/2*

Вярата е да се хванеш дословно за думата, която Бог ти е дал.
Letter 246, Aug. 13, 1908; TDG/234

Ако това не е повелително, то какво друго може да е? Ако думата
на Господа на небето и земята не е стабилна канара, върху която да
градите, тогава напразно ще е да се търси сигурна основа. „Небето
и земята ще преминат,” но „словото на Господа трае довека”;
и решителната вяра в тази дума е единствената вяра, която ще
издържи през опасностите на последните дни. *RH/1888/1/10*

Ти искаш да угодиш на Бога, и можеш да го направиш, като вярваш
на Неговите обещания. *ТМ/516/4*

Твое задължение е също толкова да вярваш, че Бог ще изпълни
думата Си и ще ти прости, колкото и да признаеш греховете си.
Трябва да упражняваш вяра в Бога като в Един, който ще извърши
дословно това, което е обещал в Словото Си, и ще прости всичките
ти престъпления. *Review and Herald, March 21, 1912; TDG/89*

**Някои хора изглежда се страхуват да се хванат дословно за
думата, която Бог е дал, сякаш това би било дързост от тяхна
страна. Те се молят Господ да ги научи, но се притесняват да
гласуват доверие на гарантираната дума, която Бог е дал, и да
повярват, че Той ни учи. След като идваме при нашия небесен
Баща смирено и с дух на готовност да бъде поучавани, склонни
и силно желаещи да се учим, защо да се съмняваме, че Бог ще
изпълни собственото Си обещание?** *SD/67/6*

Нека пазим като нещо много скъпо думите Му, нека вярваме на
обещанията Му, нека ги повтаряме денем и размишляваме върху
тях нощем, и така да бъдем щастливи. *ОНС/120*

Хвани се за Него с жива вяра и **вярвай на Божията дума до
буквата.** *RH/1892/9/20/17*

Той е запознат с всяко желание на сърцето ти, с всяко намерение
на душата ти. Той казва: „Няма да ви оставя безутешни: ще дойда
при вас” (Йоан 14:18). Нека вярваме, че Бог ще направи точно
това, което е обещал. *ТМК/203*

Обещанието е: „Искайте, и ще ви се даде” (Матей 7:7). Нашата
част е да почиваме върху Словото с уверена вяра, вярвайки, че
Бог ще постъпи според Своето обещание. Нека вярата си пробие
път през сянката на врага. *ОНС/117*

Исус ви обича и ви благославя. Обещанието Му е сигурно. . . .
Христос е Възстановителят, Сатана е разрушителят. Всичко, което
простосмъртните могат да направят, е да следват безрезервно
Господното слово. В това те извършват своята част. Ще пропусне
ли Господ да извърши своята част? Настоявайте с молитвите
си пред престола на благодатта, а после чакайте, с упование,
с надежда. . . . Нашата работа е да се молим, да вярваме и да
чакаме търпеливо Този, който е нашият Спасител. . . . За нас е
определено да чакаме. Господната сила е неограничена. Ние,
бедните простосмъртни, имаме нужда да очистим душите си,
така че когато Господ работи в наша полза, това да не ни унищожи.
Letter 127, Dec. 27; UL/375

Вашата работа е да се хванете за силата, която е здрава като
вечния престол. Вярвайте на Бога. Уповавайте на Него. Бъдете
бодри при всякакви обстоятелства. *Letter 125, Aug. 24, 1900; TDG/245*

Действието („работата”) на вярата означава повече, отколкото
мислим. То **означава едно искрено разчитане на голата дума
на Бога.** Чрез действията си следва да покажем, че вярваме, че
Бог ще постъпи точно така, както е казал. . . . Трябва да имаме
една движеща се напред, действаща („работеща”) вяра, една
вяра, която действа от любов и очиства душата от всяка следа на
егоизъм. Не от себе си, но от Бога трябва да зависим. Не трябва
да подхранваме неверие. Трябва да имаме тази вяра, която се
хваща дословно за думата, която Бог е дал. *ТМК/226*

Установявам, че трябва да водя добрата битка на вярата всеки ден. Трябва да упражнявам всичката си вяра и да не разчитам на чувства. Трябва да действам така, сякаш знам, че Господ ме е чул и ще ми отговори, и ще ме благослови. Вярата не е някакво щастливо приповдигане на чувствата; вярата означава просто да се хванеш дословно за думата, която Бог е дал—да повярваш, че Той ще изпълни обещанията си, защото е казал, че ще ги изпълни.

Lt 49, 1888; HC 119; 2MCP/539/5

Продължавай да гледаш на Исус, принасяйки тихи молитви с вяра, като се хванеш за Неговата сила, независимо дали имаш някакво явно чувство, или не. Продължавай право напред, сякаш всяка принесена молитва е депозирана при Божия престол и е получила отговор от Този, чиито обещания никога не отпадат.

Lt 7, 1892; 2SM 242, 243; 2MCP/538/1

Ако отправиш молбата си към Бога, Той казва, че те чува. Какво доказателство имаш за това? Дали се чувстваш по-добре, отколкото преди? Дали мислиш за чувствата си и ги изследваш, за да видиш, дали не е настъпила някаква голяма промяна вътре в теб? Ти трябва да стъпиш върху Божието Слово и бодро да продължиш право напред, като знаеш, че Той отговаря на молитвите ти, защото е обещал да даде, ако искаш. Така, **упражнявайки вяра, правиш да дойде отговорът на твоите молби.** Като работиш в посока да донесеш отговора на собствените си молитви, ще установиш, че Бог ще ти се изяви. . . . Ако се доверите на Бога, ако Му поверите опазването на душите си като на верен Създател, ще имате сладкото уверение за Неговата любов. *Manuscript 85, Aug. 30, 1901; UL/256*

Мнозина прекарват дълги години в мрак и съмнение, защото не се чувстват така, както желаят. Но чувството няма нищо общо с вярата. **Тази вяра**, която действа от любов и очиства душата, не е въпрос на импулс. Тя **се одързостява от Божиите обещания, като вярва твърдо, че каквото Той е казал, Той е и способен да го изпълни.** Душите ни трябва да бъдат обучени да вярват, да бъдат научени да разчитат на Божието Слово. Словото заявява, че „праведният чрез вяра ще жвее“ (Римляни 1:17), а не чрез чувства. *TMK/245*

В момента, в който се хванеш за Божиите обещания чрез вяра и кажеш: „Аз съм изгубената овца, която Исус дойде да спаси,“ нов живот те завладява и ще получиш сила, за да се съпротивиш

на изкушителя. Но вярата да се хванеш за обещанията не идва от чувства. „Вярата идва от слушане, а слушането от Божието Слово“ (Римляни 10:17). Не трябва да очакваш да настане някаква голяма промяна; не трябва да очакваш да почувстваш някаква чудна емоция. . . . Вземи на доверие Божията дума и кажи: „Той ме обича: Той даде живота Си за мене; и Той ще ме спаси“. . . . Отвърни поглед от себе си към Исус. Прегърни Го като своя личен Спасител. **Престани да съжаляваш за безпомощното си състояние.** Като гледаш към Исус, Автора и Завършителя на твоята вяра, ще се вдъхновиш с надежда и ще видиш спасението от Бога. Когато се чувстваш изкушаван да съжаляваш, застави устните си да промълвят хваление на Бога. „Радвайте се в Господа винаги“ Филипаяни 4:4. Не е ли Той достоен за хваление? Тогава възпитавай устните си да говорят за Негова слава и да възвеличават името Му. *HP/116*

Надеждата на християнина не почива върху песъчливата основа на чувствата. *TMK/257*

Всичко е възможно за тези, които вярват. Трябва да уповаваш съвършено на Господа. Не разчитай най-малко на променливите чувства, но стъпи здраво върху сигурната платформа на Божиите обещания: **Ти си го казал; аз вярвам на обещанието. Това е интелигентна вяра.** *ОНС/124/5*

С Библия в ръце кажи: „Направих, както си казал. **Представям Твоето обещание: „Искайте, и ще ви даде; търсете, и ще намерите.“** *COL/147/2*

Повтаряй обещанията Му: „Който дойде при Мене, никак няма да го изпъдя“ (Йоан 6:37). . . . „Нека се хване за силата Ми, за да се примири с Мене! Да! И ще се примири с Мене“ (Исаия 27:5). „Всичко, каквото и да поискате в молитва, като вярвате, ще получите“ (Матей 21:22). Бъди достатъчно простосърдечен, за да повярваш на тези Божии обещания. Когато Сатана дойде при теб и ти каже, че понеже си нещастен, объркан и обезпокоен, не си Божие дете, не се обезсърчавай нито за миг, но препаши чреслата на ума си. **Нашата работа е да се противим (съпротивяваме) на дявола, а не да приютяваме неговите съмнения; и ако правим така, обещанието е: „и той ще бяга от вас.“** Но често пъти се задава въпросът: **Как мога да се съпротивя на Сатана? Има само един начин, по който можеш да направиш това, и той е с вяра.** *TMK/245/5*

Тези, които приемат Божиите обещания, при което действат съобразно тях с жива вяра, ще имат светлината на небето в живота си. Те ще пият от извора на живота и ще водят други при водите, които са освежили собствените им души. Трябва да имаме тази вяра в Бога, която се хваща дословно за думата, която Той е дал. Не можем да имаме никаква победа без едно непомрачено доверие; понеже „без вяра е невъзможно да се угоди на Бога.“ Вярата е тази, която ни свързва със силата на Небето и която ни донася силата да се справим с властта на мрака. „Тази е победата, която побеждава света, именно нашата вяра.“ „Вярата идва чрез слушане, а слушането от Божието слово.“ За да упражняваме интелигентна вяра, трябва да изучаваме Божиата дума. *RH/1888/1/10*

Ако хората биха могли да осъзнаят попарващото, поразяващото влияние, което съмнението оказва върху техния ум, само ако биха могли да надникнат в бъдещето, щяха да осъзнаят повелителната нужда да култивират едно твърдо упование в Бога и едно безрезервно доверие в Неговите обещания. Не биха посели нито едно семе на неверие. *RH/1888/1/10*

Единствената безопасност се състои в това да отхвърлите моментално всяко едно предложение да проявите неверие. Нито за миг не настройвайте ума си благосклонно да се съгласява със съмненията; с решителност ги отречете, когато дойдат при вас, приканвайки ви да ги допуснете. Приковете ума към Божиите обещания. Говорете за тях, радвайте се в тях; и Божият мир ще царува в сърцата ви. *RH/1888/1/10*

„Този, който не пожали собствения Си Син, но Го предаде за нас всички, как няма да ни подари заедно с Него и всички неща?“ Колко скъпоценно е това обещание! Можем да изискваме много от нашия небесен Баща. Големи благословения са запазени за нас. Можем да вярваме на Бога, можем да Му се доверим, и като правим това, прославяме името Му. *2Т/319/1*

Нужно е да разчитаме по-твърдо на едно „Така казва Господ.“ Ако правим това, няма да се уповаваме на чувства, нито ще бъдем управлявани от чувствата. Бог ни моли да си почиваме в Неговата любов. Наша привилегия е да познаваме Божието Слово като сигурно и изпитано ръководство, сигурна увереност. Нека работим по въпроса на вярата. Нека вярваме и се уповаваме и нека говорим вяра, надежда и кураж. Нека в сърцата ни и на устните ни има хваление към Бога по-често, отколкото има сега.

. . . **Наша привилегия е да си почиваме в една активна, жива вяра в Христос като Дарителя на живота.** Наша привилегия е да разберем заедно с всичките свети и каква е дължината, дълбочината и височината, да разберем Божиата любов, която надминава всяко познание, и да се изпълним с цялата Божия пълнота. Нека съзерцаваме Христос като Този, в когото обитава всичката пълнота. Като Го гледаме като своя личен Спасител, ще оценим стойността на Неговата спасителна благодат. Трябва да мислим за Исус повече, отколкото го правим. Трябва да позволим в сърцата ни да има хваление към Него. Трябва да говорим за любовта, изразена така изобилно за нас. Със сигурност имаме всяка причина да хвалим Бога със сърце, с душа и с глас, казвайки: „Ще хваля Господа за голямата любов, с която ме е възлюбил. . . Издигнете Го, Христос от Голгота; издигнете Го, така че светът да може да Го види. Говорете за Неговата благодат, пейте за Неговата любов и Му отдайте благодарностите на своите сърца. *Letter 12, Jan. 23, 1907; UL/37*

Понякога изкуствената сила на изкушението изглежда подлага силата на волята на изпитание до краен предел, така че да се упражнява вяра изглежда тотално противоположно на всички доказателства, представяни от сетивата и емоциите. Но нашата воля трябва да се държи на Божия страна. Час след час трябва да удържаме позицията си триумфално в Бога. Всичко е възможно за този, който вярва. *ОНС/124/3*

Мнозина правят сериозна грешка в своя религиозен живот, като постоянно обръщат внимание на своите чувства и от това съдят, дали напредват, или изостават. Чувствата не са безопасен критерий. **Не трябва да търсим в себе си доказателство за нашето приемане от Бога. Там няма да намерим нищо друго, освен единствено това, което ще ни обезсърчи.** Единствената ни надежда е да гледаме на Исус, Автора и Завършителя на нашата вяра (Евреи 12:2). В Него има всичко, което да ни вдъхнови с надежда, с вяра и с кураж. Той е нашата праведност, нашата утеха и триумф. *AG/185*

Божии думи са нашите акредитиви. Ние стоим върху тях. Обичаме истината. Обичаме Исус. Чувствата не са доказателство за Божието недоволство. *Lt 35, 1887; 2MCP/Appendix A*

Надявай се на Бога, доверявай Му се и **почивай в Неговите обещания, независимо дали се чувстваш щастлив, или не.**

Една хубава емоция не е доказателство, че си Божие дете, нито разстроените, обезпокоените, объркани чувства са доказателство, че не си Божие дете. Ела при Писанията и интелигентно се хвани дословно за думата, която Бог е дал. Съобразявай се с условията и вярвай, че Той ще те приеме като Свое дете. Не бъди безверен, но вярвай. *ОНС/119*

Ти обичаш Исус, и Той те обича. И сега, просто Му се уповавай търпеливо, казвайки отново и отново: Господи, аз съм Твоя. Хвърли се сърдечно върху Христос. Не радостта е доказателството, че си християнин. Твоето доказателство е в едно „Така казва Господ.“ Чрез вяра те полагам, скъпа моя сестро, в обятията на Исус Христос. Бог ще ти помогне да триумфираш над Сатана, ако просто уповаваш на Исус, за да води тези сурови битки, които ти си абсолютно неспособна да водиш със своята ограничена сила.

Lt 35, 1887; 2MCP/Appendix A

Чувството на увереност не е за подценяване; трябва да хвалим Бога за него. Но когато чувствата ти са депресирани, хвали Бога също толкова много, защото се уповаваш на Неговата дума, а не на чувства. Ти си сключил завет да ходиш с вяра, а не да бъдеш контролиран от чувства. Почивай изцяло на Неговите обещания. *ОНС/124/2-8*

Не трябва да Му се доверявам на моменти, но винаги. Трябва да се научим да вярваме на обещанията, да имаме пребъдваща вяра, така че да можем да ги приемаме като сигурната дума, дадена от Бога. *2MCP/Appendix B*

Никога не предавай вярата и надеждата си в Бога. **Прилепи се към обещанията.** Не се доверявай на чувствата си, но на **голата дума на Бога.** Повярвай на уверенията на Господа. Застани върху едно просто „Така казва Господ“ и остани там, независимо дали чувствата ти кореспондират, или не. Вярата не винаги бива последвана от чувства на приповдигнатост, но „надявай се на Бога.“ Уповавай Му напълно. . . . Сестро моя, довери се на Господа, както малко дете се доверява на земния си родител. Прилепи се към Спасителя. Не допускай нищо да отдели душата ти от Бога. . . . Търси милости; очаквай милости. Постоянно очаквай благословения. Виждай ги, признавай ги и не се оплаквай, не се коси. Не хвърляй укор върху Бога, но кажи: „Господи, наистина вярвам, въпреки че съм грешник и точно защото съм грешник.

Вярвам Ти с цялото си сърце. **Ти си Истината, затова вярвам на думата Ти.** *Letter 159, June 11, 1905, to a “discouraged church member.” UL/176*

ИСТИНСКАТА ВЯРА Е РЪКАТА, КОЯТО СЕ ХВАЩА ЗА НЕГОВАТА РЪКА

*Нека се хване за силата Ми, за да се примири с Мене!
Да! И ще се примири с Мене. Исая 27:5*

ПРАВИЛО

НАШИТЕ ДУХОВНИ УПРАЖНЕНИЯ СА В СЪОТВЕТСТВИЕ С ТОВА, ДОКОЛКО ЯСЕН УСЕТ ИМАМЕ ЗА ПРИЯТЕЛСКАТА НИ СВЪРЗАНОСТ С ИСУС. *МУР/159/4*

Ние имаме приятелството на небесното присъствие и като осъзнаваме това присъствие, нашите мисли биват доведени в плен на Христос. Нашите духовни упражнения са в съответствие с това, доколко ясен усет имаме за тази приятелска свързаност. *МУР/159/4*

Молитвата бе постановена за наша утеха и спасение, така че чрез вяра и надежда да можем да се хванем за богатите Божии обещания. *HP/75/6*

Трябва да подхранваме и развиваме вярата, за която засвидетелстваха пророците и апостолите—**вярата, която се хваща за Божиите обещания и чака за избавление в определеното от Него време и по определения от Него начин.** *ML/55*

Бог протяга ръка, за да хване ръката на вярата в нас и да я насочи да се хване здраво за божествеността на Христос, така че да можем да достигнем до съвършенство на характера. . . . Всяко обещание в Божието Слово е наше. За нас е определено да живеем „чрез всяко слово, което излиза от Божията уста“. . . . Не гледайте на обстоятелствата, нито на собствената си слабост, но

на силата на Словото. Цялата негова сила е ваша. *Signs of the Times*, Aug. 23, 1905; RC/308; HP/164; 1MCP/235/4

Вярата . . . протяга ръка, за да хване ръката на Христос, като знае, че Той ще държи по-твърдо, отколкото е възможно човешката ръка да държи, както и че Той никога няма да я пусне. Докато човекът е склонен да бъде ръководен, Христос ще го ръководи. . . **Вярата е самата кръв, оживяващата сила в живота на душата. Нейното присъствие дава топлина, здраве, постоянство и здрав разсъдък. Нейната жизненост и енергичност упражняват едно мощно, макар и несъзнателно, влияние.** Христовият живот в душата е извор на вода, извираща за вечен живот. Тя води до едно постоянно развитие на небесните качества и едно сърдечно покоряване на Господа във всяко отношение. Тя ни прави в състояние да разкрием, че Христос пребъдва в душата. . . . Молете се: „Господи, придай ми вяра.” **Вярата съживява сетивата, за да работят усърдно да произведат резултати.** Бог въздига и облагородява силите на душата, като я прави способна да се хване за невидимото. *Manuscript 18, Feb. 27, 1901, “Canvassing for Christ’s Object Lessons.” UL/72*

Нашата най-голяма нужда е вяра в Бога. Когато гледаме откъм мрачната страна, пускаме ръката на Господа Израилевия Бог! Когато сърцето е отворено за страхове и догадки, пътят на напредъка се спъва от неверието. *ЗТТ/191/4*

Той не може да извърши това, което иска да направи, докато човешкият фактор не изпълни своята част. Понякога ръката на вярата изглежда прекалено къса, за да може поне да докосне одеждата на Спасителя, но обещанието стои, и Бог стои зад него, което казва: „Тогава ще призовеш, и Господ ще отговори! Ще извикаш, и Той ще рече: Ето Ме! . . . Не нашите усилия са тези, които ни носят победата. Това е да виждаме Бог зад обещанието и да Му вярваме, и да Му уповаваме. Чрез вяра хвани здраво ръката на безкрайната сила. **Господ е верен, който се е обещал.** *Manuscript 54, April 29, 1902, “How to Solve Perplexing Problems.” UL/133*

Притискай се плътно към Исус и положи ръката си в Неговата, и Той ще държи здраво твоята, и никога няма да пусне душата, която поддържа вярата си в Него. . . . Бъди търпелива да чакаш, да бдиш и да се молиш, и се дръж здраво за обещанията. . . . Изтърпи напрежението. Отстъпи и се съгласи да бъдеш онеправдана, **поскоро претърпи страдащата част от религията заради Христос,**

отколкото да съгрешаиш против Бога, като търсиш да се избавиш. *Letter 32, Jan 28, 1894; UL/42*

Твоята вяра не трябва да се пуска от Божиите обещания, ако не видиш или не почувстваш незабавен отговор на молитвите си. Не се страхувай да се довериш на Бога. Разчитай на Неговото сигурно обещание: „Искайте и ще получите” (Йоан 16:24). Бог е твърде мъдър, за да сгреша, и прекалено добър, за да задържи което и да е добро нещо от Своите светии. *GW/113/1*

Чакай Господа и пак ще кажа: Чакай Господа. . . Можем да искаме от Бога, при което Той казва: Ще получите. Така че знаете на кого да гледате; знаете на кого да се упоавате. Не трябва да се упоавате на човек, нито да правите плътта своя мишца. Отпуснете се, колкото ви се иска, с цялата си тежест, върху Могъщия, който е казал: „Нека се хване за силата Ми и да се примири с Мене! Да! Нека се примири с Мене.” Тогава чакайте и бдете, и се молете, и работете, като държите лицето си неизменно обърнато към Слънцето на правдата. . . . Направете Бог свое пълно упование. Молете се, молете се, молете се, молете се с вяра. В такъв случай доверете опазването на душата си на Бога. Той ще опази това, което Му е поверено, до онзи ден. . . . Уповавай се напълно и уверено на Бога. *Letter 126, 1895; RC/119*

Господ ви обича. В Неговото естество е да проявява нежно състрадание. Неговото обещание е: ”Приближавайте се при Бога, и Той ще се приближава при вас” (Яков 4:8). Когато врагът връхлети стремително като прииждащ поток, Господният Дух ще издигне за вас знаме против него. Не забравяйте, че Исус Христос е вашата надежда. В тъжните, обезсърчителни неща, които ще ви се случват понякога, Христос ви казва: „Нека се хване за силата Ми, за да се примири с Мене; Да! и ще се примири с Мене” (Исая 27:5). Вашата работа е да се хванете за силата, която е здрава като вечния престол. Вярвайте в Бога. Уповавайте на Него. Бъдете бодри при всякакви обстоятелства. *Letter 125, Aug. 24, 1900; TDG/245*

Нужно е вярата ни да се укрепява всеки ден. „Искайте, и ще ви се даде,” обеща Спасителят; „търсете, и ще намерите; хлопайте, и ще ви се отвори” (Матей 7:7). Нужно е да се самовъзпитаваме да се доверяваме на това слово и да внасяме Христовата благодат и светлина във всичките си работи. Имаме нужда да се хванем за Христос и да се задържим за Него, докато познаем, че силата на Неговата преобразяваща благодат се изявява в нас. Трябва

да имаме вяра в Христос, ако възнамеряваме да отразяваме божествения характер. *Letter 340, Oct. 3, 1907; TDG/285*

Ще има един народ, който ще се държи толкова здраво за божествената сила, че хората от него ще бъдат устойчиви на всяко изкушение. *Mar/91*

Нуждаем се от божествена помощ, ако искаме светилниците ни да горят. Но Исус умря, за да осигури тази помощ. Той предлага поканата: „Нека се хване за силата Ми, за да се примири с Мене; да! и ще се примири с Мене.“ Притисни се към ръката на Безкрайната Сила; тогава ще установиш колко е скъп Той на душата ти, и цялото небе ще бъде на твое разположение. *Signs of the Times, Jan. 14, 1886; RC/168*

Твърдим, че вярваме, че Исус Христос умря, но дали Той е твоят личен Спасител? Тук опираме до въпроса за вярата. . . . Залавяш ли се здраво за Него с живата ръка на вярата? **Протягаш ли ръка към Него с думите на Петър: „Господи, спаси, или ще погина“?** Той ще те спаси. Спомняш си как учениците се мъчеха да се преборят с корабчето и предадоха всяка надежда да достигнат брега. И докато бяха ужасени от голямата опасност, видяха към тях да приближава Един, Който стъпваше върху разпенените вълни така, както би вървял върху твърдата земя, при което се изплашиха и казаха: „Това е призрак“; но Христос каза: „Това съм аз, не бойте се.“ О, колко много означава „Това съм аз“! Тези думи означават всичко за нас, когато сме в беда и объркване. Не можеш ли да чуеш гласа Му? Не можеш ли да Го чуеш как казва: „Това съм аз; не бойте се“? . . . Той се обръща към нас. Каквато и да е твоята слабост или изпитание, Христос е близо до теб. Той казва: „Това съм аз, не бой се.“ . . . **Издигал ли е някой някога ръцете си към Исус с думите: „Господи, спаси ме, или ще загина“ и Исус да го е отминал? Не, никога, никога! Той е Исус, Който чува и най-примрелия вик.** Няма защо никой от нас да прималява, нито да плаче, нито да се обезсърчава. Няма защо да прималяваме, понеже е възможно и ние както Петър да гледаме на мрака и на изпитанията около себе си. . . . Господ взе ръката на Петър и той беше спасен. По същия начин и ние имаме Спасител, така че във всяко изпитание трябва да се доверим на Господ Израилевия Бог и Той ще бъде нашият помощник. *Manuscript 10, 1891; RC/356*

Казвай на Исус нуждите си с прямота. Не се изисква да водиш някаква дълга дискусия, нито да изнасяш проповед на Бога, но

със сърце, скърбящо за греховете си, кажи: „Господи, спаси ме, или ще загина.“ Има надежда за такива души. *ОНС/131*

ИСТИНСКАТА ВЯРА ВЯРВА, ЧЕ ПОЛУЧАВА БЛАГОСЛОВЕНИЕТО

Върнете се в крепостта, вие обнадяждени затворници; още днес възвестявам, че ще ти въздам двойно. Захария 9:12

Вместо срама си ще получите двойно. . . . защото аз Господ. . . . ще ги възнаградя с вярност. Исая 61:7

Ето, аз съм Господ, Бог на всяка твар; има ли нещо мъчно за Мене? Еремия 32:27

аз, аз съм Господ . . . . аз действам, и кой ще ми попречи? Исая 43:11,13

Защото е верен Оня, Който се е обещал. Евреи 10:23

Защото е силен Оня, Който изпълнява думата си. Йоил 2:11

Защото за Бога няма невъзможно нещо. Лука 1:37

ПРАВИЛО

**ВСИЧКО, КАКВОТО ПОИСКАТЕ В МОЛИТВА, ВЯРВАЙТЕ,
ЧЕ СТЕ ГО ПОЛУЧИЛИ, И ЩЕ ВИ БЪДЕ. МАРК 11:24**

Божиите обещания никога няма да пропаднат, ако постоянно бдим в молитва. *Manuscript 44, June 4, 1901, "Instruction to Believers." UL/169*

Бог ще бъде за нас всичко, което Му позволим да бъде. *ОНС/131/4*

Господ желае да ни направи да се уповаваме напълно и изцяло на Него. Тогава, в простотата на нашата вяра, ще вярваме, че Христос ще извърши за нас всичко, което е обещал. Нека всички дойдат при Спасителя с пълната увереност, че Той ще извърши всичко, което е обещал. **Ние не можем да доставим по-голямо удоволствие на нашия Спасител от това да имаме вяра в Неговите обещания.** Неговите милости могат да дойдат при тебе, и твоите молитви могат да отидат при Него. Нищо не може да наруши линията на такова общуване. Обезателно трябва да се научим да донасяме всичките си обърквания при Исус Христос, понеже Той ще ни помогне. Той ще чуе нашите молби. Може да дойдем при Него с пълната увереност от вяра, без да се съмняваме в нищо ни най-малко, защото Той е живият Път. . . . Колкото сме по-настоятелни с молбите си пред Неговия престол, толкова е по-сигурно, че постоянно ще получаваме голямата благодат на нашия Господ Исус Христос. *Letter 313, Nov. 2, 1905, to Mabel White, her 19-year-old granddaughter; UL/320*

Трябва да стане съвсем ясно как да упражняваме вяра. Към всяко обещание на Бога има условия. Ако сме склонни да вършим Неговата воля, цялата Негова сила е наша. Какъвто и дар да обещава Той, този дар е в самото обещание. „Семето е Божието слово“ (Лука 8:11). Колкото е сигурно, че дъбът е в жълъда, също толкова сигурно е, че Божият дар е в Неговото обещание. Ако приемем обещанието, имаме дара. *2МСП/533/1; Ed/253/9*

Много се страхувам, че се намираме в опасност, притеснявайки се, сами да си направим хомот за собствения си врат. Нека не се притесняваме; защото по този начин правим хомота си суров и бремето си тежко. Нека направим всичко, което можем, без да се притесняваме, уповавайки се на Христос. Изследвайте думите Му: **“Всичко, което поискате в молитва, като вярвате, ще получите”** (Матей 21:22). **Тези думи са залог, че всичко, което един всемогъщ Спасител може да подари, ще бъде дадено на онези, които Му уповават.** Като настойници на небесната благодат трябва да искаме с вяра, а после да чакаме с упование спасението от Господа. **Не трябва да избързваме да ходим пред Него, опитвайки се със собствени сили да направим да се случи това, което желаем.** В Неговото име за нас е определено да искаме, а след това да постъпваме така, както ако вярваме в Неговата ефективност. *Lt 123, 1904; 2МСП/467*

Попитах ангела защо има толкова малко вяра и сила в Израил. Беше ми посочен Илия. Той бе подвластен на същите страсти като нас и се помоли решително. Вярата му издържа изпитанието. Помоли се седем пъти пред Господа и накрая вече облакът можеше да се види. Видях, че сме се съмнявали в сигурните обещания и сме наранили Спасителя със своята липса на вяра. Ангелът каза: „Препашете се с оръжието и над всичко вземете вярата за щит; защото това ще предпази сърцето, самия живот, от огнените стрели на нечестивия.“ **Ако врагът може да накара падналите духом да снемат очите си от Исус, от Неговата милост, и да размишляват за собственото си недостойнство, той ще отнеме щита на вярата им; те ще бъдат изложени на неговите огнени изкушения.** Ангелът каза: „**Настоявайте с молбите си пред престола. Вярвайте, че получавате нещата, за които се молите, и ще ги имате. Обещанията са сигурни.**“ Следователно слабите трябва да гледат към Исус и да вярват в Него; тогава те упражняват вяра. *EW/73/1,2*

Когато се молиш Господ да ти помогне, **почети своя Спасител, като вярваш, че наистина получаваш благословието Му.** *МН/514/2*

Не трябва да представяме молбите си пред Бога, за да Го проверим, дали ще изпълни словото Си, но защото ще го изпълни; не за да Го проверим, дали ни обича, но защото ни обича. „Без вяра не е възможно да угодим на Бога: защото който идва при Бога, трябва да вярва, че Той е, и че Той възнагражда тези, които усърдно Го търсят“ (Евреи 11:6). *DA/125/4*

Господ не е доволен да ни вижда как, като се косим и притесняваме, изпадаме от обаятията на Исус. Той е единственият източник на всяка благодат, изпълнението на всяко обещание, реализирането на всяко благословение. . . . Нашето странстване би било наистина самотно, ако не беше Исус. „Няма да ви оставя безутешни“ (Йоан 14:18), ни казва Той. Нека пазим грижливо думите Му, нека вярваме на обещанията Му, нека ги повтаряме денем и размишляваме върху тях нощем, и така да бъдем щастливи. *ОНС/120*

Установявам, че всеки ден трябва да вода добрата битка на вярата. Трябва да упражнявам всичката си вяра и да не разчитам на чувства. Трябва да действам така, както ако знам, че Господ ме е чул и ще ми отговори, и ще ме благослови. **Вярата не е някакво щастливо приповдигане на чувствата; вярата означава просто да**

се хванеш дословно за думата, която Бог е дал—да повярваш, че Той ще изпълни обещанията си, защото е казал, че ще ги изпълни.

Lt 49, 1888; HC 119; 2MCP/539/5

Продължавай да гледаш на Исус, принасяйки тихи молитви с вяра, като се хванеш за Неговата сила, независимо дали имаш някакво явно чувство, или не. Продължавай право напред така, както ако всяка принесена молитва е депозирана при Божия престол и е получила отговор от Този, чиито обещания никога не отпадат. *Lt 7, 1892; 2SM/242, 243; 2MCP/538/1*

Трябва да се молим повече и с вяра. Не трябва да се молим, а после да избягаме, сякаш се опасяваме, че няма да получим отговор. **Бог няма да се подиграе с нас. Той ще отговори, ако бдим в молитва, ако вярваме, че получаваме нещата, за които се молим, и продължаваме да вярваме, и никога не губим търпение да вярваме.** Това означава да бдим в молитва. Ние закриляме молитвата от вяра с очакване и надежда. Трябва да я обградим с увереност и да не бъдем без вяра, но да вярваме. Усърдната молитва на праведния никога не се изгубва. Отговорът може и да не дойде според това, което сме очаквали, но той ще дойде, защото Божието слово е дадено в залог. **Имаме нужда спокойно да изчакаме Бога. Нуждата от това е направо повелителна.** *ОНС/134*

Когато децата на вярата с решителна молитва се посветят на Бога без резерви, Господ ще почете тяхната вяра и ще ги благослови с ясен ум. *Special Testimonies, Series A, No. 9, pp. 62; RC/143*

Истинската вяра се хваща и изисква обещаното благословение, преди да бъде осъзнато и почувствано. Трябва да отправяме молбите си с вяра отвътре втората завеса и да позволяваме на вярата си да се хване за обещаното благословение, и да го изискваме като свое. Тогава **трябва да повярваме, че получаваме благословието, защото вярата ни го държи в ръцете си и, съгласно Словото, то е наше.** „Всичко, каквото поискате в молитва, вярвайте, че сте го получили, и ще го имате” (Марк 11:24). **Ето вяра, една гола вяра, да вярваме, че получаваме благословието, именно преди да го осъзнаваме.** След като вече осъзнаваме и се радваме на обещаното благословение, вярата изчезва. Но мнозина предполагат, че имат много вяра, когато споделят голяма мярка от Светия Дух, и че не могат да имат вяра, ако не чувстват силата на Духа. Такива бъркат

вярата с благословието, което идва чрез вярата. **Времето да упражняваме вяра е именно тогава,** когато се чувстваме лишени от Духа. **Когато над ума ти изглежда са надвиснали гъсти облаци мрак,** тогава е времето да се позволи на вярата да проникне през мрака и да разпръсне облациите. Истинската вяра почива върху обещанията, които се съдържат в Божието Слово, и само онези, които се покоряват на Словото, могат да изискват славните му обещания. „Ако пребъдвате в Мене, и думите Ми пребъдват във вас, искайте, каквото и да желаете, и ще ви бъде” (Йоан 15:7). „Каквото и да поискаме, получаваме от Него, защото пазим заповедите Му и вършим това, което е угодно пред Него” (1 Йоан 3:22). *EW/72/1-3*

Няма да ти е от ни най-малка помощ да продължаваш да съжаляваш за дефектите си. Кажете: „Господи, падам с безпомощната си душа върху Тебе, единствено върху Тебе. Няма да се притеснявам, защото Ти си казал: „Искайте и ще получите.” Вярвай, че наистина получаваш. Вярвай, че твоят Спасител е пълен със съчувствие, пълен с нежно съжаление и любов. . . . Когато врагът ти казва, че Господ те е изоставил, кажи му, че знаеш, че Той не го е направил, понеже самият Той заявява: „Не съм дошъл да призова праведните, но грешниците на покаяние” (Матей 9:13). *Letter 72, April 28, 1903; UL/132*

Имаме нужда да възпитаем душата да се хваща и да се държи здраво за Христовите обещания. Господ Исус знае, че няма да ни е възможно да устоим на множеството сатанински изкушения, освен ако имаме божествена сила от Бога. Той знае много добре, че със собствената си човешка сила със сигурност ще се провалим. Затова ни е осигурено всичко, така че във всеки критичен момент и изпитание да бягаме при Крепостта. . . . **Ние сме приели думата на обещание от устни, които не могат да излъжат. . . . Трябва всеки лично да подхранва вярата, че получава от Него нещата, които Той е обещал.** *ОНС/131/3*

Колко глупаво би било да отидем в мазето и да скърбим, понеже сме натъмно. . . . Наша привилегия е да излезем на светлина, да дойдем в присъствието на Бога. . . . Всеки ден трябва да израстваме във вяра, за да пораснем до мярката на пълния ръст в Христа Исуса. **Трябва да вярваме, че Бог ще отговори на молитвите ни, а не да се доверяваме на чувства.** Трябва да казваме: **Моите мрачни и потиснати чувства не са доказателство, че Бог не ме е чул. Не искам да се предам и да се откажа заради**

тези тъжни емоции. . . . За нас е определено да повярваме, не защото чувстваме или виждаме, че Бог ни чува. Определено ни е да се уповаваме на Божието обещание. Трябва да се заемем с работата си, като вярваме, че Бог ще извърши точно това, което е казал, че ще направи, както и че благословенията, за които сме се помолили, ще дойдат при нас, когато най-много се нуждаем от тях. Всяка молба достига Божието сърце, когато идваме с вяра. Ние нямаме достатъчно вяра. Трябва да гледаме на нашия небесен Баща като такъв, който е готов и желае да ни помогне повече, отколкото един земен родител е склонен да помогне на своето дете. Защо тогава да не Му се доверим? *ТМК/230/3-6*

Вярата се хваща за думата, която Бог е дал, без да иска да разбере значението на мъчителните преживявания, които идват. Но има мнозина, които имат малка вяра. . . . И **трудностите**, с които се сблъскват, вместо да ги притеглят към Бога, **ги отделят от Него, като предизвикват безпокойство и недоволство.** Постъпват ли право, като нямат вяра? Исус е техният приятел. Цялото небе е заинтересовано от тяхното благополучие, а **техният страх и недоволство огорчават Светия Дух. Не защото виждаме или чувстваме, че Бог ни чува, трябва да повярваме. Трябва да вярваме на Неговото обещание. . . . След като сме помолили за Неговото благословение, трябва да вярваме, че го получаваме и да Му благодарим, че го имаме.** След това трябва да се заемем със задълженията си, уверени, че благословието ще бъде изпратено, когато имаме най-голяма нужда от него. *AG/216*

Можем да се молим за всеки дар, който Той е обещал; след това **трябва да вярваме, че получаваме, и трябва да отговорим с благодарност към Бога, че сме получили.** Няма нужда да търсим някакво външно доказателство за благословието. Дарът е в обещанието, така че можем да се заемем с работата си, уверени, че каквото Бог е обещал, Той е способен да го извърши, както и че дарът, който вече притежаваме, ще се реализира, когато имаме най-голяма нужда от него. **Да живеем така чрез Божието слово, означава да Му предаваме целия си живот.** Ще се чувства една постоянна нужда и зависимост, едно разкриване на сърцето пред Бога. *Mar/87*

Христос е нашата ефективност. Откъде знам това? Знам го от опит. За известно време преди много, много години, бях в отчаяние. Тогава паднах върху милостта и любовта на Спасителя и Неговата сила дойде върху мен. В един момент тези, които работеха [в

издателството], ме помислиха за умряла. Но изведнъж издигнах гласа си в молитва. Божията сила беше върху мене през цялата нощ и от тогава разбрах, че трябва да се уповавам на Христос. Бях се молела отново и отново за помощ, а **през цялото време моят Спасител е стоял близо до мен, докато е чакал да Го призная за моя достатъчност, моя сила, моя благодат.** Научих урока и след това, когато коленичех да се моля, вярвах, че ще получа отговор, независимо дали чувствам, че ще получа, или не. . . . О, как ми се иска да можеше **да почетем Христос, като осъзнаем какво иска да направи Той за нас и като се хванем дословно за думата, която е дал.** Ако правим това, ще бъдем слънчеви християни. Като гледаме Христос, ще бъдем преобразявани по Негово подобие. *Manuscript 118, Dec. 11, 1904; UL/359*

Господ желае да искаме, за да може да получим. Небесните вестители стоят, очаквайки сериозната молба, като се приближават към гладната, жадуваща душа. Тогава оставете цялата си душа да се излее пред Бога. Чакайте Господа. Небесните вестители ще се изпразнят в златните цеви, които се изтичат в златните чаши, за да осветлят другите. Ако искате, като вярвате, ще получите. Никога, никога не се лишавайте от златното масло, защото то ще поддържа лампите ви горящи. *TDG/22*

Вярвайте, че получавате нещата, за които молите, и ще ги имате. Елате със смирено сърце, но представяйки обещанието. Тогава вярвайте, че действително получавате. Името на нашия Спасител, име, което е над всички други, е нашата увереност и нашето дръзновение. Бог ни се представя като Такъв, който чува молитвата. . . . Във всичко, което правите, бъдете зависими от Светия Дух, понеже Той е нашата сила, нашата ефективност. Господ ни обучава непрекъснато чрез трудности. Молете се, молете се; не отлагайте да се помолите. Поверете всичко на Бог в молитва—грижете, свързани с работата ви, разочарованията си, радостите си, страховете и опасенията си. *TDG/22*

ДА БДИШ СРЕЩУ ИЗКУШЕНИЕТО СПРЯМО ТОВА ДА БДИШ В МОЛИТВА

Някои, които идват при Бог с покаяние и изповед и даже вярват, че греховете им са простени, все пак не успяват да изискват, както би трябвало, Божиите обещания. Те не виждат, че Исус е Спасител, който е винаги до тях; и не са готови да Му поверят опазването на душата си, като разчитат на Него да усъвършенства делото на благодатта, започнато в сърцето им. Докато си мислят, че се поверяват на Бога, те до голяма степен разчитат и на себе си. Има съвестни души, които се доверяват отчасти на Бог и отчасти на себе си. Те не гледат към Бога, за да бъдат опазени от Неговата сила, но зависят от бдителност срещу изкушението, както и от изпълнение на определени задължения, за да бъдат приети от Него. Такъв вид вяра не носи никакви победи. Тези хора се трудят напразно; душите им се намират в постоянно робство и няма да намерят покой, докато не положат товарите си при нозете на Исус. *2ТТ/94/2*

Има нужда от постоянна бдителност, както и от сериозно посвещение от любов, но те ще си дойдат естествено, когато душата бъде опазвана от Божията сила чрез вяра. Ние въобще не трябва да се уповаваме на себе си; но когато, като грешащи и грешни същества, идваме при Христос, можем да намерим покой в Неговата любов. Може и да няма приповдигане на чувствата, но има едно пребъдващо, спокойно доверие. *2ТТ/94/3; FW/38/4*

Общата линия и насока на Библията е да втълпи недоверие в човешката сила, както и да насърчи упование в божествената сила. *СС/177/4*

Трябва да се молим повече и с вяра. Не трябва да се молим, а после да бързаем, сякаш се опасяваме, че няма да получим отговор. Бог няма да се подиграе с нас. Той ще отговори, ако бдим в молитва, ако вярваме, че получаваме нещата, за които се молим, и продължаваме да вярваме, и никога не губим търпение да вярваме. Това означава да бдим в молитва. Ние охраняваме молитвата от вяра с очакване и надежда. Трябва да я обградим с увереност и да не бъдем без вяра, но да вярваме. Усърдната молитва на праведния никога не се изгубва. Отговорът може и да не дойде според това, което сме очаквали, но той ще дойде, защото

Божие слово е дадено в залог. . . . **Имаме нужда спокойно да изчакаме Бога. Нуждата от това е направо повелителна. Чакайте Господа, но не като се косите в притеснение, а с вяра, която не се обезсърчава, и с непоклатимо упование.** *ОНС/134*

Единствената безопасност за всяка душа е да ходи смирено с Бога. Тогава хората ще бдят в молитва. *Manuscript 43, March 22, 1898; UL/95*

Имаме богати обещания в Божието Слово, стига само да вярваме и да се уповаваме на Него. Има опасност да се уповаваме на собствените си бедни човешки усилия, вместо да положим доверието си в Бога. Причината, поради която нямаме по-голям успех в делото, е, че зависим по-скоро от собствените си усилия, отколкото от помощта, която Бог ще ни даде. Наша привилегия е да чувстваме своята слабост, своето недостойнство, а после да изискваме помощта, която Бог ни е осигурил. Можем да вземем Словото в своето терзание и като чувстваме товара на души върху си, да кажем: „Ето, Господи, Ти си обещал и аз вярвам на думата, която си дал.“ Трябва да се научим да отиваме при нашия небесен Баща, както дете отива при земните си родители. Той казва: „Има ли между вас човек, който, като му поиска син му хляб, ще му даде камък? Или, ако му поиска риба, ще му даде змия? И тъй, ако вие, които сте зли, знаете да давате блага на чадата си, колко повече Отец ви, който е на небесата, ще даде добри неща на тия, които искат от Него!“ (Матей 7:9-11). . . . Докато всеки един от Божиите служители трябва максимално да култивира своите сили според способностите си, все пак не трябва да се уповава на тези си сили. Направете от себе си всичко, което е възможно да направите, и тогава доверете останалото на Бога. *Manuscript 8, July 19, 1886, "Overcoming Self." TDG/209*

НЕ УПОВАВАЙ НА ВЯРАТА СИ

„Ако можеш повярвай! Всичко е възможно за този, който вярва“ (Марк 9:23). Вярата е това, което ни свързва с небето и ни носи сила да се справим със силите на мрака. В Христос Бог осигури средството да покоряваме всяка зла черта и да устояваме на всяко изкушение, колкото и силно да е то. Но мнозина чувстват, че им липсва вяра, и затова остават надалеч от Христос. Нека тези души, в цялото си безпомощно недостойнство, се хвърлят

върху милостта на своя състрадателен Спасител. Не гледайте към себе си, но към Христос. Този, който излекува болните и изгони демоните, когато вървя сред хората, е все още същият могъщ Изкупител. Тогава хвани здраво Неговите обещания като листа от дървото на живота: „Който дойде при Мене, никак няма да го изпъдя“ (Йоан 6:37). Като идваш при Него, вярвай, че те приема, защото го е обещал. *MH/65/5*

Мнозина, които искрено търсят святост на сърцето и чистота на живота, изглеждат объркани и обезсърчени. **Непрекъснато гледат на себе си и оплакват липсата си на вяра; и понеже нямат вяра, чувстват, че не могат да изискват Божието благословение. Тези хора бъркат чувството с вярата.** Гледат отвъд простотата на истинската вяра и така си навличат голям мрак. **Те би трябвало да отвърнат ума си от себе си, да мислят за Божията благодат и милост и да изброяват обещанията Му, а после просто да вярват, че Той ще изпълни думата, която е дал.** *MYP/111/2*

О, колко много хора ходят по една мрачна пътека, като гледат на отблъскващите неприятни неща от ляво и от дясно, когато само на стъпка по-нагоре са цветята. Смятат, че нямат право да казват, че са Божии деца, нито да се хванат за обещанията, изложени пред тях в евангелието, тъй като нямат доказателството, че са приети от Бога. Преминават през болезнени борби, измъчвайки душите си. *Lt 35, 1887; 2MCP/Appendix A*

Не трябва да се уповаваме на вярата си, но на Божиите обещания. След като сме се покаяли за миналите случаи, в които сме нарушавали Неговия закон, и решаваме да бъдем послушни в бъдеще, трябва да вярваме, че Бог ни приема заради Христос и ни прощава греховете. *MYP/111/3*

Често съм виждала как Господните деца пренебрегват молитвата, особено тайната молитва, като цяло, прекалено много; как мнозина не упражняват тази вяра, която е тяхна привилегия и задължение да упражняват, а често пъти очакват онова чувство, което само вярата може да донесе. Чувството не е вяра; двете са съвсем различни. Ние сме тези, на които се полага да упражняват вяра, а Господ е Този, който следва да даде радостни чувства и благословието. Божията благодат идва при душата по канала на живата вяра, като в наша власт е да упражняваме тази вяра. *EW/72/1*

Но мнозина чувстват, че не могат да дойдат при Исус с доверие. Казват: „Не изглежда Бог да е чул молитвите ми. Отново и отново

се опитвах да отърва душата си от греха, но не мога.“ Тогава кажи: „Господи, безсилен съм да се очистя и да се спася, затова падам с безпомощната си душа върху Тебе.“ Яков направи така. През цялата нощ се бореше с Един, за когото предполагаше, че е негов неприятел; но това беше великият АЗ СЪМ, могъщият Бог, Князът на мира; и **докато продължаваше да се бори, не намираще никаква утеха, никаква надежда.** За него това бе въпрос на живот и смърт, а силата му почти се изчерпа. Тогава Ангелът докосна бедрото му и той позна, че не се е борел с обикновен неприятел. Наранен и безпомощен, Яков падна на гърдите му, точно както аз и вие трябва да направим, точно както прави всяка душа, когато пада върху Скалата и се разбива. „Пусни ме да си отида, защото се зазори,“ молеше ангелът; но Яков не преставаше да се моли, така че Христос трябваше да преговаря с тази безпомощна, разбита, каеща се душа, съгласно собствения Си характер: „И нека се хване за силата Ми, за да се примири с Мене! Да! И ще се примири с Мене.“ Нашият скъпоценен Спасител не може да се откъсне от душа, която е наранена и безпомощна и която вика към Него за помощ. Яков умоляваше с решителен дух: **„Няма да Те пусна, докато не ме благословиш.“ Кой беше Този, който вдъхна този дух на упоритост?—Това беше Този, който се бореше с патриарха:** това беше Този, който му даде победата, който промени името му от Яков на Израил и каза: „Защото си бил в борба с Бога и с човеци, и си надвил.“ Но мнозина от вас казват: „Колкото по-близо идвам при Христос, толкова по-зле се чувствам.“ Нямахте ли и Яков абсолютно същата опитност? Когато видите раните и посиненията, които грехът е направил във вас, погледнете на посиненото тяло на вашия божествен Изкупител, наранен заради вас, така че белезите, направени от греха, да бъдат изцелени. Не сте ли се чувствали отново и отново изтерзани и агонизиращи, като гледате на себе си за заслуга? Може да кажете: „Господи Исусе, не мога да излича от душата си нито едно петно от грех. Трябва да дойда при Тебе.“ *BEcho/1892/2/15/7*

С и л а т а   н а   в о л я т а

Трябва да бъдеш решен да повярваш,
въпреки че нищо не ти изглежда реално.
5T/513/1-5

Недей да чувстваш, че не можеш;
но кажи: „Мога.“
ML/318/7

УМЪТ МОЖЕ ДА ДОБИЕ СИЛА ЧРЕЗ УПРАЖНЯВАНЕ НА ВОЛЯТА

Слабият нека каже: Аз съм силен! Йоил 3:10

УПРАЖНЕНИЕ 3.4

НАУЧИ СЕ ДА ВОЮВАШ БИТКАТА НА ВЯРАТА СЪС СИЛАТА НА ВОЛЯТА

СИЛАТА НА ВОЛЯТА

Събаряме въображения и всичко, което се издига високо против познанието на Бога, и пленяваме всяка мисъл да се покорява на Христа. 2 Коринтяни 10:5

Ако можеш повярва, всичко е възможно за този, който вярва. Марк 9:23

ПРАВИЛО

АКО ВОЮВАШ БИТКАТА НА ВЯРАТА С ВСИЧКАТА СИ СИЛА НА ВОЛЯТА, ЩЕ СИ ИЗВОЮВАШ ПОБЕДАТА.
5Т/513/4

Вярата е Божий дар, но силата да я упражняваме е наша. PP/431/2

Говори вяра. Стой на Божията страна в битката. 5Т/514/1,2

Кажи: „Ще повярвам, наистина вярвам, Бог е мой помощник,” и ще установиш как триумфираш в Бога. 5Т/514/1

Недей да чувстваш, че не можеш; но **кажи: „Мога, съгласен съм, и така ще стане.”** И Бог е дал Своя Свят Дух в залог да ти помогне във всяко решително усилие. ML/318/6,5,7

Трябва в името на Бога да развалиш тази магия, която те е завладяла. Трябва да извикаш: **„Ще повярвам, наистина вярвам!”** HP/119

Неговият план е да се посрещат и да се преодоляват много трудности. Той вдъхновява работниците с решителност да направят така, че всеки привиден провал да се оказва успех. Те са решени да ходят в светлината, която свети на пътя им, и макар да се сблъскват с много препятствия, **заявяват: „Няма да се проваля, нито ще се обезсърча.”** . . . Успехът ще им дойде, докато се борят настойчиво срещу привидно непреодолими трудности; а с успеха ще дойде и най-голямата радост. Letter 162, April 12, 1903; UL/116

Кажи: „Господи, наистина вярвам, въпреки че съм грешник, и точно защото съм грешник. Вярвам Ти с цялото си сърце. Ти си Истината, затова вярвам на думата Ти.” Letter 159, June 11, 1905, to a “discouraged church member.” UL/176

Кажи: „Богостава верен. Той не може да се отрече от Себе Си.” UL/133

Отговори на призивите на Божията милост и **кажи: „Ще се доверя на Господа и ще се утеша. Ще се радвам в Бог, Който ми дава победата.”** TM/519, 520

ВОЛЯТА Е УПРАВЛЯВАЩАТА СИЛА В ЧОВЕКА

Умът може да добие сила чрез упражняване на волята. *RH/January 20, 1863*

Като се поддаде на греха, човекът постави волята си под контрола на Сатана. Стана един безпомощен пленник във властта на изкушителя. Бог изпрати Сина Си на света, за да превъзмогне властта на Сатана и да освободи волята на човека. *AUCR/1900/6/1; ОНС/104*

Няма нищо друго, което да те държи надалеч от Бога, колкото една упорстваща воля. **Волята е управляваща сила в естеството на човека.** Ако волята е насочена правилно, цялото останало същество ще дойде под нейния контрол. Волята не е вкусът, нито наклонността, но тя е изборът, решаващата сила, царствената сила, която действа в човешките деца да се покоряват на Бога, или да не се покоряват. *ML/318*

Истинската религия е свързана с волята. **Волята е управляваща сила в естеството на човека, която довежда всички други сили под свой контрол.** Волята не е вкусът, нито наклонността, но тя е решаващата сила, която действа в човешките деца да се покоряват на Бога, или да не се покоряват. *5T/513/1-5; 2MCP/693/5*

Умът контролира целия човек. Всички наши действия произлизат от ума. Всички физически органи са слуги на ума, а нервите са пратениците, които предават неговите заповеди до всяка част на тялото. *FE/426; CG/360; RC/149*

ИСУС ЗАСИЛВА СЛАБАТА ТИ ВОЛЯ

Човекът не може да се преобрази, като упражнява волята си. Той не притежава сила, чрез която да може да се произведе промяната. Обновяващата енергия трябва да дойде от Бога. Промяната може да се направи само от Светия Дух. *HP/20*

Сътрудничеството на човешката воля и усилие с божествената енергия е свързващото звено, което свързва човека с Бога. От

човека се очаква да работи със способностите, които Бог му е дал. *MS/113; 2MCP/694/3*

Когато волята на човека сътрудничи с Божията воля, тя става всемогъща. Всичко, което трябва да се извърши по Неговата заповед, може да се изпълни с Неговата сила. **Самите Му повеления разпореждат и силата.** *COL/331-333; MYP/101/3*

Грехът задържа властта си над нас именно чрез волята. **Да се откажем от волята си е представено с изваждането на окоето** или отрязването на ръката. Често пъти ни се струва, че да отстъпим волята си на Бога, означава да се съгласим да преминем през живота осакатени или куци. Ако се притискаш към аз-а, отказвайки да отстъпиш волята си пред Бога, избираш смъртта. Изисква се жертва, за да дадеш себе си на Бога; но това е жертва на нисшето за висшето. Бог не възнамерява волята ни да бъде разрушена, понеже единствено упражнявайки волята, можем да постигнем това, което Той очаква от нас. Волята ни трябва да Му отстъпи, за да можем да я получим обратно очистена и пречистена, и така свързана в съчувствие с Божеството, че Той да може да излее през нас вълните на Своята любов и сила. *MB/61,62; 2MCP/693/2-4*

Христос може да ни даде благородната решителност, волята да страдаме и да водим битките на Господа с настойчива енергия. Най-слабият, подпомогнат от божествената благодат, може да има сила, за да стане повече от победител. *Mar/85*

Ти не си способен от само себе си да направиш твоите намерения, желания и наклонности да отстъпват на Божията воля; но ако си "склонен да бъдеш склонен," Бог ще изпълни работата за теб, а именно, да бъдат повалени въображенията „и всяко нещо, което се издига високо против познанието на Бога" и да бъде пленена „всяка мисъл да се покорява на Христа" (2 Коринтяни 10:5). Тогава ще изработваш „спасението си със страх и трепет. Понеже Бог е, който работи във вас и да желаете, и да действате според Неговото благоволение" (Филипяни 2:12, 13). *MB/143*

Повери се в Божиите ръце. . . . Бог ще те поддържа, стига само да Му позволиш. Понякога си склонен напълно да предадеш себе си на Бога и тогава се чувстваш в покой; но се вземаш обратно в ръце, не позволяваш на Исус да носи товарите ти. . . . Но имаш притеснително, обезпокоено сърце; в действителност се страхуваш да довериш себе си на Бога, страхуваш се от

последниците, които такова едно предаване може да повлекат след себе си. *Letter 10, Oct. 27, 1894; UL/314*

Но трябва да помниш, че твоята воля е изворът на всички твои действия. Тази воля, която съставлява толкова важен фактор в характера на човека, при падението беше предадена под контрола на Сатана; и от тогава досега той е работел в човека да желае и да действа според неговото благоволение, нищо друго, освен крайно пропадане и злочестина на човека. Но безкрайната жертва на Бога в отдаването на Исус, Неговия възлюбен Син, за да стане жертва за грях, прави възможно за Бог да каже, без да нарушава нито един принцип на Своето управление: „Съгласи се да отстъпиш пред Мене; дай ми тази воля; отнеми я от контрола на Сатана, и аз ще я завладея; тогава ще мога да работя в теб да желаеш и да действаш според Моето благоволение.” **Когато Той ти даде Христовия ум, твоята воля става като Неговата воля** и характерът ти се преобразява, за да бъде като Христовия характер. Възнамеряваш ли да вършиш Божията воля? *5T/515/1; MYP/ 151-154; RC/294*

Не осъждай повече на заточение своето себеуважение; понеже аз те изкупих със собствената Си кръв. Ти си мой. Ще укрепя твоята отслабнала воля. Ще отмахна твоето угризение за грях.” *TM/519/1-3*

Христос казва: „Ти си Мой. Моята благодат ще укрепя твоята отслабнала воля.” Когато те връхлетят изкушения, когато, отчаян и обезсърчен, си готов да се согласиш да се предадеш на отчаяние, погледни към Исус. Нека твоето благодарно сърце, треперещо от несигурност, се обърне към Него. *MH/85/1*

ПОСТАВИ ВОЛЯТА СИ НА БОЖИЯТА СТРАНА— НА СТРАНАТА НА ВЯРАТА

**БЪДИ РЕШЕН ДА ВЯРВАШ
КАЖИ: „ЩЕ ПОВЯРВАМ, НАИСТИНА ВЯРВАМ”**

Ти желаеш да направиш живота си годен за небето накрая. Често пъти се обезсърчаваш, като установяваш колко си слаб в морална сила, в робство на съмнението и контролиран от навичките на стария си живот на грях. Установяваш как **емоционалното ти естество ти изневерява**, изневерява на най-добрите ти решения

и на най-тържествените ти обети. Нищо не ти изглежда реално. . . . Колкото повече се бориш в съмнение, толкова по-нереално ти се вижда всичко, докато най-накрая ти изглежда, че за теб никъде няма солидна основа. Ще бъдеш в постоянна опасност, докато не разбереш истинската сила на волята. Може да вярваш всичко, но вярата ти няма стойност, докато не поставиш волята си на страната на вярата и действието. **Ако воюваш битката на вярата със силата на волята, ще си извоюваш победата. Не трябва да се доверяваш на чувствата си, на впечатленията си, на емоциите си**, понеже те не са благонадеждни. Но няма защо да се обезсърчаваш. **Трябва да бъдеш решен да повярваш, въпреки че нищо не ти изглежда реално** [*това е твоята сила на волята*]. От теб се очаква да се согласиш да отстъпиш волята си пред волята на Исус Христос и като направиш това, Бог ще те завладее незабавно и ще работи в теб да желаеш (*букв. да се съгласяваш*) и да действаш според Неговото благоволение. **Тогава цялото ти естество ще бъде доведено под контрола на Христовия Дух и точно мислите ти ще Му се поддадат.** Ти не можеш да контролираш емоциите си, импулсите си, както би желал; но можеш да контролираш волята, и така можеш да направиш една цялостна промяна в живота си. Ще имаш сила от Бога, която ще те държи здраво за Неговата сила; и за теб ще стане възможен един нов живот, а именно да живееш с жива вяра. Но твоята воля трябва да сътрудничи на Божията воля. *5T/513/1-5; 2MCP/693/5*

Няма ли да кажеш: „Ще предам волята си на Исус, и ще го направя веднага,” и от този момент да бъдеш изцяло на страната на Господа? Не се съобразявай с обичая си, нито със силните протестиращи викове на апетита и страстта. Не давай шанс на Сатана да казва: „Ти си един окаян лицемер.” **Затвори вратата, така че Сатана да не те обвинява и обезсърчава. Кажки: „Ще повярвам, наистина вярвам, че Бог е моят помощник”** и ще установиш, че триумфираш в Господа. **Като държиш твърдо волята си на страната на Господа, всяка емоция ще бъде доведена в плен на волята на Исус.** Тогава ще установиш, че си стъпил на солидна канара. **Понякога това ще изисква всяка една частица от силата на волята**, която притежаваш; но Бог е, който работи за теб, така че ще излезеш от процеса на формование като съд за почтена употреба. *5T/514/1*

Понякога изкусната сила на изкушението изглежда подлага силата на волята на изпитание до краен предел, така че **да се**

упражнява вяра изглежда тотално противоположно на всички доказателства на сетивата и емоциите. Но нашата воля трябва да се държи на Божия страна. Час след час трябва да удържаме позицията си триумфално в Бога. **Всичко е възможно за този, който вярва.** ОНС/124/3

Твоята част е да поставиш волята си на страната на Христос. Когато се съгласиш да отстъпиш волята си пред Неговата, Той те завладява незабавно, като работи в тебе и да желаеш, и да постъпваш според Неговото благоволение. Естеството ти бива доведено под контрола на Неговия Дух. Именно мислите ти ще Му се поддават. Ако **не можеш да контролираш**, както би желал, **емоциите си, импулсите си, то можеш да контролираш волята** и така в живота ти ще бъде изработена една цялостна промяна. И за теб ще стане възможен един нов живот, а именно, да живееш с вяра. Може да вярваш всичко, но вярата ти няма стойност, докато не поставиш волята си на правилната страна. **Ако воюваш битката на вярата със силата на волята, няма никакво съмнение, че ще си извоюваш победата.** Никога няма да успееш да се издигнеш, освен ако волята ти не е на страната на Христос, като сътрудничи на Божия Дух. **Недей да чувстваш, че не можеш; но кажи: „Мога, съгласен съм да го направя.“ И Бог е дал Своя Свят Дух в залог да ти помогне във всяко решително усилие.** МЛ/318/6,5,7

Не трябва да доставяш ни най-малко удоволствие на врага, като се съмняваш и напускаш доверието си. Ангелът каза: „Бог не изоставя хората Си, дори и да грешат. Той не се отвръща от тях с гняв за леко нещо. Ако съгрешат, имат адвокат при Отец, Исуса Христа праведния.“ Този, който толкова те обикна, че даде собствения Си живот за теб, **няма да престане да те слуша и да мисли за тебе, няма да те изостави**, освен ако ти самovolно и категорично не Го изоставиш, за да служиш на света на Сатана. Исус обича да идваш при Него точно такъв, какъвто си, безнадежден и безпомощен, и да се хвърлиш и да паднеш върху Неговата преизобилна милост, и да вярваш, че Той ще те приеме точно такъв, какъвто си. Мислиш за тъмната страна на нещата. Трябва да отвърнеш ума си и вместо да мислиш през цялото време за Божия гняв, мисли за Неговата изобилна милост, Неговото желание и готовност да спасява бедни грешници, а после вярвай, че Той спасява теб. **Трябва в името на Бога да развалиш тази магия, която те е завладяла. Трябва да извикаш: „Ще повярвам, наистина вярвам!“** Исус задържа името ти на Своя

нагръдник и се застъпва за тебе пред Своя Отец и ако очите ти биха могли да се отворят, щеше да видиш как ти служат небесни ангели, като кръжат около тебе и отблъскват злите ангели, за да не довършат докрай. . . . Пещта, в която може да се намираш, може да е нажежена, но все пак ще излезеш от нея като злато пречистено седем пъти, отразявайки образа на Исус. Насърчи се. Погледни нагоре, вярвай, и ще видиш спасението от Бога. НР/119

Когато на моменти те забулваха тъмни облаци, не можеше да издържиш да не попиташ: „Изоставил ли си ме, о, Боже?“ Но ти не бе изоставена, макар да не виждаше никакъв път отворен пред себе си. Господ искаше от тебе да се уповаваш на Неговата любов и милост сред облаци и мрак, също както в светлина. На моменти облаци се разкъсваха, така че пробиваха лъчи светлина, за да укрепят падналото ти духом сърце и да увеличат нерешителното ти доверие, при което ти отново закрепяше треперещата си вяра към сигурните обещания на твоя небесен Баща. Извикваше спонтанно: **„О, Боже, ще вярвам; ще Ти се уповавам. Дотук си бил моят Помощник, така че няма да ме оставиш и сега.“** 2Т/273/3

Говори вяра. Стой на Божията страна в битката. Не стъпвай на територията на врага, и Господ ще ти бъде помощник. Той ще извърши за теб това, което не ти е възможно да извършиш за себе си. 5Т/514/1,2

Казвам ти в страх от Бога: знам какъв можеш да станеш, ако волята ти бъде поставена на Божия страна. 5Т/515/2

Когато волята бъде поставена на Господната страна, Светият Дух взема тази воля и я прави едно с божествената воля. Lt 44, 1899; 2МСП/694/4

КАК ДА УПРАЖНЯВАШ СИЛАТА НА ВОЛЯТА

ТОВА Е ВЯРАТА, ОТ КОЯТО СЕ НУЖДАЕШ

Влиянието на ума върху тялото, както и на тялото върху ума, трябва да се подчертава. Електрическата сила на мозъка, за която спомага умствената дейност, витализира цялата система, като по този начин се явява безценна помощ за съпротивяване на болестта. Това трябва да се разясни много ясно. Трябва да се показва както силата на волята, депресиращият ефект на неудовлетвореността,

така и, от друга страна, чудната животворна сила, която се намира в бодростта, благодарността. *Ed/197; 1MCP/60/3*

Исус не даде на паралистика никакво уверение за божествена помощ. Човекът можеше да си каже: „Господи, ако ме възстановиш (направиш да съм здрав), ще се покоря на Твоята дума.” Той можеше да се спре, като се усъмни, и така да изгуби единствения си шанс за изцеление. Но не, **той повярва на Христовата дума, повярва, че е възстановен напълно; незабавно направи усилие, при което Бог му даде силата; той се съгласи да ходи и действително проходи.** Действайки според думата на Христос, той бе напълно възстановен. *MH/84/3*

“Казвам ти: Стани, вдигни постелката си и си иди у дома” (Лука 5:24). **Какво?! Да вдигне постелката с парализираните си ръце! Какво?! Да стане на крака с парализираните си крайници!** Какво направи той? Направи, точно както му беше повелено. Направи това, което Господ му каза да направи. **Силата на волята бе готова да задвижи парализираните крайници и ръце, при което те отреагираха,** след като дълго време не бяха реагирали. *FW/67/7*

Нашите души са парализирани. От само себе си не сме способни да живеем свят живот, отколкото парализираният човек беше способен да ходи. В отчаяние душите ни извикват: „Окаян аз човек! Кой ще ме избави от това тяло на смърт?” (Римляни 7:24) Нека тези паднали духом, борещи се души погледнат нагоре. **Спасителят се навежда над изкупените със Собствената Си кръв, като казва с неизразима нежност и съжаление: „Искаш ли да оздравееш (да бъдеш възстановен напълно)?”** Той ти повелява да се изправиш в здраве и мир. **Не чакай да почувстваш, че си възстановен** (направен здрав). Повярвай на думата на Спасителя. Постави волята си на страната на Христос. Съгласи се да Му служиш, при което действайки по Неговата дума, ще получиш силата. Без значение какво зло практикуваш, каква е господстващата страст, която от дълго време на угаждане е оковала както душата, така и тялото ти, Христос е способен и копнее да те избави. *MH/84/4*

Христос го попита: „Искаш ли да оздравееш (да бъдеш възстановен напълно)?” (Йоан 5:6). Що за въпрос! Та нали именно затова беше там, но Христос искаше да извика наяве в сърцето на този човек едно ясно изразено желание да бъде възстановен. И когато Христос му повели да стане, да вземе постелката си и да ходи, той направи точно така, както му каза Христос. Не каза: „Ей, аз

съм тук от трийсет години и не съм правил нито крачка през това време.” Не се спря, за да спори, но направи точно това, което му бе повелено. Вдигна постелката си и излезе, и бе изцелен от този момент. Това е вярата, от която се нуждаем. *FW/68/3*

ПОЛИТИКАТА НА САТАНА ДА ТЕ ПОБЕДИ

ДА ОТСЛАБИ ВОЛЯТА И ВЯРАТА, ЗА ДА КОНТРОЛИРА УМА

Изкусителят не може да контролира умовете, освен ако не се съгласят да отстъпят на неговия контрол. Волята трябва да се съгласи, вярата трябва да се пусне от Христос, преди Сатана да може да упражни силата си върху нас. А всеки провал от наша страна му дава случай да укорява Христос. *DA/125; 2MCP/420/2*

Точно в момент на най-голяма слабост Сатана се нахвърля върху душата с най-ожесточени изкушения. Именно по този начин се надяваше да надделее над Божия Син; понеже чрез тази политика бе печелил много победи над човека. Когато силата на волята е отслабнала и вярата се е изчерпила, тогава онези, които са стояли дълго и храбро за правото, се съгласяват да отстъпят пред изкушението. . . . Когато сме заобиколени със съмнение, объркани от обстоятелствата, изтерзани или измъчвани от бедност, Сатана се мъчи да разклати доверието ни в Йехова. Точно в този момент започва да изкарва на показ пред нас една по една грешките ни и да ни изкушава да се усъмним в Бога, да поставим под въпрос, дали ни обича. **Надява се да обезсърчи душата и да я накара да престане да се държи за Бога.** *PK/174/2*

Падането духом може да разклати и най-героичната вяра и да отслаби и най-твърдата воля. Но Бог разбира, при което все още съжалява и обича. Той чете подбудите и намеренията на сърцето. Да чакат търпеливо, да се уповават, когато всичко изглежда мрачно, е урокът, който имат нужда да научат ръководителите в Божието дело. Небето няма да им изневери в деня на тяхното злощастие. **Нищо не е привидно по-безпомощно, но реално по-непобедимо от душата, която чувства своята нищожност и разчита изцяло на Бога.** *PK/174/3*

ВИЖ СЪЩО: ИСТИНСКАТА ВЯРА ВЯРВА, ЧЕ ПОЛУЧАВА БЛАГОСЛОВЕНИЕТО

С и л а т а

н а т ъ р п е н и е т о

**Притискай се плътно към Исус.
Не се огорчавай срещу Исус
и не се отчуждавай от Него.
UL/42**

**Трябва да се привържем към олтара
със силните възета на вярата и любовта
и да оставим търпението
да извърши своето съвършено дело.
ОНС/134**

ХРИСТОВОТО СТРАДАНИЕ

ИЗКУШЕНИЕТО ДА СЛЕЗЕ ОТ КРЪСТА

Сам Той пострада като изкушен. Евреи 2:18

Възлюбени, не се чудете на огненото изпитание, което идва, за да ви изпита, като че ви се случва нещо странно: но радвайте се за това, че сте участници в Христовите страдания. 1 Петър 4:12, 13 НМ/472/1

УПРАЖНЕНИЕ 3.5 НАУЧИ СЕ ДА ЧАКАШ

СИЛАТА НА ТЪРПЕНИЕТО

Защото ви е нужно търпение, така че, след като сте извършили Божията воля, да можете да получите обещаното. Евреи 10:36

Наситих изнурената душа, и напълних всяка изтерзана душа. Еремия 31:25

Аз ще обърна жалеенето им в радост, и ще ги утеша, и ще ги развеселя след скръбта им. Еремия 31:13

Ще ги прославя, и няма да се унижат. Еремия 30:19

ПРАВИЛО

БЛАГОСЛОВЕНИЕТО ИДВА, КОГАТО ЧРЕЗ ВЯРА ДУШАТА СЕ ПРЕДАВА НА БОГА. ДА/173

ПРИВИДНО ТЕ МОЖЕ ДА ПОТЪВАТ ПОД ВЪЛНИТЕ, НО С ВСЯКА СЛЕДВАЩА ВЪЛНА СЕ ВИЖДА КАК СЕ ИЗДИГАТ ВСЕ ПО-БЛИЗО КЪМ СВОЯ ПРИСТАН. ТОГ/352

Неговото изпитание включваше **жестокото изкушение да си мисли, че беше изоставен от Бога**. Душата Му бе измъчвана под натиска на ужаса на големия мрак. . . . Нямаше да е възможно да бъде изкушен във всичко както човека, ако не е съществувала възможност да се провали. Той беше свободен деятел, поставен на изпитание, също както беше Адам и както е човекът сега. Ако не съществува възможност да се поддадеш, изкушението не е изкушение. Изкушението идва и човекът му устоява, когато бива мощно повлиян да направи нещо лошо, при което, макар да знае, че може да направи това лошо, устоява чрез вяра, здраво хванат за божествената сила. *Manuscript 29, March 17, 1899; UL/90*

„Ако си Божият Син,” казаха те, „слез от кръста.” „Нека се спаси, ако е Христос, Божият избраник.” В пустинята на изкушението Сатана заяви: „Ако си Божият Син, заповядай тези камъни да станат хляб.” *ДА/746/4*

Христос страдаше болезнено при онеправдание и обида. От ръцете на съществата, които бе сътворил и за които принасяше безкрайна жертва, Той получи всевъзможно унижение. А Той страдаше пропорционално на съвършенството на Своята святост, както и на Своята омраза към греха. Съдебният процес срещу Него, провеждан от хора, действащи като врагове, Му бе като една непрестанна жертва. Да бъде заобиколен от човешки същества под контрола на Сатана беше отвратително и възмутително за Него. При това знаеше, че само за миг, само с проблясъка на Своята божествена сила, би могъл да положи жестоките мъчителни прахти. Това правеше изпитанието само толкова по-мъчително да го понесе. . . . И така, когато Христос бе третиран с презрение,

Му дойде силното изкушение да изяви Своя божествен характер. Само с една дума, само с един поглед би могъл да застави гонителите Си да признаят, че е Господ над царе и управници, свещеници и храм. Но Неговата трудна задача бе да остане в положението, което бе избрал като един с човешкото. *DA/700/3,4*

Ако размишляваме за тези неща, скъпото ни „аз“ с неговото достойнство ще бъде смирено; една детска простота ще го измести, която ще може да носи упреци от другите и няма да може да се провокира лесно, нито ще допуска своеволен дух да влиза в душата и да я управлява. *RH/1853/2/17*

ЗАЩО БОГ ДОПУСКА ИЗПИТАНИЕ В ЖИВОТА ТИ

Дали е Господ между нас, или не? Изход 17:7

Защо ни доведохте в тази пустиня, за да [ни] изморите от глад [?] Изход 16:3

Може ли Бог да приготви трапеза в пустинята? Псалм 78:19

Именно Божията благодат върху скромния дял е това, което го прави да стане напълно достатъчен. Божията ръка може да го умножи стократно. От Своите ресурси Той може да приготви трапеза в пустинята. *CC/226/6*

- **ЗА ДА ПОЗНАЕШ ИСУС ЛИЧНО**

Мислите ли, че няма да научим нищо там [във висшето училище на страданието]? Нямаме си ни най-малко понятие какво ще ни бъде открито тогава. . . . Той ще ни открие какво е Той за нас и какво сме ние за Него. *Manuscript 102, July 9, 1899; UL/204*

Той отправя поканата: „Нека се хване за силата Ми, за да се примири с Мене! Да! и ще се примири с Мене.“ Притисни се към ръката на Безкрайната Сила; тогава ще откриеш колко е скъп на

душата ти и цялото небе ще бъде на твое разположение. *Signs of the Times, Jan. 14, 1886; RC/168*

Без тези изпитания не бихме почувствали до такава степен нуждата си от Бога и Неговата помощ. Бихме станали горди и самонадеяни. . . . **Не здравият, но нараненият е, който се нуждае от лекар;** тези, които са подложени на напрежение до непоносимост, са тези, които имат нужда от един Помощник. Обърнете се към крепостта. Научете скъпоценния урок: „Дойдете при Мене, всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви дам покой. . . . (Матей 11:28-30). Исус те обича. Преживяването, в което се намираш, ме радва, не защото страдаш, но защото е доказателство, че Господ те изпитва и опитва, за да види, дали ще дойдеш при Него, дали ще положиш упованието си в Него. *Letter 8, July 16, 1886; UL/211*

- **ЗА ДА ТЕ ЗАПАЗИ ОТДЕЛЕН ОТ СВЕТА**

Не се съобразявайте с този свят, но се преобразявайте чрез обновяването на ума си. Римляни 12:2

Злочестието и неблагополучието може да причиняват голямо неудобство и да водят до голяма депресия, но това, което е опасно за духовния живот, е благополучието. *UL/259*

Беше ми показано, че Бог не се бави относно обещанията Си, ако хората се покоряват на изискванията Му. Верен е Този, който се е обещал. Условието да бъдем приети от Бога е да се отделим от света. . . . Когато удоволствията на света дойдат пред нас, трябва да ги отхвърлим на момента, като предпочетем пред тях благоволенieto на Бога, и кръста на Христос. *RH/1861/11/26*

“. . . и очисти за Себе Си един особен народ, ревностни за добри дела.“ Това велико дело трябва да се извърши само за тези, които се съгласяват да бъдат пречистени, да бъдат особени (специални) и които проявяват ревност за добри дела. Колко много хора отбягват процеса на пречистяване! Частите на Христос са призовани да излязат и да се отделят от приятелството и духа на света, при което тяхната сила и мощ се състои в това да бъдат избрани и приети от Бога. . . . Тези, които ще бъдат наследници на

Бога и сънаследници с Исус Христос на безсмъртното наследство, ще бъдат особени (специални). Да, толкова особени, че Бог поставя белег върху тях като Свои, напълно Свои. *RH/1861/6/25*

Нека никой не си въобразява, че без сериозно усилие от негова страна може да получи уверение за Божията любов. Когато дълго време на ума му е било позволявано да мисли само за земни неща, трудно нещо ще е да се променят навичките на мисълта. Това, което окоото вижда и ухото чува, твърде често привлича вниманието и поглъща интереса. Но ако възнамеряваме да влезем в Божия град и да гледаме Исус и Неговата слава, трябва да сме свикнали да Го гледаме с очите на вярата тук. Бог ще почете само тези, които почитат Него. . . . Именно тук се нуждаем от Христовата помощ. Човешката слабост се съединява с божествената сила, и вярата възкликва: „Благодарение Богу, който ни дава победата чрез нашия Господ Исус Христос“ (1 Коринтяни 15:57)! *SL/91-93; RC/99*

Ако се доверите на Бога, ако Му поверите опазването на душите си като на верен Създател, ще имате сладкото уверение за Неговата любов. *Manuscript 85, Aug. 30, 1901; UL/256*

Нека . . . . копнеем за тази част от религията, която включва страдание и разпъване. Понеже **трябва да бъдем очистени и направени годни за царството чрез страдание**. Трябва да бъдем отделени от света, ако искаме Божията любов да пребъдва в нас. **В самия момент, в който започваме да се съобразяваме със света, Божият Дух започва да се оттегля от нас.** *RH/1852/6/10*

И докато мислят за тези неща, които са възвишени, чисти и свети, небето ще се приближава при тях, така че ще почувстват силата на Светия Дух, която ще действа в посока да ги отвиква все повече и повече от света и ще направи тяхна утеха и първа радост да бъдат нещата на небето, техния сладък дом. Силата на привличане към Бога и небето ще бъде толкова голяма, че нищо няма да може да отвлече ума им от великия предмет да осигурят спасението на душата си и да почетат и прославят Бога. *RH/1853/2/17*

Не винаги смятаме, че освещението, което желаем и за което се молим толкова сериозно, се случва чрез истината, както и че това става, според Божието провидение, по начин, който най-малко сме очаквали. Когато сме очаквали радост, ето—мъка. Когато очакваме мир, често имаме неверие и съмнение, тъй като се оказва, че сме изпаднали в изпитания, които са неизбежни.

В тези изпитания получаваме отговорите на нашите молитви. **За да бъдем очистени, огънят на измъчването трябва да се запали около нас, при което нашата воля трябва да бъде доведена до съобразяване с Божията воля.** . . . Не трябва да се обезсърчаваме, нито да се поддаваме на съмнение, като мислим, че молитвите ни не са взети под внимание. Трябва да разчитаме по-сигурно на Христос и да оставим случая си на Бог да отговори на молитвите ни по Своя начин. Бог не е обещал да подари благословенията Си по каналите, които ние сме набелязали. Бог е прекалено мъдър, за да сгреша, и прекалено загрижен за нашето добро, за да ни позволи да избираме сами за себе си. *Letter 9, April 5, 1873; UL/109*

- **ЗА ДА ТЕ НАПРАВИ ДА ИЗСЛЕДВАШ СЪРЦЕТО СИ**

Изпитанията ни се случват, за да ни накарат да изследваме сърцето си, да видим, дали е очистено от всичко, което осквернява. Господ работи постоянно за нашето настоящо и вечно добро. Случват се неща, които ни се струват необясними, но ако се доверим на Господ и Го чакаме с търпение, смирявайки сърцата си пред Него, Той няма да позволи на врага да триумфира. Господ ще спаси людетe Си по определения от Него начин, с такива средства, че славата да се върне обратно при Него. Само на Него се дължи хваление. . . . Всяка душа, която се спасява, трябва да бъде участник с Христос в Неговите страдания, за да може да бъде участник с Него в Неговата слава. Колко малко хора разбират защо Бог ги подлага на изпитание. Именно като се изпитва вярата ни, придобиваме духовна сила. Господ се стреми да възпита людетe Си да се облягат изцяло на Него. Желанието Му за тях е да стават все по-духовни чрез уроците, на които Той ги учи. *Manuscript 76, 1903, Feb. 20, 1902, “The Burning of the Sanitarium.” UL/65*

- **ЗА ДА АКТИВИЗИРА ТВОЯТА ДРЕМЕЩА ВЯРА**

Христос допуска изпитание да постигне последователите Му, за да могат да бъдат доведени дотам, че да търсят Господа порешително. Следователно, когато дойдат изпитания, не мислете, че Господ ви е неприятел. Не без причина очиства Той—така че не иска да се обезсърчавате; . . . Той не иска да ви отблъсне, но да ви привлече още по-близо. *Manuscript 97, Oct. 16, 1909; UL/303*

Понякога Бог допуска затруднения в бизнеса, за да раздвижи мудните способности към едно по-голямо от обичайното действие, **за да може да почете вярата, като подари богати благословения.** Това е едно средство, което прави делото Му да напредва. Но тези, които са без вяра, никога няма да се научат. Чрез неверие те безчестят своя Господ. Ако не се обърнат, ще стигнат дотам, че да преживеят корабокрушение на вярата. Те препречват напредъка, а Господ няма да толерира това. Той желае Неговите люде да Му уповават, дори и в най-мрачната сянка. На Сатана му е позволено да хвърли сянката си през пътя им, за да може задрямалата им вяра да се активизира да проникне през облака и да намери светлина, кураж и живот отвъд него. . . . Като гледаме към Исус, не само като на наш Пример, но и като на Автора и Завършителя на нашата вяра, нека вървим напред, като имаме увереност, че Той ще ни снабди с всяка сила, която ще е нужна за всяко задължение. *Manuscript 18, Feb. 27, 1901, "Canvassing for Christ's Object Lessons." UL/72*

Няма ли кръст, няма и корона. За да имаме силна вяра, трябва да бъдем поставяни в обстоятелства, където вярата ни ще се упражнява. За да имаме сила, трябва да имаме упражняване. *3Т/67/1*

Чрез изпитанието Бог довежда децата Си до съвършено упование. . . . Няма ли кръст, няма корона. Как да бъдем силни в Господа без изпитания? За да имаме физическа сила, трябва да имаме упржняване. За да имаме силна вяра, трябва да бъдем поставяни в обстоятелства, където вярата ни да бъде изпитана. Всяко изкушение, на което сме се съпротивили, всяко изпитание, което е понесено без страх, ни дава една нова опитност и ни прави да напредваме в работата по изграждане на характера. *Signs of the Times, Feb. 5, 1902; RC/349*

Господ често пъти ни поставя в трудни положения, за да ни стимулира да се напругнем повече и да направим по-енергично усилие. По Негово провидение понякога възникват специални ядове, за да изпитат нашето търпение и вяра. Бог ни дава уроци по доверие. Той желае да ни научи къде да гледаме за помощ и сила във време на нужда. Така получаваме практическо познание за Неговата божествена воля, от което имаме толкова голяма нужда в житейската си опитност. **Вярата нараства силна в решителен конфликт със съмнението и страха.** *4Т/116/3*

Именно сблъскването с трудности е това, което ще ти даде духовни мускули и сухожилия. *ТМК/282*

Самият план, тази церемония да продължи толкова дълго преди окончателното падане на стените [на Ерихон], беше да се даде възможност вярата на израилтяните да нарасне. . . . **Вярата е живата сила, която настойчиво продължава напред, като преодолява всяка бариера, оставя под краката си всички препятствия и забива знамето си в самото сърце на вражеския лагер.** . . . Бог работи мощно за един верен народ, който се покорява на Неговата дума, без да я подлага под въпрос и под съмнение. . . . Нека хората предадат аз-а и желанието да работят по собствения си план, нека смирено се съгласят с Божията воля, и Бог ще възвърне в живот силата им и ще донесе свобода и победа на децата Си. *4Т/163, 164*

В Своето провидение Бог заведе евреите в крепостта на планината пред морето, за да може да изяви Своята сила в тяхното избавление и да смири по един знаменателен начин гордостта на техните потисници. Той би могъл да ги спаси и по друг начин, но избра този метод, за да изпита вярата им и да засили упованието им в Него. Хората **бяха уморени и ужасени, но ако бяха отстъпили назад, когато Мойсей им повели да вървят напред, Бог нямаше да отвори път за нозете им.** Именно „чрез вяра“ те преминаха Червеното море като по сухо. (Евреи 11:29). **Отправяйки нозете си стъпка по стъпка към самите води, те показаха, че вярват в Божията дума,** изговорена чрез Мойсей. Направиха всичко, което бе във властта и по силата им да направят, и тогава Могъщият Израилев раздели морето, за да отвори пътека за нозете им.

Големият урок, който ни е предоставен тук, важи за всички времена. Често животът на християнина е обсаден с опасности, което прави твърде трудно изпълнението на дълга. Но Божият глас говори ясно: „Вървете напред.“ **Трябва да се покорим на тази заповед, дори очите ни да не могат да проникнат през мрака и да чувстваме как студените води нахлуват около нозете ни.** Препятствията, които затрудняват пътя напред, никога не ще изчезнат пред един съмняващ се и неуверен дух. Хората, които отлагат да се покорят, докато изчезне всяка сянка на несигурност и не остава риск от провал или поражение, никога няма да се покорят. Неверието нашепва: „Да изчакаме, докато отпаднат препятствията, за да можем да видим ясно пътя напред“; но

вярата настоява смело да се продължи напред, надявайки се на всичко, вярвайки всичко. *PP/290*

Вярата не е основата на нашето спасение, но тя е голямото благословение—окото, което вижда, ухото, което чува, краката, които тичат, ръката, която хваща. Тя е средството, не целта. . . . Не забравяй, че упражняването на вярата е единственото средство тя да се запази. Ако винаги си седиш в едно положение, без да се движиш, мускулите ти ще останат без сила и крайниците ти ще загубят силата да се движат. Същото важи и по отношение на твоята религиозна опитност. Трябва да имаш вяра в Божиите обещания. . . . Вярата ще се усъвършенства с упражнение и активност. За нас е от най-голямо значение да обкръжим душата с атмосферата на вярата. *HP/104*

Ние зависим изцяло от Бога, а нашата вяра укрепва, като вярваме, въпреки че не можем да видим Божието намерение в начина, по който Той се отнася към нас, нито последиците от това третиране. Вярата сочи напред и нагоре към нещата, които има да дойдат, хващайки се за единствената сила, която може да ни направи да имаме пълнота в Него. *Review and Herald, Nov. 6, 1900; RC/165*

Само Христос може да ни направи способни да откликнем на думите Му: „Вземете Моето иго върху си и се научете от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце.” Това означава, че всеки ден аз-ът трябва да се отрича. Христос може да ни даде благородната решителност, волята да страдаме и да водим битките на Господа с настойчива енергия. Най-слабият, подпомогнат от божествената благодат, може да има сила, за да стане повече от победител. *Mar/85*

Неговият план е да се посрещат и да се преодоляват много трудности. Той вдъхновява работниците с решителност да направят така, че всеки привиден провал да се оказва успех. Те са решени да ходят в светлината, която свети на пътя им, и макар да се сблъскват с много препятствия, заявяват: „Няма да се проваля, нито ще се обезсърча.” . . . . Успехът ще им дойде, докато се борят настойчиво срещу привидно непреодолими трудности; а с успеха ще дойде и най-голямата радост. *Letter 162, April 12, 1903; UL/116*

- **ЗА ДА ПОКАЖЕ СИЛАТА СИ СЪВЪРШЕНА В ТВОЯТА СЛАБОСТ**

БОЖЕСТВЕНТО ДОКОСВАНЕ НА ЗАЗОРЯВАНЕ

Истина е, че изпитанията ще дойдат дори и за тези, които са напълно посветени. **Търпението и на най-търпеливите ще бъде подложено на сурово изпитание.** *SD/88/5*

Не поставяй под въпрос мъдрото подреждане на обстоятелствата от Бога, понеже Бог е казал, че ще направи силата Си съвършена в твоята слабост. Поддържай винаги едно смирено, разкайно сърце, като така ще дадеш възможност на Бог да изяви любовта и благодатта Си на податливия на изкушение инструмент. *Manuscript 8, Nov. 25, 1892, to a General Conference leader; UL/343*

Когато Йов зърна Своя Създател, той се отврати от себе си и се разкая в прах и пепел. Тогава Господ можеше да го благослови изобилно. *PK/174/3*

На Яков божественото докосване на зазоряване му разкри Този, с когото се бе борел—Ангела на завета; и тогава, плачещ и безпомощен, той падна на гърдите на Безкрайната Любов, за да получи благословието, за което копнееше душата му. *MB/11/3*

Едва когато падна осакатен и безпомощен на гърдите на Ангела на завета, Яков позна победата на побеждаващата вяра, и получи званието княз на Бога. Именно когато „куцаше с бедрото си” (Битие 32:31), въоръжените отряди на Исав бяха усмирени пред него, а също Фараонът, гордият наследник на една царствена линия, се унижи дотам, че да иска неговото благословение. По същия начин и Военачалникът на нашето спасение беше „усъвършенстван чрез страдания” (Евреи 2:10), и децата на вярата „от слабостта си бяха правени силни,” и „обръщаха в бягство чужди войски” (Евреи 11:34). По този начин също „хромите грабят плячката” (Исая 33:23) и болните стават „като Давид,” а „Давидовият дом . . . като Господния ангел” (Захария 12:8). *MB/62/3*

Като следваме по тесния път и правим, по наше мнение, всичко по силите си, установяваме, че ни постигат мъчителни изпитания. . . . Чувствайки се обезпокоени и виновни, започваме да разсъждаваме, че ако бяхме ходили с Бога, никога нямаше да страдаме така. . . . Но в древността Господ заведе народа Си до

Рафидим, така че е възможно да реши и нас да ни заведе там, за да изпита доколко сме Му верни и предани. От милост към нас Той не винаги ни поставя на най-лесните места; понеже, ако правеше така, в своята самоувереност щяхме да забравим, че Господ е нашият помощник във време на нужда. Но **Той копнее да ни Се изяви в критичните за нас моменти** и да разкрие изобилните средства, които са на наше разположение, независимо от обстоятелствата, които ни заобикалят; така че се допуска разочарование и изпитание да ни постигне, за да може да осъзнаем собствената си безпомощност и да се научим да викаме към Господа за помощ, също както едно дете, когато е гладно и жадно, вика към своя земен баща. **Нашият небесен Баща има силата да превърне кремъчния камък в животворни и освежаващи потоци.** Никога няма да разберем, докато не застанем пред Божието лице, . . . колко много товари е понесъл Той за нас, и колко много товари е бил готов да понесе, стига да ги бяхме занесли пред Него с една детска вяра. *Signs of the Times, Sept. 10, 1896; RC/353*

Характерите им са с дефекти, но понеже не са уповавали на собствените си заслуги, нито са извинявали греховете си, понеже са поискали прощение чрез Христовите заслуги, Господ ги приема, и порицава Сатана. Понеже са се смирили, признавайки греховете си, Той отказва да слуша обвиненията на неприятеля. Той е простил изобилно на разкаяните, така че ще изпълни в тях делото на Своята изкупителна любов, ако продължават да вярват в Него и да Му се уповават. *Letter 173, Aug. 5, 1903, to "My Dear Brethren."* TDG/226

- **ЗА ДА ТЕ НАУЧИ ДА БЪДЕШ НЕПОБЕДИМ**

ДА ХОДИШ ПО ВИСОЧИНИТЕ СИ /НАД ОБСТОЯТЕЛСТВОТА/

Ако и да не цъфти смоковницата, нито да има плод по лозите, трудът на маслината да се осуети, и нивите да не дадат храна, стадото да се отсече от оградата, и да няма говеда в оборите, пак аз ще се веселя в Господа, ще се радвам в Бога на спасението си. Господ Бог е силата ми. . . и ще ме направи да ходя по

височините си. Авакум 3:17-19

Издигна го на високите места на света. . . . и кърми го с мед от камък и с масло от кремъчна скала. Второзаконие 32:13

Господ . . . . Който ти извади вода из кремъчния камък. Второзаконие 8:15

Вдигайки кръста, те установяват, че кръстът ги издига, и така накрая ще спечелят съкровището, което не погива. *UL/355*

В очите на света тези, които служат на Бога, може да изглеждат слаби. **Привидно може да потъват под вълните, но с всяка следваща вълна се вижда как се издигат все по-близо до своя пристан.** *TDG/352*

От дълбините на обезсърчението и падането духом Йов се издигна **до височините на безусловното упование** в милостта и спасителната сила на Бога. *PK/174/3*

Умолявам те да се довериш изцяло на Бога. „Противопоставяйте се на дявола, и той ще бяга от вас. Приближавайте се при Бога, и Той ще се приближава при вас” (Яков 4:7, 8). . . . Вземи Христос за свой Водител и Той ще те води безопасно. Пътеката може да е неравна и трънлива, а наклонът стръмен и изискващ уморително усилие. **Може да ти се наложи да бъдеш настойчив, когато си изтощен и отегчен от чакане, когато копнееш за почивка. Може да ти се наложи да продължаваш да се бориш, когато си близо до припадане, и да продължаваш да се надяваш, когато си обезсърчен,** но с Христос за свой Водител не можеш да изгубиш пътя на вечния живот. *ОНС/25*

От вяра като тази има нужда на света днес—**вяра, която ще се хване за Божиите обещания и ще отказва да ги пусне, докато Небето чуе.** Вяра като тази ни свързва тясно с Небето и ни носи сила да се справим със силите на мрака. Чрез вяра Божиите чедра . . . . от слабостта си бяха правени силни. . . .” (Евреи 11:33, 34). Също и ние днес **чрез вяра трябва да достигнем височините на Божието обещание за нас.** „Ако можеш повярва, всичко е възможно за този, който вярва” (Марк 9:23). *PK/157*

Умът трябва да бъде обучен по-скоро да упражнява вяра, отколкото да подхранва съмнение, подозрителност и ревност. **Ние сме прекалено склонни да възприемаме затруднението като невъзможност. Да имаме вяра в Божиите обещания, да вървим напред с вяра, проявявайки настойчивост, без да позволяваме на обстоятелствата да ни управляват, е един мъчен за научаване урок.** Въпреки това, всяко Божие дете определено има нужда да научи този урок. . . . Вярата в Божиите думи, изречени от Христос, загърнат в облачния стълб, щеше да направи Израилевите чедата да успеят да оставят един доклад от съвсем различен характер. Тяхната липса на вяра в Бога им даде едно много разнопосочно име. *MS 43, 1898; 2MCP/533/4; HP/109*

Падането духом може да разклати и най-героичната вяра и да отслаби и най-твърдата воля. Но Бог разбира, като въпреки всичко съжалява и обича. Той чете подбудите и намеренията на сърцето. **Да чакат търпеливо, да се уповават, когато всичко изглежда мрачно, е урокът, който имат нужда да научат ръководителите в Божието дело. Небето няма да им изневери в деня на тяхното злощастие. Нищо не е привидно по-безпомощно, но реално по-непобедимо от душата, която чувства своята нищожност, и разчита изцяло на Бога.** *PK/174/3*

- **ЗА ДА ТЕ НАПРАВИ ДА ЗАСВИДЕТЕЛСТВАШ, ЧЕ ЖИВОТЪТ С ХРИСТОС НЕ Е ПРОВАЛ**

ДА БЪДЕШ ЕДНО ЖИВО ДОКАЗАТЕЛСТВО ЗА НЕГОВАТА НЕЖНА ГРИЖА

Защо да говорят египтяните, казвайки: За зло ги изведе, за да ги измори в планините (м.е. „по височините“) и да ги изтреби от лицето на земята? Изход 32:12

Засвидетелствай, че животът с Христос не е провал. . . . Изпъди Сатана, върви с Исус и имай пълнота в Него. Никога, никога не доставяй на Сатана удоволствието да ти се надсмива, че твоята вяра е една измама, една заблуда. *Letter 10, Oct. 27, 1894; UL/314*

Тези, които са понесли най-големите мъки, са често хората, които носят най-голямата утеха на другите, внасяйки светлина навсякъде, където отиват. Такива хора са били **обучени, дисциплинирани и подсладени от собствените си злощастия;** те не са изгубили доверието си в Бога, когато неприятностите са ги връхлетели, но са се прилепили още по-близо към Неговата покровителстваща ги любов. **Тези хора са едно живо свидетелство за нежната грижа на Бога, който твори тъмнина и светлина,** като ни дисциплинира за наше добро. *AG/122/4*

Ще вършим работата си с ум, който е в нагласа да бъде благодарен и да се моли, но с вяра ще изискваме обещанието: „Искайте, и ще ви се даде; търсете, и ще намерите.“ Да, ще намерим отговорите на своите молитви; защото **Бог ще извърши извънредно, надхвърляйки и най-смелите ни очаквания.** Какво ценно свидетелство ще дадем тогава за Бога. **Каква чест ще бъдем за истинността на Неговата дума.** Ще бъдем способни да кажем: „Чаках с търпение Господа; и Той се приклони към мен, и чу моя вик. Той ме изведе също от ужасна яма, от тинята и калта, и постави на скала нозете ми, и утвърди стъпките ми. Сложи още в устата ми нова песен, а именно, хваление към нашия Бог: мнозина ще видят и ще се убоят, и ще уповават на Господа. Блажен е този, който прави Господ свое упование и не е склонил към горделивите, нито към ония, които коварно отстъпват“ (Псалм 40:1-4). *Letter 87, June 20, 1900; UL/185*

Спокойно и твърдо се хванахме единствено за Божиите обещания, независимо от обстоятелствата, като изисквахме чрез вяра благословието. Беше ми специално показано, че **Бог работеше по един чуден начин,** така че ти бе запазена по едно милостиво чудо, **за да бъдеш един жив паметник на Неговата изцеляваща сила,** за да засвидетелстваш за Неговите чудни дела към човешките чедата. *2T/273/2*

- **ЗА ДА ТЕ ОБУЧИ ДА ВНАСЯШ НАДЕЖДА В ЖИВОТА НА ДРУГИ**

Тези, които са понесли най-големите мъки, са често пъти хората, които донасят най-голямата утеха на други, внасяйки светлина навсякъде, където отиват. Такива хора са били

обучени, дисциплинирани и подсладени от собствените си злощастия. *AG/122/4*

О, трябва да възпитае душата си да бъде жалостива, любезна, нежна, пълна с прощателност и състрадание. . . . Господният Дух трябва да почива върху теб, **докато станеш като едно благоуханно цвете от градината на Бога.** *RH/1892/9/20/17*

Направи грешащия да се засрами, като проявиш една любезна, съпричастна заинтересованост към него. . . . Завист, подозрителност, говорене зад гърба и намиране на грешки—нека това не се споменава сред Христовите ученици. Тези неща са причината за настоящото състояние на слабостта на църквата. . . . Господното благословение ще почива върху ни, като търсим да благославяме другите. . . . Престанете с упреците си и говорете думи, които ще ги вдъхновят с вяра и насърчение. *Manuscript 36, April 13, 1904, "The New Life in Christ." UL/117*

Нека не забравяме, че всеки има някакво тъмно петно в своята опитност. Нека правим всичко по силите си, за да внесем бодрост и надежда в живота на други. Какво благословение ще бъде това за тях. На свой ред те ще говорят думи на насърчение на други, за да внесат светлина в сърцата им. **Като правим това, ще бъдем в състояние да осъзнаем, че Господ чува нашите молитви,** защото работим в хармония с Него, изпълнявайки всяко задължение, което дължим на Бога и на себе си. *Letter 87, June 20, 1900; UL/185*

Твърде често огорчаваме сърцето на Исус със своето неверие. Вярата ни е късогледа и позволяваме на изпитанията да изляват нашите унаследени и придобити наклонности към зло. Когато биваме доведени до затруднено положение, безчестим Бога, като се оплакваме и мърморим. Вместо това би трябвало да покажем, че сме учили в училището на Христос, като помагаме на онези, които са по-зле от нас самите, онези, които търсят светлина, но не са способни да я намерят. Такива хора се ползват със специален приоритет за нашето съчувствие, но вместо да се опитаме да ги вдигнем, отминаваме на отсрещната страна, погълнати от собствените си интереси или изпитания. Ако не показваме открито неверие, то изявяваме един дух на оплакване и мърморене. *Signs of the Times, Sept. 17, 1896; RC/354*

Наш дълг е да правим най-доброто от всичко, което ни се случва, и да развиваме навик да гледаме на светлата страна на нещата. . . . Нека всеки забрави себе си, доколкото е възможно,

да развива бодър дух, да търси да направи по-светъл живота на другите. *HP/273/4*

• ПОНЕЖЕ БЪРЗИЯТ УСПЕХ МОЖЕ ДА ТЕ ПОГУБИ

Върви напред, но не със самоувереност и самомнение, а пълен с вяра, надежда и кураж. Божии ангели охраняват Неговите верни. Ако тези хора пазят Господния път, ще получат всичката необходима помощ. До голяма степен Господното дело е било в началото малко, презряно от тези, които биха искали да го видят как още от самото начало се провежда със сила и важност. Но Господ трябва да изпита Своите служители, мнозина от които са неспособни да понесат успех, които, ако имат успех, биха възвеличили себе си. *Manuscript 158, Dec. 14, 1902, "Fragments." UL/362*

Ние, бедните простосмъртни, имаме нужда да очистим душите си, така че когато Господ работи в наша полза, това да не ни унищожи. Тази е причината, поради която толкова малко от болните биват излекувани. Ако бъдеха [излекувани], хората щяха да се изпълнят със самочувствие. От Исус трябва да се научим да бъдем кротки по сърце и да не се имаме за важни, и ще намерим покой за душите си. Никога нито за миг не подлагайте под въпрос, дали Бог ви обича. Той наистина ви обича, и наистина ви е дал доказателство за Своята любов. Благодарете на нашия небесен Баща за състрадателния Спасител, който може да спасява до краен предел душата и тялото. *Letter 127, Dec. 27, 1898; UL/375*

Колкото по-смирени са те в своята самооценка, толкова повече благословения получават от Бога, тъй като получаването не ги превъзнася. Те използват правилно своите благословения, **понеже получават, за да дават.** *TDG/356*

ПРИВЪРЖИ СЕ КЪМ ОЛТАРА С ВРЪЗКИТЕ НА ВЯРАТА

Облегни се на Господа, и чакай Него; не се раздражнявай. Псалм 37:7

Чакай Господа; дерзай, и нека се укрепи сърцето ти;

Да! чакай Господа. Псалм 27:14

Чакам Господа, душата ми чака, и на думата Му уповавам. Псалм 130:5

Но аз ще погледна към Господа, ще чакам [Hebr., yâchal: ще бъда търпелив, ще се надявам, ще уповавам и ще чакам] Бога на спасението си; Бог мой ще ме послуша. Михей 7:7

Ако и да ме убие Той, аз ще Го чакам [Hebr., yâchal]. Йов 13:15

През всичките дни на воюването си ще чакам [Hebr., yâchal], докато дойде промяната ми. Йов 14:14

С жива вяра трябва да Му сътрудним за изработването на собственото си спасение. Сред изпитания и изкушения Неговата ръка ни държи и поддържа. Тези, които си почиват в Христа Исуса, никога не изпадат в състояние да се притесняват и да не могат да си намерят покой. Той има предвид точно това, което казва, когато ни повелява да Му поверим опазването на душите си като на верен Създател. . . . Когато сте в безпокойство, не забравяйте, че вярата, която се изпитва в пещта на мъчението, е по-скъпоценна от златото, пречистено с огън. *Manuscript 110, Oct. 5, 1901; UL/292*

Никой характер не може да бъде свършен без изпитание и страдание. *Letter 51a, Sept. 11, 1874, to Edson and Emma White; TDG/263*

Словото не казва: „Считайте го за голяма радост, когато паднете под изкушения,” но „когато паднете в изкушения.” Не е необходимо, когато паднете в изкушения, да падате под тях. Но е утешително да знаете, че когато паднете в изкушение, сте синове и дъщери на Бога, както и че изпитването на вашата вяра изработва—враждебност, мърморене, раздразнителност? Не, търпение! **А ето какво е доказателството за нас, че сме синове и дъщери на Бога—ако изпитването на нашата вяра изработва търпение.** Но Исус ще ни помогне, понеже гледаме на Бог като на своя подкрепа и сила във всяко критично положение. . . . Но когато тези изкушения ни сполетят, мнозина са склонни да мислят, че нямаме сила да преодолеем. Това е неверие. Ставаме слаби, понеже падаме под изкушението, и съгрешаваме против Бога

с устните си, като говорим обезсърчения и съмнения, и говорим от отрицателната страна, а не от положителната страна на вярата и надеждата. *Manuscript 20, Sept. 25, 1887; UL/282*

Има ценни обещания в Писанията за тези, които чакат Господа. Всички желаем незабавен отговор на молитвите си и така сме изкушавани да се обезсърчим, ако молитвата ни не получи незабавен отговор. Моята опитност обаче ме е научила, че това е голяма грешка. Забавянето е за наша особена полза. Вярата ни има възможност да бъде изпитана, за да се види, дали е истинска, искрена, или е променлива като морските вълни. **Трябва да се привържем към олтара със силните възжета на вярата и любовта, и да оставим търпението да извърши своето свършено дело.** Вярата укрепва с постоянно упражняване. *ОНС/134*

Но да чакаме търпеливо с надежда, когато сме забулени от облаци и всичко около нас само мрак, изисква вяра и покорство, което кара волята ни да бъде погълната от Божията воля. Ние се обезсърчаваме прекалено бързо и сериозно умоляваме изпитанието да се оттегли от нас, когато би трябвало да се молим за търпение да издържим и за благодат да преодолеем. *AG/114*

Уповавай изцяло на Бога. Нашият небесен Баща не забравя твоите немощи. Благодарна съм, че Той е запознат с всичките ни слабости и с всичките ни изкушения. Той знае как да ни съжалява и как да ни укрепява, ако се съгласим да избягаме за помощ при Него, Който е Крепостта. **Недей, когато вярата ти е изпитвана, да ставаш прибързан.** Просто чакай и спокойно подчини преценката, волята и пътя си, и бъди склонен да бъдеш воден. *Letter 24, May 5, 1874, to Edson White; UL/139*

Ти чувстваш, че Господ трябва да се заеме със случая. . . . ; но от теб се очаква да направиш в смирение и кротост, каквото можеш, а да положиш заплетената работа, сложните въпроси, в Божиите ръце. . . . **Недей поради нетърпение да разсичаш възела на затруднението, като направиш работата съвсем безнадеждна.** Остави Бог да разплете за теб омотаните конци. Той е достатъчно мъдър, за да се справи с усложненията в живота ни. . . . Не винаги можем да видим Неговите планове; трябва да чакаме търпеливо, докато се разгърнат, а не да ги разваляме и осуетяваме. Той ще ни ги разкрие, когато намери за добре. *2ТТ/116/4;117/1*

Благословието идва, когато чрез вяра душата се предава на Бога. *DA/173*

Да се покоряваш, когато изглежда най-трудно, е истинско предаване на Бога. Това ще оживотвори моралното ти естество и ще покори гордостта ти. *Manuscript 12, 1888; RC/108*

Докато се уповаваш на Него, Той те поддържаше. Във всичките ти изпитания не бе позволено да бъдеш победена. Колко често небесните ангели те подкрепяха, когато падаше духом, като представяха ярко и живо на ума ти пасажи от Писанието, които изразяваха неизменната Божия любов и ти даваха доказателство, че Неговата нежна привързаност никога не се изменя! Душата ти се уповаваше на Бога. За теб бе храна и питие да вършиш волята на твоя небесен Баща. На моменти имаше твърдо упование в Божиите обещания, но после отново вярата ти щеше да бъде изпитана до краен предел. Божието отношение изглеждаше мистериозно, но пак през по-голямата част от времето ти имаше доказателство, че Той вижда голямото ти страдание и няма да направи товарите ти да бъдат по-големи, отколкото би могла да понесеш. *2Т/268/6*

Той не те остави в пещта, само за да се довършиш в огъня на голямото страдание. Като Един, който рафинира и пречиства среброто, Той не откъсваше очите Си от теб, наблюдавайки процеса на пречистване, докато успя да разпознае образа Си, отразен в теб. Макар често да си чувствала как пламъците на голямото страдание се разгарят около теб, дотолкова че на моменти си мислела, че ще те довършат, пак нежната Божия привързаност към теб в такива моменти си оставаше също толкова голяма, както когато имаше свобода на духа и триумфираше в Него. **Пещта беше определена да пречисти и рафинира, а не да изпепели и ликвидира.** *2Т/269/1*

Благодатта те научи да се молиш, да обичаш и да се уповаваш, независимо от неблагоприятните обстоятелства около теб. Когато отново и отново осъзнаваше, че на молитвите ти се отговаряше по един специален начин, ти не чувстваше, че това е поради някаква заслуга в самата тебе, но поради твоята голяма нужда. **Твоята нужда бе поводът и възможността за Бог да се изяви и да подежда.** Животът ти в тези дни на изпитание се състоеше в това да се уповаваш на Бога. А проявите на Неговото специално избавление, когато се намираше в най-изпитателни места, приличаше на оазис в пустинята за пътник, изтощен до прилошаване. *2Т/270/1*

Неговото сърце, което обичаше, жалеше и съчувстваше, не знае никаква промяна. То си остава все още едно сърце на неизменна нежност. Същият този Исус бе запознат с твоите изпитания и не те остави сама да се бориш с изкушенията, да се сражаваш със злото, за да бъдеш най-накрая смазана от бремене и мъка. Чрез ангелите Си Той ти прошепваше: „Не бой се, защото Аз съм с Тебе.“ „Аз съм Този, който живее; станах мъртъв, и ето, живея до вечни векове.“ Познавам мъките ти; Аз ги изстрадах. Познавам борбите ти; Аз ги преживях. Познавам изкушенията ти; Аз се сблъсках с тях. Видях сълзите ти; също и Аз плаках. **Земните ти надежди са смазани; но нека очите на вярата се вдигнат** и проникнат през завесата, за да закотвиш там надеждите си. Вечната увереност ще бъде твоя, че имаш един Приятел, който остава до теб поверен и от брат.“ *2Т/271/1*

Когато на моменти те забулваха тъмни облаци, не можеше да издържиш да не попиташ: „Изоставил ли си ме, о, Боже?“ Но ти не бе изоставена, макар да не виждаше никакъв път, отворен пред себе си. Господ искаше от теб да се уповаваш на Неговата любов и милост сред облаци и мрак, също както в светлина. На моменти облаци се разкъсваха, така че пробиваха лъчи светлина, за да укрепят падналото ти духом сърце и да увеличат нерешителното ти доверие, при което ти отново закрепваше треперещата си вяра към сигурните обещания на твоя небесен Баща и извикваше спонтанно: „О, Боже, **ще вярвам; ще Ти се уповавам.** Дотук си бил моят Помощник, така че няма да ме оставиш и сега.“ *2Т/273/3*

Ние дойдохме при тебе в голямото ти страдание и изискахме Божието обещание за теб. Не смеехме да погледнем на външното; защото иначе бихме били като Петър, когато Господ му каза да дойде при Него по водата. Той трябваше да държи очите си отправени към Исус; но погледна надолу към размирните вълни, при което вярата му отпадна. Спокойно и твърдо се хванахме единствено за Божиите обещания, независимо от обстоятелствата, като изискавахме чрез вяра благословието. Беше ми специално показано, че Бог работеше по един чуден начин, така че ти бе запазена по милостиво чудо, за да бъдеш един жив паметник на Неговата изцеляваща сила, за да засвидетелстваш за Неговите чудни дела към човешките чеда. *2Т/273/2*

ПОЧИВКАТА ОТ ВЯРА Е ТЪРПЕНИЕ В ИЗПИТАНИЕТО

*Ще опазиш в съвършен мир непоколебимия ум,
защото на Тебе уповава. Исая 26:3*

Христос се прославя с живот на постоянна, недвусмислена вяра. Павел заявява: „Животът, който сега живее в тялото, живее го с вярата, която е в Божия Син, който ме възлюби и предаде Себе Си за мене” (Галатяни 2:20). Христос трябва да бъде прославен чрез живата, действваща вяра на Своите люде. Праведният ще живее чрез вяра. . . . Божието слово към нас е: „Вървете напред,” така че трябва да се покоряваме на това слово, макар да се сблъскваме с трудности, които са привидно непреодолими като Червеното море. Нека се уповаваме на Господ небесния Бог да отвори път пред Своите люде. „Предай на Господа пътя си и уповавай на Него, и Той ще извърши очакването ти” (Псалм 37:5). **Това търпение на душата е почивката от вяра.** Господ ще благослови Своите изпитвани, верни люде. Той няма да ги остави да бъдат объркани. *Letter 41, Feb. 24, 1903; UL/69*

Не се опитвай да мислиш, но просто си почивай и покажи, че си поверила душата си на Бога като на верен Създател. **Твоя привилегия е да покажеш в своята слабост и страдание, че не се съмняваш в Божията любов към теб, че знаеш, че е верен Този, който се е обещал и че доверяваш душата и тялото си в Неговите ръце, че Той ще опази това, което си Му поверила.** Нека умът ти размишлява за Божията благодат, за голямата любов, с която ни е възлюбил, както е проявена в делото на изкуплението. . . . Нека умът и сърцето ти бъдат в покой, подобно на изпитвано дете в ръцете на своята майка. Неговите вечни ръце са под тебе. Исус скърби във всичките ти скърби. Каква привилегия е за теб, когато си наскърбена сега, да намериш прибежище в Исус. Евангелското оръжие изглежда прекалено тежко, за да го носиш. Но Исус е твоето оръжие. Скривай се в Него, и нечестивият няма да те тормози, нито ще притеснява вярата ти. . . . Не бъди обезпокоена. Исус те обича и ще се грижи за теб, и ще те благослови. Може и да не ти е възможно повече да водиш активната, настъпателна битка, но можеш да оставиш Исус да я води за теб. Той ти казва: „Дай ми случая си изцяло в Мои ръце. Утихни и познай, че аз съм Бог.” . .

. . . Господ Исус ще ти бъде сила в този ден на твоята злочестина.
Letter 16, Nov. 17, 1896, to an aged sister; UL/335

Тези, които се хващат за думата, която Христос е дал, и предават душите си Той да ги пази, живота си Той да го подрежда, ще намерят мир и спокойствие. **Нищо на света не може да ги натъжи, когато Исус ги радва със Своето присъствие. В съвършеното мълчаливо съгласие има съвършена почивка.** Господ казва: „Ще опазиш в съвършен мир непоколебимия ум, защото на Тебе уповава.” *Signs of the Times, Dec. 27, 1905; RC/278*

ДА СЕ ПРИТИСКАШ ПЛЪТНО КЪМ ИСУС ИЛИ ДА ТЪРСИШ ДА СЕ ИЗБАВИШ — ТИ ИЗБИРАШ

*Ако Той е Израилевият Цар, нека слезе сега от
кръста. Матей 27:42*

Исус оценява усилията на всяка изпитвана и изкушавана душа. . . . Господ може да каже на него [изкусния измамник], както каза на Петър: „Махни се зад Мене, Сатано.” Той може да му каже: „Да не заставаш между тази душа и Мене. Да не се препречваш между Мене и душата, за която съм умрял в откуп.” Моя изкушавана сестро, за теб е определено да отпратиш Сатана с неговите изкушения и да приемеш Исус. **Притискай се плътно към Исус** и положи ръката си в Неговата, и Той ще държи здраво ръката ти, и никога няма да пусне душата, която поддържа вярата си в Него. . . . Бъди търпелива да чакаш, да бдиш и да се молиш, и се дръж здраво за обещанията. . . . Издръж на натиска. Отстъпи и се съгласи да бъдеш онеправдана, **по-скоро претърпи страдащата част от религията заради Христос, отколкото да съгрешиш против Бога, като търсиш да се избавиш.** . . . Не можеш ли да бъдеш участник с Христос в Неговите страдания? . . . . Надвий злото с добро. **Не се огорчавай от Исус и не се отчуждавай от Него.** Той те обича. Положи доверието си в Него. . . . Исус вижда душата, която е изкушавана, при което на съкрушеното и каещо се сърце, на духа, който се съгласява и отстъпва, Той придава благодат и успокояваща утеха. *Letter 32, Jan 28, 1894, to “Miss Hartman.” UL/42*

Няма извинение, нито оправдание за никой християнин да бъде неудовлетворен. **Никога не оставяй другите с впечатлението, че си разочарован от пътя, който Христос ти е набелязал да следваш.** *Letter 299, Oct. 22, 1905; TDG/304*

Не беше Неговото благоволение те да се скитат толкова дълго в пустинята, а Той щеше да ги заведе веднага в обещаната земя, ако те се бяха съгласили и покорили, и ако с готовност Му се бяха предоставили да ги води; и понеже Го огорчаваха толкова често в пустинята, Той се закле в гнева Си, че няма да влязат в Неговата почивка, с изключение на двама, които Го следваха напълно. Бог изискваше от Своите люде да се уповават само на Него. Той не желаше да получат помощ от онези, които не Му служеха. . . . Същите предписания, които почиваха върху древния Израил, почиват и върху Божия народ сега, да бъдат отделени от света. Великият Глава на църквата не се е променил. Опитността на християните днес е много подобна на преживяванията при пътуването на древния Израил. Моля прочетете 1 Коринтяни 10. *RH/1861/6/25*

Опасно е да спориш с Божието провидение и да си недоволен от почти всичко, сякаш обстоятелствата са специално наредени така, че да те изкушат и унищожат. Делото на подкастриране и очистване, което има за цел да ни направи годни за небето, е велико дело, така че ще ни коства много страдание и изпитание, тъй като нашата воля не е покорена на волята на Христос. Трябва да минем през пещта, докато огънят пояде шлаката и бъдем очистени, и отразяваме божествения образ. Тези, които следват своите наклонности и се управляват и ръководят от външното, от това, което се вижда, не преценят добре това, което Бог върши. Те са изпълнени с недоволство. Виждат провал там, където реално има триумф, виждат голяма загуба там, където има печалба; и, подобно на Яков, са готови да възкликнат: „Всички тези неща са срещу мене,” когато именно всичките тези неща, от които се оплакват, са определени да съдействат за тяхното добро. *3Т/66/3*

Бог е дал на народа Си една горчива чаша за пиене, за да ги очисти и пречисти. Това е една горчива глътка, а те могат да я направят още по-горчива, като се оплакват и недоволстват. Но тези, които я приемат по такъв начин, ще трябва да отпият още една глътка, понеже първата не постига предназначения ефект върху сърцето. Ако и втората не постигне целта и определения ефект, ще трябва да отпият още една, и още една, докато най-накрая горчивата

глътка постигне търсения ефект. Не е незначителна работа да бъдеш притежаван и одобрен от Бога. *EW/47; RH/1849/9/1*

Ако хората издържат необходимата дисциплина, без да се оплакват и без да им премалява по пътя, Бог ще ги обучава час след час и ден след ден. Той копнее да разкрие благодатта Си. Ако Неговите люде отстранят препятствията, Той ще излее наяве водите на спасението в обилни потоци по човешките канали.” *DA/250, 251*

ЦЕЛТА НА ИЗПИТАНИЕТО

НАГЛЕДНИ УРОЦИ

Както не знаеш какъв е пътят на духа, нито как растат костите в утробата на непразната, така не знаеш и делата на Бога, Който прави всичко. Еклезиаст 11:5

ГРЪНЧАРЯТ И ГЛИНАТА

Ето, както е глината в ръката на грънчаря, така сте и вие, доме Израилев, в Моята ръка. Еремия 18:6

Грънчарят взема глината и ѝ придава форма по своята воля. Той я меси и мачка, и обработва. Къса я на парчета, а после пак прилепя парчетата. Овлажнява я, а после я изсушава. Остава я да лежи за известно време, без да я докосва. И когато е съвършено пластична и податлива на оформяне, продължава, като предприема да я оформи в съд. Придава ѝ форма, а после на колелото я обрязва, заглажда и полира. Изсушава я на слънце и я пече в пещта. Така тя се превръща в съд, годен за ползване. По същия начин Великият Майстор желае да ни оформи и извае. И също както е глината в ръцете на грънчаря, така трябва да бъдем и ние в Неговите ръце. Не трябва да се опитваме да извършим работата на грънчаря. Нашата работа е да се съгласим и да се оставим да бъдем оформени от Великия Майстор. *MH/471/3*

Но казваш: „Това предаване на всичките ми идоли ще разбие сърцето ми.” Да се откажеш от всичко това заради Бога е образно представено с това да паднеш върху Скалата и да се разбиеш. Тогава откажи се от всичко заради Него; понеже **докато не се разбиеш, си оставаш без стойност.** *1SM/330*

МАЕСТРОТО И ПТИЦАТА В КАФЕЗ

Сложи още в устата ми нова песен, хваление към нашия Бог. Псалм 40:3

Когато на ума дълго време му е било позволявано да мисли само за земни неща, трудно нещо ще е да се променят навиците на мисълта. **Това, което окоото вижда и ухото чува, твърде често привлича вниманието и поглъща интереса.** Но ако възнамеряваме да влезем в Божия град и да гледаме Исус и Неговата слава, трябва да сме свикнали да Го гледаме с очите на вярата тук. *SL/91-93; RC/99*

Докато се радва на пълната светлина на деня и докато чува музиката на други гласове, птицата в кафез няма да запее песента, която маестрото се мъчи да я научи. Тя научава откъслечни трели оттук оттам, но никога една отделна и пълна мелодия. Но маестрото покрива кафеза и го поставя там, където птицата ще слуша единствено песента, която трябва да запее. В тъмното тя отново и отново се опитва да запее тази песен, докато я научи докрай и я излее в непресекаваща, съвършена мелодия. Тогава птицата бива изведена навън и от този момент завинаги може да пее тази песен на светлина. По същия начин Бог се отнася със Своите деца. **Той има една песен, на която иска да ги научи, и след като я научим сред сенките на голямо страдание, можем да я пеем завинаги след това.** *MH/472/2*

Този човек се възприема така, сякаш нещата не могат да вървят без него, и така аз-ът бива примесен във всичко, което казва и върши. Тогава се намесва Бог. Той оттегля детето Си от земното, което задържа вниманието му, за да може да гледа Неговата слава. Бог казва: „Тази бедна душа Ме е изгубила от поглед— Мене и Моята достатъчност. Очите му не са приковани към неговия Господ. Трябва да направя светлина и Моята животворяща сила да навлезе в сърцето му, и така да го приготвя да работи по най-правилния начин и да постигне желания от Мене резултат. Като помажа очите му с небесния колурий, Аз ще го подготвя да приеме истината.” Господ е заставен да укрепи човека срещу това да бъде доволен от себе си и да зависи от себе си, за да може работникът да не счита своите слабости за добродетели и така да се погуби в себевъздигане. Понякога Господ си проправя път до душата чрез един процес, който е болезнен за човешкото естество; делото на очистването е велико дело, така че **на човека винаги ще му струва страдание и изпитание.** Но той трябва да премине през пещта, докато огънят пояде шлаката, така че да отразява божествения образ. . . . Те виждат провал там, където реално има триумф, виждат голяма загуба там, където има печалба; и, подобно на Яков, са готови да възкликнат: „Всички тези неща са срещу мене,” когато именно всичките тези неща, от които се оплакват, са определени да съдействат за тяхното добро. „Моите мисли не са вашите мисли, нито вашите пътища са Моите пътища, казва Господ.” *ST, Feb. 21, 1900; RC/358*

**Вяра, търпение, търпеливо понасяне, насоченост
на мислите към небето са плодове, които цъфтят и
узряват сред облаци мрак, бури и яростни ветрове.
TDG/47**

ПОЛИРАНИЯТ СЪПОЦЕНЕН КАМЪК

Ще бъдат като камъни на корона, блестящи над земята Му. Захария 9:16

Блясъкът на съпоценните камъни на Христос зависи от полировката, която получават. Бог не ни принуждава да бъдем полирани. Имаме свободата да изберем, дали да бъдем полирани, или да си останем неполирани. Но всеки, който е обявен за достоен да заеме място в Господния храм, трябва да се съгласи да се подложи на процеса на полиране. Трябва да се съгласи да се остави острият ръбове от характера му да се обрежат, за да бъде изваян и красив, годен да представлява съвършенството на Христовия характер. . . . Божественият Майстор отделя малко време за безстойностен материал. Само съпоценните камъни са тези, които Той полира така, че да прилягат за дворец. С чук и длето отстранява грубите ръбове, подготвяйки ни за място в Божия храм. Процесът е суров и изпитателен. Той наранява човешката гордост. Христос прорязва дълбоко в опитността, която човекът в своето самодоволство е считал за съвършена, като отстранява себевъздигането от характера. Отстранява излишната повърхност и, като поставя камъка към колелото за полиране, го притиска плътно, за да може всяка грапавина да бъде изядена. Тогава, като вдига към светлината съпоценния камък, Майсторът вижда в него отражение на собствения Си образ и той бива обявен за достоен да заеме място в Неговия храм. . . [Господ] има работници, които ще извика от бедността и скромния, неизвестен живот. Ангажирани в обикновените житейски задължения и облечени в грубо облекло, на тях се гледа като на хора с неособена стойност. Но Христос вижда в тях безкрайни възможности, така че в Неговите ръце те ще се превърнат в съпоценни камъни, за да греят ярко в Божието царство. „Тя ще бъдат Мои, казва Господ на Силите, в деня, в който попълвам броя на Моите съпоценни камъни” (Малахия 3:17). Това, че Христос познава съвършено човешкия характер, Го прави съвършено пригоден да борави с умове. Бог знае по какъв точно начин да се отнася към всяка една душа. *Manuscript 168, Dec. 24, 1902; UL/372*

Той познава твоите немощи и работи, за да възстанови, а не да унищожи. *TDG/23*

ДЪРВОТО В ГОРАТА

Вяра, търпение, търпеливо понасяне, насоченост на мислите към небето, нарастващо доверие в Провидението са плодове, които цъфтят и узряват сред облаци мрак, бури и яростни ветрове. Дървото в гората, което стои само и е изложено на бури и яростни ветрове, не може да се изкорени от вихъра, но вкоренява корените си надълбоко и разпростира клоните си във всички посоки, като **става по-красиво и по-силно в резултат от това, че е устояло на бурите и ураганните ветрове.** *Lt. 4a, Feb. 8, 1880; TDG/47*

РАФИДИМ

Дали е Господ между нас, или не? Изход 17:7 [Рафидим]

Господ. . . ти извади вода из кремъчния камък. Второзаконие 8:15

Като следваме по тесния път и правим, по наше мнение, всичко по силите си, установяваме, че ни постигат мъчителни изпитания. . . . **Чувствайки се обезпокоени и виновни, започваме да разсъждаваме, че ако бяхме ходили с Бога, никога нямаше да страдаме така.** . . . Но в древността Господ заведе народа Си до Рафидим, така че възможно е да реши и нас да ни заведе там, за да изпита доколко сме Му верни и предани. От милост към нас Той не винаги ни поставя на най-лесните места; понеже, ако правеше така, в своята самоувереност щяхме да забравим, че Господ е нашият помощник във време на нужда. Но **Той копнее да ни Се изяви в критичните за нас моменти и да разкрие изобилните средства, които са на наше разположение,** независимо от обстоятелствата, които ни заобикалят; така че допуска разочарование и изпитание да ни постигне, за да може да осъзнаем собствената си безпомощност и да се научим да викаме към Господа за помощ, също както едно дете, когато е гладно и жадно, вика към своя земен баща. **Нашият небесен Баща има силата да превърне кремъчния камък в животворни**

**Нашият небесен Баща има силата да превърне
кремъчния камък в животворни и освежаващи
потоци. RC/353**

и освежаващи потоци. Никога няма да разберем, докато не застанем пред Божието лице, . . . колко много товари е понесъл Той за нас, както и колко много товари е бил готов да понесе, стига да ги бяхме занесли пред Него с една детска вяра. *Signs of the Times, Sept. 10, 1896; RC/353*

“О, малovereцо, защо се усъмни?” Христос вече се доказва като нашия неизменен Спасител. Той знае всичко за обстоятелствата, в които се намираме, така че в часа на изпитание не ще ли съумеем да се помолим Бог да ни даде Светия Си Дух, за да ни припомни многото прояви на силата Му в наша полза? Не ще ли съумеем да повярваме, че Той е готов и желае да ни помогне, както при минали случаи? Начинът, по който е постъпвал към Своите слуги в миналото, не трябва да избледнява от ума ни, но споменът за това трябва винаги да ни укрепява и поддържа. Никакво изпитание, колкото и голямо да е то, не трябва да успее да ни отдели от Христос. Ако Той ни завежда при Рафидим, то е, защото вижда, че е за наше добро и за слава на Неговото име. **Ако склоним да гледаме към Него с уповаваща се вяра, то в определеното от Него време Той ще превърне горчивината на Мерива в сладост. Той може да отвори кремъчния камък и да направи да бликнат освежителни потоци.** Тогава няма ли да издигнем гласа си в хваление и благодарност за миналите милости, и да вървим напред с пълна увереност, че Той е една неизменна помощ във време на беда? *ST, Sept. 17, 1896; RC/354*

КАК ДА СЕ БОРИМ С БОГА

ПРИМЕРИ НА ХОРА

*Слабият между тях в онзи ден ще бъде като Давид.
Захария 12:8*

БОРБАТА НА ИЛИЯ

Шест пъти се завръщаше от наблюдението с думите: „Няма нищо, нито един облак, никакъв признак за дъжд.“ Но пророкът не се предаде на обезсърчение. Продължаваше да преразглежда живота си, за да види къде не е успял да почете Бога. . . . Докато претърсваше сърцето си, изглежда ставаше все по-малък и по-малък както в собствената си преценка, така и пред Бога. Изглеждаше му, че той е нищо, а Бог е всичко; и когато стигна момента, в който се отказа от себе си, докато се притискаше към Спасителя като своя единствена сила и правда, отговорът дойде. Слугата дойде и каза: „Ето, малък облак, колкото човешка длан, се издига от морето“ (3 Царе 18:44). *PK/156*

Имаме един Бог, ухото на когото не е затворено за нашите молби; така че ако опитаме думата Му, Той ще почете вярата ни. Той желае да направи всичките ни интереси да се преплетат с Неговите, и тогава може да ни благослови безопасно; понеже в такъв случай няма да отдадем славата на себе си, когато благословението бъде наше, но ще отдадем цялата слава на Бога. Бог не винаги отговаря на молитвите ни от първия път, когато Го призовем; понеже, ако направи така, възможно е да сметем за даденост, че имаме право на всички благословения и благоволение, с които Той ни обдарява. Вместо да изследваме сърцата си, за да видим, дали не поддържаме някакво зло, ще станем небрежни и няма

да успеем да осъзнаем зависимостта си от Него. . . . Илия се смири, докато достигна състоянието, в което нямаше да отдаде славата на себе си. . . . Това е условието, при което Господ чува молитвата, понеже тогава ще отдадем славата на Него. . . . Само Бог е достоен да бъде прославен. *ОНС/133*

Върви напред, но не със самоувереност и самомнение, а пълен с вяра, надежда и кураж. Божи ангели охраняват Неговите верни. Ако те пазят Господния път, ще получат всичката необходима помощ. До голяма степен Господното дело е било малко отначало и презирано от тези, които биха искали да го видят още от самото начало да се провежда със сила и важност. Но Господ трябва да изпита Своите служители, мнозина от които са неспособни да понесат успех, които, ако имат успех, биха възвеличили себе си. *Manuscript 158, Dec. 14, 1902, "Fragments." UL/362*

Колкото по-смирени са те в своята самооценка, толкова повече благословения получават от Бога, тъй като получаването не ги превъзнася. Те използват правилно своите благословения, понеже получават, за да дават. *TDG/356*

И сега проклятието на Небето трябваше да се оттегли и преходните житейски благословения да се възстановят. Отново и отново Илия изпращаше слугата си до едно място с излаз към Средиземно море, за да разбере, дали има някакъв видим знак, че Бог е чул молитвата му. Всеки път слугата се връщаше с думата: „Няма нищо.“ Пророкът не загуби търпение, нито вяра, но реши да умолява решително. Шест пъти слугата се връщаше с думата, че на оловното небе няма никакъв признак за дъжд. *PK/156*

Ако се беше отказал и предал в обезсърчение на шестия път, на молитвата му нямаше да бъде отговорено. . . . Колкото и смел, решителен и успешен да е един човек в извършването на особено дело, ако не гледа постоянно на Бога, когато възникнат обстоятелства, които да изпитат вярата му, той ще изгуби решителността и смелостта си. *SD/206/3*

Непоколебим, Илия го изпрати още един пореден път; и този път слугата се върна с думите: „Ето, малък облак, колкото човешка длан, се издига от морето.“

Това беше достатъчно. Илия не чака небето да почернее. **В този мъничък облак той видя чрез вяра изобилие от дъжд;** и подежда съобразно вярата си, като бързо изпрати слугата

си при Ахав с посланието: „Впрегни колесницата си и слез, за да не те спре дъждът.“

Именно защото Илия бе човек с голяма вяра, Бог можеше да го използва в тази застрашителна криза в историята на Израил. Като се молеше, вярата му протегна ръка и се хвана за обещанията на Небето, и настояваше в молитва, докато на молбите му се отговори. **Той не чака за пълно доказателство, че Бог го е чул, но бе склонен и готов да се одързости и осмели на всичко при най-малкия знак за божествено благоволение.**

От вяра като тази има нужда на света днес—вяра, която ще се хване за Божиите обещания и ще отказва да ги пусне, докато Небето чуе. Вяра като тази ни свързва тясно с Небето и ни носи сила да се справим със силите на мрака. Чрез вяра Божиите чеда . . . от слабостта си бяха правени силни. . . ” (Евреи 11:33, 34). Също и ние днес чрез вяра трябва да достигнем височините на Божието обещание за нас. **„Ако можеш повярва, всичко е възможно за този, който вярва“** (Марк 9:23). *PK/156,157*

БОРБАТА НА ЯКОВ

*Блажен онзи, чийто помощник е Якововият Бог.
Псалм 146:5*

*Да! бори се с ангел, и преодоля с плач и молба
към него. . . Затова обърни се към твоя Бог, пази
милост и правосъдие, и винаги се надявай на твоя
Бог. Осия 12:4*

Той [Яков] се осмелява да изисква Божиите обещания и да се позове на знаците за Божието благоволение към него, които Бог му бе давал периодично, докато отсъстваше от бащиния си дом. Цяла нощ Яков се бореше с ангела, умолявайки за благословение. **Ангелът изглежда се съпротивяваше на молитвата му,** като

непрекъснато му напомняше греховете му и същевременно се опитваше да се отскубне от него. **Яков бе решен да задържи ангела, не с физическа сила, но със силата на живата вяра.** В бедствието и голямото си утеснение Яков посочи на покаянието на душата си, на дълбокото смирение, което бе почувствал заради неправилните си постъпки. **Ангелът се отнасяше към молитвата му с привидно безразличие** и постоянно правеше усилия да се освободи от вкопчилиия се в него Яков. . . . за да го убеди в своята свръхестествена сила, ангелът докосна бедрото му, и то излезе от ставата. Но Яков бе решен да не се откаже от настойчивите си усилия заради телесната болка. Той имаше една цел—да получи благословение, а телесната болка не бе достатъчна, за да отклони ума му от тази цел. **Решителността му се засилваше и стана по-силна в последните моменти на сблъсъка, отколкото в началото.** Вярата му ставаше все по-настойчива и упорита до самия край, дори до разсъмване. Той бе решен да не пусне ангела, докато не го благослови. “Пусни ме да си ида, защото се зазори. А Яков каза: Няма да те пусна да си отидеш, докато не ме благословиш.” Упоритата вяра на Яков надви. **Той се бе вкопчил в ангела, докато получи благословието,** което желаше, както и уверението, че греховете му са простени. *SR/94,95*

Със сериозност, с душевен глад викай към Бога. Бори се с небесните сили, докато имаш победа. Положи цялото си същество в Господните ръце—душа, тяло и дух, и реши да бъдеш Неговият любящ, посветен помощник, движен от Неговата воля, контролиран от Неговия ум, изпълнен с Неговия Дух. *ОНС/131/5*

Но мнозина чувстват, че не могат да отидат при Исус с увереност. Казват: „Не изглежда Бог да е чул молитвите ми. Отново и отново опитвах да освободя душата си от греха, но не мога.” В такъв случай кажете: „Господи, безсилен съм да се очистя и да се спася, така че падам с безпомощната си душа върху Тебе.” Именно това направи Яков. Цяла нощ се бе борел с Един, за когото предполагаше, че е негов неприятел; но това беше великият АЗ СъМ, могъщият Бог, Князът на мира; и **докато продължаваше да се бори, не намираще никаква утеха, никаква надежда. За него това бе въпрос на живот и смърт, а силата му се изчерпа почти напълно.** Тогава Ангелът докосна бедрото му, и той позна, че не се е борел с обикновен неприятел. **Наранен и безпомощен, Яков падна на гърдите му,** точно както аз и вие трябва да направим, точно както прави всяка душа, когато **пада върху Скалата и се**

разбива. „Пусни ме да си отида, защото се зазори,” молеше ангелът; но Яков не преставаше да се моли, така че **Христос трябваше да преговаря с тази безпомощна, разбита, каеща се душа, съгласно собствения Си характер:** „И нека се хване за силата Ми, за да се примири с Мене! Да! И ще се примири с Мене.” Нашият скъпоценен Спасител не може да се откъсне от душа, която е наранена и безпомощна, и която вика за помощ към Него. Яков изискваше с решителен дух: **„Няма да Те пусна, докато не ме благословиш.” Кой го бе вдъхновил с този дух на неотстъпчивост?—Това бе Този, който се бореше с патриарха:** именно Той му даде победата и промени името му от Яков на Израил, като каза: „Защото си бил в борба с Бога и с човеци и си надвил.” *BEcho/1892/2/15/7*

Когато силата на Яков се изчерпа почти напълно, Ангелът изяви божествената Си сила, и при Неговото докосване Яков позна Този, с когото се бе борел. Наранен и безпомощен, падна на гърдите на Спасителя, изисквайки благословение. Той бе дотолкова решителен, че нищо не бе в състояние да го откаже, нито да го накара да престане да умолява, така че Христос отговори на молбата на тази безпомощна, каеща се душа, според обещанието, което бе дал: „Нека се хване за силата Ми, за да се примири с Мене. Да! И ще се примири с Мене” (Исаия 27:5). Яков изискваше с решителен дух: „Няма да Те пусна, докато не ме благословиш” (Битие 32:26). **Този дух на неотстъпчивост му бе вдъхнат от Този, който се бореше с патриарха.** Той беше, който му даде победата, като промени името му от Яков на Израил, като каза: „Защото си бил в борба с Бога и с човеци, и си надвил” (Битие 32:28). **Това, за което Яков се бе борел напразно със собствени сили, бе спечелил, като се предаде и като прояви една неотклонна вяра.** „Тази е победата, която побеждава света, именно нашата вяра” (1 Йоан 5:4). *MB/144/1*

Сега пред очите на Яков се разкри грешката, която доведе до греха му в придобиване на първородството чрез имама. Той не се бе уповал на Бог и Неговите обещания, както трябваше да направи. Наместо това потърси чрез собствени дела и сила да направи да се изпълни това, което Бог бе изобилно способен да изпълни, когато и както преценеше за най-добре. *ST/1879/11/20*

Яков изискваше решително Божиите обещания; той се бе уповавал на Неговото гарантирано слово, което е сигурно и неизменно като самия Му престол; и така, чрез смирение,

покаяние и себепредаване този грешен смъртен човек можеше да се примири с Христос: „Няма да те пусна, докато не ме благословиш.“ Каква смелост е изразена тук! Каква възвишена вяра, каква настойчивост и свято упование! . . . Това не бе едно високомерно, надуто и дръзко искане, но **увереността на човек, който осъзнава собствената си слабост и недостойнство, както и способността на Бога да изпълни Своето обещание.** *ST/1879/11/20*

Ако се прилепим към Него с жива вяра, казвайки като Яков: „Няма да Те пусна“ (Битие 32:26); . . . обещанието към нас е: **„Никак няма да те оставя и никак няма да те забравя.“** *ОНС/22*

Едва когато падна осакатен и безпомощен върху гърдите на Ангела на завета, Яков позна победата на побеждаващата вяра и получи званието княз на Бога. Именно когато „куцаше с бедрото си“ (Битие 32:31), въоръжените отряди на Исав бяха усмирени пред него, а също Фараонът, гордият наследник на една царствена линия, се унижи да иска неговото благословение. По същия начин **и Военачалникът на нашето спасение бе „усъвършенстван чрез страдания“** (Евреи 2:10), и децата на вярата „от слабостта си бяха правени силни, „ и „обръщаха в бягство чужди войски“ (Евреи 11:34). По този начин също „хромите грабят плячката“ (Исаия 33:23) и болните стават „като Давид,“ а „Давидовият дом . . . като Господния ангел“ (Захария 12:8). *МВ/62/3*

Той бе прегърнал с треперещите си ръце Божиите обещания, при което сърцето на Безкрайната Любов просто нямаше как да откаже на умоляването на грешника. През дългата нощ на борба за патриарха, Сатана се мъчеше да му втълпи усещане за собствената му вина, за да го обезсърчи и да го накара да отпусне ръката си от Бога. **Яков бе доведен почти до отчаяние; но знаеше, че ако не получи помощ от небето, просто ще умре.** Той се бе покаял искрено за големия си грях, и призоваваше Божиата милост. Той бе дотолкова решен, че нищо не можеше да го откаже да постигне своето намерение, но държеше здраво Ангела и настояваше за изпълнение на своята молба с решителни, агонизиращи викове, докато надделя. *GC11/618/1*

„И като видя, че не му надви“—Величието на небето не надви на един човек от пръст, един грешен смъртник! Причината е, всъщност, че **този човек се бе хванал здраво за Божието обещание с треперещата ръка на своята вяра, при което божественият пратеник просто не можеше да го остави—него, който се бе**

увесил на врата му, облян в сълзи, в цялата си безпомощност и покаяние. Голямото сърце на Неговата любов не можеше да се отдели от този молител, без да му даде желаното. Христос не желаше да го остави без благословение, когато душата му бе забулена в отчаяние; защото Той желае да даде добри неща на тези, които го молят, повече, отколкото родителите са склонни да дадат на децата си. . . . В отношението Си към Яков Бог показва, че няма да допусне ни най-малкото зло в никое от децата си; **нищо ще изостави и предаде на отчаяние и унищожение онези, които са се поддали на измама, изкушение и са се предали в грях. . . .** Обещанията на Бога са така сигурни за човека, който се уповава на Него, че по-скоро ще допусне небето и земята да преминат, отколкото да не успее да изпълни желанието на тези, които се боят от Него. Всички последователи на Христос трябва да научат великите уроци на мир, смирение и упование. *ST/1879/11/20*

Безпомощен и недостоен, той изискваше Божието обещание за милост към каещия се грешник. **Това обещание бе неговата увереност,** че Бог ще му прости и ще го приеме. По-скоро небето и земята могат да преминат, отколкото тази дадена дума да пропадне; така че **именно това го поддържаше през ужасния конфликт.** *PP/198/5*

През дългата нощ на борба за патриарха, Сатана се мъчеше да му втълпи усещане за собствената му вина, за да го обезсърчи и да го накара да отпусне ръката си от Бога. Когато в своето бедствие и голямо утеснение Яков се хвана за Ангела и принесе смирени молби със сълзи, за да изпита вярата му, небесният Пратеник също му напомни за греха му, като се опита да избяга от него. Но Яков бе дотолкова решен, че нищо не можеше да го откаже. **Той бе научил, че Бог е милостив, затова се хвърли върху Неговата милост.** *PP/201/3*

Яков надделя, защото беше настойчив и твърдо решен. Неговата победа е доказателство за силата на неотстъпчивата молитва. **Всички, които са решени да се хванат за Божиите обещания, както него, и да бъдат толкова сериозни и настойчиви, колкото бе той, ще успеят, както той успя. Тези, които не са склонни да се отрекат от себе си, да агонизират пред Бога, да се молят продължително и сериозно за Неговото благословение, няма да го получат. Да се бориш с Бога—колко малко хора знаят какво означава това!** Колко малко хора са стигнали дотам, че душите им да се излеят пред Бога в такова извънредно желание, че всяка

сила да бъде максимално напрегната. **Когато вълни на отчаяние, каквито никой език не може да изкаже, връхлетят молителя, колко малко хора се прилепят с неотстъпчива, непреклонна вяра към Божиите обещания.** *GC11/621/2*

Когато ни постигне голямо изпитание, колко много от нас са като Яков! Мислим, че това е ръката на неприятел; така че в мрака се борим насляпо, докато силата ни се изчерпи, и не намираме нито утеха, нито избавление. На Яков божественото докосване на зазоряване му разкри Този, с когото се бе борел—Ангела на завета; и тогава, плачещ и безпомощен, той падна върху гърдите на Безкрайната Любов, за да получи благословието, за което копнееше душата му. *MB/11/3*

Да се бориш с Бога—колко малко хора знаят какво означава това! Да се бориш с Бога означава душата ти да се излива пред Бога в такова извънредно желание, че всяка сила да бъде максимално напрегната, докато вълни на отчаяние, каквито никой език не може да изкаже, връхлитат душата; но въпреки това молителят ще отказва да се предаде и ще се прилепя към обещанието с непреклонна решителност на живот и смърт. *ST/1879/11/27*

Христос допуска изпитание да постигне последователите Му, за да може да бъдат подбудени да търсят Господа по-решително. Затова, когато дойдат изпитания, не мислете, че Господ ви е неприятел. Не без причина очиства Той, така че не иска да се обезсърчавате; . . . **Той не иска да ви отблъсне, но да ви привлече още по-близо.** *Manuscript 97, Oct. 16, 1909, "I Am the True Vine," a sermon preached at San Jose, California; UL/303*

Тези, които са решени да победят, трябва да напрегнат прекомерно всяка сила на своето същество. Трябва да агонизират на коленете си пред Бога за божествена сила. *ТМК/32*

Това време на бедствие и терзание ще изисква едно усилие на решителност и една категорична вяра, които могат да понесат забава и глад и които няма да поддадат под натиска на слабостта, дори да са подложени на сурово изпитание. Периодът на благодатното време е времето, което се предоставя на всички, за да се подготвят за Божия ден. . . . **Хората, които сега не правят силни усилия да упражняват настойчива и упорита вяра, няма да могат да устоят в деня на скръбта.** *ST/1879/11/27*

Ще бъдат обзети от тревога и отчаяние, понеже им изглежда, подобно както на Яков, че сам Бог е станал техен враг, който иска да им отмъсти. **Божият план е да събуди заспалите енергии на Своите люде, за да откъснат погледа от себе си и да го насочат към Този, който може да донесе помощ и спасение, така че да успеят да видят в пълната им скъпоценност обещанията, дадени именно за такова време, и да разчитат на тях с непоклатимо доверие. Именно в това се изпитва вярата.** *ST/1879/11/27*

Но мнозина от вас казват: „Колкото по-близо идвам при Христос, толкова по-зле се чувствам.“ Нямах ли и Яков абсолютно същата опитност? Като виждате раните и посиненията, които грехът е направил във вас, погледнете на посиненото тяло на вашия божествен Изкупител, наранен заради вас, за да може белезите, направени от греха, да бъдат изцелени. Не сте ли се чувствали отново и отново крайно разстроени и агонизиращи, като гледате на себе си за заслуга? Аз съм се чувствала така. И сега въпросът е: „Какво ще направите? Може да кажете: „Господи Исусе, не мога да излича нито едно петно от грях от душата си. Аз трябва да дойда при Тебе.“ *BEcho/1892/2/15/7*

Собственото ми оскъдно познание и немощна енергия ме тласкат към Исус и езикът на сърцето ми е: „О, Боже, не мога да направя нищо. Отпускам безпомощната си душа върху Тебе, Исусе Христе, Спасителю мой. Вложи Твоята благодат в моето сърце. **Привлечи ума ми от моята слабост към Твоята всемогъща сила,** от моето невежество към Твоята вечна мъдрост, от моята податливост на изкушение към Твоята неизменна мощ. Дай ми правилни възгледи за великия план на изкуплението. Помогни ми да видя и да разбера какво е Христос за мене, както и това, че моето сърце, душа, ум и сила са изкупени с цена. *ОНС/146*

Вярвай, че Исус те обича и в усилията си да се покоряваш на истината, ако сгрешиш, не чувствай, че трябва все да се притесняваш, да напускаш доверието си в Бога, не мисли, че Бог ти е неприятел. Ние сме едни грешащи простосмъртни. Ако съгрешим, „имаме Ходатай пред Отца, Исуса Христа праведния“ (1 Йоан 2:1). *Letter 20, Dec. 28, 1867, to a discouraged church member; UL/376*

Когато ги наобиколят опасности и отчаяние завладее душата, те трябва да зависят изцяло от заслугите на умилостивението. От себе си не можем да направим нищо. **В цялото си безпомощно недостойнство трябва да се уповаваме на заслугите на**

разпънатия и възкръснал Спасител. . . . Той е обещал, така че ще изпълни думата, която е дал. *PP/202/4*

Характерите им са с дефекти, но понеже не са уповавали на собствените си заслуги, нито са извинявали греховете си, понеже са поискали прощение чрез Христовите заслуги, Господ ги приема и порицава Сатана. Понеже са се смирили, признавайки греховете си, Той отказва да слуша обвиненията на неприятеля. Той е простил изобилно на разкаяните, така че ще изпълни в тях делото на Своята изкупителна любов, ако продължават да вярват в Него и да Му уповават. *Letter 173, Aug. 5, 1903; TDG/226*

БОРБАТА НА ЙОВ

Да! Утвърден ще бъдеш, и няма да се боиш: защото ще забравиш скръбта си; ще си я спомняш като води, които са оттекли. . . . Понеже има надежда.
Йов 11:15-18

Но макар да беше изтощен и отегчен от живота, не бе допуснато Йов да умре. Пред него бяха посочени възможностите в бъдещето, като му бе дадена вест на надежда: „Утвърден ще бъдеш, и няма да се боиш: Защото ще забравиш скръбта си, и ще си я спомняш като оттекли води: Понеже има надежда. . . . **От дълбините на обезсърчението и падането духом Йов се издигна до височините на безусловното упование** в милостта и спасителната сила на Бога. Той заяви триумфално: „И да ме убие Той, аз пак ще Му уповавам: . . . Той ще ми бъде спасение.“ „Знам, че е жив Изкупителят ми.“ (Йов 13:15,16; 19:25-27). Когато Йов зърна Своя Създател, той се отврати от себе си и се разкая в прах и пепел. **Тогава Господ можеше да го благослови изобилно.** Надеждата и куражът са крайно необходими за съвършено служене на Бога. Те са плодът на вярата. Падането духом е греховно и неразумно. Бог може и е готов да подари „по-изобилно“ (Евреи 6:17) на служителите Си силата, от която се нуддаят за изпити и изпитания. *PK/174/3*

БОРБАТА НА МОЙСЕЙ

Но Мойсей видя основание за надежда там, където изглеждаше, че има само обезсърчение и гняв. Божиите думи: “Остави Ме” той разбра не като изключващи всякаква възможност, но като насърчаващи застъпничество, подразбирайки, че нищо друго, освен молитвите на Мойсей, не би могло да спаси Израил, и че при такова умоляване Бог ще пощади народа Си. Той “се помоли на Господа своя Бог, казвайки: Господи, защо пламва гневът Ти против людете Ти, които си извел из Египетската земя с голяма сила и мощна ръка?” . . . . Защо,” настояваше той, “да говорят египтяните, казвайки: За зло ги изведе, за да ги измори в планините и да ги изтреби от лицето на земята?” . . . . Всички наблюдаваха да видят какво щеше да направи за людете Си Израилевият Бог. Ако сега бъдеха унищожени, враговете им щяха да триумфират, а Бог щеше да бъде обезславен. **Египтяните щяха да претендират, че обвиненията им са били верни—че вместо да изведе народа Си в пустинята, за да принесат жертва, Той ги е направил да бъдат пожертвани.** . . . . Господ слушаше неговите умолявания и изпълни несебелюбивата му молитва. Бог бе опитал служителя Си; Той бе изпитал неговата вяроност и любов към този грешащ, неблагодарен народ, и Мойсей благородно издържа изпита. *PP/315*

Мойсей влезе в светилището, за да разговаря с Бога. “И Господ каза на Мойсей: Докога ще Ме презират тия люде? Докога няма да Ми вярват, въпреки всичките знамения, които съм извършил посред тях? Ще ги поразя с мор и ще ги изтребя . . . . Но Мойсей рече на Господа: Тогава **египтяните** ще чуят . . . . И ако изтребиш тия люде, като един човек, тогава народите, които са чули за Тебе, **ще говорят, казвайки: Понеже не можа Иеова да въведе тия люде в земята, за която им се кле, за това ги погуби в пустинята. И сега, моля Ти се, нека се възвеличи силата на Господа мой, както си говорил, казвайки: Господ е дълготърпелив и многомилостив.**” *SR/158*

БОРБАТА НА АНГЕЛИТЕ ЗА ЕДНА ДУША

Воювай добрата битка на вярата. 1 Тимотей 6:12

Ние никога не се приближаваме към Бога, без Той да ни привлича същевременно. Бог има ангели, задачата на които е да привличат онези, които ще бъдат наследници на спасението. Винаги, когато един човек направи крачка към Исус, Исус прави крачки към него. Задачата на ангелите е да отблъскват силите на Сатана. *ТМК/246*

Видях зли ангели да претендират за души, а Божиите ангели да им противостоят. Сблъсъкът беше суров. Злите ангели се тълпяха около тях, покварявайки атмосферата с отровното си влияние, и така правеха възприятията им безчувствени. Свети ангели наблюдаваха разтревожено тези души и чакаха, за да накарат сатанинското войнство да отстъпи. Но не е дадено на добрите ангели да контролират ума противно волята на личността. Ако хората се съгласят и отстъпят на врага, при което не правят никакво усилие да му противостоят, то Божиите ангели не могат да направят повече от това да възпират сатанинското войнство, за да не унищожава, докато се даде допълнително светлина на намиращите се в голяма опасност, която светлина да ги подвиги да се събудят и да погледнат към небето за помощ. Исус няма да възложи на светите ангели да отгърват онези, които не правят никакво усилие да си помогнат сами. *МYP/52/4*

Ако Сатана види, че има опасност да загуби една душа, той ще се напегне до крайност, за да я задържи. И когато личността се събуди за своята опасност и, чувствайки голямото си утеснение, с ревност погледне към Исус за сила, Сатана се страхува, че ще изгуби един пленник, затова извиква подкрепление от свои ангели, които да заобиколят бедната душа, като образуват стена от мрак около нея, така че небесната светлина да не може да достигне този човек. Но ако човекът, изпаднал в беда, бъде настойчив, като в своята безпомощност и слабост се хвърли върху заслугите на Христовата кръв, Исус се вслушва в решителната молитва от вяра и изпраща подкрепление от такива ангели, които превъзхождат сатанинските по сила, за да го избавят. Сатана не издържа, като чува как мощният му съперник бива призван, понеже се страхува и трепери от Христовата сила и могъщество.

При звука на ревностната молитва цялото сатанинско войнство трепери. . . . И когато ангели, всемогъщи, облечени с доспехите на небето, дойдат, за да помогнат на преследваната душа, която е близо до припадък, Сатана и войнството му отстъпват, като знаят много добре, че са загубили битката. *Review and Herald, May 13, 1862; MYP/53/2*

Зли ангели се тълпяха около тях, упражнявайки им натиск, за да им втълпят мрака си и да изолират Исус от погледа им, така че очите им да бъдат привлечени към мрака изобилващ около тях и така да изоставят доверието си в Бога, а после да започнат да се оплакват от Него. Единствената им безопасност се състоеше в това да държат погледа си насочен нагоре. Ангели отговаряха за Божиите люде, така че когато отровната атмосфера от тези зли ангели упражняваше натиск върху тези разтревожени души, ангелите, които отговаряха за тях, постоянно размахваха криле, за да разпръснат гъстия мрак, който ги заобикаляше. Видях, че някои не участваха в това дело на агонизиране и умоляване. Те изглеждаха безразлични и нехайни. Не се противопоставяха на мрака около себе си, така че той ги изолира като в гъст облак. Божиите ангели ги оставиха, като се притекоха в помощ на онези, които бяха решителни и се молеха. Видях как Божиите ангели бързат да се притекат в помощ на онези, които се бореха с цялата си енергия, за да противостоят на злите ангели, опитвайки се да си помогнат сами, като призоваваха Бог с настойчивост. Но ангелите оставиха тези, които не правеха никакво усилие да си помогнат сами, така че аз ги изгубих от поглед. *RH/1857/12/31*

Има едно небе и, о, колко решително трябва да се борим, за да го достигнем. . . . Вярвайте в Исус като свой Спасител. Вярвайте, че Той е готов да ви помогне със Своята благодат, когато идвате при Него с искреност. Трябва да воювате добрата битка на вярата. Трябва да се борите за венеца (короната) на живота. Борете се, защото Сатана се мъчи всеки един миг да ви докопа; така че ако не се изтръгнете от него, ще бъдете парализирани и погубени. Врагът е отдясно ви, и отляво ви, пред вас, и зад вас; а вие трябва да го стъпчете под нозете си. Борете се, понеже има един венец, който трябва да спечелите. Борете се, защото ако не спечелите венеца, ще изгубите всичко в този живот и в бъдещия живот. Борете се, но със силата на вашия възкръснал Спасител. *CE/114*

Видях нежната любов, която Бог има към Своите деца, и че тя е много голяма. Видях по един ангел над всеки светия, с криле,

разперени над него: ако светиите плачеха от обезсърчение или се намираха в беда, ангелът, който постоянно ги придружаваше, бързо излиташе нагоре, за да отнесе вестта, при което ангелите в Града преставаха да пеят. Тогава Исус възлагаше на друг ангел да слезе, за да насърчи, да бди и да се опита да ги опази да не излязат от тясната пътека: но ако те не обърнеха внимание на бдящата грижа на тези ангели, отказвайки да приемат утеха от тях, а продължаваха да се отклоняват, ангелите поглеждаха тъжно и заплакваха. Тогава занасяха вестта горе и ангелите в Града плачеха, а после със силен глас казваха: Амин. Но ако душите насочваха неотклонно очите си към наградата пред себе си и прославяха Бога, като го хвалеха, ангелите отнасяха радостните вести в Града, при което ангелите там докосваха златните си арфи и запяваха с висок глас “Алилуя!” и небесните сводове се огласяваха с чудни песни. На това място искам да отбележа, че в светия Град има съвършен ред и хармония. Всички ангели, на които им е възложено да посещават земята, държаха по една златна карта, която представяха на влизане и на излизане пред ангелите, които стояха при портите на Града. *RH/1849/8/1*

При тези, които с неотклонна настойчивост се борят да разкрият качествата на Христос, биват изпращани ангели, които да им дават по-голяма представа за Неговия характер и дело, Неговата сила, благодат и любов. Така те стават участници в Неговото естество. *AG/118*

СПИСЪК С ИЗПОЛЗВАНИ АБРЕВИАТУРИ

AA	The Acts of the Apostles
AG	Amazing Grace
AUCR	Australasian Union Conference Record
BEcho	The Bible Echo
CH	Counsels on Health
COL	Christ's Object Lessons
CTBH	Christian Temperance and Bible Hygiene
DA	The Desire of Ages
Ed	Education
EW	Early Writings
FE	Fundamentals of Christian Education
FLB	The Faith I Live By
GC	The Great Controversy Between Christ and Satan
HP	In Heavenly Places
LHU	Lift Him Up
Mar	Maranatha
MCP	Mind, Character, and Personality
MB	Thoughts from the Mount of Blessing
MH	The Ministry of Healing
ML	My Life Today
MYP	Messages to Young People
OHC	Our High Calling
PK	The Story of Prophets and Kings
PP	The Story of Patriarchs and Prophets
RC	Reflecting Christ
RH	Review and Herald
SD	Sons and Daughters of God
SM	Selected Messages
SL	The Sanctified Life
SR	The Story of Redemption
ST	The Signs of the Times
TDG	This Day with God
T	Testimonies for the Church
TM	Testimonies to Ministers and Gospel Workers
TMK	That I May Know Him
TT	Testimony Treasures
UL	The Upward Look

Господи,

Благодаря Ти за този чудесен дар, който си ми поверил—моя ум. Благодаря Ти, че по силата на Твоята жертва за мен на кръста Ти си изкупил моята воля. Затова сега аз упражнявам силата на волята си, като избирам Ти да контролираш моя ум чрез Твоя всемогъщ Дух. Избирам Светият Дух като мощен електрически шок да събуди замървялата чувствителност на моя ум за влиянията и впечатленията, които Ти искаш да ми предадеш. Избирам Светият Дух да плени моите сетива, за да не гледат суетата на сатанинските образи. Избирам Той да пречисти моите възприятия от всички сатанински филтри, за да прогледна за Теб и да “виждам” всичко така, както Ти виждаш. Нека Той укрепи, според както Ти си ми обещал, силата на моята воля, за да не се доверявам и да не се поддавам на чувствата, импулсите и инстинктите си. Избирам Светият Дух да превземе моя подсъзнателен ум и да го новороди, като го очисти от всички сатанински програми, които са се кодирали там несъзнателно или чрез моите навици. Избирам целият мой ум и цялото мое тяло да бъдат под Твоята върховна изкупителна власт. Амин.